

ISTEN KARANTÉNJA

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT

Elmélkedések a COVID-19 alatt

Tóth József

Előszóként

Kedves Barátaim!

Március elején, amikor a rettegett COVID-19 járvány Szlovákiában is kezdett terjedni, több buzdító státusz és idézet jelent meg a Facebookon, mint pld. a 46. és 91. Zsoltár. Találtam ott egy képet, amelyik megtetszett, és amit meg is osztottam. Ez a kép emlékeztetett arra az eseményre, amikor Izrael fiainak az egyiptomi rabszolgaságból való szabadulásuk előtti este Isten parancsára családonként egy egyéves bárány vérével be kellett kenni az ajtófélfákat, ami által házuk védve volt a pusztítótól, aki ítéletet hajtott végre Egyiptom elsőszülöttjei felett. Ezen az éjszakán Izrael fiainak a zárt ajtók mögött otthon kellett maradniuk. Isten karanténjában voltak.

Ez az esemény a képen a jelenlegi helyzetre volt értelmezve. Fenyegető veszélyként a koronavírust ábrázolták, a védelem pedig Isten Bárányának, Jézus Krisztusnak vére volt. Amikor megosztottam ezt a képet, felkérést kaptam, hogy írjak hozzá magyarázatot. Az események előrehaladtával intenzív indíttatást éreztem, hiszem, hogy a Szent Lélektől, hogy a felkérésre reagáljak, és folytassam az írást. Így születtek meg ezek az elmélkedések, amelyeket négy hónap alatt 26 részben osztottam meg a FB-on. Most ezeket egy kötetbe szerkesztve minden érdeklődő számára elérhetővé teszem. Ezek az elmélkedések a maguk idejében időszerűek voltak. A kezdeti szigorú intézkedések után úgy tűnik, hogy a „vihár már elmúlt” és az elmúlt négy hónap eseményei ma már csak emlékek. Ezért úgy tűnik, hogy ezek az elmélkedések is már elvesztették időszerűségüket. Ez azonban nem egészen így van!

Sajnos a koronavírus fertőzés a világon továbbra is növekszik. E bevezető sorok írása idején a fertőzöttek száma átlagosan napi 250 ezerrel növekszik és már elérte a 20 milliót, az átlagos napi halálesetek száma 6 ezer körül van, összesen csaknem 735 ezer. Még nem sikerült megnyerni a háborút! Két hónapos stabilizáció után a fertőzöttek száma Szlovákiában is újra hirtelen növekszik, és megközelíti a márciusi szintet. Az alagút végét tehát nem látjuk.

Jézus Krisztus Egyházának azonban van áldott reménysége. Mi látjuk az alagút végét! Ismerjük a film végét! Mi látjuk a világosságot! Nem tudjuk, hogy ez a világkrízis bele torkollik-e Jézus Krisztus visszajövetelébe, vagypedig kap még a világ kegyelmi időt Istentől. A végső győzelem azonban garantált!

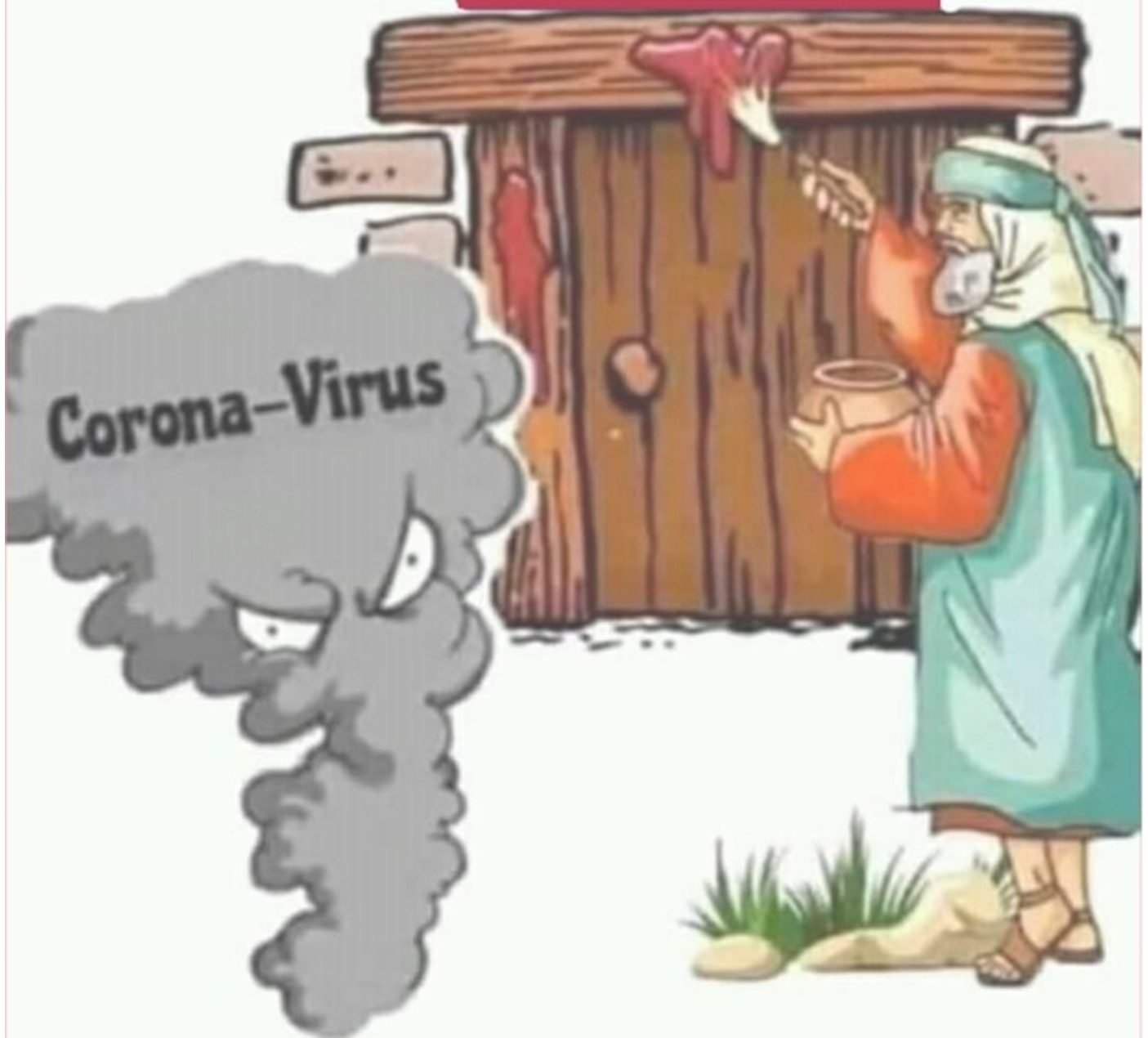
Mert „*akár élünk, akár halunk, az Úré vagyunk.*“ (Rim 14:8).

Kívánok áldott olvasást!

Érsekújvár, 2020 augusztus 9.-én

Tóth József

JÉZUS VÉRE

Isten karanténintézkedése

„Mózes ekkor összehívta Izráel összes véneit, és ezt mondta nekik: Menjetek, vegyetek magatoknak bárányt nemzetségenként, és vágjátok le a páskát. Vegyetek egy köteg izsópot, mártsátok az edényben levő vérbe, majd kenjétek az edényben levő vérből a szemöldökfára és a két ajtófélfára. Senki se menjen ki közületek reggelig a háza ajtaján. Amikor átvonul az ÚR, hogy megverje Egyiptomot, és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélfán, akkor kihagyja az ÚR azt az ajtót, és nem engedi, hogy bemenjen a pusztító a ti házaikba, és megverjen titeket is.” Exodus 12:21-23

„Menj be kamrádba, én népem, s zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid időre, míg el nem múlik a harag. Mert az Úr hamarosan kilép hajlékából, és megbünteti a föld lakóit gonoszságukért.” Ézsaiás 26:20-21

Kedves Barátaim, Rokonaim és Hittestvéreim!

E kép közzététele után a FB-on valaki azt kérte tőlem, hogy írjak hozzá magyarázatot.

Ahogy tudjátok, olyan időben élünk, amikor a koronavírus félelemben és bizonytalanságban tartja az embereket. Senki nem tudja, hogyan tovább, meddig fog e világvjárvány tartani, és milyen következményei lesznek. Egy biztos, a Földgolyón az élet már nem lesz olyan, mint eddig. Nagy változások lesznek.

A Bibliában olvassuk, hogy az Úr Jézus visszajövele előtt olyan események történnek, „...amikor az egek erősségei megrendülnek, a tenger és a hab zúgni fog, amikor az emberek elhálnak a szorongás, a kétség miatt, a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerekiségére következnek...” (Lukács ev. 21:25-28 – kissé átfogalmazva).

„De ti – mondta az Úr Jézus tanítványainak – amikor ezek kezdenek meglenni, emeljétek fel a ti fejetekeket, mert elközelget a ti váltságatok.” Tehát Jézus Krisztus tanítványai minden időben – e mai bizonytalan időben is – biztonságot találhatnak Benne, Krisztusban.

Ez a kép egy ószövetségi történetről beszél, amikor Izráel népe megszabadult az egyiptomi rabszolgaságból. A fáraó nem akarta őket elengedni, ezért Isten tíz csapást bocsátott Egyiptomra (Mózes 2. könyve 3.-15. fejezet). Az utolsó csapás az elsőszülöttek halála volt. Isten Izráellel azonban vér-szövetséget kötött, és elsőszülöttjeik e csapással szemben védve voltak. Isten parancsot adott nekik, hogy családonként áldozzanak fel egy éves bárányt, és a bárány vérével hintsék meg az ajtófélfákat és a szemöldökfát, hogy az Egyiptom felett ítéletet végrehajtó angyal, látva a vér jelét, az izraeliták házait kikerülje. A megmenekülés feltétele azonban az volt, hogy maradjanak a házban. Ha valamelyik izraelita család elsőszülöttje kiment volna az éjszakába, már nem volt a bárány vérének oltalma alatt.

Ez az történet az Úr Jézus Krisztus engesztelő áldozatának, mint Isten Bárányának előképe. Isten újjászületett gyermekei szívének ajtaja a Bárány vérével meg van tisztítva és meg van hintve. Ez a drága szent vér szellemi értelemben biztonságot és védelmet jelent minden időben és minden veszedelemmel szemben, ami jön e világra. Az emberek félelemben és bizonytalanságban élnek, elhálnak azok várása miatt, amik e világra jönnek, de nekünk /Neked is!/ isteni békességünk és biztonságunk lehet. Ennek feltétele azonban az, hogy szívünk Jézus vérével meg legyen tisztítva, meg legyen hintve. Ez azt jelenti, hogy megtérés, bűnbánat által átélve bűneink bocsánatát, naponta megszentelődjünk. Ezen kívül szükséges, hogy Őbenne maradjunk, azaz a Szent Lélek által az Úr Jézussal állandó közösségünk legyen. Azért, mert ha például belemerülnénk a világi szórakozásokba, az azt jelentené, mintha „nem maradnánk a házban”, mintha „kimennénk a sötét éjszakába”, és így Isten ítélete, ami e világra jön, nem kerülne el minket sem.

A mostani járványhelyzetről annyit, hogy egyrészt vannak olyan emberek, akik a koronavírus veszélyét könnyelműen elbagatellizálják. Nem respektálják az illetékes szervek karanténintézkedéseit, akik elővigyázatosságra, a védőmaszkok viselésére hívják fel az embereket. Lehet, hogy több keresztyén is felelőtlenül azt hangoztatja, hogy nem kell betartanunk a higiénikus szabályokat, nekünk van hitünk, és Isten megóv minket a fertőzéstől. Így veszélyeztetik saját és mások egészségét. Másrészt vannak emberek, akik pánikba esve félelemben élnek, és élelmiszer készleteiket felhalmozni igyekezve kiürítik a /főleg/ élelmiszerüzletek polcait. Ez sem egészséges gondolkodás.

A Biblia beszél arról, hogy az Úr Jézus visszajövele előtt különböző események fognak történni, amelyeknek célja egyrészt felébreszteni az embereket a hitetlenségből és közömbösségből, Istenhez való megtérésre, bűnbánatra vezetni őket, másrészt ezek az Ő közeli eljövételének jelei. Ha figyelemmel kíséjük a világban zajló eseményeket, akkor láthatjuk, hogy az elmúlt év alatt sok ilyen megrázó, komoly és az egész világra kiterjedő esemény történt: sorozatos földrengések, vulkánkitörések, kiterjedt, csaknem kontinentális erdőtüzek Kaliforniában és Ausztráliában, sáska invázió Afrikában, és most ez az egész világot veszélyeztető koronavírus. Vehetjük mindezt úgy, mint Isten eljövendő ítéletének előhírnökei? Én azt gondolom, hogy igen! Milyen legyen a mi hozzáállásunk? Félelem vagy közömbösség? Ignorálhatjuk e jeleket, vagy azokat komolyan véve megtérni Istenhez és megszentelődni?

Máté ev. 24:37-39. versében az Úr Jézus azt mondja, hogy *„Ahogy pedig a Noé napjaiban volt, úgy lesz az ember Fiának eljövetele is. Mert amiképpen az özönvíz előtt való napokban az emberek ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek – (Lukács 17:28 hozzáteszi, hogy Lót napjaiban az emberek vettek, adtak, ültettek, építkeztek is) – /hozzátehetjük azt is hogy szórakoztak!/, mind a napig, amelyen Noé bement a bárkába, és NEM VETTEK ÉSZRE SEMMIT, mígnem eljött az özönvíz és mindnyájukat elragadta..., úgy lesz az ember Fiának eljövetele is.”*

Ez jellemzi a mai kort is: fogyasztói társadalom! Mégis gondolom, hogy ez még mindig a kegyelem időszaka, amelyik azonban hamarosan véget ér. Az emberek ugyanolyan közömbösek Isten iránt, és úgy élnek, mintha itt a földön szeretnék maguknak berendezni a boldog örök életet. Isten nélkül élnek, esznek, isznak, vesznek és eladnak, ültetnek és építkeznek – ez mind rendben van! – sajnos azonban, hogy már nem házasodnak. Úgy, ahogy Lót napjaiban, elterjedt a házasságon kívüli együttélés és a homoszexualitás. Főleg azonban szórakoznak /még az egyházban is! / és NEM VESZNEK ÉSZRE SEMMIT az idők figyelmeztető jeleiből!

Ezért úgy gondolom, hogy Isten még egyszer megrázza eget és a Földet (Ézs 13:13, Agg 2:6-7, Zsid 12:26-27), hogy az emberek a közömbösségből felébredjenek, átértékeljék életrendjüket, és keressék Istent, keressék üdvösségüket. Mivel ezek az ébresztő események jönnek a világra, Isten népe első sorban kell, hogy Isten karanténja szerint el legyen rejtve Krisztusban, úgy, ahogy Ézsaiás próféta mondja: *„Menj be kamrádba, én népem, s zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid időre, míg el nem múlik a harag. Mert az Úr hamarosan kilép hajlékából, és megbünteti a föld lakóit gonoszságukért!”* (Ézs 26:20-21).

Ezért adtam e gondolatoknak az „Isten karanténintézkedése” címet.

Másodsorban nekünk, Isten gyermekeinek, a megszentelődesen kívül, van feladatunk, küldetésünk ebben a világban, és pedig, hogy legyünk Isten békességének hordozói és buzdítsuk, bátorítsuk az embereket. Mutassuk nekik az üdvösség útját, vezessük őket Krisztushoz, aki a megingathatatlan, szilárd és örök KŐSZIKLA, Akire rá lehet állni, Benne bízni, és Aki egyedül adhat békességet, biztonságot és üdvösséget.

Ezt az isteni békességet, amelyik felülhalad minden emberi értelemre, kívánom Mindenkinek!

Szeretettel, Tóth Józsi

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (1. rész)

Kedves Barátaim, Rokonaim és Hittestvéreim!

Köszönöm, hogy az Isten karanténintézkedéseiről írt elmélkedésemet lájkoljátok, és megosztottátok. Örülök neki, nem magam miatt, hanem azért, hogy Számotokra buzdításul, áldásul szolgálhatok. Legyetek áldottak az Úrtól!

Ahogy már előzőleg írtam, bizonyára mindnyájan érzékeljük, hogy nagyon komoly, kritikus időben élünk. Olyan időben, amilyenre az emberiség a 2. világháború óta nem emlékszik. Ez egy egész világot átható globális világkrízis. Lassan 78 éves leszek, de hasonló szituációra nem emlékszem. A háború alatt kisfiú voltam, szerető és gondoskodó szülők családjában éltem, és nem tudatosítottam azokat a borzalmakat, amiket a világ átélt. Életemnek több szakasza volt. Bizonyos testi fogyatékossgal (csípőficammal) születtem, amelyik egész életemre némi korlátozást jelentettek. Kora serdülőkorban elveszítettem édesanyámat. Életem folyamán sok próbatételen mentem keresztül, de nem is tudom, hogyan, átéltem, átéltünk minden megpróbáltatást. „Ében-Háézer – *Mindeddig megsegített minket az Úr!*” (1Sám 7:12).

Tudjátok, az én látószögem már más, szélesebb körű és átfogóbb, mint a fiataloké. A fiatalok látószöge olyan, mint a fecskéké. Szeretem a fecskéket, nagyon kedves és hasznos madarak. Csodálom, hogy milyen ügyesen építik fel fészüküket, milyen boldogan cikázva repdesnek, milyen bravúrral kapdossák el a rovarokat, legyeket, szúnyogokat, és táplálják fiókáikat. A látószögük azonban kissé korlátozott. Repülnek, mint a villám, de csak kb. 100-200 méter magasra és csak a zsákmányra összpontosulnak. A sasnak teljesen más a látószöge. Komótosan tízszer magasabbra emelkedik, és másként látja a világot, mint egy kedves fecske. Tudjátok, én már egy öreg sas vagyok 😊.

Akik ismertek, tudjátok, hogy fizikai tulajdonságaim és képességeim miatt soha nem vállalkoztam volna egy ejtőernyős ugrásra. Isten segítségével azonban fiatal koromban egy nagyon fontos döntést hoztam, amely radikálisan megváltoztatta az életemet, és befolyásolta, meghatározta egész jövőmet (most már több mint 50 éves múltamat), valamint gyermekeim, unokáim, a családom jövőjét. Ezt a döntést könyvemben (Hármas ugrás az ismeretlenbe) ejtőernyős ugráshoz hasonlítom. (Kérésre pdf. formátumban Messengeren vagy emailben elküldhetem.) Azóta még két másik hitbeli „ugrást” is abszolváltam 😊.

Amikor fiatal koromban átadtam életemet az Úr Jézusnak, sok nehéz küzdelmem volt, és emlékszem, hogy egyszer egy imatusában, amikor könnyezve kinyitottam Bibliámat, ez a vers ragyogott előttem sugárzó arany keretben: „*Tudom a te dolgaidat. Ímé ADTAM ELŐDBE EGY NYITOTT AJTÓT, amelyet senki be nem zárhat, (tudom,) HOGY KEVÉS ERŐD VAN, ÉS MEGTARTOTTAD AZ ÉN BESZÉDEMET, és nem tagadtad meg az én nevemet... Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, ÉN IS MEGTARTALAK TÉGED A MEGPRÓBÁLTATÁS IDEJÉN, AMELY AZ EGÉSZ VILÁGRA ELJŐ, hogy megpróbálja e föld lakosait.*” (Jel 3:8,10).

Ez az Ige végig kísérte egész életemet: „*Tudom, hogy kevés erőd van ...*” Mindig is tudtam, hogy nem vagyok egy „szuperman”, de buzdított az a tudat, hogy az én Uram ezt jól tuja. Amikor szolgálatába elhívott, csak arra vágytam, hogy az Úr Jézus „szamara” legyek, aki Őt felemeli, felmagasztalja és hordozza. Mindig éreztem, hogy Rá vagyok utalva. De Ő volt az, Aki megerősített. Ahogy Pál apostolnak mondta: „*Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.*” (2Kor 12:9).

„Megtartottad az én beszédemet...” Bár ezzel nem dicsekedhetek, erre igyekeztem. Megtartani és tanítani Isten Igéjét. Szeretném egy nap hallani az Ő szájából: „*Jól van, hű szolgám...! Menj be Uradnak örömébe!*”

Az Ő eljövételéről való ígéret is végig kísérte egész életemet: az utolsó napok eseményei, az egyház elragadtatása és Jézus dicsőséges eljövetele. Nem állítom, hogy milyen lesz ezeknek az eseményeknek a sorrendje, de ígéretem van: „*én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljő, hogy megpróbálja e föld lakosait.*” Hiszem, hogy az, Aki elhívott és elkezdte bennem a jó munkát, be is fejezi azt Jézus Krisztusnak ama napjáig. (Fil 1: 6).

Ezekben a napokban mind inkább látom, hogy ez a nap nagyon közel van. „*A fügefáról vegyétek pedig a példát: mikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár: Azonképpen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt. Bizony mondom néktek, EL NEM MÚLIK EZ A NEMZETSÉG, mígnem mindezek meglesznek.*” (Mt 24:32-34).

„*El nem múlik ez a nemzetség...*” MELYIK NEMZETSÉG?

A fügefa Izrael nemzeti szimbóluma. A zsidóknak közel 2000 évig nem volt hazája. Mégis, a sok üldöztetés ellenére, megőrizték nemzeti identitásukat. Azután Isten a próféciaik szerint teljesítette ígéretét, összegyűjtötte népét az atyák földjére, és 1948. május 14-én megalakult Izrael állama. A „megátkozott fügefa” életre kelt, és sok támadás ellenére, napjainkig virágzott és egyre inkább virágzik. Az Úr Jézus szavaival: „*AZ A NEMZETSÉG, AMELYIK MEGLÁTJA, HOGY A FÜGEFA ÁGA MÁR ZSENDÜL ÉS LEVELET HAJT, NEM MÚLIK EL AZ Ő VISSZAJÖVETELÉIG.*”

Láthatom, hogy ez az én nemzedékem, az én generációm. 6 éves voltam, amikor ez történt, és most 78 vagyok. Izrael olyan, mint az óramutatók a világtörténelem óráján, amelyek már majdnem éjfél mutatnak. És az Úr Jézus példázatában „*éjfélkor pedig kiáltás hangzott: Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe!!*” (Mt 25:6).

Valóban „éjfél” van? Vagypedig, ahogy azt Péter apostol mondja: „*...az utolsó időben csúfokodók támadnak, akik saját kívánságaik szerint járnak, és ezt mondják: Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden azonképpen marad a teremtés kezdetétől fogva.*” (2Pét 3:3-4).

Ahogy írtam, az életemnek különböző szakaszai voltak. A politikai rendszerek változtak, a világ ment tovább. A második világháború alatt születtem, akkor Magyarországon kemény kommunista rezsim volt a politikai vezetők személyi kultuszával. Az 1956-os véres forradalom után a rendszer már enyhébb volt. Azután Isten nélkül éltem az életem. Megtérésem után megházasodtam és Csehszlovákiába költöztem, ahol a politikai rendszer hasonlóképpen megpróbálta elnyomni a keresztények hitét. Abban az időben az egyház várta az Úr Jézus hamari visszajövetelét! Azt prédikálták, hogy „*az angyalok már fényesítik trombitáikat.*” Az Úr Jézus nem jött el, de eljött a SZABADSÁG! Halleluja! És olyan hirtelen! Talán már nem is hittük, hogy valamikor a rendszer megbukik. Hiszen a jelszó az volt, hogy „*mindörökké, és soha másképpen!*” Olyan volt, mintha csak álmodnánk! (Zsoltár 126:1). Akik akkor még nem éltek, el sem tudjátok képzelni.

Milyen csodálatos volt az az eufória! Hirtelen leestek a láncok, az akadályok, leomlott a vasfüggöny, kinyíltak a határok. Az egyházak állami felügyelete és a rettegett állami titkos szolgálat (ŠTB) megszűnt, a minden hatalommal bíró egyházi titkárokat eltávolították. Eddig elképzelhetetlen lehetőségek kínálkoztak az evangélium hirdetésére úgy a tereken, utcákon, kultúrházakban, mint evangelizációs sátorban. Szintén lehetőség nyílt a traktatusok osztására, keresztyén irodalom árusítására, amelyeket évekkel azelőtt illegális úton kaptunk Nyugatról. Azok az évek, amikor a nyugateurópai hívők szabadságukat, sőt életüket veszélyeztetve hozták a tiltott irodalmat, már csak nosztalgikus, vagy inkább kellemetlen emlékké váltak.

Emlékszem az első szabad karácsonyra. Karácsony előestéjén eddig is minden évben jártunk kántálni, karácsonyi énekeket énekelni gyülekezeti tagjaink ablakai alá három faluban, három-négy autóval. De összehasonlíthatatlanul nagyobb volt az öröm és eufória atmoszférája 1989 karácsonyán, amikor Érsekújvár utcáin énekeltük a karácsonyi énekeket. Úgy tűnt, hogy az egész város kint van az utcán, és a hangulat hasonló volt a pozsonyi novemberi esték atmoszférájához. Az első szabad karácsony!

Az első evangelizáció Érsekújvárbán volt, amelyre meghívtuk az országos férfi énekkart. Erre az alkalomra ingyen megkaptuk a főtéren levő kultúrházat. Sőt hajlandók voltak a városi utcai megafonjain közvetíteni meghívónkat a férfi énekkar magnófelvételének kíséretében. Nem felejttem el azt a csodálatos érzést, amikor Érsekújvár forgalmas utcáin, az egész városon át, először zengtek a férfi énekkar csodálatosan szép melódiái.

Azután újabb evangelizációk következtek, sátormisszió, majd az érsekújvári gyülekezet megalakulása és naszvadi gyülekezeti házunk építése. Ifjúságunk felbuzdult és aktívan részt vállalt ebben a szolgálatban. Nem szégyellték fényes nappal a községben, vagy Érsekújvárbán ragasztós vederral a kezükben járni az utcákat és plakátokat ragasztani mindenhová, ahová csak lehetett. Nagy elvárásaink, nagy terveink voltak. Úgy gondoltuk, hogy eljött a paradicsom, ez lesz Isten országa a Földön.

Eljött a szabadság, új kínálatok, új kihívások, új lehetőségek jöttek, de nemcsak az evangélium számára. Szerény plakátjaink fokozatosan elvesztek a politikai pártok plakátjai között, vagy azok között, amelyek diszkó partira invitáltak, illetve erotikus és jóslási szolgáltatásokat kínáltak. Ezek nagyobbak és a szem számára sokkal attraktívabbak, csábítóbbak voltak. Megnyíltak a határok a szenny, az erkölcstelenség és a gonosz erők számára is. Nyugatról pornó videók és drogok érkeztek hozzánk. Előtte nem tudtuk, mit jelent a munkanélküliség vagy hajléktalanság. Nem tudtuk, mit jelent a fenyegető zsarolási pénz, a szerencsejáték vagy a „PRIDE”. A maffiáról úgy tudtuk, hogy az csak Szicíliában létezett. Hamarosan megtudtuk, mi a politikai gyilkosság, a korrupció és az egyéb „finomságok”. Fokozatosan eufóriánk alábbhagyott, és belsőnk csalódottan kiáltotta: „ *MI NEM EZT AKARTUK!*”

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (2. rész)

Kedves Barátaim, Rokonaim és Hittestvéreim!

Most is köszönöm, hogy elmélkedéseimet lájkoljátok, és megosztottátok.

Legutóbb rövid áttekintést tettem eddigi rövid földi életem (78 év) alatt történt eseményekről azzal a megállapítással, hogy a ma élő emberek közül senki sem emlékszik olyan globális válságra, amelyet ma az egész világ a koronavírus miatt átél. A második világháború óta voltak különböző katasztrófák, járványok, éhínség, földrengések, erdőtüzek és árvizek, de ezek csak helyi méretűek voltak, és csupán néhány ezer embert érintettek, miközben ez a járvány az egész Földgolyóra kiterjedt. Nem akarom sokasítani a negatív előrejelzéseket, a média által van belőlük a világban elég, de tény az, hogy ilyen nagy kiterjedésűre járványra nem számítottunk. Hiszem, hogy végül mégis jól vége lesz, és elmélkedéseimnek végén pozitív következtetésekre jutunk. Hiszem, hogy Isten továbbra is kegyelmes és irgalmas az emberiség iránt, de valamit el akar érne az emberek és főleg népének életében. Mert „...itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házában...!” (1Pt 4:17).

Kezdetben talán azt gondoltuk, hogy ez csak egy influenza, és távol van tőlünk. Még akkor is, amikor már hozzánk is eljutott, azt gondoltuk, hogy két-három hét alatt átviharzik. Kormányunk bizonyos korlátozó intézkedéseket tett, például: megelőzőképpen két hétig, 2020. március 10-től 23-ig betiltották az emberek tömeges találkozásait, a sport-, kulturális és társadalmi rendezvényeket törölték. Bezárták a színházakat, mozikat, sportcsarnokokat, stadionokat, templomokat és imaházakat. Ez a két-három hét elmúlt, és láthatjuk, hogy a járvány lavina sebességgel terjed az egész világon. Hála Istennek, Szlovákia a vírus elleni küzdelemben az egyik legsikeresebb ország, így a járvány lassabban terjed hazánkban. Talán azért is, mert, ahogy egyesek mondják, kevés tesztelés történik. Kevés tesztelés volt, és ezért csak néhány embert teszteltünk naponta. Ez a helyzet azonban megváltozik, mivel egyre több embert tudnak tesztelni, és a megbetegedett emberek statisztikája is növekszik. Így senki sem tudja, milyen lesz a járvány kialakulása, meddig fog tartani, és milyen egészségi, gazdasági és társadalmi következményeket, veszteségeket okoz majd.

A járványokról szóló hírek a médiában (TV, újságok, internet) meghaladják az összes hír 80% -át. Az eddigi szenzációk, politikai és igazságügyi ügyek, amelyek hazánkban eddig a médiát uralták, most csak jelentéktelen helyet kapnak a koronavírushoz képest. És ebben a legkritikusabb időszakban volt országunkban a kormányváltás, a parlamenti képviselők és az állami hatóságok cseréje, akik még inkább szigorúbbá tették az elővigyázatossági intézkedéseket.

Talán már korábban kellett volna elmélkedéseimben említenem azt a hatalmas felelősséget, amely óriási teherként hirtelen az új szlovák kormány vállára zúdult. A parlamenti választások után örömmel fogadtuk az új politikai garnitúra győzelmét. Nagyon keveset tudtunk, hallottuk a koronavírusról. Két hét múlva, amikor az új kormány éppen hivatalba lépett, az már veszélyesen elterjedt. Hála Istennek azért, hogy úgy az új kormányban, mint a parlamentben, több újjászületett keresztény van, akik ebben a legkritikusabb helyzetben bizalmat kaptak és felelősséget vállaltak vezetni és kivezetni a nemzetet ebből a nehéz helyzetből. Az új képviselők és a kormány tagjai többségének - köztük Matovič úrnak a miniszterelnöki pozícióban, és különösen testvérünknek, Marek Krajčí-nak mint egészségügyi miniszternek - kevés politikai tapasztalata van. Ezért van szükségük Isten fentről való különleges kegyelmére, bölcsességére és útmutatására. Hisszük, hogy Isten hívta el őket. Ő ezt a leselkedő veszélyt előre tudta, és számukra nem volt visszaút.

Eszterhez hasonlóan, aki szintén kritikus helyzetben lett királynő, azért, hogy az Úr rajta keresztül szabadítsa meg népét. Márdokeus ezt üzenté neki: „*Ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra?*” (Esz 4:14). Az új kormánynak, különösen Marek testvérünknek, Isten bölcsességére, természetfeletti felhatalmazására és vezetésére van szüksége, mint Józsefnek Egyiptomban és Dánielnek Babilonban. Nekünk pedig imáinkban kell hordoznunk kell őket.

Imádkoznunk kell az orvosokért, gyógyszerészekért, egészségügyi dolgozókért és szervező stábokért, akik a küzdelem élvonalában állnak, és áldozatosan gondoskodnak a betegekről. Az önzetlen segítők skálája széles, beleértve az önkénteseket, akik szájmaszkokat varrnak vagy magányos emberek felé szolgálnak. Imádkozzunk a betegekért, hogy betegségük kedvező lefolyású legyen, valamint a gyászolókért, akik elvesztették a szeretteiket, és talán nem tudtak részt venni a temetésen sem. Hála Istennek, a járvány itt nálunk még nem követelt áldozatot, de sok országban katasztrófális a helyzet. Gondoljunk azokra is, akiknek otthon kell maradniuk, valamint azokra is, akiknek munkába kell menniük és túlzott erőfeszítéseket kell tenniük a társadalom működése érdekében hiányzó kollégáik helyett is. Kérjük továbbá Isten védelmét a sofőrökért, akik kamionokkal már régóta úton vannak, vagy éppen több kilométeres oszlopokban kell órákig vesztegelniük, hogy élelmiszereket, egészségügyi kellékeket vagy egyéb árukat biztosítsanak az üzletekbe. Megérdemlik csodálatunkat és elismerésünket. Hála Istennek napjaink hőseiért! A tanárokért, akik online tanítanak, és a diákokért, akik online tanulnak. Gondoljunk a magányos időskorúakra, akik talán nem is tudnak csatlakozni a külvilághoz. Olvastam, hogy csak Pozsonyban 21 000 magányos idős ember van! Úgy látjuk, hogy ebben a helyzetben összetartás van a társadalomban, amelyik különféle módon nyilvánul meg.

Hiszem, hogy ez a válság valamire jó lesz, ... - valójában, de mire?

Lehet, hogy ezek szavaim nem lesznek népszerűek, de gondolkodjunk el rajta, így vannak-e ezek? A haladó világ, a nyugati civilizáció már azt gondolta, hogy minden kényelme csúcsán áll. Talán kevés hiányzik, és istenek leszünk. Egy modern, égbe törő babiloni tornyot kezdtünk el építeni, és már nem voltunk messze attól, hogy befejezzük.

Nem tudom felsorolni a modern idők összes csodáját, de megemlítek néhányat.

Először is, a modern babiloni torony szimbólumai lehetnek a technológia csodái. Nem akarom megvetni a modern technológiát, én is élvezem annak előnyeit, van „okos” telefonom is, és számítógép, internet nélkül nem tudtam volna megosztani Veletek ezeket a sorokat. Ugyanakkor, ahogy a történelemben már sokszor megtörtént, az emberek (a gonosz ihletésével) az emberiség kárára visszaéltek ezekkel a találmányokkal. Attól tartok, hogy az emberiség túszként, a technológia rabszolgájává válik, és a technológia elpusztítja az emberiséget. Mi lenne például, ha egy vírus globálisan megtámadná az internetet és a világ számítógépes rendszereit. Lehet, hogy kissé eltúlzom, de az apokaliptikus eseményeket gyakran megelőzik apokaliptikus sci-fi filmek, amelyek később valósággá válnak. Például a 2011-es „Fertőzés” című film, amely napjainkban ismét slágerré vált.

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (3. rész)

Kedves Barátaim, Rokonaim és Hittestvéreim!

Elmélkedéseim utolsó részét azzal a gondolattal zártuk le, hogy az emberiség már azt gondolta, hogy rendelkezik a világ minden bölcsességével, egyfajta babiloni tornyot kezdtünk el építeni, amelyet elsősorban a technológia csodái szimbolizálnak.

Hiszem, hogy az Úr Jézus közeli eljövetele előtti időben élünk. Ha még mindig nem hiszed el, akkor valószínűleg azon gúnyolódókhoz tartozol, akik *„saját kívánságaik szerint járnak, és ezt mondják: Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden azonképpen marad a teremtés kezdetétől fogva.”* (2Pét 3: 3-4).

Olyan időkben élünk, amikor hamarosan megjelenik egy világdiktátor, az antikrisztus, *„a bűn embere, a veszedelemnek fia, aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát... – ...akinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, akik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét üdvösségükre.”* (2Tes 2:3-4, 9-10). *„...és a sárkány adta az ő erejét annak, és az ő királyiszkét, és nagy hatalmat.”* (Jel 13:2). *Azután láttam más fenevadat feljöni a földből, akinek két szarva volt, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szólt, mint a sárkány; és az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhitei a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, aki fegyverrel megsebesítettett, de megelevenedett. És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt művelje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek.”* (Jel 13:11-15). Még ha várjuk is Krisztus Egyházának Isten haragja és ítélete előtti elragadtatását, ezekben a próféciákban is meg kell látnunk az utolsó idők jeleit.

Úgy gondolom, hogy a sátán abban az időben megpróbálja utánozni Isten hármasságát. Mindezt a sátán (a hazugság atyja) fogja irányítani, második az antikrisztus (a veszedelem fia), a harmadik személy pedig az antikrisztus szelleme, amelyik már működik.

Az antikrisztus megszülethet egy hétköznapi emberként, aki később életében teljesen hagyja magát a sátántól irányítani, és hajlandó lesz terveit teljesíteni. Előképe lehet például Júdás.

Vagypedig a modern technológián keresztül. A sátán mindig igyekezett utánozni és hamisítani Istent annak bizonyítására, hogy ő is képes teremteni, és így a világ, az élet és az ember teremtéséről szóló bibliai üzenet nem igaz. Már vannak olyan robotok, amelyek helyettesítik a nehéz emberi munkát, például autógyárakban. A modern technológia elképzelhetetlen lehetőségeket kínál. A tudósok óriási erőfeszítéseket tettek élő sejtek létrehozására, klónozására és egyéb genetikai manipulációk elvégzésére. Virtuális valóság (VR), hologramok, lézertechnológia, nanotechnológia és intelligens robotok segítségével, és a biotechnológia, a klónozás kombinációjával igyekeznek mesterséges szuperintelligens „lényeket” létrehozni. Az úgynevezett transzhumanista mozgalom egyik úttörője az Egyesült Államokban élő magyar származású Zoltán István, aki indult a 2016 évi elnök választáson, és most 2020-ban is jelöltette magát. A virtuális valóság mellett csodálatos látnivalók hozhatók létre. Például a múzeumokban a kitett kincseket hűen helyettesíthetik a hologramok által létrehozott virtuális példányok. Ezenkívül pl. egy politikus egyszerre jelenhet meg több színpadon egyszerre anélkül, hogy fizikailag ott kellene lennie. A lézertechnológia és a hologramok segítségével holografikus előadásokat, lézeres show-kat, láthatatlan képernyőn, égbolton való vetítéseket, 3D-s animációkat lehet készíteni, amelyek természetfeletti látszatot keltenek. A fenevad képe létrehozásának feltételei készen állnak.

A modern babiloni torony szimbólumai lehetnek az építészeti csodák, felhőkarcolók is, amelyek gombamódra nőnek /nemcsak/ a nyugati világ összes nagyvárosában. New York, Chicago, Peking, Sanghaj, Szingapúr, Dubai ... - építészeti csodák és a technika csodái. Csodálatos épületek, amelyekre való tekintet embereket bővölettel töltik el, felülről nézve pedig csodálatos kilátást nyújtanak a környezetre. Ezekből a felhőkarcolókból gazdagság és büszkeség árad. A New York-i „ikrek” már halálos csapást szenvedtek, de azóta az emberiség már megpróbálta átlépni a képzelet minden korlátját. Természetesen nincsenek fenntartásaim ezekkel az épületekkel kapcsolatban, és őszintén sajnálkozom a 2001. szeptember 11-i katasztrófa áldozatai miatt.

Már jóval a babiloni torony felépítése előtt Isten megparancsolta az embernek, hogy szaporodjanak és töltsék be a földet. De az özönvíz után az emberek azt mondták: Nem, mi nem akarunk szétszóródni, mi egy toronyban akarunk élni! *„Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén.”* (1M 11:4).

Egyrészt csodálom, hogy milyen hatalmat és képességeket adott a Teremtő az embernek, másrészt a felhőkarcolók árnyékában látom a szegény földrészeket, ahol éhező gyermekek halnak meg. Arra is gondolok, hogy az emberek, akik abban a betondzsungelben élnek, nem boldogabbak, mint a természetes dzsungelben élők. Valószínűleg még a járványok terjedésének is ugyanolyan az esélye a nagy világvárosi agglomerációkban, mint a szegény afrikai falvakban. Mindkét helyszín egyformán lehet a járványok epicentruma.

Ezen felül a felhőkarcolók tövében a kipufogógázokból származó állandó vastag szmog miatt a Nap szinte egyáltalán nem világít.

A szlovákiai Pravda napilap (2020. március 9.) a következőket írta: *„Pekinget, Sanghajt vagy Wuhant, amelyik a járvány epicentruma, azelőtt szó szerint teljesen beborította a szmog. A gyárak csaknem felének bezárásával és a gépjárműforgalom csökkenésével a helyzet jelentősen javult. Ez valószínűleg azon kevés pozitív példa egyike, amelyet a koronavírus hozott.”*

Abból indultam ki, hogy feltételezhetően ez a válság valamire jó lehet. Ahogy már leírtam, a haladó világ már azt gondolta, hogy minden kényelem csúcspontján áll, és akkor hirtelen láthatatlan, apró, nanometrikus vírusokból álló sereg jött, amely megállította a babiloni torony felépítését. Olyan hirtelen jött! Mint Jézus mondta: *„Mert mintegy tőr, úgy lep meg mindeneket, akik az egész föld színén lakoznak.”* (Lk 21:35). „Felhőkarcolóink” árnyékában már biztonságban éreztük magunkat, és hirtelen, mint Pál ap. azt írja: *„Mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jön rájuk...”* (1Tesz 5:3).

Hirtelen a világ nagyvárosaiban megállt a forgalmas élet. Diszkó klubok, szórakoztató parkok, iskolák, egyetemek, mozik és színházak, templomok, imaházak zárva vannak. Még a megagyülekezettek fényűző csarnokai is üresek, csakúgy, mint az új, modern footballstadionok, sportcsarnokok és téli stadionok. A nemzeti bajnokságok idő előtt befejezetlenül véget értek. A világ sporteseményeit, az olimpiát, a jégkorong-világbajnokságot és az Európai labdarúgó-bajnokságot szintén törölték. Ez is jelentős pénzügyi veszteséget jelent a sportklubok és a szervezők számára is. Bizonyosan sok sporthíresség, futballszár is fizetés nélkül maradt.

A légi forgalom leállt, a határokat, a nagy autógyárakat bezárták, és az utcák kiürültek az ajánlott kijárási korlátozások miatt. Az emberek, különösen az idősek, önkéntes otthoni karanténban vannak. Csak a kórházakban zajlik a sürgés-forgás! Senki sem tudja, meddig fog tartani, mikor tetőzik, mikor véget ér, milyen életvesztéssel jár, és milyen lesz az államok és a világ gazdaságának vesztesége. Már nyilvánvaló, hogy ennek a járványnak elképzelhetetlen globális gazdasági és társadalmi következményei lesznek. A vállalkozók és az egyéni kereskedők, valamint a nagyvállalatok a csőd szélén vannak, vagy tömegesen el fogják bocsátani a munkavállalókat, ezáltal növelve az állami támogatásban részesülő munkanélküliek számát.

Elindult egy kezdeményezés, esténként a bérházak ablakaiból tapsviharral kifejezni az emberek elismerését az egészségügyi személyzet felé azok önfeláldozó szolgálatáért, amelyre nálunk is sor került. Sőt, a temperamentumosabb olaszok és spanyolok a kezdeti napokban, az utcákon, erkélyeken vidáman énekeltek, házi koncerteket rendeztek, filmeket vetítettek az épületek falain, de ezt a vidámságot hamarosan nemzeti, sőt nemzetközi szomorúság és gyász váltotta fel. Nem meglepő, hiszen csak Olaszországban több mint 10000 ember halt meg, és csak ma (március 28-án) majdcsak 900, Spanyolországban közel 6000 és ma 682. Az egész világon csaknem 660 ezer a megbetegedettek száma és több, mint 30 ezer haláleset volt. Ezek szörnyű adatok, amelyeket nem hagyhatunk figyelmen kívül, de komolyan el kellene ezen gondolkodnunk. Miért? Legközelebbi megpróbáljuk megtalálni a választ.

A világ elnémult. Meghallja azonban ebben a csendben a Teremtő kegyelmes hangját?

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (4. rész)

Elmélkedéseim utolsó részét megdöbbentő adatokkal, a vírussal fertőzöttek és a halálesetek számával fejeztem be. Azóta ezek az adatok jelentősen megnövekedtek és tovább növekszenek. A legújabb elemzések szerint a szlovákiai világjárvány július közepén éri el tetőpontját.

Nemrégem azt is írtam, hogy hiszem, hogy végül mégis jól vége lesz ... Igen, így lesz, de nem mindenkinek.

Jó vége lesz azok számára, akik – hiszem, hogy mi is – túléljük, vagy azoknak, akik meggyógyulnak, ill. már meggyógyultak. De mindannyiunk számára felejthetetlen emlék marad, különösen azok számára, akik elvesztették szeretteiket. A világ már nem lesz olyan, mint volt. Lehet, hogy különféle veszteségek és gazdasági intézkedések után vékonyabb lesz a pénztárcánk és kevesebb euró lesz a számlánkon, mégis gazdagabbak leszünk! – Az élő Istennel való nagy megtapasztalásainkkal. És ezt nem lehet pénzzel mérni!

Ezt megelőzően azonban el kell gondolkodnunk életünkről, azokról a dolgokról, amelyek arra készítetnek bennünket, hogy átértékeljük prioritásainkat, gondolkodásunkat és ha szükséges, változtassunk életmódunkon, Isten akarata szerint, javunkra.

Most szeretnék Benneteket buzdítani és három tanácsot adni ahhoz, hogy hogyan tudjuk átélni ezt az időszakot:

- 1.) Tartsuk be a kormány és a szakértők által javasolt intézkedéseket.
- 2.) Erősítsük és védjük az immunitásunkat.
- 3.) Ne engedjük, hogy a félelem az életünkbe kerüljön.

Úgy gondolom, hogy a védőintézkedések betartása és immunitásunk erősítése ill. védelmének szükségességéről elég sok információnk van a médiák által. Ezért ezekről nem akarok beszélni. Ebben a helyzetben az emberek többsége számára a legnagyobb probléma a félelem.

Már a járvány kezdetén megfigyeltem, hogy a pánik több kárt okozott, mint maga a vírus. Az Úr Jézus azt mondta (Lk 21: 25-28), hogy eljövetele előtt olyan idő lesz, amikor „*az emberek elhálnak a szorongás, a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerekiségére következnek...*”. Nyilvánvaló, hogy ebben a túlhajszolt időben – különösen most, amikor e vírusveszély fenyegeti az egész világot – az emberek „elhálnak”, szívinfarktust vagy stroke-ot kapnak a félelem, stressz és aggodás miatt. Sokan mentálisan is elmerevednek. Ahogy egy kígyó szemeivel megszuggeralja, megbénítja zsákmányát, egy kisnyulat, úgy a félelem is megbénít sok embert. A szakértők szerint a félelem az immunrendszert is legyengíti. **NEKED AZONBAN NEM KELL FÉLELEMMELEL TELT ÉLETET ÉLNI!**

Az Úr Jézus tanácsot ad és megmutatja a megoldást: „*Emeljétek fel a ti fejetekeket!*”

De hogyan kell ezt tennem? Hogyan emelhetem fel fejemet és hova? **HOGYAN KELL HARCOLNOM A FÉLELEM ELLEN?**

Ma mindenfelől csupa negatív híreket hallunk. Az elemzők szerint a helyzet javulásának reménye még beláthatatlan jövőben is van. **HOL HALLHATOK JÓ HÍRT?**

A JÓ HÍR JÉZUS KRISZTUS EVANGÉLIUMA! Ennek a jó hírnak a lényege János evangéliuma 3. rész 16. versében van megírva: „*Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*”

Van egy történet a Bibliában (4Móz 21:4-9), amikor Isten Mózes által kivezette Izráel népét az egyiptomi rabszolgaságból, szétválasztotta előttünk a Vörös-tengert, és csodálatos módon többször bebizonyította hatalmát, védelmét és gondoskodását, ám ők pusztai vándorlásuk alatt gyakran zúgolódtak és lázadtak Isten és Mózes ellen. Egyszer azonban „*Isten türelmének pohara*” betelt, és mérges kígyókat bocsátott a népre, akik megmardosták a népet, és sokan meghaltak Izráel népéből. Akkor a nép Mózeshez ment, és ezt mondták: Vétkeztünk, mert az Úr ellen és te ellened szóltunk; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat.

És Mózes imádkozott a népért. És ezt mondta az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes rézkígyót, és tűzd fel azt póznára: és ha valakit a kígyó megmar, és feltekint arra, életben maradjon. Csinált azért Mózes rézkígyót, és feltűzte azt póznára. És az történt, hogy ha a kígyó valakit megmar, és az feltekintett a rézkígyóra, életben maradt.

Az Úr Jézus egyik vallási vezetővel, Nikodémusszal folytatott beszélgetésében – saját magára rámutatva – így magyarázza ezt a történetet: *„Ahogy felemelte Mózes a kígyót a pusztában, úgy kell az ember Fiának felemeltetnie. Hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartasson a világ Ő általa.”* (Jn 3:14-17).

Ahogy Mózes felemelte a rézkígyót a pusztában, úgy volt felemeltetve Isten Fia is a golgotai kereszten. Ez a jó hír, az evangélium! Az üdvösséghez ilyen kevés kell! Csak még időben, hittel és alázatos, bűnbánó szívvel felnézni Arra, Aki irántuk való szeretetből magára vállalta a büntetést, Aki bűneinkért, bűneimért oda lett szegezve a keresztre, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ez ilyen egyszerű! És ingyen, kegyelemből! Senki sem érdemelheti ki ezt a kegyelmet. Csak hittel és bűnbánattal lehet ezt elfogadni, vagypedig büszkén elutasítani.

Amikor egy nép – vagy az egyes ember – bűnbánatot tart, mindig jön megoldás Istentől. Ebben az esetben Isten az egész nemzet számára adott egy olyan globális megoldást, amely egyéneként minden izraelita számára hatékony volt és megmenekedést jelenthetett, de a személyes hit alapján. A gyógyulás nem volt általános. Biztosan voltak olyanok, akik ezt a megoldást bolondságnak tartották és megvetették: *„Mit segíthet nekünk ez a rézkígyó?”* – és fájdalmaik között meghaltak. Azonban sokan, akik már talán fetrengtek a fájdalomtól, összeszedték utolsó erejüket, fejüket felemelték és a felemelt kígyó felé fordultak, hirtelen meggyógyultak. A szerető Isten ma felhív minket, hogy fogadjuk el felkínált kegyelmét és szeretetét, amelyet irántunk megmutatott. Olyan egyszerű és igaz dolog ez, de ezt az isteni megoldását ma sem fogadja el mindenki. Ahogy Pál apostol mondja: *„Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.”* (1Kor 1:18).

A FÉLELEM AZ EMBER BŰNBE ESÉSÉNEK KÖVETKEZMÉNYE. A paradicsomban az ember nem ismert semmi rosszat, csak jó dolgokat. Isten jelenlétében élt félelem nélkül. Amikor evett a tiltott fa gyümölcséből, azonnal félni kezdett, és elrejtette magát Isten elől, Akinek jelenléte korábban kellemes és nélkülözhetetlen volt.

Így fertőzte meg az embert a bűn vírusa, amelyik sokkal veszélyesebb, mint a COVID-19, és azóta marja minden ember szívét. Fullánkja nemcsak fizikai halált okoz, hanem örök kárhozatot is. Ugyanakkor minden ember lelkében mindaddig nyugtalanság és félelem van, amíg e fullánk nincs eltávolítva. Az embereket öntudattalanul is nyugtalanítja az a tudat, hogy bűneik nincsenek megbocsátva. E bűnvírus ellen az egyetlen gyógyszer Isten Bárányának, Jézus Krisztusnak vére.

Az Úr Jézus megoldása: *„Emeljétek fel a ti fejeteke!”* - nem az egész világnak szól, hanem csak a tanítványainak. Tehát ha ma félelem nélkül akarsz élni, akkor az Úr Jézushoz kell tartoznod. *„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”* (Róma 8:31).

Ha most meg akarod hozni ezt a döntést, és el akarod fogadni Isten felkínált kegyelmét, megteheted ezt a következő imában: *„Drága Istenem! Hozzád jövök, mert szükségem van megbocsátásodra. Bevallom, hogy vétkeztem ellened. Sokáig elutasítottalak, és ignoráltam szeretetedet. De most hiszem, hogy Jézus Krisztus a kereszten értem is meghalt, hogy megigazulhassak és új teremtés, Isten gyermeke lehessenek. Kérlek, bocsátsd meg minden bűnömet, és tisztítsd meg szívemet minden szennytől! Úr Jézus, köszönöm, hogy meghaltál értem a golgotai kereszten. Köszönöm, hogy kiontott véred elégséges minden bűnöm eltörléséhez. Döntöttem, hogy elfordulok a bűnös életmódtól, és befogadlak szívembe, mint Megváltómat és életem Urát.*

Kérlek, hogy Szent Lelked által formáld életemet, és tegyél engem olyanná, amilyenre Te akarsz formálni. Megvallom, hogy Te vagy a Megváltóm és Uram. Kérlek, töltsd meg szívemet Szent Lelkeddel, és adj erőt ahhoz, hogy hűségesen kövesselek Téged. Hit által elfogadom bűneim bocsánatát és az örök élet ajándékát. Köszönöm Úr Jézus, hogy megmentettél és bejöttél az életembe. Hiszem, hogy most, amikor megbántam bűneimet, Te megbocsátottál nekem. Köszönöm, hogy ráállhatok erre a kösziklára. Köszönöm a bűnbocsánatot, köszönöm a kegyelmet, köszönöm az örök életet! Ámen!"

Ha őszintén gondoltad, Isten elfogadta imádságodat, és olyan békességet adott a szívedbe, amelyik minden emberi értelmet felülhalad. A bűnbocsánat békességét! Azért, mert a félelem fő forrása az, hogy az emberek nincsenek megbékélve Istennel. Sőt, nem is tudják, hogy bűneikre készen van a bocsánat. Hogy az Úr Jézus értük is meghalt. Ezért egy életen át hordozzák lelkiismeretükben a terhet, amit letehetnének a golgotai kereszt tövében.

Most azonban *„megigazulva hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.”* (Róm 5:1). A félelem oka el lett távolítva, és most már van jogod felemelni a fejedet! És ez megoldás a félelemre.

De legyünk őszinték, a félelem és aggodás helyet kap Isten gyermekeinek életében is. Azonban van jogunk van (és kötelesek vagyunk!) a félelmet az Úr Jézus Krisztus nevében visszautasítani! *„Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.”* (2Tim 1:7).

Az Úr Jézus azt mondta: *„Semmi felől ne aggódjatok!”* (Mt 6:25-34). Az ember gyakran már előre fél, aggodik: *„Jaj, hogy lesz, mi lesz?”* De saját a tapasztalatomból mondom, hogy a legtöbb esetben aggodalmaink teljesen alaptalanok, mert minden másként alakul. És utólag kiderül, hogy csak képzelődés volt, amely által az ördög akart szívünkben félelmet kelteni.

További tanácsok a félelem legyőzéséhez:

Légy betelve Isten szeretetével, mert a szeretet kiűzi a félelmet (1Jn 4:18). Szeretet és félelem nem férnek el együtt egy helyen! Szeresd Istent és az embereket!

Légy betele Szentlélekkel! Mert Isten szeretete szívünkbe a Szentlélek által töltetik ki (Róm 5:5).

Erősítsd meg szívedet Isten Igéje által, mint kritikus helyzetében Dávid tette (1Sám 30:6). *„Krisztus beszéde lakozzék bennetek bőségesen!”* (Kol 3:16).

Tedd le életedet szertő mennyei Atyád, a Mindenható Isten kezeibe. Bízzál Benne és Igéjében! *„Bizodalmod legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útjaidban megismered Őt; akkor Ő igazgatja a te útjaidat.”* (Péld 3:5-6).

Élj istenfélelemben, ami nem jelenti az Istentől való félelmet, hanem az Iránta való odaadó tiszteletet és szeretetet.

Ne fordítsd oda füled és tekinteted a negatív hírek sokaságára, hanem úgy, mint Izráel a pusztában a rézkígyóra, fordítsd tekinteted az Úr Jézusra, aki nemcsak meg halt a bűneidért, hanem dicsőségesen fel is támadt a halálból. Ő él és van hatalma Téged megmenteni, megőrizni.

Ez Isten gyermekeinek öröksége! *„Egy ellened készült fegyver (még a COVID-19) sem lesz jó szerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoytatsz: ez az Úr szolgálainak öröksége, és az o igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr.”* (Ézs 54:17).

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (5. rész)

Egyik barátom azt mondta, hogy túl hosszú cikkeket írok, amiket az emberek nem olvasnak el. Állítólag a mai emberek (különösen a fiatalok) nem szeretnek olvasni. Igaz ez? Nem akard bebizonyítani, hogy a barátom tévedett? 😊

Sajnos, így van, az emberek ma nem szeretnek olvasni. Különösen a Bibliát. Még a keresztények sem. Kár. Ezért sok keresztény nem tudja, mit hisz, mit tanít a Biblia, ezért kapnak teret a hamis tanítások, és ezért van termékeny talaja a hamis próféciáknak is.

Ma szeretnék egy kicsit „mélyebbre menni a vízben”, és olyan dolgokról beszélni, amelyek lehet, hogy némelyeket egy kicsit felháborítanak, másokat talán felébreszthetnek.

Egy bibliaiskola hallgatóit egyszer kiküldték különböző gyülekezetekbe prédikálni. Amikor visszatértek, a professzor megkérdezte tőlük: „*Na, mi volt, mi történt?*” Egyhangúan válaszoltak: „*Semmi különös.*” A professzor ezt válaszolta: „*Akkor nem jól prédikáltatok. Mert ha jól prédikáltok, valami történik. Ha az igazságot hirdetitek, az emberek vagy megtérnek, vagy megharagszanak!*” Én nem akarok senkit megharagítani, és ami a szívemen van, szeretném azt az igazságot (ahogy ismerem) megosztani szeretetben (Ef 4:15).

Ahogy látjuk, a körülöttünk lévő helyzet naponta komolyabb, és láthatjuk, hogy már „*nem babra megy a játék!*” Nincs idő viccelődésre és figyelmünk szórakoztató eltérítésére.

Sokan felteszik a kérdést: Hogyan történhetett ez? Olyan békésen éltünk hosszú ideig és hirtelen...? Honnan származik ez a vírus?

A vallásos emberek kérdezik: Isten büntetése ez? Kitől származik? Vagy az ördög munkája, aki embergyilkos volt kezdettől fogva? Vagy pedig mégis Isten engedte meg, vagy akár rá is bocsátotta a világra? Ha igen, akkor ott a kérdés: „*Miért? Milyen okból?*” Vagy pedig: „*Milyen célból?*” Van egy csomó kérdés és kérdőjel, és van-e egyáltalán valaki, aki egyértelmű választ tudna adni ezekre a kérdésekre?

A világ is ezt kérdezi: miért? - és vannak feltételezések, hogy valószínűleg azért, mert ..., mert ...

Egyesek szerint a járvány terjedésének oka a nemzetközi, kontinentális utazás. A világ egy kis globális faluvá vált. Mások az okot a keleti országok nem megfelelő egészségügyi feltételeinek tulajdonítják, ahol az élelmiszer-piacon primitív higiéniai feltételek vannak, vagy pedig egyáltalán semmilyen egészségügyi szabályok nincsenek.

Vannak olyanok, akik azzal vádolják a laboratóriumokat, hogy a vírus tőlük szivárgott ki pld. a rák elleni gyógyszer kutatása közben. Igaz ez? Hogyan szabadulhattak ki ezek a vírusok? Ki a felelős ezért? Miért nem fordítottak erre a felelős emberek nagyobb figyelmet? Mit hanyagoltak el?

Mások gondolatfuttatásaikban tovább mennek, és azt állítják, hogy a COVID-19-et biológiai fegyverként fejlesztették ki és szándékosan dobták be a világ népességének terjedése ellen. Ez csak egy összeesküvés-elmélet? Mi az igazság?

Van egy cikk az interneten, amelynek szerzője ismeretlen. Lehet, hogy már olvastátok, de itt közzéteszem:

„AZ EMBERISÉG PONTOSAN AZT A BETEGSÉGET KAPTA, AMELYIKRE SZÜKSÉGE VOLT.

Már nem értékeljük az egészséget, ezért kaptunk egy betegséget, hogy megértsük - az egészségünkkel foglalkoznunk kell!

Már nem értékeljük a természetet magunk körül, ezért kaptunk egy betegséget, melynek köszönhetően keveset tudunk a természetben tartózkodni.

Már elfelejtettük, hogyan kell családként élnünk, ezért kaptunk egy betegséget, amely bezárt minket az otthonainkba, hogy megtanuljunk ismét családként élni.

Már nem tiszteljük az időseket, ezért kaptunk egy betegséget, amely emlékeztet az ő esendőségükre.

Már nem értékeljük az egészségügyi dolgozókat, ezért kaptunk egy betegséget, amely emlékeztet minket a pótolhatatlanságukra.

Már nem tiszteljük a tanárokat, ezért kaptunk egy betegséget, amely bezárta az iskoláinkat, melynek köszönhetően a szülők próbálják tanítani a gyermekeiket.

Azt gondoltuk, hogy mindent megvehetünk, mindenhol ott lehetünk, azzal és akkor amikor csak akarunk, ezért kaptunk egy betegséget, amely megmutatja, mennyire nem természetes és magától érthetődő is mindez.

Szabadidőnket bevásárlóközpontokban töltöttük, ezért kaptunk egy betegséget, hogy megértsük, a boldogságot nem lehet megvenni.

Nagyon sokat foglalkoztunk a külsőnkkel, hasonlítottuk magunkat másokhoz, ezért kaptunk egy betegséget, amely maszkkal takarja ez az arcunkat, hogy megértsük, a valódi szépség nem ott rejtőzik.

Azt gondoltuk, a Föld urai vagyunk, ezért kaptunk egy betegséget, hogy ez az apró láthatatlan kórokozó megszelídítsen minket.

Ez a betegség nagyon sok mindent elvesz tőlünk, ugyanakkor lehetőséget ad arra, hogy újból észrevegyük, hogy mi az igazán fontos az életben.

Sajnos olyan betegséget kaptunk, amelyik pontosan ránk van szabva. Valószínű, mint emberiség, erre volt szükségünk...” 😊 😞

KAPTUK, DE KITŐL? A sorstól? A természettől? Valamiféle kozmikus istenségtől? Az ördögtől? Vagy mégis Isten megengedése ez? Esetleg lehet ez Isten ítélete?

Klasszikusan azt szoktuk mondani, hogy „Isten jó Isten, az ördög egy gonosz ördög!” Ez igaz! De kérdezem: A jó Isten vajon ráengedhet-e valamilyen rossz, kellemetlen dolgot az emberek, egyének, népek vagy az emberiség életére? Származhatnak Istentől például természeti katasztrófák, betegségek, vírusjárvány ...?

A legtöbb hívő azonnal rámondja: „*Semmiképpen sem! Isten jó Isten, Ő a szeretet! Hogyan gyötörhetné az embereket betegséggel, szerencsétlenséggel?! Az ördög a tolvaj és embergyilkos kezdettől fogva, aki azért jött, hogy lopjon, öljön és pusztítson!*” (Jn 10:10).

Bocsássatok meg, testvéreim, akik így gondolkoztok, lehet, hogy eretneknek fogtok tartani, de szerintem ez egy nagyon egyoldalú és felületes meglátás. Ez olyan RÖPte pillantás, olyan, mint egy fiatal fecskének RÖPtében, repülés közben. Már mondtam, hogy Isten dolgait egy sas látószögéből kell megvizsgálnunk. Olyanoknak kell lennünk, mint a béreai hívők, akik „*nemesebb lelkűek voltak a Tesszalonikabelieknél, akik teljes készséggel fogadták az ígét, naponként TUDAKOZVA AZ ÍRÁSOKAT, HOGY ÚGY VANNAK-É EZEK.*” (ApCsel 17:11).

Hitünk és véleményeink alapja a Szentírás, a Biblia. Isten ismeretének mértéke Isten Igéjének ismeretétől függ. Isten Önmagát, karakterét, tulajdonságait, és azt a módot, ahogyan cselekszik, az Ő Igéjében a Szentlélek megvilágítása által nyilatkoztatja ki. A Biblia helyes ismerete nélkül Isten ismeretünk torz, elégtelen és felületes lesz.

Nézzük meg most mélyebben, mit mond Isten Igéje erről a dilemmáról! Először nézzük meg, kicsoda Isten és milyen a Biblia Istene?

KI ISTEN? Tudom, hogy a végtelen Istenről lehetetlen definíciót alkotni, de talán mégis bemutatjuk Őt a következőképpen: Isten egy öröktől fogva örökké létező személyes szellemi lény, Aki Teremtő, a világ szuverén Ura, Aki abszolút szentséggel, hatalommal, intelligenciával, igazságossággal és szeretettel rendelkezik.

MILYEN AZ ISTEN? Nem sorolhatjuk fel Isten minden tulajdonságát, amelyről a Szentírás beszél. Hadd említsek csak néhányat. Isten fő tulajdonságai: szentség, igazságosság és szeretet. Ezen felül tudjuk, hogy Isten mindenütt jelenlevő, mindenható, mindentudó. Tudjuk, hogy Isten a szeretet, de nem tudom, olvastátok-e már azt, hogy Isten haragvó is, és Ő megemésztő tűz. Dicsőséges, szent, Aki elhatárolja magát minden tisztátlanságtól, bűntől. Ő igazságos bíró, de szerető Atya. Ezek a tulajdonságok átfedik és kiegészítik egymást, így nem lehet Őt egykönnyen „beskatulyázni”. Még ha minden tulajdonsága tökéletes felsorolásának birtokában lennénk is, nem tudnánk felfogni Őt. Amikor az ember azt gondolná, hogy már elegendő információja van Róla, rájön, hogy még mindig nem ismeri Őt, mert Ő teljesen különbözik az emberi képzelettől. Ő több, mint tulajdonságainak összessége, nagyobb, mint felfogásunk. Ő egy szuverén Isten. Ha rendkívüli módon megengedi megtapasztalni szeretetét, akkor sem szűnik meg szentnek és igazságosnak lenni, Aki gyűlöli a bűnt. És amikor kifejezi haragját, nem szűnik meg Szeretnek lenni. Az a tény, hogy Isten változatlan, hűséges és ígéreteihez hű, nem áll ellentétben azzal, hogy megbánja és nem fogja végrehajtani az ítéletet, amelyet magában elvégzett, ha az ember bűnbánatot tartva bűneiből megtér. Ő akkor is a Biblia Isten marad! Isten jóságába beletartozik szeretete, ugyanakkor szentsége és igazságossága is. Mert ha Isten nem lenne igazságos, akkor jó sem lenne.

Igaz, hogy Isten jó, de vajon van-e helyes felfogásunk arról, hogy mi a „jó”? Kedvenc amerikai szerzőm, pásztor John Bevere, az *„Isten az egyedüli jó”* (Good or God) című könyvében azt írja, hogy nekünk, embereknek gyakran torz az Istenről alkotott képünk. De torz elképzelésünk van arról is, hogy mi a jó. Azt tartjuk jónak, ami népszerű, kellemes és nem azt, ami javunkra van. Egy másik, *„Az Örökkévalóság vonzásában”* című könyvben azt írja, hogy sok ember úgy él, mintha örökké a földön akarna élni. Mindannyian tudjuk, hogy az orvosoknak, tudósoknak és kutatóknak az emberi élet meghosszabbítására történő minden erőfeszítése ellenére, akár egy másik bolygón, ez nem lehetséges! Mert: *„elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet!”* (Zsid 9:27). *„Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy kiki megjutalmaztassék a szerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.”* (2Kor 5:10). Akár hiszed, akár nem, minden nem ér véget a halállal! Van folytatás az örökkévalóságban, vagy Isten dicsőségében, vagy az örök kárhozatban! Igen a pokolban! Ezért egy bölcs és - elsősorban önmagához - őszinte embernek ebben a rövid földi életben nem arra kell törekednie, hogy mi az ő számára a PILLANATNYI jó, hanem hogy mi AZ ÖRÖK JÓ!

Szívből kívánom, hogy az örökkévalóság perspektívájával éljük le földi életünket!

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (6. rész)

Kedves Olvasóim! Köszönöm visszajelzéseiteket, és örülök, hogy írásaimmal áldásul szolgálhatok Számotokra. Hálás vagyok Istennek az Ő kegyelméért, hogy ebben a korban is még hasznos lehetek. Janko Lakatos gyülekezetünk fiatal pásztorát azt szokta mondani, hogy Istennek nincsenek nyugdíjasai. Ábrahámot 75 éves korában hívta el, Mózeset pedig már 80 éves korában, és a pusztában még 40 éven át vezette Izráel népét. Én még fiatalabb vagyok, de ahogy írtam, vannak bizonyos korlátozásaim, és már nem megyek az emberek közé az evangéliumot prédikálni. Soha nem is tudtam prédikálni, gyakran dadogtam, sok hibával beszéltem, talán azért, mert 30 éves voltam, amikor elkezdtem szlovákul tanulni. 35 évvel ezelőtt Isten elhívott szolgálatába a naszvadi gyülekezet pásztorának, ahol majdnem egynegyed évszázadot szolgáltam, plusz még valami ráadást. A gyülekezetben eleinte kívánatos volt a magyar nyelv, ami nekem jobban ment. Most már átadtam a stafétát fiatalabbaknak, de még mindig szívesen játszottam velük a dicsőítő csoportban szaxofonon. Ezt jobban tudtam, mint a prédikálni, és ez kevesebb felelősséggel is jár. De most, hogy nincsenek istentiszteletek, szaxofonon sem játszom. Mint ahogy Ti is, többségünkben otthon vagyunk, vágytam arra, hogy hasznosan használjam ki az „önkéntes karanténak” ezt a formáját. Így Isten Lelkétől indítva, tanítva és bátorítva feleségem türelmes támogatásával elkezdtem leírni gondolataimat.

Bátorított egy történetet, amit már régebben olvastam egy Tom nevű nyomorék kisfiúról. Nagyvárosában élt a nagynénjével egy régi ház manzárszobájában, és napról napra unatkozott. Egy újságban felfedezett egy cikket Isten emberéről, akit Jézusnak hívtak. Ez egy Bibliát reklámozó hirdetés volt. Nagyon vágyott arra, hogy többet megtudjon erről a Jézusról, és legyen saját Bibliája. Megkérte egyetlen barátját, aki néha meglátogatta, hogy vegyen neki egy Bibliát. Amikor megkapta, nagy vágygal elkezdte olvasni és átadta életét az Úr Jézusnak. Ezt a kincsét meg akarta osztani másokkal is, de nem tudott járni. Kért nagynénjétől régi papírokat, amelyeket felvagdalt és a cédulákra bibliai verseket írt, és azokat az ablakon kidobálta az utcára. Isten Igéje élő és ható, és így történt, hogy a nyomorék Tom cédulái sok embert megszólítottak, felbuzdítottak, és sokan üdvösséget, új életet találtak általuk.

Ez a történet engem is inspirált, és kedves olvasó, szeretném, hogy Isten tegye gyümölcsözővé életedet, hogy légy áldásul a körülötted élő emberek számára.

De folytassuk a megkezdett témát.

Legutóbb kerestük a választ a kérdésre: „*Honnan származik a koronavírus?*” Valami véletlenszerű, természetes vírusos megbetegedés, mint például a minden évben jelentkező influenza, amely a rossz egészségügyi feltételek miatt most elterjedt a világ minden tájára? Vagy a vírus emberi mulasztás következtében kiszivárgott egy laboratóriumból, vagy talán sátáni rosszindulat által szándékosan lett kibocsátva? Az ördög munkája? Hol volt Isten és miért engedte meg? Vagy ez Isten büntetése? Hogy engedhetett meg a szerető Isten ilyen tragédiát? A jó Isten vajon egyáltalán ráengedhet-e rossz, kellemetlen dolgokat az emberek, népek vagy az emberiség életére?

A legtöbb hívő azonnal rámondja: „*Semmiképpen sem! Isten jó Isten, Ő a szeretet!*”

Kerestük, mit mond Isten Igéje erről a dilemmáról? Megvizsgáltuk, ki Isten és milyen a Biblia Istene? Megállapítottuk, hogy Istent nem lehet „beskatulyázni”. Ő teljesen más, mint a mi képzeletünk és nagyobb, mint az értelmünk. Igaz, hogy Ő jó és szerető Isten, de ez nem jelenti azt, hogy megszűnik szentnek és igaznak lenni, mint aki gyűlöli a bűnt. Ő egy szuverén Isten. Szuverenitását azonban Igéje korlátozza. Ő a Biblia Istene! Tiszteletben tartja Igéjét, és soha semmit sem cselekszik azzal ellentétesen. Isten Igéjéből megismerhetjük terveit is, amelyeket a próféciák által kijelentett.

Igaz, hogy Isten jó, de gyakran helytelen elképzeléseink vannak arról, hogy mi a „jó”? Az a jó, amit mi jónak tartunk, a PILLANATNYI jó, amelyik népszerű, kellemes, talán humánus vagy „brutálisan” jó, vagypedig az, ami ÖRÖK javunkra szolgál?

Sokan jónak tartják a gazdagságot, a bőséget, az egészséget, a sikert, a karriert, a népszerűséget ... Ezek olyan dolgok, amelyek áldást jelentenek, ha Isten akarata szerint bánunk velük, azonban átkot is jelenthetnek. Hány híres, sikeres ember, híresség vált az alkohol és a drogok rabszolgájává, pszichiátriára került, vagy végül öngyilkosságban találta meg problémáiból a kiutat! Azt hitték, hogy a halállal minden probléma megszűnik. Ez az ördög legnagyobb hazugsága!

Ezek mind pillanatnyi, földi dolgok, amelyek elveszítik fényüket és értéküket az örökkévalóság kapujában. *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall?”* (Mk 8:36). Manapság ezek a szavak más dimenzióval bírnak, mint egy hónappal ezelőtt. Pál apostol ezt mondja: *„De valóban nagy nyereség az Istenfélelem, megelégedéssel. Mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit. De ha van élmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg törbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, melyek az embereket veszedelembe és romlásba merítik. Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, mely után sóvárogván némelyek eltévelyedtek a hittől, és magokat általszegeztek sok fájdalommal.”* (1Tim 6:6-10).

Ma szeretném, ha együtt keresnénk a választ a kérdésre: HOGYAN IGAZGATJA ISTEN A VILÁGOT?

Mint mondtam, a ma kérdései között ott van a kérdés: *„Hol volt Isten, amikor ez a vírus elszabadult, és félelemmel tölti be az egész világot? Kiesett kezéből a helyzet irányítása?”*

Talán a legtöbb ateista most kezeit dörzsölve kérdezi: *„Na, látjátok! Milyen a ti Istenetek ... és hol van most?”* Csak azt nem értem, egyáltalán miért is kritizálják és emlegetik Őt, amikor azt hiszik, hogy Ő nem létezik? Adja Isten, hogy ebben a helyzetben, amikor az emberek elveszítik bizonytalan bizonyosságunkat, megalázzák magukat, hívják Őt segítségül és higgyenek Benne. Mert ahogy mondani szokták: *„A zuhanó repülőgépen hirtelen mindenki hívővé válik!”*

SZERETNÉLEK BIZTOSÍTANI BENNETEKET, HOGY ISTEN A TRÓNON ÜL A VÁLSÁG IDEJÉN IS, és mindent ellenőrzése alatt tart! Nem engedte ki a kormányt kezéből! Nem kapkod tanácstalanul össze-vissza, nem kezeli kaotikusan a világot, és nem veszítette el a kontrollt az események felett. Ő uralkodik, és a világot még mindig a HATALOMMAL, BÖLCSESSÉGGEL ÉS SZERETTTEL irányítja, és benavigálja azt a dicsőséges, diadalmas, örökkévaló célba!

De ha Isten igazgatja a világot, hogyan engedhetett meg ilyen dolgot? Mi, Isten gyermekei, keresztények is feltesszük ezt a kérdést. Mert nem értjük. Hogyha úgy van, hogy Ő igazgatja a világot, és mégis megengedte ezt a járványt, kérdésünknek nem így kellene hangzania, hogy: *„Milyen okból?”*, hanem inkább: *„Milyen célból?”* Úgy gondolom, hogy az első kérdés is helyénvaló, mert bizonyára van rá oka, hogy ezt a válságot megengedte. De inkább úgy gondolom, hogy ezzel a válsággal Istennek, elsősorban a világ számára, valamilyen célja, terve, szándéka van. Valamit akar elérni. De még Egyházával is!

Mert még a hívők is úgy élnek, mintha örökké itt akarnának élni a földön. Az Egyház elfelejtette, hogy *„a mi országunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk.”* (Fil 3:20). A menyasszony elfelejtkezett Vőlegénye érkezésének várásáról, elfelejtette Isten terveit, és ezért az Egyháznak is szüksége van ébresztőre!

MELYEK ISTEN TERVEI? MI AZ A DICSŐSÉGES GYŐZEDELMEK VÉGCÉL?

Megpróbálom az elejétől kezdve elmagyarázni.

Isten terveinek és próféciáinak megértéséhez figyelembe kell vennünk néhány dolgot:

1. ISTEN A TÖRTÉNELEM URA, ÉS NEKI PONTOS TERVE VAN A VILÁG SZÁMÁRA. Ő Úr a terve felett is, amelyet Igéjében, a Bibliában kinyilatkoztatott az emberiségnek. Ő Úr Igéje felett is, és gondja van rá, hogy beteljesítse azt (Jer 1:12). Az ég és a föld elmúlik, de Isten beszéde soha el nem múlik (Mt 24:35).

2. ISTEN ÚR A TÖRTÉNELEM FELETT IS. Istennél egy nap, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap (Zsolt 90:4, 2Pt 3:8). Hét nap = hétezer év, hétezer év = hét nap. Személy szerint nem hiszek Darwin evolúciós elméletében a Föld és az élet sok milliárd éves fejlődéséről. De hiszek a Bibliában. A bibliai adatokból kitűnik, hogy Ádám teremtésétől napjainkig kb. 6000 év telt el. Az Örökkévaló Isten, amikor kimondta a teremtő szót: „*Legyen...!*” - létrehozta a tért és az időt. Isten kinyilatkoztatása a teremtett világ számára olyan, mint egy „felnyitott” háromeres kábel. Az örökkévalóságtól fogva „lezárva” volt, a teremtéskor kinyilatkoztatta magát, mint „három személyű egy Isten”. Isten (Atya) szava, Igéje (Logos) által teremtette a világot, amely Ige testté lett (a Fiú) /Jn 1: 14/, és „*Isten Lelke lebegett a vizek felett.*” (1M 1:2-3). Isten hat nap alatt teremtette a világot, a hetedik napon megnyugodott, és hatezer év alatt új világot teremt. A hetedik ezer esztendő az Úr Jézus Krisztus békeuralma lesz. Majd az idő visszatér az örökkévalóságba. „*Mikor pedig minden alája vettetett (a Fiúnak), akkor maga a Fiú is alávetettik annak, aki neki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben.*” (1Kor 15:28). A háromeres kábel újra „lezáródik”, és folytatódik az örökkévalóságban.

3. Isten semmit nem cselekszik, míg meg nem jelenti titkát az Ő szolgáinak, a prófétáknak. (Ám 3:7).

4. Továbbá figyelembe kell vennünk prófétai perspektívát. Minél közelebb vannak hozzánk az események, annál világosabban látjuk a próféciák beteljesedésének körvonalait.

5. Izrael – Mint az óramutatók a világtörténelem óráján.

6. Dániel könyvének és János Jelenések könyve kijelentéseinek összefüggéseit.

Ennek a kb. 6000 éves utazásnak némely állomásai: kb. 1000 évvel Ádám után Énok elragadtatott. Körülbelül 600 évvel később volt az özönvíz, kb. 2000 évvel Ádám után Ábrahám hajlandó volt feláldozni fiát, Izsákot, kb. 500 évvel később, azaz kb. 1500 évvel Krisztus előtt Izrael megszabadult az egyiptomi rabszolgaságból, 500 évvel később, Krisztus előtt 1000 évvel volt Izrael legnagyobb dicsősége és kb. 500 évvel később Izrael bukása és szétszóródása. Kb. 4000 évvel Ádám után eljött Jézus Krisztus, és születésével új időszámítás kezdődött. Golgotai áldozatával új üdvtörténeti korszak, Isten kegyelmének korszaka kezdődött el, amelyik a Szentírás több szakértője szerint kb. 2000 évig tart. Próbáld kitalálni, hogy az üdvtörténet milyen szakaszában élünk napjainkban!? Hamarosan bekövetkezik Krisztus Egyházának áldott reménysége (az 1. feltámadás és elragadtatás), egy nagy megpróbáltatásnak rövid időszaka, amelyből az Egyház valamit még valószínű átél a Földön. Ezután lesz Isten haragpoharainak és ítéletének kitöltése a Földre, majd az Úr Jézus második eljövetele, 1000 éves békeuralma, az utolsó ítélet és az örökkévalóság.

Hisszük, hogy a mindenható Istennek már a világ megalapítása előtt is meg volt az örök terve a világ számára, amit teremteni szándékozott. Egy olyan lényt akart teremteni, aki szeretetének tárgya lenne. Ez volt az ember! Isten vágyott az emberrel való szeretetközösségre, és számára a Földön egy csodálatos helyet és körülményeket szándékozott teremteni, a Paradicsomban.

Azonban történt valami. Még a világ teremtése előtt a mennyei szférában az egyik dicsőséges angyal fellázadt Isten ellen, és hozzá csatlakozott az összes angyalsereg egyharmada. ISTENT azonban ez a lázadás NEM LEPTÉ MEG, a lázadókkal végzett és azok kivették a mennyei szférából. Nem mehetünk részletekbe, mert a Biblia erről hallgat.

Azután Isten megvalósította tervét, létrehozta az egész univerzumot és az embert, akit egy gyönyörű kertbe, a Paradicsomba helyezett el. Az ember a Paradicsomban nem ismerte a rossz dolgokat, csak a jókat. Nem ismerte a szegénységet, az éhséget, a betegségeket, a fájdalmat, a halált, a szomorúságot sem a gyűlöletet ... Nem tudta, hogy mit jelentenek ezek a fogalmak. A Paradicsomban csak jó dolgok voltak. Csak akkor ismerte meg és kóstolta meg az ember a rossz dolgokat, amikor evett „*a jó és a rossz tudása*” fájának gyümölcséből, és így megszakadt az Istennel való élő szeretetkapcsolata is (1M 3.).

Isten szabad akarattal teremtette az embert. Nem programozott robotokat készített, hanem lényeket, akik szeretetének tárgyát képezik, de ugyanakkor képesek dönteni, hogy ezt a szeretetet viszonozzák vagy elutasítják. A szabad akaratnak azonban próbakő nélkül nincs jelentősége. Ez a próbakő volt a tiltott gyümölcs. Az ember nem állta ki ezt a próbát. ISTENT az ember bűnbeesése SEM LEPTE MEG! Neki az örökkévalóságtól fogva e helyzetre is készen volt a terve, a megváltás terve. Az embernek el kellett hagynia a Paradicsomot, hogy ebben a bűnös állapotban véletlenül ne egyen az élet fájáról. Lehet, hogy ellentmondásosan hangzik, de a Paradicsomból való kiűzetés is Isten szeretetének megnyilvánulása volt. Mert ha a bűnös állapotban lévő ember az élet fájáról eszik, akkor örökké ebben az átkozott állapotban marad, és nincs esélye arra, hogy Teremtőjével helyreállítsa kapcsolatát. Egyúttal Isten a Paradicsomban megígérte, hogy eljön valaki, „*az asszony a magva*”, Aki majd megtapossa a régi kígyó fejét.

Évezredek alatt Isten ezt az ígérését többször is megerősítette szimbolikus képekkel, próféciákkal, míg „*amikor eljött az idők teljessége*“ (Gal 4:4) Jézus Krisztus személyében ez „*az asszony a magva*” eljött a világba, és a golgotai kereszten kimondott győztes kijelentése: „Elvégeztetett!” által, valamint engesztelő halála és dicsőséges feltámadása által a „*régi kígyó*” feje meg volt taposva. De a sarkát ama régi kígyó még mindig mardossa. Az Úr Jézus végleges győzelme közel van és mivel a Sátán tudja, hogy kevés ideje van hátra, tevékenysége intenzívebb. De Jézus Krisztus végső győzelme garantált! Mi már tudjuk, hogyan ér véget ez az egész! Tudjuk a film végét!

Ezért, mivel mindennek vége közel van, Isten cselekedni és foglalkozni fog még mind a világgal, mind Izraellel és Egyházával is! Istennek a világ igazgatása ezen a három területen történik, amelyeket tisztáznunk kell és kérdésünk megválaszolásához meg kell különböztetnünk.

MI ISTEN TERVE, BÁNÁSMÓDJÁ A NEMZETEKEL, IZRÁELLEL ÉS EGYHÁZÁVAL?

Erről legközelebb 😊.

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (7. rész)

Kedves Barátaim! Hosszabb idő után újból jelentkezem gondolataim folytatásával. Lehet, úgy néz ki, hogy talán ezúttal egy kicsit eltérek a napok aktuális realitásától, de ezt a kitérőt fontosnak találom. Legutóbb arról beszéltünk, hogy Isten hogyan igazgatja ezt a világot.

Áttekintettük a történelmet a Sátán lázadásától az ember bűnbe eséséig, Isten ígérését, terveit, amelyek a történelem során már megvalósultak, és a jövő előttünk álló perspektívát. Megállapítottuk, hogy ISTEN A TRÓNJÁN ÜL, és a válság idején is HATALOMMAL, BÖLCSESSÉGGEL ÉS SZERETETTEL IGAZGATJA A VILÁGOT, és elvezeti azt a dicsőséges, győzedelmes végig! A végső győzelem garantált! Mi már tudjuk, hogyan végződik ez az egész! Ismerjük a film végét! De ez a vég nem mindenki számára lesz dicsőséges és győzedelmes, csak Isten népe számára. Különösen nem lesz dicsőséges a sátán és bukott angyalai számára, és azok számára, akik „nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő üdvösségükre.” (2Tesz 2:10).

Mondtuk, hogy Istent NEM LEPTÉ MEG Lucifer lázadása, sem az ember bűnesete, de a mai VILÁGJÁRVÁNY SEM! Ő uralkodik a világ felett, és most is igazgatja a világot. Azt mondtuk, hogy Istennek az igazgatása három területen történik: a NEMZETEK, IZRAEL és az EGYHÁZ.

A paradicsomból való kiűzetés óta a világ, az emberiség a bűn miatt átok alatt van. Ahogy János apostol mondja: „Tudjuk, hogy ... az egész világ a gonoszságban vesztegel.” (1Jn 5:19). Az ember bukása óta, és különösen Káin testvérgyilkossága után, a bűn lavinaként sokszorozódva elterjedt. Úgyannyira, hogy a Biblia feljegyzései szerint kb. másfél évezred múlva Isten megbánta, hogy embert teremtett. Meg tudod érteni Isten csalódását? Isten szeretetének tárgya, az ember, úgyannyira megromlott, hogy Isten döntött, megítéli a világot. Özönvizet küldött a világra. Volt ehhez joga a jóságos, irgalmas és szerető Istennek?

Az özönvíz szörnyű dolog volt, de azt nem az ördög cselekedte, hanem Isten! Az ördög azt tette, hogy rávette az embereket a bűnre, az istentelenségre és az erőszakra úgy, hogy „Isten türelmének pohara” betelt, és Isten döntött, hogy – az igaz Noén és családján kívül – eltörli az emberiséget a föld színéről. Mert a világ megérett Isten ítéletére.

De Isten nem tette ezt figyelmeztetés nélkül. Maga a bárka építése is bizonyosság volt az emberiség számára. „De az emberek ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek ... (minden bizonyal szórakoztak is, Noét pedig kinevették!), és nem vettek észre semmit...” - csak akkor, amikor már túl késő volt.

Volt Istennek joga elpusztítani az emberiséget? VAN EGYÁLTALÁN ISTENNEK JOGA ÍTÉLNI A VILÁGOT? A világtörténelemben a múltban, és majd a jövőben! Humanista gondolkodásunkkal nehéz megérteni, hogy a szerető Istennek van joga ítélni! Sőt, az ember akar ítélni Isten felett! Ki vonhatja Őt felelősségre? Kinek van bátorsága Őt ítélni? „... kicsoda vagy te ó ember, hogy versengsz az Istennel? Avagy mondja-é a készítmény a készítőnek: Miért csináltál engem így?” (Róm 9:20).

Olvastam egy történetet, amikor egy téren egy ateista egy láda tetején állva nagy hangerővel beszédet tartott a körülötte állóknak: „Ha van Isten, akkor majd halálom után eléje akarok állni és ezt mondom neki: Miért engedted meg a szegénységet, háborút, éhezést, rákot ...? Lerántom őt a trónról, és azt mondom neki: Le veled! Tűnj el!” Egy arra járó német lelkész (Wilhelm Busch) odakiáltotta: »Igaza van! El vele!« – Egyszerre csönd lett. A szónok csodálkozva nézett rá, és azt mondta: »Bocsánat, de hiszen maga lelkész! Maga nem mondhatja: El ezzel az istennel!« A lelkész azt felelte: »Figyelj csak ide! Az az isten, aki előtt így kinyithatod a szádat, akit így kérdőre vonhatsz, ez csak a te képzeletedben él. Ehhez én is csak azt mondhatom: El ezzel az istennel! El ezzel az ostoba istennel, akit a mi korunk alkotott magának. Akit vádolunk, félretolunk vagy visszahozunk, mikor hogyan van rá szükségünk. Ez az isten nem létezik! De létezik egy másik, valóságos Isten!

Ő elé úgy lépsz majd egyszer, mint vádlott, akkor nem is nyithatod ki a szádát, mert Ő fog téged kérdezni: *Miért nem tiszteltél engem? Miért éltél erkölcsi posványban? Miért hazudtál? Miért gyűlöltél? Miért veszekedtél? Miért ... ?* – így fog téged kérdezni. Akkor a szó a torkodon akad! És akkor ezer kérdésre egyet sem tudsz felelni! Nem létezik olyan Isten, akinek azt mondhatjuk: *Tűnj el! De létezik egy szent, élő, valóságos Isten, Aki sokaknak azt mondja majd egy napon: »El veled – az örök kárhozatra!«*

A NEMZETEK SZÁRMAZÁSA

Ádám és Éva teremtése után Isten megáldotta őket és azt mondta nekik: *„Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet...”* (1M 1:28). A bűneset után a Paradicsomban Isten megígérte nekik, hogy az *„asszony magva”* megtöri a kígyó fejét. Isten üdvtervében úgy szerepelt, hogy az *„asszony magva”*, a megígért Messiás, Ádám utódai elsőszülött fiainak vonalán jön majd a világba a maga idejében. Az zsidó asszonyok évszázadok óta számoltak azzal, hogy esetleg az ő elsőszülött fiuk lesz a Messiás, ezért a meddőséget Isten jóakarata hiányának tulajdonították. Ádámnak és Évának két fia volt: Káin és Ábel. Amikor Éva fogant és megszülte elsőszülött fiát, Káint, örömmel felkiáltott: *„Kaptam férfiút az Úrtól!”* Talán azt hitte, hogy az ígéret éppen valóra vált. Nem sokkal később azonban csalódottan látta, hogy Káin megölte testvérét. Ábel meghalt, az elsőszülött Káin, azért, mert átkozott volt, nem lehetett az áldás örököse. De Ádámnak és Évának ezután még megszületett Sét, és ő lépett be ebbe a láncsorba (1M 5. rész) az áldott vonal követőjeként, amely vörös fonalként az elsőszülött fiak nemzedékein keresztül egészen az Úr Jézushoz vezet.

Úgy gondolom, hogy Sét utódainak erről a nemzetségről mondja a Biblia (1M 6:1-2), hogy *„Istennek fiai”* és a másik nemzetség pedig Káin utódai voltak, akiknek *„leányai”* szépek voltak. Egy idő után az *„Isten fiainak”* szent nemzedéke összekeveredett az átkozott káini nemzetség *„embereinek leányaival”*, a bűn úgy megsokasodott, hogy Isten megbánta, hogy embert teremtett. És ez az özönvízhez vezetett.

Van egy elmélet, ami szerint az *„Istennek fiai”* angyalok voltak, akik lejöttek, az *„emberek leányaival”* paráználkodtak, és ebből a kapcsolatból óriások születtek. Az Úr Jézus szavaival (Mt 22:30) az angyalok szellemi lények, nem házasodnak, nem képesek nemzeni. Itt csak egy megjegyzés van arról, hogy *„EZEKBEN A NAPOKBAN óriások voltak a földön, ÉS MÉG AZUTÁN IS...”* - Az özönvízkor minden ember, tehát ezek az óriások is elpusztultak. A Bibliában azt olvassuk, hogy az óriások sokkal később is éltek, például Góliát. Ez a megjegyzés tehát nem jelenti azt, hogy az óriások angyalok által születtek, akik az *„emberek leányaihoz bementek...”* Ennek az elméletnek a képviselői a nem bibliai, ún. apokrif könyvekre, Énok könyvére és a Jubileum könyvére hivatkoznak, amelyek állítólag megemlítik ezt az eseményt. Ugyanakkor sem Énok könyve, sem a Jubileum könyve nincs a Bibliában. Énok nem írhatta, mert kb. 70 évvel Noé születése előtt Isten őt elragadta. Ezek a könyvek Kr. e. körülbelül 200-ból származnak, amikor Isten már nem beszélt népének, Izraelnek. Abban az időben - körülbelül 400 évvel az Úr Jézus eljövetele előtt - Isten hallgatott, a Szentlélek már nem szólt, és próféták sem voltak. Az utolsó próféta Malakiás volt. És amikor Isten hallgatott, akkor keletkeztek ezek az úgynevezett apokrif könyvek.

Az özönvíz után Noé leszármazottjai elszaporodtak és betöltötték a földet. Noénak három fia volt: Sém, Khám és Jáfet (1M 5:32), *„és ezektől népesedett be az egész föld.”* (1M 9:19). Noé szőlőt ültetett, bort ivott, és amikor megrészegedett, Khám meglátta apjának meztelenségét, Sém és Jáfet pedig betakarta. Ezért Noé megátkozta Khámot és megáldotta Sémét: *„Áldott az Úr, Sémnek Istene, néki légyen szolgája Kanaán! Terjessze ki Isten Jáfetet, lakozzék Sémnek sátraiban; légyen néki szolgája a Kanaán!”* (1M 9:20-27). Tehát Sém, a SÉMITÁK ősatya, került be láncszemként a messiási láncsorba.

Khám unokája, Nimród hatalmas vadász volt... és birodalmának kezdete volt Babel. Ő építette Ninivét (1M 10:9-11). Az özönvíz után Isten parancsot adott Noénak: „Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet.” (1M 9:1). Nimród emberei azonban egy síkságot találtak Sineár földjén, ahol letelepedtek, és mondták: „Szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén.” Azt gondolták, hogy ez nekik biztonságot adhat, biztosíthatja egységüket, túlélésüket és identitásukat. Úgy gondolták, hogy a torony egységben tarthatja őket: „És azt mondták: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje.” (1M 11:4).

Ez a terv több okból is ellentétes volt Isten terveivel és céljaival:

1. Isten azt mondta: „Töltsétek be a földet!” Az ember ellenkezik: „Nem, mi nem akarunk szétszóródni, mi egy toronyban akarunk élni!” Mi történt volna, ha ez megvalósult volna? Hol szereztek volna egy magas toronyban élelmet, ha nem lettek volna szántóföldek, csak egy magas torony? Honnan lett volna vizük? Abban a magasságban az oxigén már nagyon ritka. A Himalájában a víz már 65 °C-on forr. Még a tojás sem fő meg. Isten sokkal jobban előre látta az eseményeket, ezért azt mondta: „Nem építitek fel a tornyot! Mert az az egész emberiség kárára lenne!” És ez Isten szeretetének megnyilvánulása volt az ítéletében is.

2. Az özönvíz után az emberiségnek egyetlen közös nyelve volt. Kigondoltak egy közös tervet. Közös céljuk volt egyesíteni az egész világot, amit ma „globalizációnak” nevezünk. Ennek az egyesítésnek a gondolata már Nimródtól származik, aki az antikrisztus egyik előképe. Úgy lépett fel, mint az emberiség védelmezője és egyesítője.

3. Az Istenbe vetett biztonság helyett az emberi biztonságot kerestek. Természetesen mindenki vágyik biztonságra. Amíg Ádámnak jó kapcsolata volt Istennel, Isten maga adott neki biztonságot. Az bűnesettől kezdve az emberek folyamatosan emberi biztonság keresésére törekszenek. Ez volt a babiloni torony építésének egyik motivációja.

4. És azt mondták: „Szerezzünk magunknak nevet!” Az ember gögje mindig megmutatkozik, amikor „nevet akar” magának szerezni. E mögött a „csodálatos terv” mögött maga Lucifer volt, akinek ősi törekvése a dicsőségvágy volt: „hasonló leszek a Magasságoshoz...” (Ézs 14:11-15). A Paradicsomban az embert is rávette: „Olyanok lesztek, mint az Isten!” Lucifer büszkesége itt is megnyilvánult: „A torony teteje eléri az eget.” De Isten azt mondja: „Dicsőségemet másnak nem adom!” (Ézs 42:8).

Az ember a mai napig nem adta fel ezt a szándékát, hogy elérje az eget, és a modern technológia segítségével arra törekszik, hogy valahol az univerzumban jobb lakhatási lehetőséget találjon, mint a földön. Bár a technika „csodáit” én is használom, de tartok attól, hogy mi lesz ennek a vége? A kutatási műszereken kívül mi minden keringhet fent az űrben? Bizonyára a modern hadászati technológia termékei. Az emberiség készül a „Csillagok háborújára” (Star Wars!!!), és attól tartok, hogy Abdiás próféta szavai valóra válnak: „Szíved kevélysége csalt meg téged, aki szikla-hasadékban lakozol, kinek lakóhelye magasban van, aki mondja az ő szívében: Ki vonhatna le engem a síkra?! Ha oly magasra szállnál is, mint a sas, és ha a csillagok közé raknád is fészkedet: onnan is levonnálak, ezt mondja az Úr.” (Abd 1:3-4).

A babiloni torony építését az Úr megállította azzal, hogy összezavarta nyelvüket, hogy ne értsék meg egymást. Így abbahagyták a város építését, és az Úr elszélesztette őket onnan az egész földnek színére. (1M 11: 7-9).

Így keletkeztek KÜLÖNBÖZŐ NEMZETEK ÉS KÜLÖNBÖZŐ NYELVEK. Úgyszintén bálványimádó kultuszok is. A régészek Mezopotámiában több ilyen torony maradványait fedezték fel, és azt állapították meg, hogy ezek az építmények csillagászati megfigyelőhelyek voltak, amelyek a babiloni kultusz szentélyeiként szolgáltak. Az egyiptomiak, az asszírok, a föníciaiak isten gyanánt tisztelték a fákat, állatokat, a napot, a csillagokat és a holdat. Isteneikről szobrok (fa, kő, arany, vas), festmények, oltárok formájában képmásokat készítettek, és különféle módon áldozták nekik. Közismert, hogy több pogány vallásban emberi áldozatokat is bemutatnak az istenségeknek, és mindez Babilonból származott. A kánaániták Molochnak áldozták gyermekeiket, akinek bika feje volt, és a hasában tűz égett. Babilonból terjedt el az „ég királynőjének” tisztelete is, amit később az izraeliták is átvettek, akik ellen Jeremiás próféta felemelte a hangját (Jer 7:18, 44:17-19). A babilóniai vallás volt az első, ahol az imádat tárgya egy anya és gyermeke volt. A „kisgyermekes anya” kultusza később az egész világon elterjedt: Egyiptomban, Asszíriában, Kínában, Indiában, Görögországban, az ókori római, germán, és végül a „keresztény” vallásban. A 4. század végén, amikor a kereszténység a Római Birodalomban kötelező vallás lett, a babilóniai vallásnak szinte minden eleme megtalálható volt a római (katolikus) vallásban is. Az elhunyt szentek imádatának kultusza valójában a halottak kultuszának különböző formája: a halottakhoz (Máriához és a szentekhez) való ima, a halottakért, a (nem létező) tisztítóüzből való kiszabadulásért való fizetett ima (halotti mise), a halott „szentek” (Mária) megjelenése, ereklyék imádata. Mi ez, ha nem bálványimádás? VAJON NEM JOGOS E ISTEN HARAGJA?

Erről ír Pál apostol a Római levél 1. rész 18. versétől: *„Mert nyilván van az Istennek haragja a mennyből az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamissággal feltartóztatják. Mert ami az Isten felől tudható, nyilván van őbennük; mert az Isten megjelentette nekik: Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az Ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek. Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették Őt, sem Néki hálákat nem adtak; hanem okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és balgatag szívük megsötétedett. Magukat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek. És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négy lábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. Annak okáért adta is őket az Isten szívük kívánságaiban tisztátalanságra, hogy egymás testét megszeplőítsék. Mint akik az Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, Aki mind örökké áldott. Ámen. Annak okáért adta őket az Isten tisztátalan indulatokra; mert az ő asszonynépeik is elváltoztatták a természet folyását természetellenesre: hasonlóképpen a férfiak is elhagyván az asszonynéppel való természetes élest, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfikkal fertelmeskedvén, és az ő tévelygésüknek méltó jutalmát elvevén önmagokban. És amiképpen nem méltatták az Istent arra, hogy ismeretükben megtartsák, azonképpen oda adta őket az Isten méltatlan gondolkodásra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek. Akik teljesek minden hamissággal, paráznasággal, gonosszággal, kapzsisággal, rosszasággal; rakva irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölcsessel; súsárlók, rágalmazók, istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, balgatagok, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok. Kik jóllehet az Isten végzését ismerik, hogy akik ilyeneket cselekeszenek, méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképpen cselekvőkkel egyet is értenek.“*

A bálványokat imádó pogány népek közül Isten megszólított egy, a SÉM nemzetségéből való embert, akinek neve Ábrám volt. A nevét később Isten Ábrahámmá változtatta. Amikor Isten őt elhívta, Háránban élt, és már 75 éves volt. Az egyedüli élő és szent Isten megjelent neki, nem láthatóan, hanem hangjával, és elhívta őt, hogy menjen ki földjéből, a bálványimádó nép közül arra a helyre, amit majd neki megmutat. Ábrám felismerte Isten hangját, bízott Benne és hitből engedelmeskedett. Isten megígérte neki, hogy az ő „*magvában*” (a Messiásban) áldatnak meg majd minden népek. Ábrám már idős volt, és még nem volt fia. Isten mégis teljesítette ígését. Már százéves volt, amikor kb. Kr.e. 2000-ben megszületett az ÍGÉRET FIA, IZSÁK. Izsáktól Jákobig (akinek a nevét Isten Izraelre változtatta), piros fonalként húzódik végig az az áldott nemzetségi vonal, amelyik IZRAEL NÉPÉNEK MEGSZÜLETÉSÉIG, később pedig az elsőszülötteken keresztül (néhány kivétellel) a megígért Messiásig, az Úr Jézus Krisztusig vezet, Akiben láthatóvá lett az élő Isten. Jézus Krisztus követői alkotják az Egyházat. JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA a Szent Lélek kitöltésekor alakult Pünkösdkor Jeruzsálemben a tanítványok 120 főnyi csoportjára.

AZ EMBERISÉG FEJLŐDÉSE ISTEN ÜDVTERVÉBEN: Isten a népek tengeréből elhívta Izraelt, Izrael népéből származott a Messiás, aki létrehozta Egyházát, amelynek magvát kizárólag Izrael népéből való tanítványok alkották. Később Isten a pogány nemzetek közül is elhívta a hívőket Egyházába. Isten bánásmódjának tehát a következő három területe van: A NEMZETEK, IZRAEL ÉS AZ EGYHÁZ.

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (8. rész)

Utolsó cikkemben megpróbáltam elmagyarázni a NEMZETEK LÉTREJÖTTÉT. Itt most leírom az elsőszülöttek láncsorát Ádámtól Izráelig: Ádám - Séth - Énós - Kénán - Mahalálél - Járed - Énókh - Methusélah - Lámekh - Noé - Sém (1M 5:3-32) - Arpaksád - Séláh - Héber - Péleg - Réu - Sérug - Nákhor - Tharé - Ábrám (1M 11:10-26) - Izsák (1M 21:5) - Jákob (1M 25:26)=IZRÁEL (1M 32:28)

Ahogy láttuk, Isten Ábrahámot hívta a bálványokat imádó nemzetek közül, és megígérte neki, hogy az ő magvában (a Messiásban) megáldatnak a föld minden nemzetségei. Száz éves volt, amikor megszületett AZ ÍGÉRET FIA IZSÁK. Izsáktól Jákobon keresztül, akinek a nevét Isten IZRÁELRE változtatta, vörös fonálként vezet az elsőszülöttek áldott vonala IZRAEL NÉPÉNEK MEGSZÜLETÉSHEZ, majd a megígért Messiáshoz, az Úr Jézus Krisztushoz. Ő volt az „asszony magja” (1Móz 3:15), mely szűztől született (Ézs 7:14), a Szentlélek erejének „beárnyékolása” által fogantatott (Lk 1:35), Aki eljött, hogy Benne kinyilatkoztassa magát az egyetlen élő Isten (isteni természet). Ugyanakkor Ő Ábrahám magja is (emberi természet), amelyben minden nemzet megáldatik. A NEMZETEK tengeréből Isten először elhívta IZRÁELT, majd Izrael népéből származva eljött a Messiás, Akiknek mindenkori követői alkotják az EGYHÁZAT.

Isten bánásmódjának tehát e három területe van: A NEMZETEK (a világ), IZRÁEL és az EGYHÁZ.

Láttuk, hogy az ember bukása és különösen Kain testvérgyilkossága után a bűn lavinaként elterjedt. Úgyannyira, hogy Isten megbánta, hogy embert teremtett és küldte az özönvizet. Az özönvíz után Nimród utódai letelepedtek Sineár földjén, ahol olyan tornyot akartak építeni, amelynek teteje eléri az eget. Ez az engedetlenség, a büszkeség és az esztelenség megnyilvánulása volt. Isten a babiloni torony építését megakadályozta azzal, hogy nyelvüket összekeverte, hogy ne értsék meg egymást. Mint láttuk, ez Isten szeretetének megnyilvánulása volt, még az ítélet közepette is. Tehát félbehagyták a torony építését és szétszóródtak a föld színén. De az emberiség nem kereste az élő Istent, hanem bálványokat imádozott. A bálványimádás Babilonból terjedt el az egész világon. És ez elkísérte az emberiséget minden generáción át!

Pál apostol a Római levél 1:18-tól írja, hogy ISTENNEK AZ EMBERISÉG IRÁNTI HARAGJA JOGOS, mert az emberiség a teremtett világból megismerhette Istent, az Ő istenségét és teremtő hatalmát, mert Isten nekik azt kinyilatkoztatta. Ezenkívül minden ember szívébe beírta a lelkiismeret törvényét (Róm 2:15), úgyhogy nekik nincs mentségük. Noha Istent megismerhették, Őt nem dicsérték és Neki hálákat nem adtak, sőt a Teremtő helyett a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták.

Az első ember bűne miatt az egész emberiség átok alá került, az Istentől való elválasztás állapotába. Az ember elszakadt az élet forrásától, és ez a szellemi halál állapota, amelyik - ha valami nem történik – az örök halállal, örök kárhozattal végződik. Minden ember ebben az elveszett állapotban jön erre a világra, az Ádámtól ősein keresztül örökölt megromlott természettel, és már minden gyermekben benne van a bűn csírája. Ez az ember tragédiája! Pál apostol azt írja: „Mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek Isten dicsősége nélkül.” (Róm 3:23). Bár ez nagyon kegyetlenül hangzik, de sajnós igaz! Talán azt mondod: „Ez mégiscsak túlzás, mert nagyon sok jó ember van. Még én is őszinte, becsületes, igaz ember vagyok ...!” Lehet, hogy igazunk van, ha másokkal hasonlítjuk össze magunkat, de ha őszintén megállunk Isten szentségének fényében, látjuk, hogy „igazságunk olyan, mint egy szennyes ruha.” (Ézs 64:6). Ahogy mondtam, mindnyájan elveszett állapotban születünk, a bűn mocsarában a felszín alatt. Lehet, hogy néhányan közülünk, a legjobbak, csak 5 cm-rel a felszín alatt, mások talán 2 m-rel, és a legrosszabbok talán 10 m-rel a felszín alatt. Mindannyian fuldoklunk, és segítségre van szükségünk. Ha nem jön segítség, elveszünk!

EZ AZ EGYIK IGAZSÁG, de VAN MEGOLDÁS erre a problémára. Krisztus áldozatában az üdvösség fel van kínálva, és azok, akik elfogadják, kiemelkednek az átok mocsarából a felszín fölé, megtisztulnak és tudnak szabadon lélegezni!

Kérdésünk: HOGYAN BÁNIK ISTEN A VILÁGGAL?

1. Megállapítottuk, hogy ISTENNEK AZ EMBERISÉG IRÁNTI HARAGJA JOGOS, és Istennek van joga megítélni a világot!

2. A MÁSIK IGAZSÁG AZ, HOGY ISTEN SZERETI A VILÁGOT, és meg akarja azt menteni. ÉS EZ az EVANGÉLIUM, az ÖRÖMHÍR!

Isten nem gyönyörködik a bűnös halálában, és meg akarja őt menteni!

„Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát? - ezt mondja az Úr Isten! Nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen?” (Ez 18:23). „Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában, hanem hogy a hitetlen megtérjen útjáról és éljen.” (Ez 33:11)

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartasson a világ általa. Aki hiszen Őbenne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, kárhoztatás alatt van, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.” (Jn 3:16-18).

Mint ahogy az özönvíz előtt Isten Noénak megparancsolta, hogy építsen bárkát, és a BÁRKA MENEKÜLÉST JELENTETT azok számára, akik benne voltak, ISTEN MENEKÜLÉST KÉSZÍTETT FIÁBAN mindazok számára, akik Benne vannak. Ahogyan Noé családját és mindenféle állatokat Isten ítélete elől bevezette a bárkába, most a Szentlélek úgy hívja az embereket, és be akarja vezetni, be akarja vinni őket Krisztusba, hogy Isten eljövendő ítéletétől megszabaduljanak. A ma legfontosabb kérdése Számodra ez: BENNE VAGY MÁR A MENTŐ BÁRKÁBAN? Benne vagy már Krisztusban?

Három lehetőség van: 1) Krisztusban vagy, 2) Izraelit vagy, 3) még a világban vagy.

1) Ha Krisztusban vagy, meg vagy mentve. Biztonságban vagy! „Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden!” (2Kor 5:17). „Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn 5:24). „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él; és aki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. HISZED-É EZT?” (Jn 11:25-26).

2) Ha Izraelit vagy, akkor is szükséged van Krisztusra! Isten Izraellel még foglalkozni fog – erről később még majd beszélünk.

3) Ha nem vagy Izraelita, és még Krisztusban sem vagy, akkor a világban vagy, és üdvösségre van szükséged! Szükséged van „Krisztusba” kerülni! Az örök kárhozathoz vezető széles útról a golgotai keresztnél van egy szoros kapu, a bűnbánat, megtérés és a hit kapuja, amely egy átmenet az örök élethez vezető keskeny útra (Mt 7:13-14).

Isten szeretettel hívja az embereket Magához, hogy megmentse őket. De a világ kárhoztatása az, hogy nem akarják meghallani a hívó szót és nem akarnak Őhöz jönni! „Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, de az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak voltak. Mert minden, aki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek. Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek.” (Jn 3:19-21).

Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson.” (1Tim 2:4). Isten erre törekszik. Ez Istennek a mai világgal szembeni bánásmódja. Ezért küldi Igéjét, prédikátorait, hogy hirdessék ezt az örömezenetet. Ezért hirdetik ma is Jézus Krisztus evangéliuma az egész világon a rádió, műholdak és internet útján. Ezért Isten ezt a járványt is felhasználja arra, hogy a világot lelassítsa és elcsendesítse, hogy hallja meg Isten szerető hívó szavát. Ezért ISTEN A KORONAVÍRUS ÁLTAL IS FOGLALKOZIK A VILÁGGAL!

Nem akarom mondani, hogy ez a járvány büntetés, sem azt, hogy ítélet, hanem azt, hogy ez ISTEN KOPOGTATÁSA AZ ÍTÉLET ELŐTT!

LEHET, HOGY AZ UTOLSÓ!

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (9. rész)

Az utolsó részben elkezdünk egy témát: HOGYAN IGAZGATJA ISTEN A VILÁGOT? HOGYAN VISZONYUL ISTEN A NEMZETEKHEZ?

1. Megállapítottuk, hogy az első ember bűne miatt az egész emberiség az Istentől való elválasztottság állapotába került, a bűn megsokasodott, és ISTEN HARAGJA AZ EMBERISÉG IRÁNT JOGOS. Megállapítottuk, hogy AZ IGAZSÁGOS ISTENNEK VAN JOGA ÍTÉLNI A VILÁGOT!

2. A második igazság az, hogy ISTEN SZERETI A VILÁGOT, ÉS MEG AKARJA AZT MENTENI. Azt akarja, hogy *„minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson”* (1Tim 2:4). SZENT FIÁBAN, Jézus Krisztusban, MINDEN EMBER SZÁMÁRA KÉSZÍTETT MEGVÁLTÁST, megmenekülést, üdvösséget.

ÉS EZ EVANGÉLIUM, JÓ HÍR, ÖRÖMÜZENET. Isten igazságossága megköveteli a bűn megbüntetését, de Isten szeretete azt tette, hogy *„Isten elküldte Fiát és kárhoztatta a bűnt (a mi bűnünket) a testben (az Ő testében).”* (Róm 8:3).

Isten a világ iránti szeretetét bebizonyította azáltal, hogy egyszülött Fiát oda adta (Jn 3:16). MIRE ADTA ODA? Odaadta, kiadta Őt az emberek kezébe. Mindenki azt tehette Vele, amit csak akart. Júdás Őt elárulta, Péter megtagadta, a tanítványok elhagyták, a zsidók elutasították, Heródes viccet űzött Belőle, Pilátus ártatlanul elítélte, a katonák kicsúfolták, vitték, küldték, rángatták, dobálták ide-oda, mint egy piszkos rongyot. Úgy tűnt, hogy mindenki büntetlenül azt tehet Vele, amit akar. ISTEN AZ EMBER KEZÉBEN! Mit tettek Vele? Isten a kezében! Mit teszel Vele Te?

Úgy tűnt, mintha az ördög nyert volna. De mi már tudjuk, hogy az Úr Jézus dicsőségesen feltámadt! Ő nincs a kereszten, a kereszt üres. A sírban sincs, a sír is üres! JÉZUS ÉL, és hamarosan minden szem látja Őt!

Ő azért jött, hogy feláldozza életét érted és értem. Hogyan reagálunk az Ő szeretetére? Isten Igéje azt mondja: *„Szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket!”* (1Jn 4:19). Engedjük, hogy Szent Lélek felgerjessze szívünkben Isten szeretetét! Lássuk Őt magunk előtt, ahogy megmutatja nekünk sebeit: *„Ezt tettem érted, te értem mit teszel?”*

Isten készített megoldást az ember legnagyobb problémájára, de az emberi szív kemény, büszke. Ő küldött és küld prófétákat, prédikátorokat, de ahogy Ézsaiás próféta mondja: *„Ki hitt a mi tanításunknak?”* (Ézs 53:1).

Isten hívja az embereket önmagához és szeretettel üdvösséget kínál, de a világ nem akarja meghallani a hívó hangot, és nem akar Őhöz járni! Jeremiás prófétán keresztül is szólít: *„Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjétek és régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek! És azt mondták: NEM MEGYÜNK! Őrállókat is rendeltem följük, mondván: Figyeljétek a kürtnek szavára! És azt mondták: NEM FIGYELÜNK!”* (Jer 6:16-17). Mi már jobban tudjuk, mi a jó... Hiszen a 21. században élünk!

Ezért a világ továbbra is Isten ítélete alatt áll. *„Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.”* (Jn 3:36).

A Jelenések 16. fejezetében látjuk, hogy az emberek még Isten haragpoharainak kitöltésekor sem bánják meg tetteiket, hogy dicsőséget adjanak Istennek, sőt, káromkodják Őt. Ez már az apokaliptikus események utolsó szakasza lesz, Isten haragjának és ítéletének ideje. De most még ISTEN KEGYELMÉNEK KORSZAKA van, amelyik hamarosan véget ér. Isten türelmének pohara egyszer betelik. Ezért Isten újra megpróbálja felébreszteni az emberiséget, *„megrázza az eget és a földet”* - akár a COVID 19 koronavírus által is!

Ahogy az előző részt is befejeztem, nem mondom, hogy a koronavírus büntetés, nem mondom, hogy ítélet, hanem inkább azt gondolom, hogy ez ISTEN KOPOGTATÁSA AZ ÍTÉLET ELŐTT! LEHET, HOGY UTOLJÁRA!

Azt mondtuk, hogy AZ IGAZSÁGOS ISTENNEK VAN JOGA ÍTÉLNI A VILÁGOT! Sokan Isten „megfosztják” ettől a jogtól, mondván, hogy Isten irgalmas, szerető, és nem ítélkezik, Ő nem bünteti az embert. Minden rossz az ördögtől származik! Az ördög gonosz és Isten jó! Ő a Szeretet, nem engedheti meg, hogy az ember - különösen Isten gyermeke - szenvedjen. Azt mondják, hogy a Jó Istentől nem származhat semmi rossz, még a koronavírus sem. De hát a koronavírus itt van, honnan származik? Lehet büntetés, figyelmeztetés, Isten kopogtatása? Ha Ő ezt a járványt mégis megengedte, fel kellene tennünk a kérdést: „Milyen célból? Mit akar Isten elérni e világ életében?”

AZ ÍTÉLETRŐL ÉS AZ ÍTÉLŐ ISTENRŐL BESZÉLNI NEM NÉPSZERŰ DOLOG, DE BIBLIAI.

Mint mondtuk, Isten fő tulajdonságai a szentség, igazságosság és szeretet. Isten jellemének része, hogy Ő igazságos. Ha nem lenne igazságos, akkor jó sem lenne. Igazságossága automatikusan megköveteli az elégtételt, ami az ítélet. Ő igazságos bíró, de szereti teremtményeit. Ezért minden ítéletben fájdalom volt a szívében, és minden ítélet előtt ad még az embernek alkalmat a megtérésre, és bűnbánatra hívja fel őt.

Tegyünk egy rövid áttekintést Isten ítéleteiről:

ISTEN ÍTÉLETEI A MÚLTBAN (Némelyekről már beszéltünk):

- Lucifer felett – Az ítélet oka: büszkeség, lázadás. A lázadás következményei: a sátán és angyalainak bukása.
- Ádám és Éva - Ok: engedetlenség Isten iránt, engedelmség a sátánhoz. Következmény: kiutasítás a paradicsomból, szenvedés, háborúk, szerencsétlenségek.
- Özönvíz - Ok: erőszak, kegyetlenség. Következmény: özönvíz. Noé családjával megmenekült.
- A Bábel tornya - Ok: engedetlenség és büszkeség. Következmény: a nyelvek összezavarása.

Továbbá:

- Szodoma és Gomora - Ok: erőszak, szexuális perverzió, homoszexualitás. Következmények: a városok pusztulása. Lót megmenekült.
- Nemzetek az Ószövetségben - Ok: bálványimádás. Következmények: 10 csapás Egyiptomban, a nemzetek kihalása, Jerikó, Asszíría, Babilon.
- Isten hallgatása szintén ítélet - Krisztus születése előtt Isten több mint 400 évig hallgatott. Hála Istennek, ma szól!
- ISTEN FIÁNAK ELÍTÉLÉSE. Isten helyettünk megbüntette saját Fiát. Ok: A világ bűnei. Következmény: váltságdíj a hívők üdvösségére.
- A nemzetek ítélete a történelem során: pld. a Római Birodalom és még több más ...

ISTEN ÍTÉLETEI A JÖVŐBEN, amelyeknek az örökkévalóságra kiható vonzata van:

- Az első feltámadás. Az egyház elragadtatása ítélet lesz azok számára, akik a földön maradnak - a búza elválasztása a pelyvától (Mt 3:12), az okos szüzek elválasztása az balgáktól (Mt 25:1-13). A házastársak és a munkatársak elválnak (Lk 17:34-36). Akkor kiderül, hogy ki kit szolgált! „*Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először akik meghaltak volt a Krisztusban; azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.*” (1Tes 4:16-17). Ez olyan lesz, mint ha különféle szétszórt (arany, ezüst, fa, vas) apró tárgyakat mágnessel közelítenénk meg. Mit vonz a mágnes? - Csak a vasat! Még ha rozsdás is! Az Úr Jézus úgy jön el a felhőkbe, és mint egy mágnes, és csak azokat vonja magához, akikben az Ő Lelke van és „*mágnesezhetőek.*”

- Az egyház ítélete a Krisztus trónja előtt az elragadtatás után. Aki a halálból átment az életbe, nem megy a kárhozatra (Jn 5:24), hanem Krisztus ítéletére (2Kor 5:10). Ez az ítélet a szolgálatok megjutalmazásáról szól. Példázat a talentumokról (Mt 25:14-30, Lk 19:12-27) - „*Jól van, hű szolgám; kevesen voltál hű, legyen birodalmad tíz városon.*”
- azoknak ítélete, akik imádják a fenevadat és magukra veszik annak pecsétjét (Jel 14:9-11).
- Isten haragpoharainak kitöltése az egész világra. A kegyelem vége - Isten haragjának ideje. (Jel 16. rész).
- A világ babiloni rendszerének és a nagy paráznaságnak elítélése (Jel 17, 18. rész).
- Az antikrisztus és a hamis próféta elítélése (Jel 19:20).
- Ítélet az millennium elején - Az Úr Jézus Krisztus igazságossággal fogja ítélni, igazgatni a nemzeteket. (Jel 19:11-16).
- A sátán elítélése (Jel 20:10).
- A második feltámadás. Az utolsó ítélet az idők végén a nagy fehér trón előtt. A gonoszok elítélése az örök kárhozatra és az igazak megjutalmazása az örök életre. (Mt 25:31-46; Jel 20:11-15).

ÖNMAGUNK ELÍTÉLÉSE

Először is A MEGTÉRÉSNÉL. Az evangélium hirdetése az embert döntésre szólítja, hogy reagáljon Krisztusnak a kereszten hozott áldozatára, arra az ítéletre, ami lezajlott a kereszten. Ez azt jelenti, hogy Isten világosságába állítjuk életünket, és megítéljük önmagunkat. Isten annak, aki bűnbánattal önmagát elítéli, az Úr Jézus Krisztus érdeméért kegyelmet ad, mivel Isten Fiának elítélése már megtörtént. Isten hív Ézsaiás által: „*No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr! Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.*” (Ézs 1:18).

Másodszor, ez az ítélet FOLYAMATOS. Soha nem szabad elfelejtkeznünk Isten kegyelméről, és szívünket, szavainkat, gondolatainkat, érzéseinket, motívumainkat és cselekedeteinket folyamatosan a Szentlélek kontrollja alatt kell tartani. Dávid azt mondja: „*Vizsgáld meg engem, ó Isten, és ismerd meg szívemet! Próbáld meg engem, és ismerd meg gondolataimat, és lásd meg, ha van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja? És vezérelj engem az örökkévalóság útján!*” (Zsolt 139:23-24).

MIT AKAR ISTEN ELÉRNI ENNEK A VILÁGNAK AZ ÉLETÉBEN?

Azt, hogy az emberek átértékeljék életüket, gondolkodásukat, értékrendjüket, hogy megtérjenek és Istenhez forduljanak, hogy megújítsák kapcsolatukat Teremtőjükkel, hogy üdvözljenek, hogy áldottak legyenek, hogy szeretetben éljenek..., és hogy készen legyenek az örökkévalóságra Istennel az Ő dicsőségében.

Láthatjuk, hogy ma az emberiség Isten ítélete felé halad, és a világ megérett az ítéletre. A gonoszság megsokasodott (Mt 24:12, 2Tim 3:1-5, 4:4-5). Gyakran még a hitetlenek is kérdezik: „*Hol van az Isten, meddig tűri még ezt? Miért van annyi szenvedés, igazságtalanság és erőszak a világon?*”

Isten nem késik az ítélettel, csak még mindig türelmesen vár arra

- hogy a bűnösöknek még legyen lehetőségük a megtérésre,
- hogy Isten gyermekei felkészüljenek az Ő eljövetelére, hogy megtisztuljanak, hogy megszentelődjenek. Az ítélet Isten házán kezdődik el! (1Pt 4:17).
- Isten vár arra is, hogy a gonoszság nyilvánvalóan mindenki előtt megérjen az ítéletre. Azért, hogy mindenki világosan láthassa, mi micsoda, és ki kinek szolgált. Azért, hogy mindenki előtt egyértelmű legyen, hogy az, ami történik, Isten ítélete. Hogy ezt az ítéletet Isten végzi, és hogy ítélete jogos és igazságos.

AZ EGÉSZ EMBERISÉG ISTEN ÍTÉLETE FELÉ HALAD.

Ami ma történik, nem véletlen. Mint már említettük, Istennek pontos terve van ezzel a világgal. Ő a történelem ura, és még mindig HATALOMMAL, BÖLCSESSÉGGEL ÉS SZERETETTEL igazgatja a világot!

A VILÁGTÖRTÉNELEM VONATA A BIBLIAI PRÓFÉCIÁK BETELJESEDÉSÉNEK VÁGÁNYÁN ROHAN. Az egész világ szülési fájdalmakban szenvedve, bizonytalanságban kérdezi: Vajon mi jön még erre a világra? Isten gyermekeinek azonban van egy áldott reménysége. Nem tudjuk ugyan, hogy mi jön, de tudjuk, hogy Ki jön vissza erre a világra. Mi várjuk szeretett Megváltónkat, Aki életét adta értünk, és Aki megígérte, hogy elmegy helyet készíteni, és újra visszajön az Övéért.

Ezért szükséges ismerni a bibliai prófeciákat és az idők jeleit.

Isten már régen, kb. 580 évvel Krisztus előtt feltárta a világbirodalmak váltakozását Nabukodonozor babiloni királynak álmában (Dan 2. rész). Ő nem akarta tanácsosainak elmondani álmát, de kérte tőlük a magyarázatot. Isten Lelke Dánielnek megjelentette magát az álmodat és annak értelmezését is. A király álomban egy nagy szobrot látott, amelynek feje aranyból, mellkasa és vállai ezüsből voltak, hasa és a dereka rézből, lábszárjai vasból voltak, a lábfejei és lábujjai pedig részben vasból, részben agyagból voltak. Aztán valahonnan egy kis kő kéz érintése nélkül kiszakadt, letörte a szobrot vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzta azokat. Akkor összezúzódott a vas, cserép, réz, ezüst és arany, és olyanok lettek, mint a polyva, és felkapta azokat a szél, és helyüket sem találták azoknak. Az a kő pedig, amely leütötte a szobrot, nagy hegygé lett, és betöltötte az egész földet.

Dániel megkapta az álom magyarázatát, és azt mondta a királynak: „*Te vagy az aranyfej!*” A Babiloni világbirodalom. De azután egy újabb, ezüst birodalom jön létre. Ez prófécia volt, és mi már tudjuk, hogyan teljesedett be. Ez a következő birodalom a Méd - Perzsa Birodalom volt. A harmadik birodalom, akárcsak a réz, Görögország volt, Nagy Sándor birodalma. Azután jött a negyedik birodalom, amelyik olyan kemény volt, mint a vas, a Római Birodalom. Ezek a vaslábak profetikusan megjövendölték annak ketté válását a Nyugati (Róma, Római-Német Birodalom) és a Keleti (Bizánci) birodalomra. A lábak és a lábujjak, amelyek részben agyagból és részben vasból voltak, azt jelentik, hogy az utolsó (ötödik) világrendszer részben erős és részben törékeny lesz. Ma láthatjuk, hogy így van. A mai globális világrendszer egyrészt erős, az egész világot átfogó erőteljes globalizációnak bizonyul, másrészt láthatjuk, hogy ez egy emberi erőfeszítések által létrehozott egység belső összetartó erő nélkül. És ez feszültségeket vált ki az államok között politikai, gazdasági, etnikai, társadalmi és vallási területen. Tehát, ez a szobor nagyon törékeny lábakon áll. A felülről kiszakadt kő kéz érintése nélkül leütötte a szobrot, nagy hegygé lett, és betöltötte az egész földet. És ezeknek a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, amely soha örökké meg nem romlik.

Hiszem, hogy a kis kő Jézus Krisztus evangéliuma, amely győzni fog. Az Úr Jézus eljövételével minden emberi világrendszer megszűnik, és Ő megalapítja Isten országát a földön.

Kísért az a gondolat, hogy ha egy ilyen kis élettelen vírus (kő) megállíthat, szinte romba dönthet globális rendszereket, milyen „szilárd” lábakon áll ez a világ? És még nincs vége! Senki sem tudja, meddig tart, mikor ér véget és milyen veszteségeket fog okozni. Egyes államok már próbálják gazdaságukat újjáéleszteni, „feltámasztani”, de mindenki attól tart, hogy a jön a második, harmadik ... (hányadik?) hullám.

Kedves Olvasó! Szükséged van szilárd sziklára, szilárd pontra az életedben.

Ez a Kőszikla Jézus Krisztus!

Isten áldjon meg!

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (10. rész)

ISTEN TERVE, BÁNÁSMÓDJA IZRÁELLEL

Most nézzük meg, hogyan hívta el Isten Izráel népét, hogyan bánt a történelem folyamán Isten Izráellel, és hogyan bánik vele ma és a jövőben.

IZRÁEL NÉPE EREDETÉNEK ÉS TÖRTÉNELMÉNEK ÁTTEKINTÉSE

Ahogy láttuk, Isten Ábrahámot kihívta a bálványokat imádó népek közül, és megígérte neki, hogy az ő magvában megáldatnak a föld minden nemzetségei. Száz éves volt, amikor megszületett AZ ÍGÉRET FIA IZSÁK. Ábrahámtól Izsákon és Jákóbon keresztül, akinek a nevét Isten IZRÁELRE változtatta, vezetett a vonal IZRÁEL NÉPÉNEK MEGSZÜLETÉSHEZ.

Izsáknak két fia volt, Ézsau és Jákób, akik ikrek voltak. Ézsau volt az elsőszülött, ám elsőszülöttségi jogát egy tál lencséért eladta Jákóbnak. Jákóbnak tizenkét fia volt: Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Dán, Nafthali, Gád, Áser, Izsakhár, Zebulon, József és Benjámin. Ruben erkölcsi bukása (1M 35:22), Simeon és Lévi kegyetlen vérbosszúja (1M 34:25-31) miatt Jákob atyai áldását és az elsőszülöttségi jogot Júdára ruházta (1M 49:1-12). Így a JÚDA NEMZETSÉGE került be abba a vonalba, amely piros fonálként - az elsőszülötten keresztül (néhány kivétellel) - a Messiás születéséhez vezetett.

Általában jól ismert Józsefnek megrendítő és ugyanakkor gyönyörű és megható története (1M 35-50. rész), akit testvérei irigységből eladtak rabszolgának Egyiptomba, ahol ártatlanul börtönbe került. A maga idejében azonban Isten őt csodálatosan kiszabadította, és egyszerre (a fáraó után) Egyiptom második leghatalmasabb embere lett. Az éhínség idején testvérei arra kényszerültek, hogy élelmet keressenek és vásároljanak Egyiptomban, ahol drámai módon találkoztak Józseffel. Amikor József – egy kis megleckéztetés után – leleplezte előttük magát, megrémültek, de József biztatta őket, hogy ez Isten terve volt családjuk megmentése érdekében. József Jákobot és egész családját (70 lélek) átköltöztette Egyiptomba, ahol Gósen termékeny földjén telepedtek le. Idővel Jákób fiai Egyiptomban elszaporodtak és Izráel nagy néppé lett.

Több generáció után új fáraó lépett trónra, aki nem ismerte Józsefet, és kemény munkával kezdte gyötörni az izraelitákat. Ahogy Isten ezt előre kinyilatkoztatta Ábrahámnak, mondván: „*Tudván tudjad, hogy a te magod jövevény lesz a földön, mely nem övé, és szolgálatra szorítják, és NYOMORGATJÁK ŐKET négyszáz esztendeig. DE AZT A NÉPET, MELYET SZOLGÁLNAK, SZINTÉN MEGÍTÉLEM ÉN, ÉS ANNAK UTÁNA KIJÖNNEK NAGY GAZDAGSÁGGAL.*” (1M 15:13-14).

Időközben megszületett Mózes, aki zsidó fiúként a fáraó udvarában nőtt fel, de 40 éves korában száműzetésbe kellett menekülnie, és apósa nyáját legeltette Midian földjén. Izráel szenvedése már annyira elviselhetetlen volt, hogy a nép Istenhez kiáltott szabadulásért. 40 év múlva az Úr megjelent Mózesnek, és elküldte őt kiszabadítani Izráelt az egyiptomi rabszolgaságból. Mózes visszament népéhez Egyiptomba és elmondta nekik, hogyan szólította meg őt Isten és küldte el Izráel fiaihoz. Elment a fáraóhoz, és felszólította, hogy engedje el a népet, hogy szolgáljanak Istenüknek. A fáraó szíve megkeményedett, nem engedte el őket, mert az izraeliták nehéz munkájukkal olcsó munkaerőt jelentettek neki. Isten azonban tíz csapással megbüntette a fáraót és az egyiptomiakat, amelyek közül az utolsó az elsőszülöttek halála volt. Ezután a tragédia után a fáraó elengedte az izraelitákat, és Mózes vezetése alatt a nép elindult a pusztán át atyáik földjére, az ígéret földjére. Kánaán földjére, amelyet az Úr adott Ábrahámnak, és ahonnan őseik, Izsák és Jákób, és családjaik származtak. De előttük volt a Vörös-tenger, amelyet Isten csodálatosan szétválasztott, és így utat készített a tenger medrében, amíg a nép át nem jutott a túlsó partra. A fáraó és hadserege üldözték őket, és amikor bementek a tenger mélyébe, Isten rájuk zúdította a tengert, és mindnyájan elpusztultak. Így kezdődött Izráel útja a pusztában az Ígéret földje felé.

IZRÁEL A PUSZTÁBAN ISTEN NÉPÉVÉ, NEMZETTÉ FORMÁLÓDOTT. Isten Törvényt adott nekik, és különféle módon megismertette velük csodáit, gondviselését és védelmét. Az útnak 40 napig kellett volna tartania, de az állandó zúgolódás, lázadás és engedetlenség miatt 40 éven át kellett Izráelnek bolyongani a pusztában, ahol az Egyiptomból kijött nemzedék - Jozsué és Káleb kivételével - kihalt.

Mózes halála után új generáció jött létre, és Isten elhívta Józsuét, hogy a népet bevezesse az Ígért földjére. Kanaánban már pogány népek voltak, akik bálványisteneik tisztelete keretében mágiát, kultikus paráznaságot gyakoroltak, és gyermekeiket áldozták fel, amely dolgok Isten előtt utálatosságok voltak. Isten úgy döntött, hogy Izráel előtt ezeket a népeket kiűzi vagy elpusztítja. Némely népet Izráelnek kellett Isten parancsára kiirtani. Ez Isten ítélete volt. Ahogy az előző részben mondtuk, Isten türelmének pohara megtelt és Istennek joga volt utálatosságuk miatt ezeket a pogány népeket megítélni. IZRÁELNEK AZONBAN E POGÁNY NÉPEK TENGERÉBEN SZIGETKÉNT, MINT SZENT, ISTEN SZÁMÁRA ELKÜLÖNÍTETT NÉPNEK KELLETT LENNIE, akik az egyetlen élő, igaz Istent tisztelik és szolgálják.

Az ígért földjének elfoglalása után kb. 450 éven át (ApCsel 13:20) a népet bírák igazgatták. Erre az időre jellemző az a kifejezés, amelyik a Bírák könyvében ismétlődik: „*Ebben az időben nem volt király Izráelben..., hanem kiki azt cselekedte, amit jónak látott.*” (Bír 17:6, 21:25, 18:1, 19:1).

Ez a zűrzavar, a káosz ideje volt – ahogy meg van írva: „*Ahol nincs vezetés, elvész a nép.*” (Péld 11:14). Ezt az időszakot az állandóan ismétlődő ördögi körforgás jellemezte. Izráel újra és újra elfordult az Úrtól a bálványokhoz. Isten ellenséget küldött rájuk, akik gyötörték őket, szenvedésükben sírva kiáltottak Istenhez, Isten meghallgatta őket, bírót adott nekik, amelyik által csodálatosan megszabadította őket az ellenségtől. Aztán ismét szolgálták Istent, de hamarosan újból elfordultak az Úrtól. És ez állandóan ismétlődött.

Az utolsó bíró Sámuel volt, aki egyúttal próféta is volt. Utána a nép kérte Istentől, hogy mint a többi népnek, nekik is legyen királyuk, így Isten királyt adott nekik Saul személyében. De Saul dicsőségének csúcsán engedetlenné, hűtlenné vált, és Isten elvetette őt. Ugyanakkor egy megvetett pásztorfiút, Dávidot választotta királynak. Dávid sem volt hiba nélküli, tudjuk, hogy házasságtörővé és gyilkossá lett. Ő is dicsőségének csúcsán! De, amikor bűnbánatot tartott, Isten kegyelmet adott neki, bűneinek következményeit azonban látnia kellett családjá életében. Dávid halála után Salamon uralkodott. Salamon nagyon jól kezdte, alázatosan és bölcsen. Jeruzsálemben az Úrnak templomot épített. De dicsőségének csúcsán ő is elfordult az Úrtól. Politikai és gazdasági szempontból virágzott, de sok nőt vett feleségül különböző országokból és vallásokból, akik elhozták bálványait is Izráelbe. E három király uralkodásának idejét (kb. 120 év) bukásaik ellenére Izráel dicsőséges korszakának emlegetik. Salamon halála után 10 törzs elszakadt Salamon fiától, Roboámtól, és Jeroboámot tette királyává. Roboám csak azok felett uralkodott, akik Júda városaiban és Jeruzsálemben éltek (déli királyság). Jeroboám a többi törzs városai felett (északi királyság) uralkodott. Lévi nemzetségének (a Lévitáknak és a papoknak) nem volt országrésze, ők a templomban szolgáltak, és Izráel fia a tized által gondoskodtak róluk.

Az ország kettészakadása után elkezdődött Izráel népének súlyos erkölcsi hanyatlása. Az északi királyságban szinte lehetetlen istenfélő királyt találni, a déli királyságban is csak néhányat.

Mint mondtuk, Izráelt pogány nemzetek vették körül, akik bálványisteneket imádtak. Ezeknek a pogány nemzeteknek a tengerében IZRÁELNEK SZIGETKÉNT, MINT SZENT, ISTEN SZÁMÁRA ELKÜLÖNÍTETT NÉPNEK KELLETT LENNIE, akik az egyetlen élő Istent szolgálják. Amíg a nép hű volt, Isten megmutatta hatalmát és élő voltát közöttük. Az istentisztelet nem jelentett számukra terhet. De, amikor Isten csodái a nép hűtlensége miatt elmaradtak, az istentisztelet formálissá, unalmassá vált, ellentétben a változatos és csábító pogány bálvány tisztelettel, amelyhez gyakran kultikus paráznság kapcsolódott. Izráel gyakran esett bálványimádásba, amit Isten hűtlenségnek, szellemi paráznságnak tartott. A próféták gyakran úgy írták le a bálványokat, amelyek nem tudnak segíteni: élettelenek, fa-, fém-, agyag- vagy kőfigurák. (Ézs 40:18-20, 41:7, 44:9-20, 46:5-7, Jer 10:1-10, Zsolt 115:4-8). Pál apostol tovább megy, és azt mondja, hogy azok, akik bálványoknak áldoznak, az ördögnek áldoznak (1Kor 10:20). Isten féltékenyen szerető Isten, aki tudja, hogy a bálványimádás mögött a sátán áll, aki kegyetlen ellenség. Isten nem akarta, hogy gyermekei a sátán karmaiba essenek, és idegen istenek áldozatává váljanak. Ezért a Tízparancsolatban népe számára megtiltotta a bálványimádást (2M 20:2-5). E tilalom ellenére Izráel népe, amelyik jól ismerte Istenét, mint hatalmas, élő és szent Istent, mégis gyakran elfordult Istenétől a pogány bálványokhoz.

Isten a Mózesi Törvényben (5M 27., 28. rész) egyrészt megígérte jelenlétét és áldását, ha a nép hű és engedelmes lesz, másrészt figyelmeztette őket, hogy ha nem engedelmeskednek Istenüknek, akkor büntetés és fogság várja őket. Szét lesznek szóródva a Föld egész színén, és mindenütt üldöztetésnek, megvetésnek lesznek kitéve és nevetség, gúny tárgyává teszik őket.

Isten évszázadokon keresztül küldte prófétáit, hogy figyelmeztessék a népet és a királyokat, ám nem értették meg őket. Sőt, többeket üldöztek és börtönbe vetettek. Végül Kr. e. 722-ben Salmanassár az északi királyság lakosait asszír fogságba vitte (2Kir 17. rész). Később (Kr. e. 597-ben és 586-ban) Nabukodonozor a déli királyságot, Júdeát és Jeruzsálemet meghódította és elpusztította, a népet pedig fogságba vitte Babilonba (2Kir 24, 25. rész, 2Krn 36:5-7, 10). Jeremiás próféta szerint ennek a babiloni fogságnak 70 évig kellett tartania (Jer 25:11-12, 29:10). Babilonban az izraeliták viszonylag szabadon élhettek. Jeremiás arra buzdította az izraelitákat, hogy ne féljenek Babilonba menni, mondván: *„Építsetek házakat és lakjatok azokban, plántáljatok kerteket és egyétek azoknak gyümölcseit. Vegyetek magatoknak feleségeket és szüljetez fiaikat és leányokat, és a fiaitokat is házasítsátok meg, a leányaitokat pedig adjátok férjhez, és szüljenek fiaikat és leányokat, és szaporodjatok meg ott, és meg ne kevesedjetez. És igyekezzetez a városnak jólétén, amelybe fogságra küldtelez titeket, és könyörögjetez érte az Úrnak; mert annak jóléte lesz a ti jólétezetek.”* (Jer 29:5-7).

A fogságnak Isten által kiszabott ideje után Izráel maradványa (már egy új generáció) három szakaszban visszatért Jeruzsálembe, és nehéz körülmények között újjáépítette a templomot, a várost, és felújította az istentiszteletet. (Zorobábel - az új templom építése, Ezdrás - az istentisztelet helyreállítása a templomban, Nehémiás - a városfalak helyreállítása).

A 10 északi törzs az asszír fogságból nem tért vissza. Szét lettek szóródva a Föld egész színén.

Izráel azonban már soha nem szerezte vissza pozícióját a világban. Különböző világbirodalmak uralma alatt állt, amelyek egymást váltották, és amelyeket Isten Izráel büntetésére használt. Ugyanakkor az Izráelt sújtó birodalmak Isten büntetése alá estek és fokozatosan elpusztultak. Az Úr Jézus idején Izráel a római uralom alatt volt, és Kr. u. 70-ben a római légiók Titus parancsnoksága alatt Jeruzsálem városát elpusztították. Ezt a pusztítást Dániel (Dn 9:26) és az Úr Jézus is megprófétálta (Mt 24:2; Mk 13:2; Lk 21:6). A várost és a zsidók számára annyira fontos templomot lerombolták. Izráel állama megszűnt létezni, és a zsidók szétszóródtak az egész világon.

Mózes figyelmeztetésének szavai beteljesedtek: *„És iszonyattá, példabeszéddé és gúnyvá leszel minden népnél, amelyek közé elűz téged az Úr.”* – *„És szétszór téged az Úr minden nép közé, a földnek egyik végétől a földnek másik végéig; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket, akiket sem te nem ismertél, sem a te atyáid: fát és követ. De e nemzetek között sem pihensz meg, és nem lesz a te talpadnak nyugodalma; mert rettegő szívet, epedő szemeket és sóvárgó lelket ad ott neked az Úr. És a te életed kétséges lesz majd előtted: és rettegni fogsz éjjel és nappal, és nem bízol életedben. Reggel azt mondod: Bárcsak este volna! este pedig azt mondod: Bárcsak reggel volna! - a te szívednek rettegései miatt, amellyel rettegsz, és a te szemeidnek látása miatt, amelyet látsz.”* (5M 28:37, 64-67).

De az az átok is beteljesült, amelyet a zsidók hívtak ki magukra, amikor Pilátus előtt elutasították Messiásukat és kiáltották: *„Az ő vére mi rajtunk és a mi magzatainkon.”* (Mt 27:25).

ISTEN AZONBAN MEGÍGÉRTE IZRÁEL ÚJBÓLI ÖSSZEGYŰJTÉSÉT IS.

„Juhaimnak maradékát pedig összegyűjtöm minden földről, amelyekre elűztem őket, és visszahozom őket legelőikre, és szaporodnak és megsokasodnak.” (Jer 23:3, 29:14, 31:8, 32:37, Ez 11:17, 16:37, 20:34, 41, 22:19-20, 34:13, 36:24, 37:21, 39:27,28, Hos 8:10, Joel 3:2, Mik 2:12, Sof 3:20, Zak 10:8-10.)

Ezékiel könyvének 37. részében egy prófétai látomásról olvasunk szétszórta száraz csontokról, amelyek a szétszórta Izráel reménytelen állapotát ábrázolják. A próféta Istentől parancsot kapott, hogy prófétáljon a száraz csontoknak, hogy gyűljenek egybe. Így történt. Aztán Isten parancsára prófétálta, hogy a száraz csontoknak adasson hústest, majd jöjjön beléjük lélek, hogy a testek megelevenedjenek. Így történt. Izráel népének csaknem 2000 évig nem volt hazája. Mint azok a száraz csontok, reménytelenül szét voltak szóródva a világon. Mégis a sok üldöztetés ellenére megőrizték nemzeti identitásukat. A 19. század végén megalakult az ún. cionista mozgalom, amelyik támogatta a zsidók visszatérését Palesztinába, és amelynek víziója volt egy Izraeli állam létrehozásáról az ősök földjén. Másrészt létre jött az antiszemita mozgalom is, amelyik üldözte a zsidókat, és arra kényszerítette őket, hogy fogadják el a cionista ajánlatot, és térjenek vissza atyáik földjére. Ez a két ellentétes mozgalom Jeremiás prófécija szerint együtt működött: *„Íme én sok halász után küldök (CIONIZMUS), ezt mondja az Úr, hogy halászszaak ki őket; azután pedig elküldök sok vadász után (ANTISZEMITIZMUS, pogromok és a hírhedt holokauszt), hogy vadászszaak ki őket minden hegyből, minden halomból és a sziklák hasadékaiból is. Mert szemmel tartom minden útjukat; nem rejtőzhetnek el orcám elől, és nincsen elfedve az o bűnük szemeim elől. Előbb azonban megfizetek nekik az ő bűneikért és vétkeikért kétszeresen, mert megszenstelenítették az én földemet az ő utálatosságaiknak holttestével, és betöltötték az én örökségemet az ő fertelmességeikkel.”* (Jer 16:15-18).

A próféciaik szerint Isten teljesítette ígérését, összegyűjtötte népét atyáik földjén. A száraz csontok összegyűltek és testük lett. 1948. május 14-én megalakult Izráel állama, amelyet néhány arab állam kivételével az egész világ elismert. De Izráelnek szellemi újjászületésre is szüksége van. Izráel szellemi megújulása akkor következik be, amikor Izráel mint nemzet elfogadja a Názáreti Jézust Messiásává, aki a szentjeivel együtt visszatér az Olajfák hegyére.

Ma is vannak már olyan messiási zsidók Izráelben, akik hisznek az Úr Jézusban és elfogadták Őt Messiásuknak. A mai Izráel azonban nagyon sokszínű és szekularizált. A próféciaik szerint Izráelnek még át kell mennie az antikrisztusi nagy nyomorúságon, amelynek az Úr Jézusnak az Olajfák hegyére való látható második eljövetele vet véget. *„És azon a napon lesz, hogy kész leszek elveszteni minden pogányt, akik Jeruzsálemre támadnak; A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek lelkét, és reám tekintenek, akit átszegeztek, és siratják Őt, amint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, amint keseregnek az elsőszülött után. Azon a napon nagy siralom lesz Jeruzsálemben...”* (Zak 12:9-11).

Pál apostol, aki maga is izraelita volt, a Róma 11-ben magyarázza, hogy: „**IZRÁEL ELESTE** folytán lett **AZ ÜDVÖSSÉG A POGÁNYOKÉ**, hogy **ők felingereltessenek**. **HA PEDIG AZ Ő ESETÜK VILÁGNAK GAZDAGSÁGA, ÉS AZ Ő VESZTESÉGÜK POGÁNYOK GAZDAGSÁGA, MENNYIVEL INKÁBB AZ Ő TELJESSÉGÜK?** Mert ha az ő levettetésük a világnak megbékélése, micsoda lesz a felvételük hanemha élet a halálból? Ha pedig a zsenge szent, akkor a tészta is; és ha a gyökér szent, az ágai is azok. Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsírjának; Ne kevélykedjél az ágak ellenében: ha pedig kevélykedel, nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged. Azt mondod azért: **Kitörettek az ágak, hogy én oltassam be. Úgy van; hitetlenség miatt törettek ki, te pedig hit által állasz; fel ne fuvalkodjál, hanem félj; Mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd néked sem kedvez. TEKINTSD MEG AZÉRT AZ ISTENNEK KEGYESSÉGÉT ÉS KEMÉNYSÉGÉT:** azok iránt, akik elestek, keménységét; irántad pedig a kegyességét, ha megmaradsz a kegyességben; különben te is kivágotol. Sőt azok is, ha meg nem maradnak a hitetlenségben, beoltatnak; mert az Isten ismét beolthatja őket. **MERT HA TE A TERMÉSZET SZERINT VALÓ VADOLAJFÁBÓL KIVÁGATTÁL, ÉS TERMÉSZET ELLENÉRE BEOLTATTÁL A SZELID OLAJFÁBA: MENNYIVEL INKÁBB BEOLTATNAK EZEK A TERMÉSZET SZERINT VALÓK AZ Ő SAJÁT OLAJFÁJOKBA.** Mert nem akarom, hogy ne tudjátok atyámfiak ezt a titkot, hogy magatokat el ne hitessétek, hogy **A MEGKEMÉNYEDÉS IZRÁELRE NÉZVE CSAK RÉSZBEN TÖRTÉNT, A MEDDIG A POGÁNYOK TELJESSÉGE BEMEGYEN.** És így az egész Izráel megtartatik, amint meg van írva: **Eljő Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszságokat...**” (Róm 11:11-12, 15-26).

Ez egy rövid áttekintés Izráel nemzetének történetéről és próféciáiról.

Legközelebb értékeljük Istennek Izráelhez való viszonyulását, és megpróbáljuk megérteni Isten szívének fájdalmát, bánatát és csalódását.

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (11. rész)

Az utolsó részt azzal fejeztem be, hogy legközelebb megpróbáljuk megérteni Isten atyai szívét, annak fájalmát, szomorúságát, csalódását és ebből a szempontból értékelni Istennek Izráellel való kapcsolatát.

A történő eseményeket akkor érthetjük meg legjobban, ha azokról átfogó képünk van Isten szempontjából. Ezért az előző részekben rövid áttekintést tettünk a világtörténelemről és a próféciákról, valamint Izráelről és a hozzá kapcsolódó próféciákról. Lehet, hogy ez az áttekintés valaki számára részletesnek és hosszúnak tűnhetett, valójában mégis csak rövid, mivel több ezer évet foglal magába.

Ezekről az eseményekről és próféciákról Isten nézőpontjából van szükségünk áttekintő képre. Hajlamosak vagyunk a körülöttünk levő dolgokat közletről szemlélni. Közletről a dolgokat nagyítva és részletesebben látjuk ugyan, de összefüggéseiben nem látjuk a képet. Ez felületes szemlélet - amint már mondtam - olyan RÖPke pillantás, mint ahogy egy fecske látja a dolgokat RÖPtében, repülés közben. Isten dolgait egy sas távlatából kell látnunk, Isten távlatából, az örökkévalóság perspektívájából.

Sokan, még ha hisznek is Isten létezésében, úgy képzelik el Őt, mint aki egy távoli csillagon ül, és nem avatkozik be a világ menetébe. Megteremtette és mozgásba hozta a világot, felszerelte azt megváltoztathatatlan törvényekkel, de tovább már nem törődik vele. Úgy ahogy egy órásmester felhúz egy órát, és hagyja addig, míg meg nem áll. A mai fiatalok már nem igen tudják, de nem olyan régen voltak az órákban olyan rugók, amelyek fogaskerekek által hajtották a mutatókat, és azokat rendszeresen fel kellett húzni, hogy meg ne álljanak.

A BIBLIA ISTENE NEM ILYEN! Igéjében Ő úgy jelenti ki magát, mint aki élő részese a Földön zajló történéseknek. Izrael népe ismerte Őt mint Istenét, ismerte csodáit, védelmét és gondoskodását. Ismerték Őt mint dicsőséges, szent Urat, de nem voltak Vele olyan személyes viszonyban, mint egy gyermek az apjával, nem szerették Őt úgy, mint egy gyermek szereti édesapját. Az Úr Jézus Krisztus azért jött, hogy Istent úgy mutassa be az embereknek, mint az Ő és a mi mennyei Atyánkat. Ilyen viszonya Istennel csak azoknak lehet, akik a Jézus Krisztusban való hit által újjászülettek. Ez az ember és Isten közötti kapcsolatnak egy egészen más szintje.

MILYEN ISTEN ATYAI SZÍVE?

Az apa, így a mennyei Atya megismerése is Vele való időtöltést követel. Sok gyermek nem ismeri apját, vagy nem jól ismeri, mert nem töltenek együtt időt. Vagy az apának nincs ideje, vagy a gyerekek menekülnek otthonról, vagy mindketten a TV előtt ülnek. Mennyei Atyánknak mindig van ideje számunkra!

Az apa és fia kapcsolatot ápolni kell. Ugyanúgy a mennyei Atyával való kapcsolatot is. Jobban megismerhetjük Őt, ha

időt töltünk Vele imában és Igéje mellett. Amikor odahajtjuk fejünket a keblére, ahogy azt János tette az utolsó vacsoránál (Jn 13:23).

Vannak emberek, akik vallják, hogy csak azt hiszik el, amit látnak vagy megfoghatnak. Meg szoktam kérdezni őket: „Láttad már a szívedet? Van szíved? Ha elcsendesedsz, hallhatod, hogy mellkasodban minden dobbanás azt igazolja, hogy van szíved!” Hasonlóan, Isten is nagyon közel van hozzánk, de ahhoz, hogy jelenlétét megtapasztaljuk, el kell csendesednünk. „Csendesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!” (Zsolt 46:11). De az emberek nem szeretik a csendet, nem akarnak csendben lenni. Ezért hallani mindenütt olyan sok zajt, nyüzsgést és hangos zenét. Az emberek nem szeretik a csendet, mert a csendben megszólal a szív, a múlt, a lelkiismeret és az igazság, megszólal Isten. És Ő bűnbánatra szólít fel, hogy térjünk vissza Őhöz, az élet forrásához. Az Úr Jézus Krisztus így hív magának: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek, és én nyugalmat adok nektek!” (Mt 11:28).

Az élet forgatagában gyakran csak akkor tudatosítjuk szívünk létezését, amikor már muszáj. Amikor talán Isten szerető keze megállít minket az örök kárhozat felé tartó utunkon, esetleg egy szívroham által. Adja a jóságos Isten mindazoknak, akik ezeket a sorokat elolvassák, hogy ne legyen késő meghallani Isten szerető szívének dobbanását.

Ha elcsendesedünk, és odahajtjuk fülünket, hallhatjuk az Ő atyai szívének dobogását.

Néha, amikor éjszaka felébredek, hallom szívemnek verését és hálás vagyok Istennek, hogy még élek. Ugyanis többször megtörtént, hogy éjszaka ritmuszavarra ébredtem fel, ami kellemetlen, sőt néha kritikus is volt. Ezért hálás vagyok Istennek, ha érzem, hogy szívem rendszeresen dobog, és hogy még élek 😊.

És amikor ilyen csendben vagyok, egészen közel jöhetek Hozzá, odahajthatom fejem keblére, és hallhatom szívének dobbanását. Megtudhatom, hogy mi kedves Előtte, és mi nem. Átérezhetem, ahogy gyötrik Őt e világnak bajai, és szomorítják, bántják a világ bűnei. Amikor így Vele járok, tanít arra, hogy mi a helyes és mi nem, és ezért mindent, amit Ő bűnnek tart, bűnnek tartom én is. És ami Őt bánja, az engem is bánt, mert Szent Lelke bennem lakik. Kiönthetem Előtte szívemet, bízhatok Benne és szerethetem Őt. Hallhatom szerető hangját: „*Gyermekem, tudom, hogy kevés erőd van, bízz bennem, te az enyém vagy, én veled vagyok!*” De néha meg is kell intenie engem, mert nem vagyok tökéletes. Bevallom Előtte hibáimat, és letehetem azokat a golgotai kereszt alá.

Ó, bárcsak jobban megismernénk Isten szerető szívét!

A Biblia úgy mutatja be nekünk Istent, helyesebben Isten úgy jelenti ki önmagát, mint akinek vannak érzelmei: szeretet, öröm, fájdalom, bánat, harag, csalódás stb. Ő szeret, örül, tud örülni, és tud csalódott, szomorú is lenni.

Azt mondtuk, hogy Isten szent és igazságos, akinek VAN JOGA és fogja is ÍTÉLNI A VILÁGOT. Azt is mondtuk, hogy Ő jó, SZERETI A VILÁGOT, és meg akarja azt menteni.

Isten szeretete azt is jelenti, hogy Ő, mint szerető Atya, nevel minket. Szent és szigorú, de szerető. Olyan, aki utálja a bűnt, de hosszantűrő, megbocsátó, kegyelmes és áldást adó. Ő az, aki szigorú szeretettel nevel és meg is büntet minket, ha szükséges, mert nem akarja, hogy korcsok legyünk. Megköveteli a fegyelmet, de járulhatunk Hozzá bizalommal. Egy szerető apa szeretete megszabja a határokat gyermekei számára, hogy a gyermek ne ártson magának vagy másoknak, és jelleme se fejlődjön rossz irányba. Mindez az Ő szeretetének megnyilvánulása!

Tud Isten szíve örülni is? A Biblia azt mondja, hogy igen!

„*Örvendezzen az Úr az Ő teremtményeiben!*” (Zsolt 104:31).

Az Úr örült, amikor megteremtette a világot, és az ember számára csodálatos körülményeket készített a Paradicsomban. Egyik teremtményével sem bánt ilyen szeretettel. Örömmel mondta: „*Íme, minden nagyon jó!*” Mindezt szeretetből tette.

Nagy öröm van a mennyben minden bűnös felett, aki megbánja bűneit (Lk 15:7,10).

Igen, Isten örül!

Istennek Izraellel és Jeruzsálemmel kapcsolatos örömének többsége a próféciákban arra az időre vonatkozik, amikor Izrael dicsősége megújul, és Jeruzsálem lesz az Úr dicsőségének és szolgálatának központja. (Ézs 62:5, 65:18-19, Jer 32: 40-41).

„*Az Úr öröme a mi erősségünk!*” (Neh 8:10). - Ez a vers gyakran buzdít minket örömré. Ez egy nagyon fontos eseményhez kapcsolódik, amikor a babiloni fogságból való visszatérés után Nehémiás vezetésével nehéz körülmények között helyreállították Jeruzsálem falait. Amikor a falak elkészültek, nagy gyülekezetük volt a városban.

Ezdrás pap és a Léviták kora reggeltől tanították a népnek a Törvény könyvét. Amikor a könyvet kinyitották, minden ember felállt. Ezdrás áldotta az Urat, és az egész nép felemelt kézzel mondta: Ámen, ámen! És meghajoltak és arccal a földre borulva imádták az Urat. És olvastak a könyvből, Isten törvényéből, érthetően értelmezve a kijelentést. És az emberek megértették, amit olvastak. És az egész nép sírt, amikor hallotta a törvény szavait. Nehemiás mondta az egész népnek: Ez a nap szent az Úrnak, a ti Isteneteknek; ezért ne gyászoljatok és ne sírjatok, mert az Úr öröme a ti erősségetek! (Neh 8:1-10).

A fogságból való visszatérés és Jeruzsálem helyreállítása után a népnek Istennel való kapcsolata is helyreállt. Azok az emberek, akik soha nem hallották a Törvény szavait, bűnbánatot tartottak, sírtak, és nagy szellemi megújulás történt. És az Úrnak, aki örül egy megtérő bűnösnek, nagy öröme volt népe megtérése felett. És AZ ÚRNAK EZ AZ ÖRÖME ERŐSSÉG volt a nép számára.

Hiszem, hogy a mi számunkra is NAGY ERŐSSÉG, HA AZ ÚRNAK ÖRÖME VAN A MI ÉLETÜNK FELETT, ha úgy élünk, ahogy Ő parancsolta. Ezeket a fogalmakat azonban gyakran összekeverjük. Azt gondoljuk, hogy ha jó zenével valamilyen vidámságot generálunk ki önmagunkból, és azt az Úr örömének vagy az Úrban való örömnak nevezzük, akkor az lesz a mi erősségünk. Még akkor is, ha nagyon jól tudjuk, hogy életünk nincs összhangban azzal, amit éneklünk. Nos, sajnálom, és bocsánatot kérek, ha a Te életedben ez nem így van. Örül az Úr életünk felett? AZ ÚRNAK ÖRÖME A MI ERŐSSÉGÜNK!

Valóban szívből kívánom, hogy az én életem, és Isten népének élete olyan legyen, hogy AZ ÚR TUDJON ÖRÜLNI SZÍVÉBEN ÉLETÜNK FELETT!

Mert EZ A MI ERŐSSÉGÜNK!

Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (12. rész)

Legutóbb Isten érzelmeiről és örömről beszéltünk. Mondtuk, hogy az Úrnak van öröme is. Ahogy mondtam, szívből kívánom, hogy az én életem, és Isten népének élete olyan legyen, hogy AZ ÚR TUDJON ÖRÜLNI SZÍVÉBEN ÉLETÜNK FELETT!

MERT EZ A MI ERŐSSÉGÜNK!

Sajnos, leggyakrabban ez nem volt így, sem az emberiség történelmében, se Izrael történelmében.

Ahogy mondtam, az Úr örült, amikor megteremtette a világot és elkészítette az Éden kertjét az ember számára.

De milyen fájdalom volt szívében, amikor ki kellett űznie az embert a Paradicsomból?

Ki tudja megérteni a tékozló fiú atyjának szomorúságát? Próbáljuk bele élni magunkat mennyei Atyánk szerepébe.

Ki tudja megérteni Isten csalódását, amikor az özönvíz előtt megbánta, hogy embert teremtett? (1M 6:5-6).

Ki érti meg az Ő bánatát?

Ki tudja megérteni Isten szívének együttérzését, amikor látta Izrael népének szenvedését Egyiptomban?

Ki tudja megérteni csalódását a pusztai vándorlás alatti állandó zúgolódás és lázadás miatt? Amikor ugrálva táncoltak az aranyborjú körül, vagy újra és újra pogány bálványoknak áldoztak.

Vagy emlékszünk a bírák korára? Amikor még nem volt király Izraelben, és mindenki azt tett, amit akart. Amikor Izrael újra és újra elfordult az Úrtól a bálványokhoz, és Isten ellenséget küldött rájuk, akik gyötörték őket. Ez Isten büntetése volt? Azt hiszem, hogy az Úr egyszerűen CSAK levette róluk védelmező kezét. Amikor Istenhez kiáltottak, Ő megszabadította őket, és újra szolgálták Istent. Hamarosan azonban minden újból ismétlődött.

Isten soha nem örült annak, ha ítélnie vagy büntetnie kellett. Minden ítéletnél bánkódott szívében, és minden ítélet előtt lehetőséget adott és ad az embernek a megtérésre, és bűnbánatra hívja fel őt.

Ismered Isten szívét? Érzed Isten szomorúságát, amikor a Bibliában Izrael hűtlenségéről olvasol? Most Izrael népéről beszélünk, de van valami közös ebben a tekintetben Izrael és Isten újszövetségi népe, az Egyház között? Később majd még beszélünk Istennek az Egyházzal való bánásmódjáról is.

A próféták ismerték Isten szívét és Isten Lelke által, Isten szívéből szóltak!

Sajnos ez általában szomorúság, sírás, fájdalom és csalódottság volt. Vizsgáljuk meg a Szentírás néhány részét, amelyek a prófétai könyvekben vannak feljegyezve. Lehet, hogy fogjátok hallani Istent keseregni népe felett.

Helyhiány miatt nem tudunk részletes elemzést végezni, megpróbálom a lehető legrövidebben ezeket összefoglalni. Szánjatok azonban egy kis időt ezeknek a próféciáknak elolvasására, és próbáljátok meghallani és megérteni Isten szerető szívének érzelmeit és csalódását.

Már írtam arról, hogyan jött létre Izrael népe, hogyan hívta és választotta el őket Isten, hogy az Ő szent népévé legyenek!

Ezékiel könyve 16. fejezetében az Úr úgy jelenik meg, mint aki jelen volt a „Jeruzsálem lánya” születésekor. Leírja, hogy talált rá a nyílt mezőn, ahová kivetették, mert utalták, ott feküdt a vérben, meg sem mosták, se be nem pólyálták. Amikor mellette elmenve meglátta, könyörült rajta. Amikor felserdült, gyönyörű volt, de ruhátlan. Az Úr befedezte és szövetséget esküdött neki, hogy az övé lesz. Megmosta, megkenté illatos olajjal, felöltöztette, feldíszítette és gondoskodott róla. És szépségének híre elterjedt a nemzetek között. De ő paráználkodott mindenkivel, aki arra járt.

Ékességeinek aranyából képeket készített a férfiakról, akikkel paráználkodott. Fiait és lányait tűzben feláldozta bálványainak. Utálatosságaiban és paráznaságában nem emlékezett meg ifjúságának napjairól, amikor vérében eltaposva feküdt meztelenül. Ezért az Úr eldöntötte, hogy megítéli őt hűtlenségéért, és szeretőinek kezébe adja, akik meggyalázzák, elpusztítják városát (Jeruzsálemet), megkövezik, és házait felégetik. Az Úr azonban megemlékezik szövetségéről, és örök szövetséget köt vele. *„És én megerősítem frigyemet veled, s megismered, hogy én vagyok az Úr. Hogy megemlékezzél és pirulj, és meg ne nyissad többé szádat szégyenletedben, mikor megkegyelmezek neked mindenekben, valamit cselekedtél, azt mondja az Úr Isten.”* (62-63).

Hasonló képet ír le Ezékiel a 23. fejezetben is. Volt két asszony, egy anyának leányai: Oholá (Samária, az elszakadt tíz törzs) és húga Oholibá (Jeruzsálem, Júda fővárosa), akik az Úréi voltak, és neki fiakat és leányokat szültek. De először Oholá gerjedt fel szeretői iránt, paráználkodott, és megfertőztette magát mindenféle utálatos bálványokkal. Ezért az Úr szeretőinek kezébe adta, akik meggyalázták, fiait és lányait elvitték, és karddal ölték meg. A húga Oholibá mindezt látta, de még gonoszabban folytatta bujálkodását amannál, és paráznaságait nővére paráználkodásainál. Ezért, *„Oholibá, ezt mondja az Úr: Íme, én feltámasztom a te szeretőidet ellened, kiktől pedig eltávozott lelked, s reád hozom őket mindenfelől, Babilon gyermekeit és minden Káldeabelit, és jönnek reád fegyverrel, szekereknek tömegével s népek sokaságával, körülvesznek téged mindenfelől, s adok nekik hatalmat az ítéletre, s megítélnék téged az ő ítéletük szerint. Fiaidat és leányaidat elviszik, s maradékokat tűz emészti meg. Íme, én adlak téged azoknak kezébe, akiket gyűlölsz, megfosztanak téged ruháidtól, és elveszik ékességeidet.”*

Hoseás próféta még intenzívebben érezte át Isten szomorúságát és csalódását a saját bőrén, mert Isten parancsára parázna nőt kellett feleségül vennie, akit mindennek ellenére szeretnie kellett.

Ézsaiás prófétánál az 1. részben Isten így panaszodik: *„2 Halljátok egek, és vedd füleidbe föld! mert az Úr szól: Fiakat neveltem, s méltóságra emeltem, és ok elpártoltak tőlem. 3 Az ökör ismeri gazdáját, és a szamár az o urának jászlát; Izráel nem ismeri, az én népem nem figyel reá! 4 Oh gonosz nemzetség, hamissággal megterhelte a népet, gonosz mag, nemtelen fiak! elhagyták az Urat, megutálták az Izráel Szentjét, és elfordultak tőle. 6 Tetőtől talpig nincs e testben épség, csupa seb és dagadás és kelevény, amelyeket ki sem nyomtak, be sem kötöztek, olajjal sem lágyítottak. 11 Mire való nekem véres áldozataitoknak sokasága? ezt mondja az Úr; megelégettem a kosok egészen égőáldozatait és a hizlalt barmok kövérét; s a tulkok, bárányok és bakok vérében nem gyönyörködöm; 12 Ha eljöttök, hogy színem előtt megjelenjétek, ki kívánja azt tőletek, hogy pítvarimat tapossátok? 13 Ne hozzatok többé hazug ételáldozatot, a jó illattétel utálat előttem; újhold, szombat s ünnepre-felhívás: BŰNT ÉS ÜNNEPLÉST EL NEM SZENVEDHETEK. 14 Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem; terhemre vannak, elfáradtam viselni. 15 És ha kiterjesztitek kezeiteket, elrejttem szemeimet előletek; sőt, HA MEGSOKASÍTJÁTOK IS AZ IMÁDSÁGOT, ÉN MEG NEM HALLGATOM: vérrel rakva kezeitek. 16 Mosódjatok, tisztuljatok meg, távoztassátok el szemeim elől cselekedeteitek gonoszságát, szűnjétek meg gonoszt cselekedni; 17 Tanuljatok jót tenni; törekedjétek igazságra, vezessétek jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét. 18 No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr! ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú. 19 Ha engedelemmel hallgattok, e föld javaival éltek; 20 És ha vonakodtok, sőt pártot üttök, fegyver emészti meg; mert az Úr szája szól!”*

Ézsaiás prófétánál az 5. részben pedig így kesereg szőlőskertje miatt az Úr: *„Hadd énekeljek kedvesemről, szerelmesemnek énekét az Ó szőlőjéről! Kedvesemnek szőlője van nagyon kövér hegyen; 2 Felásta és megtisztította kövektől, nemes vesszőt plántált belé, és közepére tornyot építtetett, sőt benne már sajtót is vágatott; és várta, hogy majd jó szőlőt terem, és az vadszőlőt termett! 3 Mostan azért, Jeruzsálem lakosi és Júda férfiai: ítéljétek köztem és szőlőm között!”*

4 Mit kellett volna még tennem szőlőmmel; mit meg nem tettem vele? Miért vártam, hogy jó szőlőt terem, holott vadat termett?! 5 Azért most tudatom veletek, hogy mit teszek szőlőmmel; elvonszom kerítését, hogy lelegeltessék, elrontom kofalát, hogy eltapodtassék; 6 És paraggá teszem; nem metszetik és nem kapáltatik meg, tövis és gaz veri föl, és parancsolok a fellegeknek, hogy rá esőt ne adjanak! 7 A seregek Urának szőlője pedig Izráel háza, és Júda férfiai az Ő gyönyörűséges ültetése; és várt jogörzésre, s ím lett jogorzás; és irgalomra, s ím lett siralom!”

Jeremiás 2. részben hasonlóan: „5 Így szól az Úr: Micsoda hamisságot találtak bennem a ti atyáitok, hogy elidegenedtek tőlem, és hiábavalóság után jártak, és hiábavalókká lettek? 11 Ha cserélt-é valamely nemzet isteneket? noha azok nem istenek. Az én népem pedig felcserélte az o dicsőségét tehetetlenséggel! 12 Álmétkodjatok ezen, ó, egek, és borzadjatok és rémüljete meg igen! azt mondja az Úr. 13 Mert kettős gonoszságot követett el az én népem: Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak magoknak; és repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet. 19 A magad gonoszsága fenýít meg téged, és a te elpártolásod büntet meg téged. Tudd meg hát és lásd meg: mily gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad az Urat, a te Istenedet, és hogy nem félsz engemet, ezt mondja az Úr, a Seregeknek Ura. 20 Bizony régóta széttörtem a te igádat, és letéptem köteleidet, és azt mondtad: Nem leszek rabszolga; mindamellett minden magas halmon és minden lombos fa alatt bujkálsz te, mint egy parázna. 21 **PEDIG ÉN ÚGY PLÁNTÁLLAK EL TÉGED, MINT NEMES SZŐLŐVESSZŐT, MINDENESTŐL HŰSÉGES MAGOT: MI MÓDON VÁLTOZTÁL HÁT EL NEKEM IDEGEN SZŐLŐTŐNEK FATTYÚ HAJTÁSÁVÁ?**”

Végezetül idézem az Úr Jézus szavait, amikor sír Jeruzsálem felett, és megjövendöli annak pusztulását: „Bár megismerted volna te is, csak e te mostani napodon is, amik neked a te békességedre valók! de most elrejtettek a te szemeid elöl. Mert jönnek reád napok, mikor a te ellenségeid te körülötted palánkot építenek, és körülvesznek téged, és mindenfelöl megszorítanak téged. És a földre tipornak téged, és a te fiadat te benned; és nem hagynak te benned követ kövön; mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásodnak idejét.” (Lk 19:42-44).

„Ó, ha az én népem hallgatna reám, s Izráel az én utaimon járna! Legott megaláznám ellenségeit, s szorongatói ellen fordítanám kezem.” (Zsolt 81:14-15).

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (13. rész)

Amikor elkezdtem írni elmélkedéseimet, a koronavírus éppen kezdte megrázni és megbénítani a világot. Már ugyan 2 hónapja itt volt a világban, de kezdetben azt hittük, hogy ez csak egy egyszerű influenza, és tőlünk messze van. Amikor hozzánk is eljutott, akkor is azt gondoltuk, hogy két-három hét alatt átviharzik. Így a hatóságok is hoztak átmenetileg két hétre bizonyos intézkedéseket. Ez a két-három hét elmúlt, és láthattuk, hogy a járvány lavina sebességével terjedt tovább az egész világon. Már két hónap is eltelt el, de a „lavina” még nem állt meg. Noha úgy látszik, hogy lelassult, de már eddig is komoly károkat okozott gazdasági, társadalmi területen, de főleg az emberi életek tekintetében. És még nincs vége! Mi az eredményeket csak számokban látjuk, de a számok mögött emberek vannak. Minden „halálesetek száma” mögött egy idő előtt véget ért emberi élet, szenvedés, sírás és gyász van. Hála Istennek, kormányaink időben szigorú intézkedéseket hoztak, ezért Európában Szlovákia harcol a legsikeresebben a vírussal, így hazánkban a helyzet kedvezőbb. Egyes országok, köztük Szlovákia is, már élénkítik gazdaságukat, enyhítve az eddig szigorú korlátozásokat, de a normál állapothoz való visszatérés még mindig távol van. Sőt, néhány országban (Brazília, Oroszország) a vírus csak most kezd növekedni és terjedni.

De nézzük meg egy kicsit a statisztikát. Március 28-án azt írtam, hogy világszerte csaknem 660.000 megbetegedés volt, és valamivel több, mint 30 000 haláleset. Most, hat hét elteltével azonban, már csaknem 4,1 millió fertőzött van és 280.000 haláleset. Abban az időben, Kína után, „a vezetést” Olaszország vette át, amely most már felépülőben van. Akkor Olaszországban már több mint 10.000 áldozat volt, ez a szám a mai napig megháromszorozódott, 30.000. Spanyolországban addig közel 6000 haláleset volt, a mai napig már 26.000. Olaszország után a „szomorú elsőség stafétabotját” az Egyesült Államok vette át, ahol már több mint 1,3 millió ember fertőződött meg, és közel 80 ezren meghaltak. Szlovákiában a jelenlegi helyzet: 1457 megbetegedés és 26 halott. Ezekben az adatokban természetesen figyelembe kell venni az országok nagyságát és népességét is, de ehhez más statisztikai források állnak rendelkezésre. Én csak arra szeretnék rámutatni, hogy itt, Szlovákiában – hála Istennek, a kormányzati intézkedéseknek és a ma hőseinek (orvosok, egészségügyi dolgozók, önkéntesek stb.) – aránylag jól állunk. Különösen mi, nyugdíjasok 😊. Sokan azonban, sokkal intenzívebben tapasztalják meg a járvány korlátozásait és következményeit. Ennek ellenére, hála Istennek, hogy Szlovákiában élünk!

TEHÁT, A TÉMA TOVÁBBRA IS IDŐSZERŰ!

Fő témánk: Honnan származik ez a vírus? Lehetséges, hogy Isten engedte meg, sőt Ő küldte, akarta? És ha igen, akkor milyen célból? Mit akar elérni Isten az emberek életében, a világban és az Egyházban?

A kérdés megértése érdekében eddig a Szentírás alapján megvizsgáltuk Isten karakterét és tulajdonságait, a világ irányításának módját (hatalommal, bölcsességgel és szeretettel!), valamint a világgal, a nemzetekkel és Izraellel való bánásmódját. Láttuk a nemzetek és Izrael eredetét, áttekintettük történelmi hátterüket és a jövőre vonatkozó prófeciákat. Megállapítottuk, hogy a bűn miatt Istennek az emberiség iránti haragja jogos, és hogy a szuverén Istennek van joga megítélni a világot, egyúttal azt is, hogy Isten szereti és meg akarja menteni a világot. Ezért engesztelő áldozatként adta szent Fiát, Jézus Krisztust, hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Legutoljára láttuk Isten atyai szívét, az Ő örömét, amelyik a mi erősségünk, valamint bánkódását a világ, de különösen népe felett.

Mielőtt folytatnánk a témát: Hogyan viszonyul Isten az Ő Egyházához? - vissza szeretnék térni a kérdéshez: Honnan származik a KORONAVÍRUS? Isten büntetése, ítélete vagy figyelmeztetése, kopogtatása ez? Vagy az ördög munkája? A kérdés azért is fontos, mert ez egy egész világot körülvevő globális válság, aminek hatása lesz az egész világ jövőjére. Tehát vizsgáljuk meg őszintén, hogy is van ez? Az ördög támadta meg hirtelen az egész világot (akkor: „*Hol van Isten?*”), vagy pedig mégis Isten akar valamit elérni e járvány által az emberiség életben?

Én már leírtam meggyőződésemet, hogy szerintem ez Isten kopogtatása! Talán az utolsó! Talán ez a világ vajúdási fájdalmainak egyik fázisa az Úr Jézus eljövetele előtt (Mt 24:8 RUF). Amint tudjuk, a szülési fájdalmak, kontrakciók több intervallumban jelentkeznek. Nincs kizárva, hogy a koronavírusnak is van több fázisa, a második vagy a harmadik hullám. Isten célja, hogy az emberek átértékeljék életüket, bűnbánatot tartsanak, megtérjenek Istenhez, üdvözüljenek, áldottak legyenek, szeretetben éljenek, és készen legyenek az örökkévalóságra Istennel az ő dicsőségében.

Vajon eléri-e Isten célját, vagy a világ megy tovább ahogy eddig, vagy még rosszabbul, mint fél évvel ezelőtt? Úgy, ahogy a kutya, amikor kijön a vízből, megrázza magát, lefröcsköli magát a vizet, és ugatva megy tovább? Vagy talán Isten már elért valamit, talán a Te életedben is? Ha igen, dicsőség Istennek!

Sokan ezt a kérdést, hogy lehet-e ez a járvány Istentől? – egy mozdulattal „*lesöprik az asztalról*”, mondván: „*A koronavírus nem származhat Istentől! Azért, mert Isten jó Isten, az ördög pedig gonosz ördög! Istentől semmiképpen sem származhatnak se betegségek, se szerencsétlenségek, se járványok! Isten jó Isten, ő a szeretet!*” – És minden más véleményt határozottan elutasítanak.

EZ AZONBAN EGY NAGYON FEKETE-FEHÉR VILÁGSZEMLÉLET!

Nagyon hajlamosak vagyunk arra, hogy Isten dolgait és a világhoz való viszonyát csak fekete-fehéren lássuk: Vagy Isten, vagy az ördög!

Ez a fekete-fehér szemlélet azonban a keresztény élet más területein is megtalálható. Lehet, hogy ezek a témák kicsit nehezebbek lesznek, ún. „*kemény eledel*”, amelynek megemésztéséhez érett keresztény hit szükséges. Nem táplálkozhatunk azonban mindig csak tejjel és édességekkel.

Megemlítek néhányat:

1. A már említett ISTEN TULAJDONSÁGAI-val kapcsolatosan. Sokszor hajlamosak vagyunk Istent úgy látni, mint egy szigorú rendőrt, aki csak arra vár, hogy megbüntesse az embert. Vagy pedig jóságos Jóistenkének, aki teljesíti minden kérésünket, megbocsát, sőt elnézi bűneinket. Igen, Isten jó, de jóságához hozzátartozik igazságossága is, Aki gyűlöli a bűnt és ítélni is fog. Ha nem így lenne, Isten nem lenne jó! Vagy amint láttuk Isten érzelmeivel kapcsolatosan. Sokan szeretik hangsúlyozni, hogy „*az Úr öröme a mi erősségünk*”, de csak kevesen ismerik el, hogy Istent meg is szomoríthatjuk. Más keresztények viszont gyakran csak Istennek életünk feletti szomorúságát hangsúlyozzák, és soha nem beszélnek az Úrban levő örömről, amit lehet, hogy maguk sem ismernek.
2. DIKTATÚRA VAGY SZABADSÁG. Az emberiség a történelem folyamán állandóan keresi az utat a diktatúra és a liberális törvénytelenység között, amit demokráciának nevez: „*Megdöntöttük a diktátort, végre szabadok vagyunk, demokrácia van!*” A demokrácia azonban hamarosan anarchiába csap át, és az emberiség egy erős kéz után kiált, aki rendet tenne ebben a káoszban. A diktátor erős keze hamarosan jelentkezik, újból itt van a diktatúra, az emberek újból elnyomás alatt vannak, és a történet ismétlődik: „*forradalom, a diktátor megdöntése ... hurrá, szabadság, demokrácia, ismét anarchia, erős kéz keresése, diktatúra...*” - és ez a körforgás addig folytatódik, amíg el nem jön Isten országa, az Úr Jézus 1000 éves uralma a Földön.

3. **TÖRVÉNYESKEDÉS VAGY LIBERALIZMUS.** Vannak keresztények, akik vallásos hagyományaik megőrzése érdekében gyakran emberi szokásokat, emberi szabályokat és törvényeket akarnak másokkal betartatni. Ez törvényeskedés. Másrészt mások a Szentírás felületes ismerete miatt, túl hangsúlyozzák az úgynevezett „keresztény” szabadságot. Így ma a Szentírás erkölcsi követelményeiről beszélni vagy valakit meginteni gyakran törvényeskedésnek számít. Ez a két tábor szemben áll egymással. Van egyáltalán áldásos „középút” a két tábor közötti szakadék áthidalására? Igen, a válasz a Bibliában van: az engedelmesség, az alázat és a szeretet útja.
4. **A CSELEKEDETEKBŐL VAGY HITBŐL VALÓ MEGIGAZULÁS.** Egyrészt vannak olyan vélemények, hogy az embernek jó cselekedetekkel, vallásos cselekedetekkel, parancsolatok és tilalmak betartásával kell kiérdemelni az üdvösséget – ez a cselekedetekből való megigazulás, önmegváltás. Másrészt vannak olyan vélemények, hogy az üdvösség az Úr Jézus Krisztus érdemei által, „hit által, kegyelemből” van. Ez a hit általi megigazulás. **FEKETE** vagy **FEHÉR!**? Hogy van ez? A cselekedetek nem fontosak? Sokan úgy gondolják, hogy az Úr Jézus megváltó munkájához nem lehet és nem is kell hozzátennünk semmit. Élhetünk úgy, ahogy akarunk? Jó cselekedetek, Isten Igéje iránti engedelmesség nem szükséges? A keresztény élethez a Bibliából elég csak a János 3:16? Akkor minek nekünk a Biblia? Csak azért, hogy tudjuk, milyen ígéreteink vannak? Részünkről semmit nem kell hozzátenni az Úr Jézus áldozatához!? Nem szükséges sem a megtérés, sem a megszentelődés, sem a Szentírás erkölcsi normáinak tiszteletben tartása? Ez a „hiper”-kegyelemről való hamis tanításhoz vezet, amelynek egyik prédikátora azt állítja, hogy egy keresztény nem veszíti el az üdvösséget, még akkor sem, ha öngyilkosságot követ el! Egy nap az Úr Jézus sokaknak, aki az ő nevében betegeket gyógyítottak és démonokat űztek, azt fogja mondani: *„Soha sem ismertelek titeket. Távozzatok tőlem, ti gonosztevők.”* (Mt 7:23). Péter apostol szerint néhány dolgot mégiscsak *„hozzá kell adnunk”* a hitünkhöz: *„a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, a tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet, a kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet.”* (2Pt 1:5-7). Az is meg van írva, hogy: *„a hit cselekedetek nélküli halott.”* (Jk 2:20, 26). Igaz, hogy a cselekedeteknek nincs érdemszerző jelentősége, ám ezek hitünknek külső megnyilvánulásai, az újjászületés gyümölcse és az új élet bizonyítéka, az Úr Jézus iránti szeretetünknek és hálánknak igazolása. Amikor hitre jutottunk (Róm 10:9-10), belső átalakulás történt a szívünkben, amely kifelé megváltozott életmódunkban, gondolkodásunkban és cselekedeteinkben nyilvánul meg. Tehát a kegyelem általi üdvösség nem érvényteleníti a Szentírás erkölcsi követelményeinek szükségességét, csak a motívum változik! Nem a törvény kényszeréből, hanem hálából és szeretetből!
5. **ISTEN AKARATA.** A fekete-fehér szemlélet másik fontos területe Isten akarata. Írhatnék hosszú elmélkedést Isten akaratáról, de most csak a fő kérdésünkkel kapcsolatos legfontosabb dolgot szeretném elmondani. Mi hajlamosak vagyunk ezt a területet is nagyon fekete-fehéren látni. Isten akaratát úgy osztályozni, hogy ami számunkra kedvező, azt Isten akaratának tartjuk, de ami kellemetlen, és Isten ráengedi életünkre, vagy kér valamit tőlünk, ami számunkra nem kedvező, azt nem tartjuk Isten akaratának. Nos, mi van akkor, ha a mi teológiánk téves? Ha a mi Isten-ismeretünk helytelen? Ha Isten Igéjének ismerete hiányos? Talán azért, mert a Biblia őszinte és elfogulatlan tanulmányozása helyett valamelyik népszerű megagyülekezet szuper prédikátorának szenzációs könyveit részesítettünk előnyben.

ISTEN AKARATA LEHET:

- a) **ABSZOLÚT** – Ez Istennek akarata azokra az eseményekre vonatkozóan, amelyeket az örökkévalóságtól fogva eleve elhatározott, hogy a maguk idejében tervei szerint megvalósuljanak. Ez Isten üdvterve, a megváltás terve, amelynek egyes állomásait a Bibliában előre kijelentette, és amelyek a meghatározott időben beteljesednek. Ezek Isten megváltozhatatlan tervei, amelyeket Ő sem változtat meg, sem el nem halaszt. Isten ezt a tervét nem változtatja meg, még népe imádsága miatt sem.

ILYEN ESEMÉNYEK:

- A múltban: a világ teremtése a maga idejében, Isten Fiának eljövetele az idők teljességében (Gal 4:4), a megváltás munkája a Golgotán és az Úr Jézus feltámadása (Isten kegyelmi idejének kezdete), mennybe menetele, a Szentlélek kitöltetése.
- A JÖVŐBEN: az első feltámadás és az egyház elragadtatása, Isten kegyelmi idejének vége, Isten haragpoharainak kitöltetése, az Úr Jézus második eljövetele, Jézus Krisztus ezeréves béke uralkodása, a második feltámadás és az utolsó ítélet.

- b) **ISTEN SZUVERÉN AKARATA** a világ irányításánál. Ez számunkra titok. Micsoda az ember, hogy megértse a nagy Isten titkait, ahogyan Ő az egész univerzumot végső céljainak eléréséhez irányítja. Az ő útjai nem a mi útjaink (Ézs 55:8-9). Mivel Ő szuverén Isten, senki sem kényszerítheti rá, hogy az ember akarata szerint cselekedjen. Szuverén joga van eldönteni, hogy figyelembe veszi-e imáinkat, vagy sem. Szuverén cselekedeteit azonban Igéje korlátozza. Ő is tiszteletben tartja Igéjét, és soha nem cselekszik azzal ellentétesen.

Isten szuverén akaratával összefügg – én úgy hívnám, hogy – Istennek úgynevezett **MEGENGEDŐ AKARATA**. Amikor Isten az Ő szuverenitásánál fogva büntetést, ítéletet vagy kellemetlen dolgokat, eseményeket megenged, vagy kifejezetten küld a világra, bizonyos emberekre vagy népre. *„Bocsát az Úr te reád átkot, bomlást és romlást mindenben, amit kezdesz vagy cselekszel...”* (5Móz 28:20). *„Vajon lehet-e baj a városban, amit nem az Úr szerezne?”* (Ám 3:6). *„És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy kárhoztattassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.”* (2Tes 2:11-12).

C) **ISTEN AKARATA AZ EMBER SZÁMÁRA:**

- **ISTEN KIJELENTETT TÖKÉLETES AKARATA**. Isten egyetemes, általános erkölcsi akarata, amelyet a mindennapi keresztény életünkre vonatkozóan a Bibliában kijelentett. Az, amit az ember számára a Bibliában vagy a Szentlélek által kinyilatkoztatott. Istennek ez az akarata az ember számára a legjobb, jó, kedves és tökéletes. (Róm 12:2).
- **SZABAD AKARAT**. Isten szabad akarattal teremtette az embert, de nem abszolút szabad akarattal, mert korlátlan, abszolút szabad akarattal csak Isten rendelkezik, az ember pedig nem Isten. Isten nem teremtett programozott robotokat, hanem olyan lényeket, akik szeretetének tárgyai, de ugyanakkor képesek dönteni, hogy ezt a szeretetet viszonzozzák vagy elutasítják. Ezek életünk mindennapi, személyes szabad döntései, amelyek nem érintik Isten erkölcsi normáit. (Pld.: melyik cipőt húzzam fel először, a kenyér melyik felét kenjem meg vajjal...? stb.) 😊

- ISTEN SPECIÁLIS, KONKRÉT AKARATA SZEMÉLYES életünkre vonatkozóan. Az élet néhány fő döntésében, életünk különösen fontos területein (házasság, foglalkozás, szolgálatba való elhívás, lakóhely) nem igen találunk konkrét választ a Bibliában, csak általános alapelveket és szabályokat. Ezekben a kérdésekben kell kérni Isten útmutatását. Áldást hoz magával, ha Isten akarata szerint helyes döntést hozunk.
- ISTEN MEGENGEDŐ AKARATA. Ahogy mondtam, számunkra a legjobb Isten tökéletes akarata. Isten azonban tiszteletben tartja szabad akaratunkat, és megengedi, hogy másképp döntsünk. Döntéseink azonban nem mindig maradnak következmények nélkül.

Legközelebb még megemlítek egy területet, amely a fekete-fehér szemlélet szempontjából szorosan összefügg alapvető kérdésünkkel.

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (14. rész)

6. A FEKETE - FEHÉR szemléletnek egy másik területe a betegség eredete és a hit általi gyógyulás. Ez a téma szorosan összefügg alapvető kérdésünkkel: Lehetséges, hogy ISTEN ENGEDTE MEG, vagy éppen KÜLDTE a világra a KORONAVIRUST? Származhatnak-e Istentől betegségek, szerencsétlenségek vagy járványok?

Az embereket ősidőktől foglalkoztatja a kérdés: „*MIÉRT VANNAK BETEGSÉGEK?*” Ez a téma maga egy részletes tanulmányt igényelne. Remélem azonban, hogy meg tudom magyarázni, miért nem láthatjuk ezt a dolgot sem „fekete-fehéren”.

Egyes hittanítók szerint a betegség a sátán csírája az emberi testben, vagyis minden betegben démonok vannak. Úgy, ahogy az Úr Jézus, amikor gyógyított, kiűzte a betegség szellemét, a hívőknek ki kell űzniük azt a démont, amely a betegséget kiváltotta. E tanítás szerint Istentől nem származhat semmi rossz, tehát betegség sem. Isten semmi esetre sem akarja, hogy valaki beteg legyen és szenvedjen. Főleg újjászületett keresztény. Ha egy hívő beteg, az azért van, mert vagy nincs hite, vagy bűnben él.

A betegség azonban jön, és próbára teszi hitünket és „teológiánkat” is. Az a nézet, hogy egy hívő nem lehet beteg, hosszú távon nem működik. Ennek az elméletnek egyik alapítója rákos lett, és 63 éves korában négyévi kemoterápia és sugárkezelés után agyvérzésben halt meg, miután tanítását megbánva azt visszavonta.

Az igaz, hogy minden rossznak eredete a sátán, és minden nyomorúság az ember eredeti bűnében gyökerezik. Amikor Isten megteremtette az embert, azt mondta: „*Íme, minden nagyon jó!*” A paradicsomban az ember nem ismerte a rossz dolgokat, a szenvedést, betegséget, halált. Az ember mindezt csak a bűnbe esés után ismerte meg. Igaz, hogy Isten a szeretet, Ő Jó, és Tőle jó dolgok származnak. De az is igaz, hogy az ember személyes bűneit szaporítva, bűnös életmódja által, magára vonhatja Isten büntetéseként a betegséget. Úgyszintén, ha bűn által helyet ad életében tisztátalan szellemek, démonok befolyásának, a betegség lehet a sátán csírája az ember testében. De nem mindig! Az Úr Jézus és az apostolok nem mindig gyógyították a betegeket a betegség szellemének kiűzése által. Ezenkívül a betegség szolgálhat eszközzel is Isten magasabb céljainak eléréséhez az ember életében.

Azt is el kell ismernünk, hogy testünk törékeny, múlandó, öregedésnek van kitéve, és mindenki, aki megszületik, már jelölt a halálra. Az öregedési folyamat tulajdonképpen már a születésnél elkezdődik. Ezért amikor a testi egészségről beszélünk, el kell ismernünk, hogy az mindig csak relatív. Nincs abszolút egészséges ember a földön!

Az egészség nagy ajándék, de törékeny és múlandó, ezért védenünk kell. A mai testkultusz korában a fizikai egészség szinte modern bálványává lett. Kívánunk egymásnak: „*Jó egészséget!*”, iszunk az „*Egészségre!*” Senki sem akar gyenge vagy beteg lenni. Ez majdnem olyan, mint az ősi Spárta városában, ahol a gyenge és fizikailag fogyatékos gyermekeket, valamint az harcra alkalmatlan idős embereket kiszelektálták és a Taigetosz hegyről a szakadékba dobták, mint olyanokat, akik nem érdemlik meg, hogy éljenek.

Ezt az „Egészség” bálványt talán csak a „Szórakozás” és a „Mammon” bálványa múlja felül. Amíg az ember fiatal, feláldozza egészségét, hogy pénzt keressen. Aztán nehezen megkeresett pénzét a „Szórakozás” oltárán elkölte. Ha sikerül is valamit megspórolnia, később, idős korában megtakarított pénzét az orvosokra költi, hogy visszaszerezze elpazarolt egészségét. Végül nincs se egészsége, se pénze, de gyakran örök élete, üdvössége sincs.

Amikor az egészségről beszélünk, mindenki főleg a fizikai egészségre, a fizikai gyógyulásra gondol, bár a lelki egészség sokkal fontosabb: „*Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkét elveszti?*” (Mk 8:36). Testi egészségünkkel sokkal inkább törődünk, mint a lelki egészséggel. Mivel nem szeretjük a fájdalmat, imát kérünk a gyülekezetben, hogy tovább élhessük életünket, gyakran túlzott munkával vagy a gazdagság és az élvezetek keresésével. Lelki problémáink megoldását azonban gyakran elhanyagoljuk és határozatlan időre elhalasztjuk.

Megvallom, hogy hiszek Isten csodálatos, természetfeletti gyógyításában. Isten engem is nem egyszer gyógyított meg vagy enyhítette a fájdalmaimat ima által. Sokszor voltam tanúja, hogy valakit Isten meggyógyított, sőt az én betegekért való imáimat is meghallgatta. Hiszem, hogy „*Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz!*” (Zsid 13:8) és „*Néki adatott minden hatalom mennyen és a földön!*” (Mt 28:18). Hiszem, hogy az Úr Jézus „*betegségeinket viselte, és fájdalmainkat hordozta..., és Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyultunk meg.*” (Ézs 53:4-5) – nos nem tudom, miért nem gyógyul meg mindenki, akiért imádkozunk? Mindazonáltal minden hívőnek csak azt tanácsolhatom, hogy imádkozzon gyógyulásért. Ezt tanítjuk, erre bátorítjuk őket, és ezt a szolgálatot végezzük, imádkozunk (bibliai módon) kézzel és olajjal való megkenéssel, még akkor is, ha nem mindenki gyógyul meg. Mindig őszintén örülök, amikor hallok a bizonyágtételeket, hogy Isten valakit meggyógyított, akár csodálatosan, akár az orvosok útján, vagy „*csak úgy*” egyszerűen, és ezt megköszönöm Istennek. Nem utasítjuk el az orvostudományt, de hiszünk és megtapasztaljuk, hogy Isten gyógyít olyan betegségeket is, amelyekre az orvostudomány nem elégséges.

A hitből való gyógyítás lelki ajándéka nagyon népszerű és keresett ajándék, mert az emberek meg akarnak gyógyulni. Természetesen senki sem szereti a fájdalmat és a betegséget. Ezen felül az emberek szívesen hallanak szenzációs dolgokat és látnának csodákat. A csodák alkalmasak arra, hogy felhívják az emberek figyelmét és buzdítsák hitüket. A csoda azonban nem változtatja meg az emberi szívet. Az ember szívét csak Golgota ereje változtathatja meg. Ezért a gyógyítás ajándékával szolgáló evangélistáknak különösen az üdvösséget, az evangéliumot kell hangsúlyozniuk, amelyik két lábon áll: „*Térjete meg, tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban!*” A legfőbb dolog az üdvösség, nem pedig a gyógyulás!

Meg szeretném itt jegyezni, hogy az ördög is képes látszólag csodás, pillanatnyi testi gyógyulást okozni, de milyen áron? Ezek a módszerek: különféle babonák, okkult módszerek, ún. fehér mágia, homeopátia, keleti medicina...stb. Sok ember azt vallja, hogy: „Mit bánom én, hogy ördög-e vagy Isten, csak hogy segítsen!” jobb választani a betegséget, mint ezt a mottót követve a „minden áron” való látszólagos „gyógyulást” annak beláthatatlan pszichikai és szellemi következményeivel együtt!

A betegekért való imádkozásnak az istentisztelet részét, de nem központi témáját kell képeznie. A gyógyítás szolgálata gyakran túl van hangsúlyozva a bűnbánat és a megszentelődés szükségességének rovására. MEG VAGYOK győződve, HOGY HA A PRÉDIKÁTOROK TÖBBET PRÉDIKÁLNAK A BŰNBÁNAT ÉS A MEGSZENTELŐDÉS SZÜKSÉGESSÉGÉRŐL, SOKKAL TÖBB GYÓGYULÁS LENNE. Sok esetben ugyanis a bűnbánat, megtérés, életrendezés feltétele gyógyulásnak.

A gyógyító ajándékkal rendelkező szolgálóknak a lehető legőszintébbeknek kell lenniük, és együttérzést, részvétet kell tanúsítaniuk a betegek iránt! Sajnos gyakran ez nincs így. Gyakran látványos úgynevezett „gyógyító összejöveteleket” rendeznek, és nagyszabású reklámozással szinte garantált gyógyulást ígérnek mindenki számára. Ez úgy hangzik, mintha garantált csodákat rendeltek volna a Szent Lélektől. Sok prédikátor fellépése túl szuverén, teátrális, mondhatnám, hivalkodó, büszke. Hiányzik nála az alázat, a megtört szív és az együttérzés a betegek iránt. És ez gyakran a csodálatos gyógyító prédikátorok, evangélisták személyi kultuszához, dicsőítéséhez vezet, az Úr Jézus dicsőítése helyett.

Az Úr Jézus Krisztus soha nem végzett csodákat pusztán azért, hogy szórakoztassa az embereket, vagy mert vágyott volna az emberek dicsőítésére. Soha nem kereste a szenzációt. „*Dicsőséget emberektől nem nyerek!*” - mondta (Jn 5:41). Ő azonban méltó az imádatra és dicsőítésre! Jézus csodáinak mindig gyakorlati célja volt, Őt mindig a szeretet, az együttérzés és a gyakorlati segítség motiválta. Ma is, bárhol is történnek Isten csodái, azok összhangban vannak Isten Igéjével, és Isten mindig ugyanazokat a célokat szolgálja. Isten csodáinak motivációja ma is a szeretet és az együttérzés.

A BETEGSÉG EREDETE ÉS A HIT ÁLTALI GYÓGYULÁS – HOGYAN IS VAN EZ TULAJDONKÉPPEN?

Az igazság az, hogy nem találunk választ minden kérdésre. Ha tudnánk a választ minden „miért?”-re, akkor istenek lennénk, de az ember nem Isten, és ezt alázatosan kell elfogadnunk. *„Mert rész szerint van bennünk az ismeret, rész szerint a prófétálás: De amikor eljön a teljesség, a rész szerint való eltöröltetik...”* (1Kor 13:9-10). Amit itt most még nem értünk, megértjük majd ott Őnála, fent a mennyben. Mindennek ellenére bízunk Istenben és szeretjük Őt, mert megismertük az Ő szeretetét, amelyet a golgotai kereszten bebizonyított, és tudjuk, hogy *„azoknak, akik Istent szeretik, minden egyaránt javukra van!”* (Róm 8:28).

Életemben sok betegségen mentem keresztül, néha az Úr meggyógyított, néha nem, és így sokat gondolkodtam azon, hogy hogyan is van ez, milyen okai lehetnek a betegségeknek? Arra a következtetésre jutottam, hogy nem lehet ezt a dolgot csak úgy egyszerűen, fekete-fehéren szemlélni.

Rájöttem, hogy nincs univerzális útmutatás Isten gyógyításának elérésére, annak ellenére, hogy az emberek ezt még mindig keresik - és néha azt gondolják, hogy megtalálták. Egyes szolgálók gyakran utánozzák a sikeres, népszerű prédikátorok, keresztyén írók, videó-előadók módszereit, gyakorlatait - bár azoknak élete és biblikussága gyakran ellentmondásos. Az utánzás nem eredeti, és nem működik megbízhatóan. Mások általánosítják tapasztalataikat és azt mondják: *„Ha Isten ígéretén állsz, meggyógyulsz.”* De senki nem mondja el nekik, hogyan kell ezt tenni. És amikor a gyógyulás nem történik meg, akkor vagy figyelmen kívül hagyják a beteget, vagy azzal vádolják, hogy *„nincs megfelelő hite”*, különféle változatban: nincs hite, kevés a hite, nem tartott ki a hitben, sőt, vagy vádolva őt, hogy azért nem gyógyult meg, mert bűn van az életében. A legnagyobb probléma az, hogy senki sem törődik ezekkel az emberekkel, akiknek ez a bánásmód fájdalmat okozott. Amikor ezek az emberek hazamennek, a továbbra is fennálló betegségük mellett más problémákat is szereznek: csalódás, büntudat és néha még azt is megtudják, hogy démon van bennük. Így gyakran megkeményednek a hívők iránt, Isten iránt, és életük hátralevő részében zárkózottabbak lesznek. Ezért Isten szolgálóinak a legmesszemenőbb mértékben teljes együttérzést kell tanúsítaniuk a betegek iránt!

Kutatásom eredménye alapján itt felkínálom a betegségek lehetséges okainak felsorolását. Tudom, hogy ez nem tökéletes és nem teljes. Isten fenntartotta a jogot, hogy ne adjon nekünk választ mindenre.

1.) Természetes megbetegedés:

- a.) A szervezet természetes kopása, természetes betegségek, fertőzések, járványok, öregség. Ne keress minden betegség mögött bűnt, se démonokat!
- b.) Baleset következményei (figyelmetlenség, másik személy hibája, műszaki hiba). A balesetek lehetnek néha Isten STOP!-jai, vagy figyelmeztetései.
- c.) Természeti katasztrófákat követő következmények, mint például éhínség, járványok.

2.) A szervezet idő előtti elhasználódása:

- a.) A bűnös, nem bibliai életmód fokozatos, magától érthető következményei:
 - Testi jellegűek: alkohol (májcirrózis), dohányzás (tüdőrák), kábítószeres, erkölcstelen életmód, homoszexualitás (AIDS, nemi betegségek), hormonális fogamzásgátlás (hormonális rendellenességek...), túlzott kozmetikumok (ekcéma) és mások.
 - Lelki, pszichikai jellegűek: a harag, irigység, gyűlölet, félelem, szorongás, stressz, lázadás, a lelkiismeret hangjának ignorálása pszichikai és pszichoszomatikus betegségeket okozhat. **NEM AZ ÁRT, AMIT MEGEMÉSZTÜNK, HANEM AZ, AMI MINKET EMÉSZT!**
- b.) A túlzott munka, egészségtelen életmód miatti korai öregedés.
- c.) Az egészség védelmének elmulasztása, könnyelműen hiányos öltözet (pl. télen csak úgy ingben kifutni, felelőtlen „szexi” női ruházat stb.).

- 3.) Démoni eredet. Az Úr Jézus amikor gyógyított, néha – nem mindig – kiűzte a tisztátalan szellemeket, pl. a süketség, némaság szellemét.
- A betegségek lehetnek démoni támadások a hívő keresztény egészségére, még akkor is, ha tiszta életet él.
 - A támadások azonban lehetnek jogosak, ha a keresztény bűn által (pld. hosszú távú nemmegbocsátás, horrorfilmek, erotikus, agresszív filmek nézése, okkult gyakorlatok... stb.) megnyitja lelke ajtaját, és jogot ad az egészségére támadó tisztátalan szellemek számára.
- 4.) Isten ítélete, büntetés:
- A személyes bűnért: azonnal vagy később,
 - ideiglenesen, amíg az ember őszintén és alaposan meg nem bánja bűnét (Miriam, Jeroboám, Elimás),
 - tartósan, hosszú távon vagy haláláig (Géházi),
 - halálosan (Jórám – 2Krón 21:18, Anániás, Zafira - ApCsel 5, Heródes - ApCsel 12).
 - A szülők bűneiért. A vakon született ember meggyógyítása esetében nem a bűn volt a vakság oka (Jn 9:1-3), de ez nem jelenti azt, hogy a szülők bűneinek nem lehetnek következményei az utódok életében. Isten nem feledékeny. Ő csak azokat a bűnöket felejt el, amelyek el lettek rendezve, és amiket az Úr Jézus vére eltörölt.
A szülők bűnei miatt örökölt átkoknak hatása csak őszinte bűnbánat és a szülők bűneitől való elhatárolódás és ima által törhető meg. Szülők figyelem! Milyen örökséget hagytok gyermekeiteknek? Gyakran szenvednek gyermekek pszichikai komplexusokban a szülők általi elutasítás miatt (nemkívánatos gyermek).
 - Járványok, természeti katasztrófák jelenthetnek büntetést a nemzetek számára is. Voltak ilyen esetek a történelemben.
- 5.) Az Úrvacsorával való visszaélés (1Kor 11:27-32):
- Az Úrvacsora megvetése, a részvétel hiánya.
 - Részvétel rendezetlen étellel (talán egy olyan gyülekezetben, ahol nem ismerik az embert).
 - Könnyelmű hozzáállás az Úrvacsorához, önmagunk képmutató megítélése.
 - Krisztus Testének megvetése, a közösségnek, mint Krisztus Testének lebecsülése.
- 6.) Próbatétel – Istennek van joga hitünket és hűségünket betegség által is megpróbálni. (Jób és felesége - Jób 2:9-10). Ő tudja, kinek mi van a szívében, de hogy az ember is ezt felismerje, ez sokszor csak a próbákban mutatkozik meg.
- Próba a beteg számára: Rávezeti-e a betegség a beteget arra, hogy megvizsgálja az életét és megszentelje magát? Mi van a szívében? Türelem vagy zúgolódás, lázadás? Vagy pedig igaz hit, hűség, várás az Úr szabadítására? Bíz-e az Úrban, vagy inkább az orvosokban, a protekcióban, a pénz hatalmában?
 - Próba az egészségesek számára: Hogyan viselkednek a betegekkel szemben? Különösen a hívők. *„Beteg voltam, meglátogattatok – nem látogattatok meg.”* (Mt 25:36, 43). Az egészségesek gyakran nem érznek együtt a betegekkel, és sokszor könnyen ítélkeznek. *„Biztosan azért, mert vétkezett..., mert nincs hite...”* stb.). Könnyű hinni, míg az ember egészséges! De mi van, ha jönnek a betegségek!? Mi van a szívedben? Részvét vagy ítélkezés?
- 7.) Isten kopogtatása (betegség, járvány, sérülés, baleset). A betegség lehet intés, fegyelmezés, Isten nevelése, felhívás: Rendezd el házadat, életedet, rendezd el kapcsolataidat, bocsáss meg, békülj meg...! *„Bolond, ma éjjel elkérik a lelkedet...”* (Lk 12:20). *„Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkét elveszti?”* (Mk 8:36). A Szentírásból - az Újszövetségből - egyértelműen látjuk, hogy gyakran van kapcsolat a betegség és a bűn között (Jk 5:14-16). Az 1Kor 5:3-5-ben Pál apostol olyan szélsőséges helyzetről beszél, amit gyakorlatban mi nem ismerünk: *„...már elvégeztem, hogy azt, aki ekként ezt cselekedte, Ti és az én lelkem a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében egybegyűlvén, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával átadjuk az ilyent a sátánnak a testnek veszedelmére, hogy a lélek megtartassék az Úr Jézusnak ama napján.”*

Mondok egy - talán némelyeknek eretnokségnek tűnő - gondolatot. Azt mondják, hogy a rák alattomos betegség, ám irgalmasabb, mint egy szívroham. A szívroham leggyakrabban halálos kimenetelű, míg a rákos betegségben szenvedő személynek még van ideje megtérni és rendezni életét Istennel és az emberekkel. Az örökkévalóság szempontjából *„jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.”* (Mt 5:29,30).

8.) Isten rejtett áldásainak útjai:

- a.) Betegség által Isten meg akar menteni minket nagyobb veszélyektől.
- b.) Betegség által Isten talán meg akar menteni minket a szellemi büszkeségtől. Pontosan nem tudjuk, mi volt az a tüske Pál testében, amelynek eltávolításáért háromszor imádkozott, és megkapta a választ: *„Elég neked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.”* Pál megértette, hogy ez azért van, *„hogy felettébb el ne bizakodjam”,* és hogy tudjon gyönyörködni gyengeségében, *„mert amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.”* (2Kor 12:7-10).
- c.) Eszköz a tűzben megpróbált valódi hithez és megszentelődéshez. A drága igaz gyöngyök nagy fájdalmak között születnek a kagyló belsejében. Isten gyakran akar hozzánk beszélni, használni akar minket, de nincs rá időnk. A kórházból valaki ezeket a szavakat írta nekem: *„Most van időm felfelé és befelé nézni!”* Gyakran oda fordulunk a hiúságokhoz. Isten Igéje minket is felszólít, mint Jóbót: *„Vigyázz! ne pártolj a bűnhöz, (szlovákban: a hiúsághoz), noha azt a nyomorúságnál jobban szereted.”* (Jb 36:21). Talán a zsoltárosnak is voltak álmatlan éjszakái: *„még éjjel is oktatnak engem az én veséim.”* (Zsolt 16:7), vagy az epém, a gyomrom... *„Míg elhallgattam /bűneimet/, megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt...”* (Zsolt 32:3-5). Ne vesd meg Isten feddését! Maga a feddés nagy áldás. Ezékiás király: *„Íme, áldásul volt nekem a nagy keserűség /nyomorúság/.”* (Ézs 38:17). Lehetséges, hogy a szenvedés (betegség) áldássá váljon? *„Azoknak, akik Istent szeretik, minden egyaránt javukra van.”* (Róm 8:28).

9.) Hogy Isten dicsősége és cselekedetei nyilvánvalókká legyenek:

- a.) Hogy a beteg hívő áldás legyen a körülötte lévők számára. Például a kórházban, betegtársai, a személyzet, az orvosok számára, vagy otthon a család és a látogatók számára. Hogy bizonyosságot tegyen az Úr Jézusról, a benne levő reménységről, az üdvösség útjáról, hogy a beteg viselkedése, türelme, békessége és Isten iránti bizalma által megmutatkozzon Isten dicsősége.
- b.) Hogy Isten dicsősége és cselekedete nyilvánvalóvá legyen a beteg csodálatos gyógyulása által.

10.) Hazahívás, elhívás e földi életből. A Krisztusban hívők számára a halál belépő kapu Isten örök dicsőségébe. És ez mindannyiunkra vár, ha az Úr hamarabb vissza nem jön. Isten az élet és a halál ura. Joga van elhívni e földi életből betegség által néha még fiatal hú keresztényeket is. A legtöbb hívő betegség által távozik e földi életből. Ez azonban nem tragédia vagy büntetés. *„Az Úr szemei előtt drága az Ő kegyeseinek halála.”* (Zsolt 116:15).

UGYE, TEHÁT NEM MINDEN OLYAN FEKETE-FEHÉR?

Pál apostol szavaival fejezem be: *„Kicsoda szakaszthat el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?... Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.”* (Róm 8:35, 38-39).

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (15. rész)

Kedves Barátaim!

Elmélkedéseimnek központi témája: HONNAN SZÁRMAZIK A KORONAVÍRUS? Lehet, hogy Isten engedte meg, sőt Ő küldte a világra? Ha igen, akkor milyen célból? Már kifejeztem meggyőződésemet, hogy szerintem ez ISTEN KOPOGTATÁSA! Kopogtatás a világ számára és Egyháza számára is. Halljuk a kopogtatást? Lassan talán már el is felejtjük a koronavírust, hiszen országunkban már lassan minden visszaáll a régi kerékvágásba. Ne felejtsük el azonban, hogy világszerte sok országban még tombol a vírus és „arat a halál”. (10 nap alatt 1 millió fertőzött! /összesen 5,1 millió/ és 50 ezer halott! /összesen 330 ezer/)

Mondtuk, hogy Isten tervei szerint, HATALOMMAL, BÖLCSESSÉGGEL ÉS SZERETETTEL igazgatja a világot céljainak megvalósítása érdekében.

Azt is mondtuk, hogy Isten világkormányzásának három területe van: A NEMZETEK, IZRAEL ÉS AZ EGYHÁZ.

1. Láttuk, hogy MI ISTEN TERVE ÉS BÁNÁSMÓDJA A NEMZETEKKEL: Áttekintettük az emberiség eredetét, a nemzetek kialakulását és történetét. A bibliai próféciaik fényében felvázoltuk a világ jövőjét is. Megállapítottuk, hogy az első ember bűne miatt az egész emberiség az Istentől való elkülönültség állapotába került, a bűn megsokasodott, és ISTEN HARAGJA AZ EMBERISÉG IRÁNT JOGOS. Eljön a nap, amikor az IGAZSÁGOS ISTEN ÍTÉLNI FOGJA A VILÁGOT! De azt is mondtuk, hogy ISTEN SZERETI A VILÁGOT, és meg akarja azt menteni. Ezért FIÁBAN, Jézus Krisztusban MEGVÁLTÁST, üdvösséget KÉSZÍTETT MINDEN EMBER SZÁMÁRA. A vírusjárvány által azt akarja elérni, hogy az emberek gondolják át életüket, értékrendjüket, térjenek meg Istenhez, hogy megmeneküljenek, hogy áldottak legyenek, szeretetben éljenek ... és készen álljanak az örökkévalóságra Istennel az ő dicsőségében.

2. Láttuk azt is, hogy MI ISTEN TERVE, BÁNÁSMÓDJA IZRAELLEL: Láttuk Izrael népének történetét és áttekintettük az Izrael jövőjére vonatkozó próféciaikat. Láttuk, hogyan hívta el Isten Ábrahámot, és utódai közül hogyan alakult ki Izrael népe, akiknek a pogány népek tengerében SZIGETKÉNT, Isten számára elkülönített szent népként kellett lennie, akik az egyetlen élő Istent szolgálják. Láttuk, hogy Izrael nem teljesítette küldetését, és közel 2000 évig szétszóródva voltak az egész világon. Izrael azonban nem szűnt meg Isten kiválasztott népének lenni, és Isten megígérte Izrael újbóli összegyűjtését, ami már /részben/ beteljesedett. A próféciaik szerint Istennek még van terve és ígérete Izrael szellemi megújulására is.

Úgyszintén láttuk az EGYHÁZ eredetét is. Hogyan jött el Izrael nemzetéből – szűztől való születés által – a megígért Messiás, Jézus Krisztus, Aki megalapította Egyházát, amelynek magvát akkor kizárólag a zsidó származású tanítványai alkották. Később a pogány nemzetek is kaptak Istentől elhívást az Egyházba.

3. Most szeretném folytatni a következő kérdéssel: Milyen ISTEN TERVE, BÁNÁSMÓDJA AZ EGYHÁZZAL? A válaszhoz először is tisztáznunk kell, hogy: MI AZ EGYHÁZ?

Tisztáznunk kell, mert a mai liberális világban, amelyet a materializmus jellemez, de a vallásos világban is, olyan szavak, mint a „keresztény”, az „egyház”, „keresztség” stb. olyan fogalmak, amelyeket az emberek vagy nem értenek, vagy mindenki azt ért alattuk, amit akar, ami passzol tanításaikhoz, filozófiájukhoz vagy világnézetükhöz. Ezért meg kell ismerni e kifejezések helyes, bibliai jelentését. Tehát mi a helyes jelentése az EGYHÁZ szónak?

Keresztyén egyház a szó bibliai értelemben csak egy van: JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA, amely Pünkösdkor, 50 nappal Jézus feltámadása után alakult Jeruzsálemben a Szent Lélek kitöltése által követőinek 120 főnyi csoportjára. Krisztus Egyháza univerzális, egyetemes. Ez azt jelenti, hogy az Egyházat minden idők újjászületett (ÉS CSAK ÚJJÁSZÜLETETT!) hívő keresztyénei alkotják, Pünkösöd napjától kezdve Jézus visszajöveteléig az egész Földről, minden fajból, népből és nyelvből.

MINDEN IDŐK IDEÁLIS PÉLDAKÉPE AZ APOSTOLI KOR EGYHÁZA, amelynek példája, hite, tanítása és életszabályai minden idők Egyházának kötelezően érvényes mércéje. A Bibliában az Apostolok cselekedeteiről írott könyvet és az apostoli leveleket olvasva egy képet alkothatunk magunknak az első keresztyének hitéről, tanításáról és életgyakorlatáról, amely kívánatos, ideális példa minden idők keresztyénei számára.

Akkor még nem voltak különböző felekezetek, különböző hitnézetű egyházak, hanem városonként volt egy általános keresztyén gyülekezet. A „katolikus” (nem római katolikus!!!) szó eredeti jelentése: általános, közönséges, egyszerű. A felekezetek később keletkeztek bizonyos történelmi változások eredményeként.

Tisztáznunk kell az EGYHÁZ szó jelentését azért is, mert az „egyház” szót gyakran különféle - nem keresztény - vallási közösségre is használják. Az EGYHÁZ ugyanis CSAK KERESZTÉNY lehet! Szlovákiában sokféle vallási közösség létezik, ám ezek nem egyházak. Ezeknek a vallási közösségeknek nevében – Magyarországgal ellentétben – nem is szerepel az „egyház” szó. (A muszlim közösség, a szlovák iszlám mozgalom, a Hare Krishna mozgalom, a bahaj közösség, a hindu társaság, még a Zsidó Vallási Közösségek Központi Szövetsége sem Egyház).

Az „egyház” szó használatos különféle, hasonló vagy eltérő hitnézettel, történelmi háttérrel, szervezeti felépítéssel és hagyományokkal rendelkező egyházi felekezetekre, intézményekre is. Egyetlen felekezet sem birtokolhatja azonban Krisztus egyedüli (üdvözítő) Egyházának jogát.

Úgyszintén, egyetlen felekezethez való tartozás sem jelenti feltétlenül a Krisztus Egyházához való tartozást. Rendelkezhet egy felekezet tiszta bibliai tanítással, de ez nem jelenti, hogy minden tagja a Krisztus Egyházához tartozik. Tehát a tagság, a felekezethez való tartozás nem biztosítja automatikusan tagjai számára az üdvösséget. Ugyanúgy ellenkezőleg, egy felekezetenek lehetnek hamis, bibliátlan tanításai, szertartásai vagy gyakorlata, de tagjai között lehetnek szomjas, őszintén Isten után vágyakozó, Istent kereső keresztények, akik tartozhatnak Krisztus Egyházához. Ez ugyan ritka eset, és valószínű, hogy előbb vagy utóbb Isten ezeket az embereket elvezeti egy élő bibliai közösségbe.

Meg kell említenem, hogy tökéletes egyház, gyülekezet itt e Földön nem létezik. Lehet egy felekezetenek bibliailag helyes tanítása, mégis annak némelyik gyülekezetében unalmas megszokottság, szeretetlen viszonyok vagy más egyéb bűnök kaphatnak helyet. Ugyanakkor hagyományos, látszólag holtnak minősített felekezetben is lehetnek felébredt, élő gyülekezetek, lehet buzgó ifjúság vagy újjászületett és Szent Lélekkel beteljesedett lelkész.

Jézus Krisztus Egyháza a bűnből, A VILÁGBÓL KIHÍVOTTAK GYÜLEKEZETE. Azoknak gyülekezete, akik hallották (akiknek volt fülük meghallani) a Jó Pásztor szavát, az evangélium üzenetét és reagáltak arra azzal, hogy hisznek Benne, és kijöttek a világból, a bűnből, a sötétségből, a világ szerinti régi életmódból, és követik a Jó Pásztort, Aki életét adta juhaiért.

Krisztus Egyházához senki sem tartozhat születésétől fogva, hanem csak személyes hit és döntés által. Az Egyházat különböző felekezetekből megmentett emberek alkotják, akiknek közös Megváltójuk van. Ez nem azt jelenti, hogy tökéletesek, de tudják, hogy Krisztus megszenteli őket. Általában érvényes Isten Igéjének szabálya: „*Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentoma, melynek pecsétje ez: ISMERI AZ ÚR AZ ÖVÉIT; ÉS: ÁLLJON EL A HAMISSÁGTÓL MINDEN, AKI KRISZTUS NEVÉT VALLJA*“ (2Tim 2:19).

TÖRTÉNELMI ÁTTEKINTÉS

Az első keresztyén gyülekezethez csak megtért, újjászületett keresztyének tartozhattak, akik szakítottak a bűnös, világi, pogány életmóddal és a Jézus Krisztusban való személyes hiten és az önkéntes döntésen alapuló vízben való bemerítkezéssel megkeresztelkedtek. A keresztségnek más módját, formáját, a „keresztség“ szónak más jelentését, mint „bemerítés” (görögül: baptizó) nem is ismerték.

Az első keresztyének szeretetközösségben éltek, gondoskodtak a szegényekről és kölcsönösen szolgáltak egymásnak. Törekedtek a személyes megszentelt életre, vigyáztak a gyülekezeti élet erkölcsi és a tanítás biblikus tisztaságára. Istentiszteleteik nem ceremónikus, hanem kötetlen, spontán összejövetelek voltak, amelyeken dominált az apostoli tanítás, Jézus Krisztus dicsőítése, az egymásért való imádkozás, a Szent Lélek erejének és adományainak megnyilatkozása. A Feltámadott Krisztus erejének és szentségének jelenléte nyilvánvaló volt közöttük, és a Szent Lélek által jelek, csodák, gyógyulások történtek a názáreti Jézus nevében.

Az első keresztyének nem ismerték a „betanult imádságokat”, se a pompás ceremóniákat. A gyülekezet felelős vezetői egyszerűségben, szerénységben és közvetlen testvéri szeretetben éltek a többiekkel. Nem tartották magukat tévedhetetlen önkényuraknak, sem rangos funkcionáriusoknak, nem akartak uralkodni, és nem vágytak anyagi meggazdagodás vagy politikai hatalom után sem.

Az első keresztyének üldözve voltak. Különösen a római császárok által, mert nem voltak hajlandók a bálványok előtt, se az istenként tisztelt császárok képe, szobra előtt áldozni. Ezért, annak ellenére, hogy egyszerű, szerény, békeszerető emberek voltak, lázadóknak tartották őket. Egyedüli „bűnük” az volt, hogy csak Jézus Krisztust részesítették isteni tiszteletben. Inkább vállalták az üldöztetést, máglyahalált, a keresztre feszítetést, vagy cirkuszi arénákban a vadállatok általi kegyetlen kínezést és mártírhalált, mintsem megtagadták volna Azt, Aki szeretetből érettük életét áldozta a Golgotán. Jézus iránti személyes szeretetük, hitük és a Vele, mint Feltámadottal való személyes megtapasztalásaik a Szent Lélek által annyira élők és valóságosak voltak, hogy sugárzó arccal mentek a halálba. Amikor az arénákban a nézők látták ezt a hatalmat és ezt a sugárzó örömet, sokan keresztyénné lettek. Így az üldözések ellenére számuk napról-napra növekedett. Az ilyen keresztyénségnek meg volt az ára, de az értéke is!

Nagy Konstantin császár megszűnt üldözni a keresztyéneket, szabadságot adott nekik, sőt hamarosan a keresztyénség a római birodalomban kötelező államvallássá lett. Sajnos, ez a hirtelen fordulat azt vonta magával, hogy az egyház elveszítette eredeti, tűzben szerzett és kipróbált értékét. Egyszerre csak elkezdtek keresztelni mindenkit bűnbánat, megtérés és személyes hit nélkül – az 5. századtól kezdve pedig csecsemőket is.

Az egyház tanításába, az istentiszteleti gyakorlatba pogány filozófiai, mitológiai elemek keveredtek, a templomokba „átkeresztelt” pogány szobrok kerültek be. Az „egyházat” egyre inkább korrupció, erkölcsi hanyatlás, skandálok, egyházi hierarchia, diktatúra, személyi kultusz, hatalmi harcok és uralkodási törekvések jellemezték. A hívők bibliai általános papsága helyett kialakult a klérus és a laikusok osztálya. Mivelhogy a liturgia latin nyelven folyt, és az egyszerű nép nem ismerte a Bibliát, nem tudta ellenőrizni ezeket az elhajlásokat. Ezt a deformációt a középkorban még inkább súlyosbították a keresztes hadjáratok, az inkvizíció, majd a bűnbocsátó cédulákkal való üzérkedés. Ez a szellemi és erkölcsi hanyatlás sok keresztyénben a megújulás iránti vágyat váltotta ki. Évszázadokon át voltak a hivatalos egyház mellett hívő csoportok, akik hűek voltak az eredeti vonalhoz, Jézus Krisztus és az apostolok tanításához és az eredeti egyház hitgyakorlatához, de azokat, akik megszólaltak, a hivatalos egyház elhallgattatta és az inkvizíció lángjaiban likvidálta (Savanarola, Husz János).

Luther Márton nem sikerült megölniük, mert Frigyes, német fejedelem Wartburg várában személyesen védelmébe vette. De ez már az iskolai történelemkönyvek közismert anyaga. Úgyszintén az inkvizíció második hulláma, az ellenreformáció. Sajnos, ezek az egyház történelmének fekete lapjai, ha ugyan ezt a deformált szörnyet lehet egyáltalán „egyház”-nak nevezni. Az először Husz János által megindított, majd a Luther Márton és Kálvin János által vezetett reformáció azt eredményezte, hogy a keresztyénség nagy része megindult vissza az eredeti egyház eszményei felé vezető úton. Sajnos, a reformátorok és követői sem értették meg helyesen a reformációs mozgalmak igazi értelmét, és a felismert igazságokat nem szeretettel és Szent Lélekkel, hanem tűzzel-vassal és karddal terjesztették. Ezeknek az elhajlásoknak ellenére a reformációs folyamatot évszázadokon keresztül több új bibliai ébredési mozgalom követte. Míg Luther Márton felfedezte a hitből való megigazulás bibliai igazságát, a pietisták hangsúlyozták a bibliai kegyesség és a megszentelődés szükségességét, az ú.n. anabaptisták felismerték a megtért hívőknek bibliai módon történő, bemeztetés általi vízkeresztiségének igazságát és jelentőségét. A 19. század elején kezdődött az a mozgalom, amelyik felébresztette az egyház felelősségét a misszió iránt. A 20. század elején pedig az Egyesült Államokban Isten a Szent Lélekkel való beteljesedésért imádkozó keresztyének csoportjára ugyanúgy kitöltötte Szent Lelkét, mint kezdetben, Pünkösdkor. Ekkor indult el az ú.n. pünkösdi mozgalom, mint ennek a reformációs megújulásnak egy láncszeme. Ettől kezdve ez a mozgalom futótűzként elterjedt az egész világon. Kezdetben azokat a hívőket, akik ezt az ú.n. „pünkösdi élményt” (nyelveken imádkozást) átélték, kizárták a hagyományos egyházakból, és így alakult meg a pünkösdi egyház. Az utóbbi években azonban ez a mozgalom oly mértékben elterjedt, hogy „karizmatikus mozgalom” néven megújító hatással van majdcsak minden hagyományos felekezeti számára is. Sajnos, vannak ennek bizonyos szélsőséges irányzatai is, melyeknek megvizsgálása nem tartozik ezen elmélkedés keretébe. Szükséges azonban őszintén megismerni és szeretni az igazságot, hogy meg tudjuk különböztetni és el tudjuk utasítani mindazt, ami nem bibliai. Bizonyos lényegtelen véleménykülönbségek nem kell, hogy okvetlenül a testvéri szeretetnek és együttműködésnek akadályai legyenek, de a bibliai keresztyén hit alappilléreit, mint az egység közös nevezőjét, nem hagyhatjuk figyelmen kívül.

Mint már többször mondtam, hiszem, hogy Isten kegyelmi idejének utolsó szakaszában élünk, az Úr Jézus Krisztus második eljövetele előtt. Közvetlenül Krisztus Egyháza elragadtatásának történelmi eseménye előtt, amikor az Úr Jézus, mint Vőlegény, eljön Egyházáért, és mint Menyasszonyát elviszi magával a Bárány menyegzőjére a mennybe.

Ezért számunkra a legfontosabb kérdés: MILYENNEK KELL LENNIE KRISZTUS MENYASSZONYÁNAK?

Isten bánásmódjának végső célja az Egyházzal – felkészíteni azt a Bárány menyegzőjére.

„Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az Íge által, hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.” (Ef 5:25-27).

Mit gondoltok, jöhet a Vőlegény? Mindenki bent van már a mentő bárkában? A menyasszony már készen van? Vagy még szüksége van felkészítésre, szeplőtől, vagy sömörögzéstől való megtisztulásra?

(Erről majd még legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (16. rész)

Kedves Barátaim! Más feladatok miatti hosszabb szünet után ismét jelentkezem. Ahogy láthatjuk, a COVID-19 továbbra is terjed a világ minden táján. 10 nap alatt a statisztika újabb, több mint 1 millió megbetegedéssel és 40 ezer halálessel gyarapodott.

Utoljára foglalkoztunk a kérdéssel: Milyen ISTEN TERVE, BÁRÁSMÓDJA AZ EGYHÁZZAL?

Megpróbáltuk először tisztázni, hogy: MI AZ EGYHÁZ? - és tettünk egy rövid TÖRTÉNELMI ÁTTEKINTÉST az egyházzal.

Azzal a megállapítással fejeztem be, hogy hiszem, hogy az Úr Jézus, mint Vőlegény, hamarosan eljön Egyházáért, és mint Menyasszonyát elviszi magával a Bárány menyegzőjére a mennybe. Isten bánásmódjának végső célja az Egyházzal – felkészíteni azt a Bárány menyegzőjére, *„hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.”* (Ef 5:25-27).

Ez a folyamat történik ma.

A következő kérdés: MILYENNEK KELL LENNIE KRISZTUS MENYASSZONYÁNAK?

Úgy gondolom, hogy ez a téma már „keményebb eledel” lesz, mivel elsősorban azokat a keresztyéneket szeretném megszólítani, akik vallják, hogy a Krisztus Egyházához tartoznak.

Amerikában felmérést végeztek azzal a kérdéssel, hogy: *„Miért van itt az egyház?”* A válaszadók 89%-a azt válaszolta: *„Az egyház azért van, hogy gondoskodjon minden szükségletemről és a családom szükségleteiről!”* Nálunk is sok keresztyén gondolkodik hasonlóan: *„Az egyház azért van, hogy megkeresztelje gyerekeimet, hogy áldását adja házasságomra, és eltemessen, ha meghalok. Ja, és hogy segítsen, ha anyagi válságba kerülök.”*

A KRISZTUS EGYHÁZÁNAK azonban MÁS KÜLDETÉSE VAN:

1. ISTEN IRÁNT:

- Dicsőíteni Istent szavainkkal, imával, énekekkel, zenével, kézfelemeléssel, különféle bibliai módon, a Szent Lélek által, lélekben és igazságban, őszintén.
- Dicsőíteni Istent egész életünkkel, hálából és szeretetből fakadó, tiszta és engedelmes, biblia szerinti életvitelünkkel.
- Dicsőíteni Őt azzal, hogy teljesítjük küldetésünket. Ha nem teljesítjük, akkor Isten véleménye az, hogy *„ez a nép csak szájával közelít hozzám ...!”* (Ézs 29:13, Mt 15:8, Mk 7:6) – *„Miért mondjátok nekem: Uram! Uram! ha nem cselekszitek amiket mondok?”* (Lk 6:46).

2. KÜLDETÉSÜNK, FELELŐSSÉGÜNK VAN ÖNMAGUNKKAL SZEMBEN:

MINT EGYES SZEMÉLYEK:

- őrizni, védeni szívünk tisztaságát: *„Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól.”* (Jk 1:27).
- ápolni az Úrral való személyes kapcsolatot,
- ügyelni a személyes szellemi növekedésünkre, fejlődésünkre, tanulni és szolgálni,
- megszentelődni, hogy készen álljunk az Ő eljövetelére, a Bárány menyegzőjére

MINT KÖZÖSSÉG:

- őrizni a közösség erkölcsi tisztaságát és ápolni a kölcsönös testvéri szeretetkapcsolatokat,
- szeretettel védeni, őrizni és inteni egymást,
- védeni és őrizni a tanítás tisztaságát,
- ápolni a testvérekkel való személyes kapcsolatot,
- kölcsönös gyakorlati módon, szeretettel szolgálni, segíteni egymásnak /lelki, fizikai és szociális segítség nyújtás/,
- a hívők felkészítése és szolgálatba küldése.

3. KÜLDETÉSÜNK A VILÁGGAL SZEMBEN

- Fénynek lenni, mint egy „*hegyen épített városnak*” világítani, hogy a világ láthassa, hogy más módon is lehet élni.
 - Hogy a világ láthassa, hogy létezik egy élő Isten, és van Neki itt a Földön egy kiváltképpen való népe, amelyik
 - őrizkedik a bűntől,
 - hisz Istenében,
 - és dicsőíti Istenét.
 - Hogy a világ láthassa, hogy ezek az emberek olyanok, akik
 - szeretik egymást /nem rágalmazzák egymást/,
 - nem félnek a jövőtől,
 - békességet, örömet, szeretetet és bátorítást terjesztenek maguk körül,
 - akik között Isten csodálatos dolgokat cselekszik.
- Világosságnak lenni a világon, hogy az emberek világítótornyoként láthassák és követhessék a fényt, hogy megtalálják az irányt, a célt, az élet értelmét és üdvösségüket. Ez a világ telve van zűrzavarral és félelemmel, olyan, mint egy sötét labirintus. KRISZTUS EGYHÁZA VILÁGÍTÓTORONY!
- Sónak lenni. A só gyógyít, ízt ad és konzervál. Az egyháznak a társadalom gyógyító elemének kell lennie. Isten gyermekeinek jelenléte gyakran megakadályozza a bűn, a rothadás terjedését. Időnként azonban meg is kell szólalni! (Ef 5:11-12). Nem küldetése az egyháznak, hogy uralkodjon és politikai hatalomra törekedjen, hanem hogy szolgáljon és az által szerezzon elismerést a társadalomban. Csakúgy, mint a só, hogy az emberek elismerjék, hogy van itt valaki, aki nemcsak ízt ad és fékezi a társadalom romlását, pusztulását, hanem aktívan is segít, szolgál és önzetlenül részt vesz a társadalom problémáinak megoldásában.

A só nem maradhat vitrinbe bezárva a sótartóban, hanem kell, hogy önmagát feláldozva feloldódjon az ételben! Az a keresztyén, az a gyülekezet, amelyik bezárkózik önmagába, nem hasznos a társadalom számára, de Isten országa számára sem.

Ha a só elveszíti ízét, nem jó semmire, csak arra, hogy az emberek kidobják és megtapossák. (Mt 5:13). Az emberek megvetik az ízt vesztett, íztelen kereszténységet!

Az egyháznak sónak kell lennie, nem szójának! A szója íztelen, befolyás nélküli, mindig alkalmazkodik a környezethez. Ha megsózod sós lesz, ha édesíted, édes lesz, ha fűszerezed, csípős lesz. A szója passzív és erősen befolyásolható. A só azonban befolyásolhatatlan, sőt, erőteljes befolyással rendelkezik: ízt ad és tartósít.
- Az egyház küldetése továbbá irgalmasság és együttérzés tanúsítása a szenvedők iránt, szociális gondoskodás és részvétel a társadalmi problémák megoldásában.
- Végül, de nem utolsósorban, az egyház fő küldetése az evangélium hirdetése, az elveszettek megmentése, tanítványokká tétele. Isten országát képviselő nagyköveteknek, hírvivőknek lenni, azzal az üzenettel, hogy: „*Béküljetek meg az Istennel!*” Az Úr Jézus tanújának lenni, „*királyi papságnak, a szent nemzetnek, megtartásra való népnek lenni, akik hirdetik Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívta el őket.*” (2Pt 1:9).

D. A SÖTÉTSÉG HATALMASSÁGAIVAL SZEMBEN

Ef 3:10 „...*hogy megismertettessék most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bölcsessége.*“

Jézus Krisztus egyháza dicsőséges és győzedelmes. Az Úr Jézus azt mondta, hogy még „*a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.*” (Mt 16:18). Krisztus egyházának küldetése van a sötétség hatalmasságaival szemben is. Ez a küldetés Jézus Krisztus hatalmának, győzelmének és autoritásának proklamációja, kihirdetése és Isten sokféle bölcsességének megismertetése, kinyilvánítása a sötétség minden hatalmassága felett (Ef 3:10), Jézus nevének és vére erejének megvallása, dicsőítése, felmagasztalása által, valamint a Szentlélek erejének és ajándékainak megnyilvánulása által, a megkötözött embereknek a bűn és a Sátán rabságából és hatalmából való kiszabadítása által.

JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA DICSŐSÉGES ÉS GYŐZEDELMES, és készen lesz a mennyei ünneplésre! A kérdés csak az, hogy te és én részesei leszünk-e ennek? Hiszem, hogy igen, mert bízom abban, hogy „*Aki elkezdte bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig.*” (Fil 1:6). Biztosnak kell lennünk a hitben, de másrészt engedelmességre és megszentelődésre is szükségünk van Isten félelmében. Mert „*aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék.*” (1Kor 10:12). „*És aki szent, szenteltessék meg ezután is.*” (Jel 22:11).

Ezért a kérdés – hogy te és én részesei leszünk-e a dicsőséges és győzedelmes egyháznak? – indokolt. Ugyanis láthatjuk, hogy a MAI ún. KERESZTYÉNSÉG NAGYON SOKRÉTŰ!

Manapság sok „keresztyén” van (formális, anyakönyvezett, ünnepi stb.), nem újjászületett, akik a szó bibliai értelmében nem keresztyének. Szlovákia lakosságának körülbelül 80%-a keresztyénnek vallja magát, de mennyi az igazi, újjászületett keresztyén? Ezt csak az Úr tudja! Beszélünk keresztyén kulturális, történelmi értékekről, keresztyén hagyományokról ... stb., de nagyon megdöbbenünk, ha a Szent Lélek felfedné előttünk, hogy hány ún. „szent képnek” és más „kulturális értéknek” van okkult háttere, vagy az ún. „keresztyén” zenének hány százaléka lett inspirálva közvetlenül a pokolból. Az erkölcs területén is számos nyilvánvalóan pogány eredetű hagyományt, véleményt és szokást gyakran keresztyéninek tekintenek, bár éles ellentmondásban vannak a Biblia tanításával.

DE HÁT AKKOR KI AZ IGAZI KERESZTYÉN? Mi a mércéje annak, hogy ki a keresztyén és ki nem, vagy mi a keresztyéni? Mi a keresztyén hit alapokmánya? Isten Igéje, a Biblia.

A Jelenések könyvében (2. és 3. rész) János apostol megbízatást kapott az Úr Jézustól, hogy írjon levelet hét kis-ázsiai gyülekezetnek (a mai Törökország területén): Efézus, Smirna, Pergámum, Thiatira, Sárdis, Filadelfia és Laodicea. Ezek a levelek különféle üzeneteket tartalmaztak Jézustól Kis-Ázsia akkori hét konkrét gyülekezete számára, amelyek különféle szellemi állapotban voltak.

Ha tanulmányozzuk ezeket a leveleket, alkothatunk magunknak hét tipikus képet, amelyek ezeknek a gyülekezeteknek szellemi állapotát jellemezték. Ezek üzenetek tanúskodnak az egyes gyülekezetek szellemi állapotáról, vagyis arról a lelkiségről, „szellemről”, amelyik az egyes gyülekezetben uralkodott.

Ugyanakkor ezek a levelek ábrázolhatják azoknak a keresztyéneknek a lelki állapotát is, akik akkor különböző szellemi állapotban voltak, illetve akik ma különböző szellemi állapotban vannak.

Úgyszintén ábrázolhatnak különféle gyülekezeteket is, amelyek akkor különböző szellemi állapotban voltak, illetve ma különböző szellemi állapotban vannak.

Isten előtt a Földön nem létezik többszáz féle gyülekezet, egyház vagy felekezet, hanem csak hét.

MINDEN GYÜLEKEZET, EGYHÁZ VAGY FELEKEZET HASONLÍT EGYHEZ A HÉT KÖZÜL.
NINCS NYOLCADIK KATEGÓRIA.

Amikor ezeket az üzeneteket tanulmányozzuk, láthatjuk, hogy az Úr minden gyülekezetnek különféle módon mutatkozik be..., minden gyülekezetnek mondja: *„Tudom a te dolgaidat...”*, Laodicia kivételével minden gyülekezetet valamiért megdicsér, Smirna és Filadelfia kivételével minden gyülekezethez van valamilyen feddő szava, megtérésre való felhívása, minden gyülekezet számára van buzdítása, mindegyiknek mondja, hogy: *„Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek”*, és mindegyiknek ad ígéretet azzal a győzelemtől függő feltétellel, hogy: *„Aki győz...”*

AZ EFÉZUSI gyülekezetet az Úr Jézus szomorú kijelentése jellemzi: *„Elhagytad az első szeretetet.”* Először ugyan megdicséri: *„Ismerem a te fáradságodat és tűrésedet, ...terhet viseltél, és béketűrő vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el... De az a mondatom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.”*

A SMIRNAI gyülekezet egy szegény, szenvedő, üldözött, de hű egyházat képvisel – DORGÁLÁS NÉLKÜL: *„Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet (de gazdag vagy)!... Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell!”*

A PERGÁMUMI gyülekezetet az Úr Jézus kijelentése jellemzi: *„Eltűröd azokat, akik Bálám és a nikolaiták hamis tanításait követik.”*

„Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, ahol a Sátán királyiszéke van; és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg... De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, akik a Bálám tanítását tartják..., és akik a Nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölök.”

A THIATIRAI gyülekezetnek ez az Úr üzenete: *„Megengeded annak az asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.”* Thiatirának vannak érdemei is: *„Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálódat, és hitedet és tűrésedet, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél, de...”*

A SÁRDISI gyülekezetet a következő kijelentés jellemzi: *„Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy.” „...nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek.” „...De van Sárdisban egy kevés neved, azok akik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.”*

A FILADELFIAI gyülekezetnek az Úr mondja – DORGÁLÁS NÉLKÜL: *„Tudom, hogy kevés erő van, de megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet... Íme adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat... Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait.”*

LAODICEA számára az Úrnak csak ELMARASZTALÓ szavai vannak: *„Sem hideg nem vagy, sem hév..., mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az én számból. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen.”*

Ezen jellemzők alapján rangsorolhatjuk a mai keresztyéneket, a mai gyülekezeteket és egyházat is. És magunkat is. Ha odaállunk Isten világosságába, te és én is, ezen tulajdonságok alapján értékelhetjük, és besorolhatjuk magunkat e gyülekezetek kategóriájának egyikébe.

AZ ÚR MINDEN KATEGÓRIÁNAK AD LEHETŐSÉGET A GYŐZEDELMESES ÉLETRE, ÉS HOGY VELE LEGYENEK, AMIKOR Ő JÖN!

Mivel a Jelenések könyve prófétai könyv, e hét gyülekezet képei ábrázolják az egyháztörténet hét különböző időszakát is, amikor az egyház olyan különböző szellemi állapotban volt, amelyeket ezek a kis-ázsiai gyülekezetek prototípusként képviselnek. János apostol szempontjából ez az egyháztörténelem hét korszakának előrevetített prófétai képe, amelyet mi már beteljesedett próféciáknak láthatunk, és mint az egyháztörténelem korszakaira tekintünk vissza.

A HÉT GYÜLEKEZET PRÓFÉTAI ÉS TÖRTÉNELMI JELENTŐSÉGE

EFÉZUS – prófétai szempontból és történelmileg ez az apostoli kort követő időszakot képviseli az első század második felében, amikor az egyházban már észrevehetőek voltak az első szeretet kihűlésének jelei (1Kor 3:3, Gal 5:15).

SMIRNA - prófétailag és történelmileg az első nagy keresztényüldözések idejét képviseli (2.-3. század).

PERGÁMUM – képviseli a bibliai kereszténységtől való eltérés időszakát, amikor a kereszténység kötelező állami vallássá vált a Római Birodalomban, és amikor pogány bálványok, ill. filozófiák kerültek be az egyházba – a Római állami egyházba. Ez a hirtelen fordulat nagy hitehagyást okozott az egyház életében, ugyanakkor a tűzben megpróbált eredeti értékének elvesztését is jelentette.

THIATIRA – az egyház történetében az eredeti állapottól való még nagyobb eltérés előképe. Amit Pergámum elkezdett, Thiatira befejezte. Ebben az időszakban megalakult Rómában (a világon egyedüli!) egyházállam – a Vatikán.

SÁRDIS – a reformáció és a reformált, protestáns egyházak előképe. A reformáció jól kezdődött, de az Úr azt mondja: *„Nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek!”* A reformáció reform volt, de nem teljes. Csak részleges visszatérés Isten Igéjéhez és az első keresztények eredeti gyakorlatához. Meghagyták a csecsemők keresztelését, és ezért az egyház csak „beleszületett”, de nem újjászületett, lelkiileg halott tagokkal szaporodott. Az ilyen egyháznak, gyülekezetnek lehet szép neve, hogy „reformált”, de az Úr azt mondja: *„Az a neved, hogy élsz, de halott vagy”*.

A reformáció nemzeti protestáns egyházakat hozott létre, amelyek inkább demonstrálják nemzeti büszkeségüket és egyházi hovatartozásukat, a hagyományt, mint a üdvösség bibliai igazságait: német, szlovák, skandináv evangélikus (luteránus) egyház, holland, magyar református (kálvinista), svájci (zwinglista) egyház..., angol anglikán egyház, cseh huszita egyház... stb. Ahogy mondani szokás, Luther Márton *„megfordulna a sírjában”*, ha látná, hogy szeretett egyházában ma egynemű partnerek kötnek házasságot.

Azonban még ezekben a protestáns egyházakban is vannak őszinte, újjászületett keresztyének, ahogyan az Úr mondta: *„Van Sárdisban egy kevés neved, azoké, akik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.”*

FILADELFIA – a 18. és 19. századbeli reformáció utáni ébredési és missziós mozgalmakat ábrázolja, amelyek tovább vitték a reformáció által elkezdett visszatérést az eredeti bibliai értékekhez. Ez a mozgalom már a reformáció idején elkezdődött az ún. anabaptisták által, akik felismerték, hogy a csecsemők keresztelese nem bibliai. Ezt folytatva következtek más ébredési mozgalmak (puritánok, pietisták, methodisták, morva testvérek), akik hangsúlyozták a személyes hit, a megszentelődés és a misszió szükségességét. Ez az időszak magában foglalja a 20. század elején keletkezett számunkra fontos pünködsdi mozgalmat is.

LAODICEA – Ennek a gyülekezetnek az Úr azt mondja: *„Mivel lágyemeleg vagy, kivetlek téged az én számból!”* Ez az utolsó időszak az Úr Jézus eljövetele előtt. Az okos és a balga szüzek elválasztódásának ideje, a polyva és a tiszta búza elválasztásának az ideje. A mai korszak oly nagy mértékben különbözik Filadelfiától, hogy inkább Laodicea korához hasonlít. Az evangélium iránti vágy ma aligha hasonlítható össze Filadelfia korszakával. Hol van már az a lelkesedés és a tűz? Micsoda változás történt?!

HOGYAN LETT FILADELFIÁBÓL LAODICEA?

(Erről majd legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (17. rész)

Kedves Barátaim!

Elmélkedéseimnek utolsó részében Krisztus Egyházának küldetéséről beszéltünk, amelyik dicsőséges, győzedelmes, és KÉSZEN LESZ a Bárány menyegzőjére! Láttuk azonban, hogy a mai keresztyénség nagyon „sokrétű”. Ezen kívül beszéltünk az egyház hét típusáról, amelyek évszázadok során szintén nagyon „sokrétűek” voltak. Melyik hát az a „dicsőséges és győzedelmes” Egyház?

Talán mi is, mint egy alkalommal az Úr Jézus tanítványai, kérdezzük: „*Kicsoda üdvözülhet tehát?*” (Mt 19:25).

Ezt a kérdést mindenekelőtt NEKED kell megválaszolni! NEKED kell tudnod, hogy meg vagy-e mentve, és van-e üdvbizonyosságod?

HOGYAN TUDHATOM EZT MEG?

Erről a bizonyosságról hárman tesznek bizonyosságot: a Szentírás, a Szent Lélek és a Te lelked.

Az Írás BESZÉL az üdvösség feltételeiről, a Szent Lélek BIZONYSÁGOT TESZ a mi lékünknek az istenfiúságról, a TE lelked pedig TUDJA, mit éltél már át Istennel.

Neked kell tudnod, hogy mit tapasztaltál már meg Istennel! Tudnod kell, hogy újjászületted-e! A TE szívedben kell lenni bizonyosságnak üdvösséged felől, és Neked kell tudnod, hogy Krisztus Egyházához tartozol-e! Ha már átmentél a szoros kapun, és jársz a keskeny úton, akkor a helyes úton, az üdvösség útján haladsz.

MI AZ A SZOROS KAPU? Az Úr Jézus ezt mondta: „*Menjetek be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.*” (Mt 7:13-14).

Mint már korábban írtam, mindannyian a széles úton születtünk, amelyik az örök kárhozatba vezet. Ha meg akarunk menekülni, szükségünk van átmenni a keskeny útra, amelyik az örök életre visz. A széles útról a golgotai keresztnél van egy elágazás, van egy szoros kapu, a bűnbánat és a hit kapuja, amelyik átmenet a keskeny útra.

A ÍRÁS BESZÉL AZ ÜDVÖSSÉG FELTÉTELEIRŐL, amelyek a következők: megtérés /bűnbánat/ és hit. „*Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.*” (Mk 1:15).

Ez életünkben egy olyan MÉRFÖLDKŐ, amit soha nem tudunk elfelejteni. Amikor bűnősként Istenhez jöttem, először megvizsgáltam, mit mond Isten a bűnről az Ő Igéjének fényében. Mivel az emberi vélemények eltérőek és hamisak, őszintén álltam Isten előtt és vizsgáltam, mi a bűn Isten szerint, Igéje szerint? Azután, amikor megbántam és megvallottam bűneimet, és amikor úgy döntöttem, hogy véget vetek bűnös életmódomnak, az Úr Jézus érdeme miatt, hit által elfogadtam és megtapasztaltam Isten megbocsátását. A golgotai kereszt alatt leesett szívemről a bűn terhe. Jézus Krisztust elfogadtam Üdvözítőmnek és életem Urának.

AZ ÜDVBIzonyosság ALAPJA az Úr Jézus Krisztus megváltói munkája, az értünk kiontott vére, ÜDVÖSSÉGÜNK GARANCIÁJA pedig Isten hűsége és Igéje. Ha van valami a világon, ami igaz és megbízható, akkor ez a Biblia. Mert az Úr Jézus azt mondta: „*Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.*” (Mt 24:35, Mk 13:31, Lk 21:33). Ez az igazság a mai világban egyre inkább beigazolóódik.

Tehát ha a Biblia szavai igazak - márpedig igazak! - bizonyossággal állíthatjuk, hogy Isten hűséges!

Ha igaz az - márpedig igaz! – hogy ha mi teljesítjük Isten feltételeit, akkor Ő is teljesíti ígéreteit!

A BIBLIA EZT MONDJA:

1Jn 1:9 „*Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.*” – Amikor bűnbánatot tartottam, és megvallottam bűneimet, TELJESÍTETTEM ISTEN FELTÉTELEIT, ÉS Ő IS TELJESÍTETTE ÍGÉRETÉT! MEGBOCSÁTOTT! Mert Ő hűséges Isten! – ÉS EZ NEKEM BIZONYOSSÁGOT AD! Ez egy szilárd köszikla, amelyre Te is ráállhatsz a kétségek és sátáni támadások idején is!

AZ ÍRÁS TOVÁBBÁ EZT MONDJA:

1Jn 5:12-13 „*Akié a Fiú, azé az élet: akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, HOGY TUDJÁTOK MEG, HOGY ÖRÖK ÉLETETEK VAN, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.*”

1Jn 3:14 „*MI TUDJUK, hogy átmentünk a halálból az életbe.*”

Jn 1:12 „*...VALAKIK PEDIG BEFOGADTÁK ŐT, HATALMAT ADOTT AZOKNAK, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek.*”

Jn 3:16 „*Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy VALAKI HISZ ŐBENNE, EL NE VESSZEN, hanem örök élete legyen.*”

Jn 5:24 „*Bizony, bizony mondom néktek, hogy AKI AZ ÉN BESZÉDEMET HALLJA ÉS HISZ ANNAK, aki engem elbocsátott, ÖRÖK ÉLETE VAN; és NEM MEGY A KÁRHOZATRA, hanem ÁLTALMENT A HALÁLBÓL AZ ÉLETRE.*”

Jn 11:25 „*Én vagyok a feltámadás és az élet: AKI HISZ ÉN BENNEM, HA MEGHAL IS, ÉL.*”

Van üdvbizonyosságod? Újjászületél? Átmentél a szoros kapun?

Ezek a kérdések minden ember életében a legfontosabbak, amelyeket mindenkinek magának kell tisztáznia és megválaszolnia!

A bűnbánat szoros kapuját nem lehet megkerülni! Senki sem mehet be Isten országába „a kerítésen”, csak a /szoros/ kapun keresztül! Az Úr Jézus azt mondja, hogy Ő a juhok /aklának/ ajtaja, és „*aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnan /a kerítésen át!/ hág be, tolvaj az és rabló.*” (Jn 10:1,9).

Pál apostol a keresztény életet egy versenypályán való futáshoz hasonlítja (1Kor 9:24). Ez egy győzelmi koszorúért való hitbeli futás. A keresztény életnek, úgy, mint a versenyfutásnak is, jó, reguláris startra van szüksége. Sok múlik a jó starttól, a jó kezdettől. A startnak regulárisnak, szabályosnak kell lennie. Reguláris újjászületésre van szükség.

Egyszer a gyerekek az iskolában házi feladatot kaptak, hogy írjanak fogalmazást a témáról, hogy: *Hogyan jönnek a gyerekek a világra? Beszélniük kellett erről a családban, és a végén le kellett írniuk a következtetést, a beszélgetések eredményét.* Az egyik kisfiú megkérdezi édesanyját: „*Anyu, hogy jöttem én a világra?*” Anyja ezt mondta: „*Kicsim, téged a gólya hozott.*” - „*És te, hogy jöttél a világra?*” - „*Engem is a gólya hozott.*” A kisfiú megy a nagyapjához: „*Nagyapa, te hogy jöttél a világra?*” - Nagyapa azt válaszolta: „*Fiam, engem a gólya hozott.*” A kisfiú aztán leült az asztalhoz, és a feladata végére odaírta: „*Családunkban már három generáción keresztül nem volt reguláris születés.*”

Isten országába csak szabályos újjászületés által lehet bejutni!

A startnak tehát szabályosnak kell lennie. De a futásnak is szabályosnak kell lennie! Mert „*ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd!*” (2Tim 2:5). Ezért a versenyből kizárják, diszkvalifikálják.

A Szentírás beszél AZ ÜDVÖSSÉG FELTÉTELEIRŐL, és ha ezeket a feltételeket teljesítetted, a Szent Lélek BIZONYSSÁGOT TESZ A TE LELKEDNEK az istenfiúságról (Róm 8:16), és így szívedben TUDNI FOGOD, mit éltél át Istennel, és LESZ ÜDVBIZONYOSSÁGOD, és lesz bizonyosságod arról, hogy Krisztus Egyházához tartozol.

EBBEN A BIZONYTALAN ÉS ZÚRZAVAROS IDŐBEN AZ EMBERNEK SZÜKSÉGE VAN LÁBAI ALATT BIZTOS TALAJRA!

Kell lennie egy szilárd pontnak, amelyre az ember ráállhat, és amelyre, mint egy szilárd sziklára, felépítheti lelki házát, hogy biztonságban legyen. Ilyen szilárd szikla létezik, ez Isten megbízható Igéje, a Biblia. A Biblia pedig bizonyóságot tesz Jézus Krisztusról, a mozdíthatatlan örök Kőszikláról, Akiben, mint Egyedülben van az üdvösség és az örök élet!

A mai vallásos világban, a rosszul értelmezett humanizmus világában, a nagy kompromisszumok, hamis tolerancia és szinkretizmus idején nagyon népszerű a jelszó: *„Minden vallás a mennybe vezet, csak különböző utakon. A muzulmánok ezt Paradicsomnak hívják, a buddhisták pedig Nirvánának. Ezért toleránsaknak kell lennünk egymással szemben!”*

És szintén: *„Minden vallás ugyanahhoz az Istenhez vezet! Csakhogy minden vallás másképp hívja Őt. Vannak, akik Jahvének, Istennek, mások Krisnának, Visnának, Allahnak, vagy a Nagy Szellemnek. Nem mindegy, kiben és mit hiszek?”*

Bizonyos értelemben igaz, hogy minden vallás ugyanahhoz az Istenhez vezet, de nem mindegy, hogy az egyetlen igaz Isten az én mennyei Atyám-e, vagy pedig egy napon a bírám lesz!

MIÉRT ÉPPEN KRISZTUS?

Az Úr Jézus elutasít minden szinkretizmust. Egyértelműen és kompromisszumok nélkül kijelenti: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.”* (Jn 14:6).

A mai vallásos világ olyan, mint egy nagy labirintus, útvesztő, amelyben nagyon nehéz tájékozódni. Mondtuk, hogy maga a kereszténység is nagyon „sokszínű”, sőt mi feljebb, más vallásoknak is vannak üdvözítő igényeik, amelyek számára az Úr Jézus kijelentése nagyon megbotránkoztatónak hangzik.

Van az Úr Jézus Krisztusnak joga ilyen kijelentést tenni? Miért? Ha valaki valami hasonlót állít magáról, az vagy hazug vagy bolond, vagy valójában az, amit magáról állít. Kortársai is elismerték, hogy ő sem hazug, sem bolond, tehát valóban az volt, akinek magát állította. Még az ellenségei sem vádolhatták Őt semmilyen bűnnel. Erkölcsi nagysága messze túlhaladt minden normát és tekintélyt. Ő úgy élt, ahogy tanított.

A vallások azt tanítják, hogy az ember képes önmagának segíteni, önmagát üdvözíteni, megjobbítani, csak ezeket a képességeket saját magában kell felfedeznie és alkalmaznia. Ezenkívül az Istennel (istenekkel) való megbékélést is el kell érnie, ki kell érdemelnie jó cselekedetekkel, áldozatokkal, rituálékkal, önkínzással vagy meditációval, és így kapcsolatba kerül a természetfeletti világgal.

A Biblia azonban azt tanítja, és a valós élet megerősíti, hogy az ember a bűn miatt megromlott, reménytelenül elveszett, és ezért a Szent Isten és az ember között áthidalhatatlan szakadék van. A bűnös ember saját erejéből képtelen ezt a szakadékot áthidalni, és az Istennel való kapcsolatot lenről megújítani. De a szent Isten hajolt le a bűnös emberhez, hogy a szakadékot áthidalja, és Fiának, az Úr Jézus Krisztusnak feláldozása által megváltást és üdvösséget szerezzen, és utat készítson az ember számára önmagához, a Mennyei Atyához. Ezért nincs más út, csak JÉZUS!

ÉSPEDIG NÉHÁNY OK MIATT:

a) Se Buddha, se Mohamed, se Konfucius nem állította önmagáról, hogy Isten, csak az Úr Jézus Krisztus.

b) Az Úr Jézus Krisztus személyében az Ószövetség próféciai teljesedtek be (születésének helye és körülményei, szolgálata, jelleme, szenvedésének, halálának és feltámadásának ideje és részletei stb.). A vallások alapítóival kapcsolatosan nem voltak próféciaik. A vallások nem is tartanak ilyenre igényt.

c) Egyik vallás sem oldja meg a bűn és a bűnbocsánat problémáját. Minden vallásban az embernek kell magát megmentenie, tökéletesítenie, különböző vallásos cselekedetekkel kell megszereznie az istenség tetszését, és ki kell érdemelnie a halál utáni örök jólétet, ami gyakorlatilag lehetetlen.

d) Sem a Buddha, sem Mohamed, sem Konfucius nem halt meg a bűneidért, csak az Úr Jézus Krisztus.

e) Sem Buddha, sem Mohamed, sem Konfucius nem támadt fel a halálból, csak az Úr Jézus Krisztus, megerősítve ezzel, hogy Ő Isten. Élete, keresztre feszítése, de feltámadása is történelmi tény, amelynek részletezésére most nincs hely. Buddha és Mohamed sírját és csontjait megtalálták, de Jézus sírja üres. Ha az akkori vallási vezetők be akarták volna bizonyítani, hogy testét ellopták, megtehették volna. Bizonyára felforgatták volna egész Jeruzsálemet és környékét, hogy megtalálják a holttestet, de semmit sem tehetnek.

f) A legtöbb vallás nem is vallás, csak egy bizonyos életfilozófia, mert nincsen benne személyes Isten (pl. konfucianizmus, buddhizmus, taoizmus).

g) Bár az iszlámban létezik személyes isten, de hasonlítsd azt össze a Biblia Istenével, Jézus Krisztus Atyájával, és meglátod köztük a különbséget. A bibliai keresztyénség tulajdonképpen nem is vallás, hanem személyes kapcsolat az élő Istennel, az Úr Jézus Krisztusba vetett hit által.

h) A hinduizmusról és más politeista és animista vallásokról nem is beszélek, mert már csak az a gondolat, hogy sok millió istenségük létezik és azokat imádják, a józan emberi ész számára teljesen elfogadhatatlan. Sajnos sok millió ember hisz ebben, ám életkörülményeik alátámasztják ezen istenségek abszurditását.

i) Jézus Krisztus tanításai és életpéldája messze túlmutat a vallások alapítóinak tanításain, életein és erkölcsén.

j) A vallások filozófiai rendszerei (buddhizmus, hinduizmus stb.) összehasonlíthatatlanul összetettebbek, mint Jézus Krisztus evangéliumának egyszerűsége.

A mai vallásos világban való tájékozódás nehézségét súlyosbítják azok a nagy szervezkedési erőfeszítések, amelyek a tolerancia és a különbségek áthidalása jegyében minden keresztényt, felekezetet és még a pogány vallásokat is - nagy kompromisszumok árán - egyesíteni akarnak, hogy létrehozzanak egy egyetlen megengedett „szuperegyházat”, amit a Biblia nagy Babilonnak nevez (Jel 17:5). Krisztus Egyháza nem válik ennek az egységnek a részévé, mert határozottan ragaszkodik ahhoz az igazsághoz, hogy a mennyek országába az Atyához nincs más út, csak EGYEDÜL JÉZUS KRISZTUS. A víz és az olaj, az agyag és a vas szervesen soha nem egyesülhet. Ezért az újjászületett keresztyéneknek ébernek kell lenniük, és képeseknek kell lenniük az idő jeleinek felismerésére, valamint a jó és a rossz közötti különbségtételre.

Ezt a kezdeményezést még II. János Pál pápa indította el 1986-ban (később 1993-ban, 1994-ben és 2002-ben), amikor különböző keresztyén és nem keresztyén vallások képviselői számára találkozót szervezett Assisiben. XVI. Benedek ebben a szellemben folytatta. 2011-ben az ő meghívására a világvallások 300 vezetője találkozott: iszlám papok, rabbik, az indiai fő vallások szellemi vezetői, a hinduizmus, a buddhizmus, a dzsainizmus és a szikhizmus, a zaratustraizmus, a baha'izmus, a taoizmus, a konfucianizmus és a hagyományos afrikai és amerikai animista vallások képviselői. 2012-ben először négy ateista is részt vett a találkozón. 2016-ban Ferenc pápa ezeket a szinkretista találkozókat már e vallások 500 képviselője számára szervezte meg.

Az utóbbi időben a szellemi küzdelem más területeken is fokozódott.

A természetfeletti szellemiség területén. Az elmúlt évtizedekben a társadalomra erősen rányomta bélyegét az ún. „tudományos” ateizmus, a materializmus és a darwini evolúció tana. A materialista világnézet azonban nem elégíti ki az ember szellemi szükségleteit, ezért megfigyelésem szerint az emberek hirtelen nyitottabbakká váltak minden természetfeletti iránt, és válogatás nélkül mindent felszívnak, ami szellemileg érdekes, és amelyektől elvárják, hogy segítsenek. Ezek különféle ősi és új keleti vallások, filozófiák, babonák, jóslások, horoszkópok, mágia, okkultizmus, spiritizmus, pszichotronika és mások. Sajnos ez a tendencia nem az egyetlen élő Istenhez vezet, hanem a panteizmus, a miszticizmus, az ezoterika, a pogány és a keleti vallások szinkretizált keverékéhez, amelyet a NEW AGE mozgalom fed le, amelyik azt tanítja, hogy Isten, az ember és a természet együtt alkotnak egy kozmikus szellemi egységét. Az ember isten, az istenség része, csak fel kell fedeznie és fejleszteni kell isteni tulajdonságait önmagában.

A szellemi küzdelem további frontja a politikai küzdelemben az erkölcs területén zajlik az ún. „konzervatív” értékek védelméért, amelyeket a politikai ultraliberalizmus támad, amelyik a demokrácia és a tolerancia jegyében harcol az ún. kisebbségek jogaiért. Az LGBTI közösség jogaiért, hogy tegyék lehetővé számukra a melegházasságot, a gyerekek adoptálását, a nők jogaiért, hogy gyermekeiket születésük előtt legálisan megöljék, az ún. „gender” ideológia... és mások, amelyek közvetlenül ellentétesek a bibliai erkölcsi értékekkel. Szlovákiában ez egy aktuális kérdés, mivel a koronavírus örvényében a keresztyén parlamenti képviselők és az új kormány az ultraliberálisok támadásainak vannak naponta kitéve. Különösen az egészségügyi miniszter, Marek Krajči testvér, aki a szakmai területen is a támadások célpontja /mivel az abortusz orvosi kérdés/, valamint a szellemi téren is, mivel keresztyén, és főleg a bulvármédia részéről gyakran „övon aluli” támadásokat kap.

Ezért szükségük van imáinkra!

Legközelebb már valóban folytatjuk a témát: Hogyan bánik Isten Egyházával a COVID-19 járvány idején?

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (18. rész)

Kedves Barátaim!

Minél tovább folytatom ezeket az elmélkedéseket, annál inkább felismerem a feladat komolyságát, amit a koronakrízis kezdetén magamra vállaltam. Úgyszintén egyre inkább felismerem az Isten előtti felelősséget is, azért, amit írok. Prédikátori szolgálatom során, amikor a prédikációra készültem, néha az könnyen ment, de néha a prédikációt szinte meg kellett „szülnöm”. Talán azért, mert egyes témák könnyebb, mások nehezebb „eledelek” voltak, amelyet a prédikátornak először meg kell emésztienie. Tudjátok, nem mindegy, hogy mit prédikálunk! Egy ékesen szóló prédikátor bármilyen témáról könnyen tud beszélni – vagy csak úgy téma nélkül is – buzdítás vagy szórakoztatásként. Vannak, akik sokat beszélnek, de keveset mondanak. Én nem vagyok ékesen szóló, de lehet, hogy ha bárhol kinyitnám a Bibliát, tudnék mondani valamit. Ez azonban nem lenne időszerű és releváns üzenet Istentől. Az Isten üzenetéért meg kell küzdeni: *„Uram, mit akarsz népednek mondani?”* Isten minden szolgája tisztában van (kellene lennie!) Isten előtti felelősségéről, hogy legyen füle meghallani a Szent Lélek hangját, és hogy a gyülekezet számára ne saját gondolatait vagy véleményét adja tovább, hanem Isten üzenetét, Isten Igéjét! Ez néha nem könnyű. Nem könnyű az üzenetet az Úrtól átvenni, megérteni, megemésztieni, de továbbadni sem.

Különösen akkor, amikor a prédikátornak, mint egykor Ezékielnek, keménynyakú embereknek kell prédikálnia. Ezékiel próféta a szolgálatba való elhívásakor feladatot kapott: *„Vedd el és edd meg azt a könyvet”* (Ez 2:3-3:11). A Jel 10:8-10-ben elolvassuk, hogy János apostol is hasonló feladatot kapott: *„Vedd el és edd meg azt a könyvet! És megkeseríti a te gyomrod, de a te szádban édes lesz, mint a méz.”*

Mit jelent ez? Amikor egy próféta vagy prédikátor hall valamit Istentől, az egy édes érzés. Isten megtisztelt azzal, hogy beszél hozzám. Amikor prédikátor voltam, sokszor előfordult, hogy már hétfőtől imádkoztam, hogy az Úr adjon üzenetet a következő vasárnapra, és ez az üzenet néha csak szombat délután jött meg. Milyen boldog voltam! Az Úr adott üzenetet, halleluja! Az Úr szava olyan édes, mint a méz. De az Ige néha kemény volt, és nem volt kellemes elfogadni, sem átadni. Először meg kellett rágni, emésztieni, és gyomromban megkeseredett úgy, hogy összehúzta a gyomromat: *„Uram, valóban tőled van ez az üzenet?”*

Isten Igéjét kellemes hallgatni, olvasni (például Isten szeretetéről, a csodákról) és prédikálni is, amikor az buzdító üzenet. De ha Isten Igéje változást akar előidézni életünkben, az néha olyan, mint egy sebész kése. Megsebez, és ez kellemetlen, de életet hoz, eltávolítja a daganatot. *„Mert az Istennek beszéde élő és ható és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.”* (Zsid 4:12).

Jeremiás próféta hasonló módon tapasztalta meg. Először Isten Igéje neki „ízlett”: *„Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid örömmre váltak nekem és szívemnek vígasságára.”* (Jer 15:16). Később, amikor szembesült Isten népének ellenállásával és makacosságával, panaszkodott az Úrnak: *„Rávettél Uram engem és rávétettem, megragadtál engem és legyőztél! Nevetségessé lettem minden időre, mindenki csúfol engemet; Mert a hányszor csak szólok, kiáltozom, így kiáltok: erőszak és romlás! Mert az Úr szava mindenkori gyalázatomban és csúfságomban lett nekem. Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.”* (Jer 20:7-9). Később az Úr azt mondta neki: *„Nem olyan-é az én ígém, mint a tűz? - azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?”* (Jer 23:29).

Én is megpróbáltam kibúvót keresni, és talán ezért még nem foglalkoztam a már avizált témával: „*Hogyan lett Filadelfiából Laodícia?*” Ez a téma ugyanis már „nehezebb eledel”. Ennek ellenére motivációm a szeretet. Szeretet az én Uram és Megváltóm iránt és az Ő népe iránt. A szeretetben mondott igazság szava nem mindig kellemes, de ha szívünkbe fogadjuk, üdvösséget hoz nekünk! Ahogy Jakab apostol mondja: „*Szelídséggel fogadjátok a beoltott Igét, amely megtarthatja a ti lelkeiteket.*” (Jak 1:21).

Tehát ma egy kicsit „rákeményítünk”?!

Ahogy a 16. részben láttuk, János apostol feladatot kapott az Úr Jézustól, hogy írjon hét levelet Kis-Ázsia hét gyülekezetére „angyalainak”. E LEVELEK CÍMZETTJEI AZ EGYES „GYÜLEKEZETEK ANGYALAI”. Egyes írásmagyarázók szerint minden gyülekezetnek van saját angyala. Itt azonban nem szellemi angyali lényekről van szó, hanem olyan /fizikai/ lényekről, akik felelősek az egyes gyülekezet állapotáért. A címzettek tehát a gyülekezetek pásztorai, de a tartalom arról a „szellemiségről” szól, amelyik az egyes gyülekezetben uralkodott.

János felelős volt Isten hangját meghallani, a gyülekezetek pásztorai pedig felelősek voltak az Úr Jézus üzenetét elolvasni, a levelek tartalmát elfogadni, megérteni és az üzenet szerint eljárni, ill. korrekciót végezni.

Amikor az Úr Jézus diktálta a leveleket Jánosnak, talán János maga is csodálkozott azon, hogy mi az Úr véleménye egyes gyülekezetek lelki állapotáról. Talán könnyebb lett volna neki minden gyülekezethez ugyanolyan buzdító tartalmú levelet írni, mint amit az Úr neki diktált. Bizonyára könnyű volt neki írni Filadelfia és Smirna számára, amelyek csak dicséretet kaptak az Úrtól, de az efézusi gyülekezet számára, ahol János a hagyomány szerint száműzetése előtt munkálkodott, nem volt kellemes hallgatni az Úr Jézus kifogását: „*Elhagytad az első szeretetedet.*”

A gyülekezet pásztorának - a gyülekezet angyalának - NAGY a FELELŐSSÉGE a gyülekezet szellemi állapotáért, azaz a szellemiségért, amelyik a gyülekezetben uralkodik. Azt mondhatnánk, hogy A GYÜLEKEZET PÁSZTORA A GYÜLEKEZET „ŐRZŐ ANGYALA”, aki őrzi a tanítás, az erkölcs és a gyülekezet tagjai viszonyának tisztaságát. Az Ószövetségben ilyen „ŐRZŐ ANGYALOK” voltak a próféták. „Nézőknek” és „látóknak” is hívták őket.

Az Úr azt mondta Ezékiel prófétának: „*Embernek fia! Őrállóul adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben.*” (Ez 3:17). Azután figyelmezteti őt, hogy ha az őrálló látja a veszélyt, megfújja a kürtöt és figyelmezteti a népet, de ha valaki meghallja a trombita hangját, de enged a figyelmeztetésnek, és ezért elpusztul, akkor a vére saját fején lesz. Mert ha engedett volna, megmentette volna lelkét. És ismét az őrálló, hogyha látná, hogy jön a veszély, de nem fújja meg a trombitát, és a nép nem kap intést, és eljön az ellenség s elfog közülük némelyeket, annak vérét az őrálló kezéből kérem elő. (Ez 33:2-7).

A PRÓFÉTA SZEM. Azt is látja, amit mások nem látnak. Az őrálló nagy felelősséggel tartozik. Jó szemre, lelkiismeretre és éberségre van szüksége. Hibázása miatt az egész város halálos veszélyben kerülhet. De ha időben észreveszi az ellenséget, trombitát fúj és megint az embereket, a nép megmenekülhet. A próféta hasznos szolgálatot végezhet, ha a Szentlélek által időben megjelenti a jövő veszélyeit, és időben felhívja Isten népét, hogy felkészüljön, hogy erőt szerezzen és olajat gyűjtsön. Buzdítja a megfáradtakat, és örökdi és, talán még éjszaka is, imában harcol azokért, akiket lelki hajótörés veszélye fenyeget.

A PRÓFÉTAI SZOLGÁLAT AZ EGYHÁZBAN vezetői szolgálat. Vannak, akik egyenlőség jelet tesznek a próféta és a jós között. A próféta nem jós. A jós tisztátalan démoni szellemek segítségével próbál valamit megjósolni a jövőből. Isten szigorúan tiltja a jóslást. A próféta nem kutatja a jövőt, hanem az Isten által kinyilatkoztatott dolgokat jelenti meg az embereknek. Amikor egy próféta megjövendöl valamit a jövőből, akkor ezt teszi azért, mert Isten úgy döntött, hogy valamit megjelentsen népének arról, mit tenni akar, és népét fel akarja erre készíteni.

Az Ef 4:11-16 szerint Isten „adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul a szentek tökéletesbbítése céljából a szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére.” Ezek között a szolgálatok között harmónia, együttműködés van.

Az Egyház építész, tervezője Isten, aki átadta nekünk az építési projektet, a Bibliát. Az apostol szolgálatát az építésvezetőhöz lehet hasonlítani, aki szélesebb körű áttekintéssel rendelkezik az egész épületről és egy bizonyos területen irányítja az építkezést. A próféta olyan, mint egy építkezési felügyelő, akinek látja és korrigálja az Isten Igéjétől való eltéréseket. A próféta Isten szemével látja Isten népének állapotát is, amely nem mindig kellemes, és Isten üzenetet kell továbbítania konkrétan az aktuális helyzetre, amely gyakran félreértést és ellenállást vált ki. Az evangélista az, aki által Isten a halott köveket élőkké alakítja, és aki ezeket az újraélesztett köveket, mintegy „teherautóval” felhalmozza a gyülekezetben. A gyülekezetben munkálkodik a pásztor és a tanító, akiknek feladata az összegyűlt élő kövek beépítése a gyülekezetbe, míg a kövek közötti kötőanyag a szeretet. Ez Isten terve. Az Egyház, a gyülekezet nem kövek halmaza, nem klub, hanem Isten tervei szerint egy szellemi templom, melyet Isten gyönyörű rendjében építettek.

MA A HÉT GYÜLEKEZETHEZ SZERETNÉK SZÓLNI.

Vagyis azokhoz a gyülekezetekhez, amelyek Krisztus Egyházának hívőit foglalják magukba. Amint láttuk - annak ellenére, hogy a kereszténység nagyon „sokrétű”, Isten előtt a földön nem létezik néhány százféle egyház, gyülekezet vagy felekezet, csak hét. Nincs nyolcadik kategória. A hét a Bibliában gyakran ismétlődő szám, amely a teljességet jelképezi. Láttuk, hogy az egyes gyülekezetek jellemzői alapján a mai keresztényeket, a mai gyülekezeteket és magunkat is a hét kategória egyikébe sorolhatjuk be. Tehát, vizsgáljuk meg életünket, te is és én is, Isten fényében hol találhatunk?

Azt mondtuk, hogy keresztények vagyunk, tehát nem vagyunk zsidók. Ahogy mondtuk, Isten Izraellel külön foglalkozik.

Beszéltünk a mai vallásos világról, különféle pogány vallásokról, és kijelentettük, hogy csak egy út van az élő Istenhez, a mennyei Atyához az Úr Jézus Krisztuson keresztül. Azt mondtuk, hogy Isten ezekkel a pogány nemzetekkel külön foglalkozik és cselekszik. Isten igazságosan ítéli meg ezt a világot. De mivel szereti a világot, meg akarja azt menteni. Azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson. Fiában, Jézus Krisztusban minden ember számára üdvösséget készített.

Mondtuk, hogy Krisztus Egyházába csak újjászületett emberek tartozhatnak, és így a „hét gyülekezet” nem foglalja magában a formális, névleges keresztényeket vagy vallási társaságokat, amelyek nyilvánvalóan nem bibliai, hamis tanításokkal rendelkeznek. Azokat a felekezeteket se, amelyek keresztényinek tartják magukat, de például nem ismerik el Isten hármasságát, az Úr Jézus Krisztus isteni természetét, vagy bálványokat imádnak.

Nagyon sajnálom, Isten lát engem, nem akarok senkit megítélni, én is csak a kegyelemből üdvözülhetek, és Isten nagy kegyelme mentett meg engem. A téma tisztázása érdekében azonban meg kell tanulnunk disztíngválni, megkülönböztetni a dolgokat. A középiskolában volt egy professzor, akinek a kedvenc szavajárása volt: „*Meg kell tanulnotok disztíngválni!*” Csak most, amikor e sorokat írom (60 év után) emlékeztem erre vissza, és látom, mit is jelent ez, és hogy mennyire fontos a dolgokat megkülönböztetni, disztíngválni. Én nem akarom az embereket megkülönböztetni, megítélni. Sőt ISMEREK EMBEREKET, AKIK VÉLEMÉNYEM SZERINT MEGÉRDEMELNÉK AZ ÜDVÖSSÉGET, HA AZ ÉRDEM SZERINT ADATNA. AHOGY ŐKET ISMEREM, SZINTE TÖKÉLETES EMBEREK! ÉS NAGYON SZERETEM ŐKET! Azonban nem én határozom meg az üdvösség útját a mennybe. Ez az Út maga az Úr Jézus Krisztus. Mert „*mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek Isten dicsősége nélkül!*”

Szoktam mondani, hogy három csoda lesz a mennyben. Az első csoda az lesz, hogy lesznek olyan emberek, akikről soha nem gondoltuk volna, hogy bejutnak a mennybe, mert túl nagy bűnösöknek tartottuk őket. A második csoda az lesz, hogy nem lesznek ott olyanok, akikről úgy gondoltuk, hogy megérdemlik a mennyet, mert jó vallásos emberekként ismertük őket. A harmadik és legnagyobb csoda akkor lesz, ha Isten kegyelméből én is ott leszek! Isten kegyelméből és az Úr Jézus Krisztus érdemeiért!

Tehát, ha leszámítjuk a zsidókat, más vallások tagjait és a formális keresztényeket, a „hét gyülekezet” köre szűkül. Csak az Efézus, Smirna, Pergámum, Thiatira, Sárdis, Filadelfia és Laodícia marad a színtéren.

Melyik csoporthoz tartozol?

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (19. rész)

Kedves Barátaim!

Mielőtt folytatnám fő témánkat: Hogyan bánik Isten Egyházával? – meg kell értenünk az Egyház jelenlegi állapotát és fel kell tennünk magunknak a kérdést: Szüksége van az Egyháznak arra, hogy Isten még foglalkozzon vele, vagy már az Egyház készen van az Úr eljövetelére? Teljesíti, vagy már teljesítette küldetését? Az Egyház dicsőséges és győzedelmes, „szeplőd, vagy sömörögözés, vagy valami afféle” nélküli? Szent és feddhetetlen (Ef 5:27), amelyet az Úr látni akar? Vagy soha nem is lesz ilyen?

Hiszem, hogy Jézus Krisztus Egyháza szent és tökéletes lesz, és készen lesz a menyegzőre, de a kérdés az, hogy te és én részese leszünk-e ennek? Az Úr még mindig vár, talán Te miattad, de amikor itt lesz az ideje, Ő jönni fog, függetlenül attól, hogy készen leszünk-e vagy sem.

Az előző részben, az Úr Jézusnak a hét gyülekezet „angyalához” küldött üzenetével kapcsolatosan azt mondtuk, hogy minden levél címzettje a gyülekezet pásztora, aki mint „őrangyal”, felelős a gyülekezet szellemi állapotáért.

Azt mondtuk, hogy a „hét gyülekezet” csoportja magában foglalja Krisztus Egyházának hívőit. A gyülekezetek ezen jellemzői alapján besorolhatjuk a hét gyülekezet egyikébe a mai keresztyéneket, a mai gyülekezeteket és az egyházat. És magunkat is.

VEGYÜK MOST NAGYÍTÓ ALÁ EZEKET A GYÜLEKEZETEKET a mai idők fókuszában, és mi magunk is álljunk be Isten világosságába, hogy megvizsgáljuk, melyik kategóriába lehetnének besorolva Isten előtt. Ma még van idő a változásra, bűnbánatra, korrekcióra, és az Úr minden kategóriának ad lehetőséget a győzelemre és arra, hogy Vele legyen, amikor Ő eljön.

NEM ÍGÉREK KÖNNYŰ OLVASMÁNYT. De itt is tudnunk kell „disztingválni”! Bizonyára az olvasók között vannak kezdők, akik még a hitben lelki csecsemők, Isten gyermekei, akiknek még tejre van szükségük, és ez magától érthető. Úgy gondolom azonban, hogy a legtöbb olvasó már régóta hívő, akiknek képeseknek kellene már lenni – ha ugyanis nem 40 éves csecsemők! – megemészteni a keményebb eledelt is. (Zsid 5:12-14, 1Pt 2:2).

Tehát most még van idő a változásra és a megtérésre, ez még mindig Isten kegyelmének ideje. Az Úr Jézus eljövetele előtt azonban megosztottság lesz, a búza elválk a polyvától (Mt 3:12), az okos szüzek elválk a bolondoktól (Mt 25:1-13). Az okos és a bolond szüzek ma még együtt vannak, a búza és a konkoly együtt nő, és a polyva sincs elválasztva a tiszta búzától. Az emberek a világban a keresztyénséget az egyházzal kapcsolatos saját – többnyire negatív – tapasztalatainak prizmáján keresztül, vagypedig a nem éppen hízelgő történelmi tények vagy féligazságok, illetve a bulvárlapok torz információi alapján látják. UGYANAKKOR MINDEN KERESZTYÉNT „EGY KALAP ALÁ VESZNEK”. A társadalom úgy tekint a keresztyénségre, ahogy a keresztyénség évszázadok alatt viselkedett, különösen a középkorban, az inkvizíció és a keresztes hadjáratok miatt. Sajnos, igaz, hogy a múltban az „egyház” leple alatt történtek olyan dolgok, amelyek az egész keresztyénségre szégyent hoztak, és értéktelenítették annak hitelét. Sőt az egyháznak ma sincs jó hírneve. Még ma is történnek botrányok, amelyek elrettentik az embereket nemcsak az egyháztól, hanem Istentől is. A ceremóniális keresztyénség, mint intézmény, kudarcot vallott. Mint az ízet vesztett só, az élet értelmére nézve nem kínál releváns alternatívát a társadalom számára, ezért az Úr Jézus szavai szerint „nem jó semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek.” (Mt 5:13).

EZ AZONBAN NEM JELENTI AZT, HOGY JÓ SÓ NEM LÉTEZIK!

Mi itt látjuk magunkat, az emberek is látják, ismernek, és aszerint osztályoznak minket, amit látnak, és milyen tapasztalataik vannak az egyházzal – és velünk! Biztosan látják, hogy vannak bizonyos szertartásos egyházak – ezt nem lehet nem látni – mint Pergámum és Thiatira. (Lásd a 16. részt.)

Egyes felekezeteket úgy látnak, ahogy az Úr mondja: *„Az a neved, hogy élsz, de halott vagy!”* Ez az elcsontosodott Sárdis. Biztosan ismernek keresztyéneket, akik valamikor buzgók voltak, talán fanatikusoknak is tartották őket, de most már első szeretetük kihűlt, mint egykor Efézusban. Talán tudnak arról, hogy a világ bizonyos részein a keresztyéneket üldözik, mint valaha Smirnában. Nem tudom, vajon a körülöttünk lévő emberek ismernek-e hívőket vagy gyülekezeteket Filadelfia jellegzetességeivel, vagy inkább Laodíciát látják a maga langyosságával?

Mi látjuk magunkat, az emberek is látnak bennünket és valamilyen módon megítélnék minket, a társadalom is valamilyen módon látja a keresztyénséget, de a legfontosabb kérdés az, hogy: **HOGYAN LÁTJA AZ EGYHÁZAT ISTEN?**

Noha mi is látunk hiányosságokat az Egyházban, a társadalom fenntartása is részben indokolt, mégis azt mondhatjuk, hogy **ISTEN AZ ÚR JÉZUS VÉRÉN KERESZTÜL LÁTJA AZ EGYHÁZAT**, az örökkévalóság szemszögéből, mint a kereszten tökéletesen befejezett dolgot: *„Elvégeztetett!”* (Jn 19:30). Az Egyház számára azonban ez kihívás, ami azt jelenti, hogy Istennek az Egyházzal alkotott látását és a valóságot, az Egyház valódi állapotát egybe kell hangolni. Ezért az Úr még foglalkozik, és foglalkozni fog Egyházával, *„hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.”* (Ef 5:27). Ha ezt megértjük, el kell ismernünk, hogy Isten a koronajárvány által is formálni akarja az Egyházat, hogy azt felkészítse a Vőlegénnyel való találkozásra. Mert – amint már mondtam – a COVID-19 Isten kopogtatása a világ számára, de az Egyház számára is.

Isten az Egyházat e hét kategória spektrumában látja: Efézus, Smirna, Pergámum, Thiatira, Sárdis, Filadelfia és Laodícia.

Ahogy a 16. részben láttuk, és a következő oldalakon még részletesebben megvizsgáljuk, e gyülekezetek többsége ellen az Úrnak voltak, ill. ma is vannak kifogásai és figyelmeztetése, és csak Smirna és Filadelfia a kivétel. Pillanatnyilag ezt az feddhetetlen csoportot lehetne nevezni annak a „kis nyájnak”, amelyiknek az Atya megígérte, hogy nekik adja az országot. *„Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot.”* (Lk 12:32). A többiekkel az Úrnak még munkája van, és foglalkozni fog Egyházával. Mert mint menyasszonyt, el akarja készíteni azt a Bárány menyegzőjére.

ELŐSZÖRIS ITT VAN EFÉZUS. Efézust jellemzi az Úr Jézus szomorú kijelentése: *„Elhagytad az első szeretetedet.”* Először jön a dicséret: *„Tudom a te dolgaidat, és a te fáradságodat és tűréseidet, ...és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el... De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.”*

Ez a pásztor, a „gyülekezet angyala”, csodálatra méltóan fáradhatatlan ember volt. Türelmesen munkálkodott, és nem fáradt el. Szellemi ajándékokat kapott, különösen a szellemek megítélésének ajándékát. Nem tudta elviselni a gonosz, hamis apostolokat, megpróbálta és leleplezte őket. Megakadályozta, hogy farkasok jussanak be a nyájba, és szétverjék a nyáját. Ez a pásztor leleplezte őket, hogy hamis apostolok.

Megdöbönt szívvel mondhatnánk, hogy egy hűséges, sőt tökéletes személy áll előttünk. Ha ma hallanánk Istentől ilyen értékelést valakiről, elcsodálkoznánk. Lehetnek ennek az „angyalnak” hiányosságai? Tökéletes pásztor, tökéletes gyülekezet!? Micsoda minőségi tulajdonságok! De mégis: *„...van valami – nagyon komoly – kifogásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.”* Lehetséges ez? Hogyan tehette mindezt a pásztor az első szeretet nélkül? Vannak ajándékai, képessége, teljesítménye, de a teljesítmény és a szellemi ajándékok senkit sem üdvözítenek.

„Az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.” – Amit csinálsz, azt a teljesítményért, kötelességből vagy elismerés elnyeréséért teszed, de nem szeretetből! Teljesítményedet nem a szeretet motiválja, és egy ilyen szolgálatnak nincs értéke. Ez a kihülés állapota, az eredeti állapottól való eltérés, amelyet valaha teljesen áthatott a buzgó szeretet.

Emlékszel a nagy „első szerelmedre”? Az első szerelem állapotában az ember nem gondol semmire és senki másra, csak a szeretett személyre. Talán sok keresztyén még soha nem volt az első szeretet állapotában, mint menyasszony a vőlegény iránt. Olyan, mintha egy lány úgy menne férjhez, hogy soha nem volt szerelmes a férjébe. Hasonlóképpen, sok keresztyén még soha nem szerette igazán mennyei Vőlegényét. Lehet, hogy megszerettek valamilyen keresztyén programot, tetszettek az énekek, a dicsőítés, a közösség, a fiatal barátok, de még soha nem szerették meg igazán az Úr Jézust és az Ő Igéjét. Nem tesznek rosszat, márcsak becsületük miatt sem, vagy azért, mert félnek a büntetéstől, de soha nem voltak szerelmesek az Úr Jézusba.

Mások kezdetben nagyon szerették az Urat, de később, valamilyen okból ez a szeretet kihűlt. Az első szeretet kihülésének állapotát leginkább az Isten és az Ő Igéje, valamint a közösség iránti vágy hiánya jellemzi. Hiányzik a buzgóság és a vágy.

Az első szeretet állapotában életemben Krisztus az első. Még a nehéz időkben is vallom, mint Pál apostol: „Kicsoda választhat el engem a Krisztus szeretetétől?” (Róma 8:35-39). Az első szeretet kihülésének állapotában még egy kis sértés is elválaszthat a gyülekezettől, de „Krisztus szeretetétől” is.

Mi az oka az első szeretet kihülésének? – Konkurencia. Egy „harmadik”, mint a házasságban. Valamilyen vetélytárs, vagy bálvány. Valami, amit az ember Isten előtt előnyben részesít, amit jobban szeret. Ahogy Démas visszament a világba megszeretve azt és elhagyta Pál apostolt. (2Tim 4:10).

Sokan imádkoznak így: „Uram, add vissza az első szereteted!” – Ne vádold az Urat! Ő nem vette el tőled az első szereteted! Még azt sem írja itt a Biblia, hogy „elvesztetted” az első szereteted. Az ember elveszíthet valamit véletlenül, figyelmetlensége miatt. De itt az van megírva, hogy „elhagytad” az első szeretetedet. Ez nem véletlen, hanem tudatos döntés. Ahogy a szüzességet sem lehet elveszíteni véletlenül, csak valakinek tudatosan és visszavonhatatlanul odaadni. Az első szeretet azonban vissza lehet szerezni. Ha nagyon akarod, menj vissza arra a pontra, ahol elhagytad!

Az Úr itt nagyon szigorúan mondja: „Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd!”

Látjuk, hogy az első szeretet, az Úr iránti szeretet kérdése, az, hogy ez az első szeretet megvan-e vagy nincs – nem lehet közömbös számunkra. Mert „eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.” És ez az ítélet!

SMIRNA egy szegény, szenvedő, üldözött, de hűséges gyülekezetet képvisel – dorgálás nélkül: „Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet (de gazdag vagy)! Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell!”

NYOMORÚSÁG, SZENVEDÉS, SZEGÉNYSÉG – DE GAZDAG VAGY!

Senki sem szereti a szenvedést. Legszívesebben kikerülnénk. Szenvedések azonban jönnek (fizikai fájdalom, betegség, aggodalmak, problémák, csalódások).

AZ ÚR JÉZUSÉRT VALÓ SZENVEDÉS AZONBAN EGÉSZEN MÁSI! Ő azt mondta: „*Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem. Örüljete és örvendezzete, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben.*” (Mt 5:11-12). Ha nem teszel kompromisszumot, az is szenvedés, de békességed van Istennel. Ha viszont kompromisszumot kötsz a világgal, egy ideig békét hagy neked, de akkor további kompromisszumokat kell tenni, amelyek Istennel való nyugtalanságot és lelkiismeretfurdalást okoznak: „*Aki e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.*” (Jk 4:4). Pilátus a császár barátja akart lenni, ezért Jézust halálra ítélte. (Jn 19:12). Végül a császár barátságát is elveszítette és száműzetésben halt meg.

Smirna hívői kegyetlenül üldözve voltak. Smirna minden idők üldözött egyházának képe.

Ma nálunk nincs fizikai üldöztetés, de vannak pszichikai nyomások. Ez egy szellemi harc önmagunkban az igazságért, a bibliai értékekért, az Ige iránti hűségért, az Isten iránti engedelmisségért, a kompromisszumok nélküli állásfoglalásért, az Isten akarata szerinti döntésekért. Azután itt vannak a kísértések, a világ bűnös gyönyöreinek csábítása. Ha alkalmazkods, a világ szeretni fog, mert a világ szereti azt, ami az övé. „*De mivelhogy ti nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.*” (Jn 15:19). „*Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból. És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.*” (1Jn 2:15-17).

Előttünk a hűség útja van, még életünk árán is! Ehhez azonban ma kell letenni életünket. Az Úr Jézus Krisztus azt mondja: „*Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall?*” (Mt 16:25-26).

Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell. – Mivel Smirna, te kegyelmet kaptál... szenvedni. „*Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak, hogy higgyetek Őbenne, hanem hogy szenvedjete is Őérette.*” (Fil. 1:29).

„*Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek; sőt, a mennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessete. Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, amit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítete azt. Mert senki se szenvedjen közületek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztévő, vagy mint más dolgába avatkozó: Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyellje, sőt dicsőítse azért az Istent.*” (1Pt 4:12-16).

A világ számos részén (arab államokban, Indiában, Kínában) ma is van keresztyénüldözés.

Az üldöztetés soha nem ártott az egyháznak, sőt összeforrasztotta és tisztán tartotta azt, hogy még hatékonyabban közölhesse az evangélium üzenetét. A szentek vére magvétel.

Az üldöztetés „nem veszélyezteti” csak azokat, akik „kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban”, akik nem kötnek kompromisszumot és nem veszik fel a fenevad bélyegét. „*...mindazok, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak.*” (2Tim 3:12). Az üldöztetés nem „veszélyezteti” a félszívű hívőket, azokat valami mást fenyeget.

Pál apostol azt mondja, hogy a Krisztusért való szenvedés kegyelem: „*Néktek adatott az a kegyelem...*” (Fil 1:29). Tehát „nem veszélyeztetés”... - nem fenyegetés, hanem kegyelem. Az is, hogy valaki méltó legyen a vértanúságra. Azt hiszem, ezt a „kegyelmet” még meg fogjuk tapasztalni mi is. Legyünk erre felkészülve /pszichikailag is/!

„*Légy hű mind halálig, és neked adom az életnek koronáját.*” (Jel 2:10).

PERGÁMUMOT az Úr Jézus kijelentése jellemzi: *„Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, ahol a Sátán királyiszéke van; és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg... De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, akik a Bálám tanítását tartják... , és akik a Nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölök.”*

Először dicséret: *„az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az én hű bizonyosságomnak napjaiban sem, aki megölték nálatok.”*

Nem könnyű hűséges lenni ott, ahol a Sátán erődítménye van. Az Úr ezt tudja. Ez a pásztor és a gyülekezet nehéz körülmények között élt, ahol a bálványimádás koncentráltan volt jelen, maga a Sátán trónja. Ő leleplezte ezt az ördögi befolyást, és hitét megtartotta. A gyülekezetnek volt mártírja is.

Az Úr mégis megfeddi: *„...mert vannak ott nálad, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálámot tanította, hogy vessen botránykövet az Izrael fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak.”*

Mi a „Bálám tanítása”?

A történet 4M 25:1-9 és 31:16-ben van leírva. Amikor Bálák Moáb királyának kísérlete, hogy Bálám által megátkozza Izraelt, kudarcot vallott, Bálák Bálám tanácsára taktikát változtatott. Bálám nem tudta megátkozni Izraelt, mert Isten Izraelt meg akarta áldani. Bálámot azonban vonzotta a jutalom, az arany, amit nem akart elszalasztani. Ezért kapzsiságból kigondolta, hogy ha Moáb leányai az izraelitákat bálványimádáshoz és erkölcstelenséghez vezethetik, nem kell többetátkozni őket, mert maga Isten hoz rájuk ítéletet. Tehát Bálák kiválasztott vonzó moábita nőket, akik tudták, hogyan kell elámítani és megfertőzni Izrael fiait fizikailag és lelkileg. Így e napon 24 000 izraelita veszett el kard által.

Ezt nevezi Isten Bálám útjának. Ez az Isten Igéjétől való önkéntes eltérés, kompromisszum, a lelkiismeret megerőszakolása anyagi haszon vagy elismerés céljából. Bálám tanítása a kapzsiság, a prosperitás és népszerűség kompromisszumának tanítása – a gonoszság díja, a Bálám tévelygésének bére. (2Pt 2:15, Júda v. 11).

Ez a pásztor nem volt eléggé óvatos, és annak érdekében, hogy ne veszítse el népszerűségét, engedett az emberi nyomásnak, talán néhány „divatos trend” miatt, és jövedelmező haszonra való tekintettel szemet hunyva, feladta bibliai elveit, hagyta magát megvesztegetni és elvakítani. E világ szelleme, az erkölcstelenség és a mammon szelleme így bejutott a gyülekezetbe.

Bálám egy természetfeletti ajándékkal megáldott és egy korrupt karakterű szolgáló kombinációja. A mai egyházban egyre több ilyen szolgálatot és szolgálót látunk hasonló kombinációval és rejtett motivációval. Ezt kevésen ismerik be, mert *„csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?”* (Jer 17: 9). Bálámot a pénz szeretete és a népszerűség vágya kísértette, ami a végét jelentette. A pénz és dicsőségvágy miatt hajlandó volt veszni hagyni csodálatos szellemi adományát.

Az Úr Jézus mondta, hogy *„sokan (ilyen „Bálámok”) mondják majd nekem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben üztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nekik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.”* (Mt 7:22-23).

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (20. rész)

Az előző részben három gyülekezetet vettünk nagyító alá, a mai idők fókuszában: Efézus, Smirna és Pergámum. Most folytatjuk Thiatirával.

THIATIRÁT az Úr Jézus kijelentése jellemzi: *„Megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.”*

Thiatirának érdeme is volt: *„Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálodat, és hitedet és tűrésedet, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél. De...”*

Tudom a te dolgaidat... Nem vagy lusta, tudom, látom. Látom a hitedet. Neked van hited, türelmes vagy...

A pásztor boldog érzéssel mondja: *„Uram, Te látod a szeretetemet? A szolgálatomat? A türelmemet?”*

Az Úr folytatja: *„De van valami kevés panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.”*

Thiatirában a gyülekezetben volt egy asszony, akit az Úr Jézus Jézabelnek nevezett. A pásztor ennek az asszonynak, akit az Úr Jézabelhez hasonlít, megengedte, hogy prófétáljon. Ez a hamis prófétanő a pásztor felett uralkodott, úgy, ahogy Jézabel uralkodott egykor Akháb király felett, és manipulálta a gyülekezet véneit, presbitereit.

Jézabel Ószövetségi személy volt, Akháb király felesége, pogány nő, Sidon királyának lánya. Nem volt zsidó, nem volt mit keresnie a Dávid trónján. Bálványimádó és gyilkos volt. Magával hozta Izraelbe bálványait és prófétáit, bevezette Baál bálvány tiszteletét és megölette az Úr prófétáit.

Thiatirában ez az asszony azt állította magáról, hogy próféta, de itt az Úr azt mondja róla, hogy Jézabel, aki *„tanítja és elhitei Isten szolgálóit, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.”*

Ez a nő nem a gyülekezet egyszerű tagjait vezette félre, hanem a szolgálókat a gyülekezet előjáróit. Hogy-hogy nem ismerte fel a pásztor ezt a helyzetet? Hiányzott neki a lelkek megkülönböztetésének lelkiadománya? Vagy az asszony valamilyen érzelmi viszonyban volt a pásztorral, vagy valamilyen más elfogultság kötötte hozzá? A család, a rokonság, az érzelmi kapcsolatok gyakran előkészítik a bűn útját. Hogy nézhette a pásztor bezárt szemmel ezt a tévelygést? Miért nem volt bátorsága, hogy megintse és leállítsa a hamis prófétanőt?

Egy gyülekezet pásztorának nem elég a jó beszédképesség, mert ha nem képes megkülönböztetni a szellemi befolyásokat, hamis tanítások és idegen szellemi erők juthatnak be és nyerhetnek teret az egyházban. Ha ennek a pásztornak lett volna ez az ajándéka, Jézabel le lett volna leplezve.

Olyan időben élünk, amikor sokféle befolyás ér bennünket. Nekünk is vannak különböző véleményeink, gondolataink, vágyaink, érzéseink, szenvedélyeink, reakcióink. Hogyan reagáljunk, beszéljünk vagy cselekedjünk egyes helyzetekben? Nem mindegy, hogy milyen a hozzáállásunk, véleményünk, és hogy milyen döntéseket hozunk? Mert döntéseinknek vannak következményei: *„Amit vet az ember, azt aratja is.”* (Gal 6:7).

Korunkban a társadalomban az erkölcsi normák tekintélye nagy válságban van. Kit érdekel ma, hogy mi a helyes, a jó vagy szép, a tisztességes, illedelmes vagy tisztességtelen? Mindenki fogyasztja azt, amit mások fogyasztanak, és meg se próbálja felismerni, megkülönböztetni, nem is gondolkodik rajta, hogy az jó, hasznos, vagy káros és milyen következményekkel jár. Hiányzik a megkülönböztetés képessége.

Ami valamikor nem volt normális dolog, az ma már nem csak hogy normálissá vált, hanem olyan normává, amely arra kényszerít bennünket, hogy a világ e normái szerint éljünk. Mert ha nem, akkor a dzsungel törvényei lehengetnek minket.

Olyan időben élünk, amikor szellemi téren a gonosz az egész világon úgy terjed, mint a vírus a levegőben. Járványok ellen el lehet rendelni különböző karanténintézkedéseket, de ahogy a szelet nem lehet elfogni és karanténba zárni, a gonoszt és a bűnt sem lehet megállítani. Ez a szél a mai generációhoz halálos vírust hoz, amelyet relativizmusnak és individualizmusnak neveznek. A relativizmus azt vallja, hogy nincs a világon abszolút igazság, minden csak relatív. Nincsenek szilárd erkölcsi értékek, szabályok, amelyek az ember életét és kapcsolatait szabályozzák. Az individualizmus azt jelenti, hogy az erkölcsi normákat mindenki saját maga határozza meg érdekei, véleményei, érzései, hangulatai stb. szerint.

Az Jézus Krisztus Egyházában azonban nem teheti mindenki azt, ami az ember szemében jónak, igaznak látszik, hanem azt, ami jó és igaz az Úr szemében! Mert Ő az, aki Igéjében meghatározza, mi a helyes és helytelen, jó vagy rossz, tisztességes vagy tisztességtelen. A Biblia nem azt veszi mércének, hogy az egyes gyülekezetekben *„mi hogyan történik”*, hanem meghatározza, hogy *„minek hogyan kell lennie”!*

Thiatirát az Úr bűnbánatra szólította fel: *„Aadtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg.”*

Aadtam neki időt. Jézabel azonban nem használta ki ezt a lehetőséget. Már nincs több ideje, nincs többé lehetősége megtérni. Most már jön az ítélet: *„Íme én ágyba vetem őt, és azokat, akik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből.”*

„És az ő fiait megölöm halállal...” Nem a test szerinti, hanem szellemi fiait. Azokat, akik követték, támogatták, akik nem fordultak el tőle. Nyilvánosan, azért, hogy megtudják a gyülekezetek, hogy Isten az, aki ítélkezett! *„Azokat is, akik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből.”* Ezeknek még van idejük, de Jézabelnek már nincs.

Buzdítás: *„Néktek pedig azt mondom és mind a többi Thiatirabelieknek is, akiknél nincsen e tudomány, és akik nem ismerik a sátán mélységeit, amint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet. Hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, míg eljövök.”*

A thiatirai gyülekezet félre lett vezetve, a pásztor és több szolgáló is félre lett vezetve, de voltak olyanok, akik nem hittek ennek az asszonynak. Illés idején is volt 7000 lélek, akik nem hajtottak térdet a Baál előtt. Ennek a maradéknak mondja az Úr: *„Tartsd meg, ami nálad van!”* Milyen elégtétel volt ez azok számára, akik Jézabel alatt el voltak nyomva, amikor a pásztor a gyülekezet előtt felolvasta: *„Tartsátok meg, ami nálatok van! Vigyázzatok tiszta lelki ruhátokra! Ne szennyezzétek azt be!”*

SÁRDIST az a kijelentés jellemzi, hogy *„Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy...”* „...mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek. De van Sárdisban egy kevés neved, azoké akik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.”

„Az a neved, hogy élsz, de halott vagy!” Van hírneved, hogy élsz, hogy fel tudod támasztani a halottakat, miközben te magad halott vagy!

„Az a neved, hogy élsz...” – Sajnos a valóság más volt: *„...halott vagy!”* – Te magadról azt gondold, hogy élsz, de a valóság más. Az Úr azt mondja, hogy halott vagy. *„Mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek.”*

Testvérek! Érdekel minket, hogy az Úr mit gondol lelki állapotunkról? Tragédia, ha valaki csak Isten trónja előtt tudja majd meg, hogy egész életében becsapta magát.

Manapság divatos a gyülekezeteknek különböző hangzatos neveket adni: Agapé gyülekezet, Kármel, Filadelfia, Élim gyülekezet stb. Ez kifejezheti az egyes gyülekezetnek valamilyen vízióját, célját, törekvését. A név azonban nem mindig tükrözi a gyülekezet valódi szellemi állapotát. Biztosan egy gyülekezet sem adná magának a „Laodicea” nevet.

Mi lenne, ha az Úr megjelenne köztünk és azt mondaná a gyülekezetnek, vagy valakinek, hogy: „Az a neved, hogy élsz, de halott vagy!” Ez biztosan nem lenne hízelgő megállapítás, de mégis Isten kegyelmének megnyilvánulása lenne.

Gondolkozz el rajta: „*Mi igazolja, hogy élő kapcsolatod van Istennel?*”

Az Istennel való személyes kapcsolat megszakadása fokozatos folyamat. Sárdisban vannak olyanok, akik már meghaltak, vannak olyanok, akik haló félben vannak, szellemileg haldokolnak, és vannak néhányan olyanok, akik élnek, mert nem fertőztették meg ruháikat.

Az Istennel való személyes kapcsolat megszakadásának oka van. Egyesek „... *nem fertőztették meg ruháikat.*” Ezek az élő keresztyének. Ebből arra a következtethetünk, hogy a fokozatos szellemi haldoklás oka a „*lelki ruha megfertőztetése.*”

De van megoldás. A megoldás a megtérés. Sárdisnak még van esélye arra, hogy meghallja, „mit mond a Lélek a gyülekezeteknek”.

Felhívás, figyelmeztetés: „*Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak!*” „*Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.*”

„*Erősítsd meg azokat, akik haldokolnak!*” Ezt Pál apostol így fejezi ki: „*Intsétek a rendetleneket, bátorítsátok a félelmes szívűeket, gyámolítsátok az erőtlenekeket!*” (1Tes 5:14). Talán a szeretet injekciója segít nekik.

Lehet, hogy valaki tiltakozhat: „*Minek ennyi intés? Mi nem így ismertük meg az Úr Jézust! Mi úgy ismertük meg Őt, hogy Ő szerető, alázatos, megbocsátó... Prédikátor testvér, te eltúlzod a dolgot!*” Lehet, hogy ezek az intő szavak nem vonatkoznak Rád, de lehet, hogy valakinek segítenek. Nézz magadba, Te élő keresztyén vagy? Nem alszol? Élsz? Melyek az élet jelei? Az Isten iránti éhség, vágy, szolgálat, gyümölcs, tisztaság ...

Az én imádságom: „*Uram, őrizd meg attól, hogy a Veled való közösségem megszakadjon!*”

FILADELFIÁNAK az Úr azt mondja: „*Tudom, hogy kevés erőd van, és megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet.*” „*Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait.*”

E gyülekezet ellen az Úrnak nincs semmilyen kifogása.

Ezt a gyülekezetet az jellemzi, amit a Filadelfia név jelent: testvéri szeretet.

„*Tudom a te dolgaidat...*” Laodicea nem örül annak, hogy az Úr mindent tud, de Filadelfia örül.

„*Adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat.*” Van lehetőséged be és kijárni, van lehetőséged időt tölteni Isten jelenlétében. Egy nyitott ajtó van előtted, hogy cselekedd a hit cselekedeteit, az Úr veled lesz! „*Boldog az az ember, aki..., - minden munkájában jó szerencsés lesz.*” (Zsolt 1:1,3).

„*Tudom, hogy kevés erőd van, de hű vagy!*” - mondja az Úr. Erőtlennek érzed magad, ezért tisztában vagy azzal, hogy rá vagy utalva az Úrra, és óvatos vagy, míg mások, akik magabiztosak, nem óvatosak és elesnek.

Mi az, ami meghatja az Urat? A mi erőnk, teljesítményünk? Dicséretünk?... Miben gyönyörködik az Úr? „*Nem paripák erejében telik kedve, nem is a férfi lábszáraiban (izmaiban) gyönyörködik. Az Őt félőkben gyönyörködik az Úr, akik kegyelmében reménykednek.*” (Zsolt 147:10-11). Ezért „*aki dicsekedik azzal dicsekedjék, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr.*” (Jer 9:24).

„*Kevés erőd van, de megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet...*” Ez a pásztor erőtlensége ellenére megtartotta az Úr szavát, de a gyülekezet is. Az Úr nem erős tulajdonságait és képességeit hangsúlyozza, hanem a gyengeségben is bizonyított hűségét.

E gyülekezet ellen az Úrnak nincs semmilyen kifogása. Áldott az a gyülekezet, amelyhez az Úrnak nincs kifogása. Áldott minden hívő, akinek az Úr ilyen bizonyítványt állít ki, mint ennek a pásztornak Filadelfiában.

MILYEN A MI BIZONYÍTVÁNYUNK AZ ÚRTÓL?

A LAODICEAI gyülekezet ellen az Úrnak csak panasza van: *„Nem vagy sem hideg, sem hév! Mivel lágymeleg vagy, kivetlek téged az én számból! Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen...”*

Laodicea a mai egyházi korszak domináns gyülekezeteinek hű képe, az Úr Jézus Krisztus eljövetele előtti utolsó idők egyházának képe. EZÉRT EZT A GYÜLEKEZETET MÉG KÜLÖN, RÉSZLETESEBBEN MEG FOGJUK VIZSGÁLNI.

MINDEN HÍVŐ MEGTAPASZTALHATJA ÉLETÉBEN MIND A HÉT GYÜLEKEZETRE JELLEMZŐ ÁLLAPOTOT, AZONBAN LEGFONTOSABB E FOLYAMATNAK A VÉGE. Keresztyén életének kezdetén az ember lehet buzgó, ég az első szeretettől, amit később elhagyhat, mint az efézusi gyülekezet. Azután jön a próbák tüze, mint Smirnában, és a hívő felébred a kihűlt első szeretet állapotából. Később ismét történhetnek elhajlások, mint Pergámum és a Thiatira esetében, és az ember már szinte teljesen a világban van, távol Istentől. Akkor magába szállhat, és elkezdhet templomba, gyülekezetbe járni. Ez azonban lehet csak formális vallásosság, élet nélkül, Sárdis állapota: *„Az a neved, hogy élsz, de halott vagy.”* Ebből az állapotból kétféle út van: Vagy végleges eltávolodás Istentől (*„Mivel lágymeleg vagy, kivetlek téged az én számból!”*), vagypedig a megtérés és az eredeti első szeretethez való teljes visszatérés, amelynek képe a filadelfiai gyülekezet.

Aki füle van, hallja, mit mond a Lélek gyülekezeteknek!

Kedves pásztor, a gyülekezet „őrangyala”! Testvér! Gyülekezet! Melyik gyülekezetéhez hasonlít a Te lelki állapotod?

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (21. rész)

Kedves Barátaim!

Lassan közeledünk elmélkedéseim végéhez. (Ez a mai még nem az utolsó.) Hiszen a járvány is lassan vége felé közeledik. Legalábbis itt nálunk. Vagy legalábbis egyelőre? Mert egyre többet lehet hallani a második hullámról. Minden esetre pillanatnyilag úgy tűnik, hogy fokozatosan visszatér minden a régi kerékvágásba. A vírus azonban a világon egyre inkább terjed. A statisztika szerint két hét alatt (június 11-25-ig) a fertőzöttek száma a világon további 2,2 millióval (összesen 9,7 millió), a halálesetek száma pedig 70 ezerrel (összesen 490 000) emelkedett!

Most szeretném folytatni a kérdést: HOGYAN BÁNIK ISTEN AZ EGYHÁZZAL?

Szüksége van egyáltalán az Egyháznak arra, hogy Isten még foglalkozzon vele, vagypedig az Egyház már készen van az Úr visszajövetelére? Az Egyház már dicsőséges és győzedelmes, „szepülő vagy sömörködés” nélkül való? Szent és tökéletes (Ef 5:27), amelyet az Úr látni akar? Gondolom, egyetértetek válaszómmal, hogy még nem!

Az előző két részben azt mondtuk, hogy a hét gyülekezet csoportja Jézus Krisztus mindenkori Egyházának képe. Eddig részletesebben megvizsgáltunk hat gyülekezetet a mai idők fókuszában. Még hátra van Laodícea.

Most röviden összefoglaljuk E GYÜLEKEZETEK JELLEMZŐIT, azután majd folytatjuk Laodiceával:

AZ EFÉZUSI gyülekezetet az Úr Jézus kijelentése jellemzi: „*Elhagytad az első szeretetedet.*” Ma is vannak keresztények és gyülekezetek, amelyek valamikor buzgók voltak, de elhagyták első szeretetüket.

SMIRNA egy szegény, szenvedő, üldözött, de hű egyházat képvisel – AZ ÚR PANASZA ÉS DORGÁLÁSA NÉLKÜL. Ma a világ számos részén kegyetlenül üldözik a keresztyéneket, míg nálunk egyelőre nincs fizikai üldöztetés. Vannak azonban szellemi harcok, küzdelmek és pszichikai nyomások.

PERGÁMUMOT az Úr Jézus kijelentése jellemzi: „*Eltűröd Bálám hamis tanítását.*” Bálám természetfeletti ajándékkal rendelkező karizmatikus volt, de romlott, korrupt karakterrel. Ismersz ma ilyen „szolgálókat”?

THIATIRÁT az Úr kijelentése jellemzi: „*Megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse szolgálómat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.*” Bálványimádás és szellemi paráznaság az egyházban.

A SARDIST a következő megállapítás jellemzi: „*Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz (hogy keresztyén vagy), de halott vagy... van azonban Sárdisban néhány személy, akik nem fertőztették meg a ruháikat.*”

FILADELFIÁNAK az Úr azt mondja – PANASZ ÉS DORGÁLÁS NÉLKÜL: „*Tudom, hogy kevés erőd van, de megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet.*”

PRÓFÉTAI SZEMPONTBÓL ezeknek az gyülekezeteknek a képei az EGYHÁZTÖRTÉNELEM HÉT IDŐSZAKÁT ábrázolják.

Az egyes egyházi irányzatok, amelyeket a gyülekezetek prófétailag képviselnek, fokozatosan jelentek meg az egyháztörténelem színterén, és MA MIND A HÉT KATEGÓRIA JELEN VAN. Az Apostolok cselekedeteinek könyvéből láthatjuk, hogyan éltek, mit tanítottak, mit hittek a korai keresztények, és milyen volt a gyakorlatuk. Az első század második felében azonban a gyülekezetekben már észrevehetőek voltak az első szeretet kihűlésének jelei (1Kor 3:3, Gal 5:15).

Ezt az apostoli kor utáni időszakot prófétailag (János apostol szempontjából) és történelmileg (a mi szempontunkból) EFÉZUS képviseli: „*Elhagytad az első szeretetedet!*” SMIRNA prófétailag és történelmileg a 2.-3. századbeli első keresztyénüldözések idejét reprezentálja. PERGÁMUM azt az időszakot képviseli, amikor a keresztyénség kötelező államvallássá vált a Római Birodalomban, és pogány bálványok és filozófiák kerültek be az egyházba – a Római Állami Egyházba. THIATIRA az egyháztörténelemben a bibliai keresztyénségtől a bálványimádat felé való még nagyobb elhajlásnak az előképe, amikor megalakult az Egyházi Állam. Azután jött a reformáció, amelynek SARDIS volt az előképe. A reformáció jól indult, de nem volt teljes. FILADELFIA a 18. és 19. századbeli ébredési és missziós mozgalmakat ábrázolja, amelyek folytatták a reformáció által megkezdett, az eredeti bibliai értékekhez való visszatérést. Mint már említettük, LAODICEA az Úr Jézus Krisztus eljövetele előtti utolsó idők egyháza domináns irányzatának képe.

János apostol leírja, hogy amikor száműzetésben volt Pathmos szigetén, elragadtatásban látta járnai az Úr Jézust hét arany gyertyatartó között, Aki jobb kezében hét csillagot tartott. Az Úr elmagyarázza Jánosnak, hogy a hét csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó pedig a hét gyülekezet, amelyekhez János a hét üzenetet írta. Az Úr Jézus dicsőségének látványa olyan hatalmas volt, hogy János meglepődve lábaihoz esett, mint egy halott. (Jel 1:12-20).

Nekünk gyakran nagyon torz képünk van az Úr Jézusról. Gyakran csak kedves, szerető, irgalmas szolgaként képzeljük el Őt, és elfelejtjük, hogy Ő szent, és nem követel tőlünk kevesebbet, mint a szentséget és megszentelődést. Szemei olyanok, mint a tűznek lángja. Tekintete áthatol mindenben, megvizsgálja bensőnk és ismeri, felfedi szívünk titkait és leleplezi motivációinkat. Ő jár az arany gyertyatartók között, jelen van népe között. Ő az, aki a gyertyatartókat megtisztítja, feltölti olajjal és a kanócot megigazgatja. A pislogó gyertyabelet azonban nem oltja ki. (Ézs 42:3, Mt 12:8).

Ma meglehet mindenkinek a saját (a Bibliától eltérő) véleménye, de egy napon mindannyiunknak a szemébe kell nézni, amelyek olyanok, mint a tűznek lángja. Egy nap Előtte elnémul minden nyelv, egyetlen mentség sem áll meg Előtte, és mi térdeinkre esünk Előtte, mint János. Minél távolabb van egy ember az Istentől, annál inkább bízik önmagában, annál inkább védi saját igazságát, de Isten szentségének tűzét senki sem tudja elviselni. Szentségének fényében nem állhat meg senki, és egy napon ezzel mindannyiunknak konfrontálnunk kell.

Ő most is jár az arany gyertyatartók között és figyel, lát mindent. A szeme olyan, mint a tűznek lángja. Jobb kezében tartja a hét csillagot, a „gyülekezet angyalait”, a pásztorokat, de mindenkit, téged és engem. Egy régebbi szlovák ének azt mondja, hogy: „*Olyan csodálatos Isten kezében lenni.*” - De vigyáznunk kell, hogy senki ki ne essen Isten kegyelméből (Gal 5:4, Zsid 12:15).

Az Úr Jézus mindent átható szemei e hét gyülekezet képében megvizsgálták és ma is vizsgálják Egyházának állapotát. Azért, hogy a gyülekezetek tudják, hogy Ő jelen van, mindent lát, mindent tud, és Előtte semmi sincs elrejtve. Lehet, hogy vallásosnak látszom, de Ő leleplez és megmutatja igazi állapotomat. Elrejtőzhetek lázas tevékenységeim mögé, elrejtőzhetek magam vagy mások elől, szépnek és jónak tüntethetem fel magam, de lehetek képmutató farizeus. Az, Aki előtt nincs titok, leveszi rólam az álarcot, és megmutatja igazi arcomat. **ÉS EZ MIND KEGYELEM!** Áldott az a lélek, akinek életében az Úr nem talál semmi kivetnivalót, mint például a Smirna és Filadelfia esetében.

Tehát előttünk van még Laodicea, amelyik dominánsan leginkább jellemzi a mai utolsó idők egyházának állapotát.

Be kell vallanom, hogy elmélkedéseim írásával elakadtam. Őszintén mondom, hogy az Úr Jézusnak a Laodiceai gyülekezetnek, és így a mai egyház domináns részének intézett üzenete annyira komoly, hogy vonakodtam folytatni írásomat.

Az Úrnak nagyon komoly fenntartásai vannak a Laodiceai gyülekezettel szemben, és attól tartok, hogy ha ezt alkalmazom a mai időkre, lehet, hogy néhányan nem értenek meg, és szavaimat ítékezésnek tekintik. De én nem ítélek senkit. Amikor mutatóujjammal rámutatok valamire, három ujjammal visszamutatok magamra, és a hüvelykujjam felfelé irányul. Ez azt jelenti, hogy én is Isten előtt állok, és saját életemet háromszor szigorúbban kell megvizsgálnom. Azt akarom mondani, hogy minden szót imádkozó szívvel írok, és azt szeretném, ha minden betűt áthatna az a szeretet, amely igazságot hoz szeretetben.

Már Pál apostol írta a Kolossé-belieknek, hogy nagy tusakodása van azokért, akik Laodiceában vannak (Kol 2:1). Nekem is nagy a tusakodásom azokért, „akik Laodiceában vannak”, és ezért van dilemmám, hogy folytassam-e az írást vagy sem!

Kedves Testvérem! Ha nem vagy Laodiceában, az Úr Jézus kritikus szavai nem Neked szólnak, és nincs miért megsértődnöd. Ha pedig mégis Laodiceában vagy, gondolkozz el az Úr Jézus szavain. És ha megsértődsz, akkor talán éppen ez bizonyítja, hogy nem vagy jó lelki állapotban.

Írtam, hogy minden hívő, pásztor és gyülekezet e hét gyülekezet valamelyik kategóriájába tartozik. Azt is, hogy az Úr mindenkinek ad lehetőséget arra, hogy megváltozzon, hogy győzhessen és vele lehessen, amikor Ő jön. Vizsgálja meg mindenki magát Isten fényében, hogy hol van? Én nem tudom, nem ismerlek, se nem ítélek Téged. Neked kell tudnod, hogy hol vagy?

Lehet, hogy Efézusban vagy, mert elhagytad az első szeretetedet! Lehet, hogy valamilyen vetélytárs lépett közéd és az Úr közé? Valamilyen „harmadik”, amit megszerettél, mint ahogy Démas megszerette a világot. Az Úr (nem én) szólít fel: *„Emlékezzél meg, hogy honnan estél ki, és tarts bűnbánatot!”*

Lehet, hogy Smirnában vagy, és igazságtalanul szenvedsz a hited miatt. Talán fanatikusnak tartanak bibliai elveidhez való hűséged miatt, és megvetnek, mert nem kötsz kompromisszumot a bűnnel. Az Úr azonban buzdít Téged: *„Ismerem szenvedésedet és a szegénységedet – de gazdag vagy! – és azoknak káromkodását, akik azt mondják, hogy ők keresztyének, de nem azok, hanem a Sátán zsinagógája. Semmit ne félj attól, amit szenvedned kell! Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!”*

Pergámum és a Thiatira történelmileg a hamis tanítások és bálványimádások bölcsője volt az egyházban. Ha van valamilyen bálványod – de ki az, aki beismeri?! – könyörtelenül távolítsd el, és tedd az első helyre az Úr Jézust. Ha Pergámumban vagy, és olyan szellemi ajándékokkal vagy megáldva, mint a Bálám, ne tégy kompromisszumot a jövedelmező haszonért! Ha Thiatirában vagy, talán mint pásztor, akkor szükséged van a szellemi megkülönböztetés ajándékára. Légy Isten népének őrállója, amelyet az Úr bízott rád! A nyáj nem a tiéd, hanem az Úré. Ne légy béres, hanem pásztor! Vezessen a Szent Lélek, és ne szimpátiád, érzelmeid, vonzalmaid vagy más elfogultság.

Ha Sardisban vagy, talán valamilyen hagyományos felekezetben, nem tudom, hogy azok közé tartozik-e, akiknek csak a nevük az, hogy élnek (keresztények), de halottak, vagypedig egyike azon kevés embernek, akik nem szennyezték be ruháikat.

Ha Filadelfiában vagy, áldott vagy, mert az Úr tudja, hogy szereted Őt. Te vagy az, aki még ebben a nehéz utolsó időben is bizonyítani tudod, hogy szereted *„az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből, és szereted felebarátodat, mint önmagadat!”* (Mk 12:30-31). Egyszerűen, Te Filadelfia vagy – testvéri szeretet!

LAODICEA számára az Úrnak csak panasza van. Laodiceának ezt üzeni: „*Sem hideg nem vagy, sem hév..., mivel lágy meleg vagy, kivetlek téged az én számból. Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: Azt tanácslom neked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg. Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.*” (Jel 3:14-20).

LAODICEA történelmileg a mai egyházi korszak domináns gyülekezeteinek hű képe, az Úr Jézus Krisztus eljövetele előtti utolsó idők egyházának képe. Az okos és a balga szüzek elválasztódásának ideje, a polyva és a tiszta búza elválasztásának az ideje. Laodicea korszaka a múlt század második fele óta dominál az egyházban. A második világháború utáni Európa keleti részét az ateista oktatás, az evolúció és a „tudományos” materializmus bélyegezte meg, amelyek erős befolyása még ma is érzékelhető. A nyugati világot – az ún. „keresztyén” Európát és Amerikát – viszont a liberalizmus és a „fogyasztói” materializmus befolyásolta, amelynek gyümölcse a bűnözés és az erkölcstelenség növekedése volt. A politikai rendszerek megváltozása után ez a két áramlat találkozott, és mindkét áramlatból a negatív erők összefogtak és lehengettek a társadalmat. Míg az ún. „harmadik világ” pogány országainak (Afrika, Dél-Amerika) Egyháza életre kel, és a „smirnai” üldöztetés árán (Kína, India és az iszlám országok) gyarapodik és megszentelődik, a hagyományos keresztyén országok Egyháza az evangélium hirdetése lehetőségének rövid eufóriája után stagnálásba esett, és e világ szellemének erőteljes hatása alá, Laodicea állapotába került. Ez a tendencia ebben az évezredben, a posztmodernizmus korában, még erősebben megnyilvánul. Káosz van mind a politikai, mind a vallási világban, amelyben nagyon nehéz eligazodni. A társadalom állandóan keresi az igazi „demokrácia” útját egyfelől a liberalizmus, az anarchia, másrészt a diktatúra, a totalitarizmus között. A társadalmi rendszerek formái mindig váltakoznak. A régmúlt vallásos világában az „igazság” monopóliumának – nemcsak vallási, hanem politikai – irányát Thiatira „tévedhetetlen” egyházi hierarchiája határozta meg, amely ma is nosztalgiával vágyik elveszített befolyásának és politikai hatalmának visszaszerzésére. Manapság azonban erős vetélytársra talált a számos előre nyomuló keleti vallások, filozófiák és szekták formájában. A mai emberek már nem ateisták, hanem keresik a természetfeletti, szellemi dolgokat. Mivel sokan csalódtak a hagyományos intézményes keresztyénségben, ezen csalódások és sebek prizmáján keresztül néznek a „keresztyén” Istenre, és a varázslás, az ezoterika, a boszorkányság, a spiritualizmus és különféle okkult gyakorlatok felé fordulnak, amelyek által az ördög „csodálatos spirituális élményeket” kínál számukra.

Laodicea az elvilágiasodott egyház képe. Az egyszerűség eltűnt, a keresztyének a világhoz akarnak alkalmazkodni. Mint Laodiceában, sok mai ún. keresztyén is hasonlít a világ embereire. Nincs semmi különös, ami elválasztaná őket a világtól. Azt a keresztyént, aki Isten Igéjét meg akarja tartani, fanatikusnak tekintik, és egyáltalán nem illik bele a társadalomba.

Laodiceában az Úr kívül áll: „*Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.*”

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (22. rész)

Kedves Barátaim!

Az utolsó részben bevallottam, hogy dilemmában voltam: folytassam-e az írást vagy sem! Mert az Úr Jézus Laodiceának küldött üzenete olyan komoly, hogy annak megosztása és a mai időkre való alkalmazása nagy felelősséget és terhet jelent. Hasonlóképpen a nem megosztása is! Az elsőt választottam, tehát folytatom.

Ezt a terhet ismerték az Ószövetségi próféták is, akik gyakran nagyon népszerűtlen szerepet vállaltak magukra Isten népének figyelmeztetésével vagy intésével. Ahogy a 18. részben láttuk, „a könyvet”, Isten üzenetét meg kellett enniük, ami a gyomrukban megkeseredett.

Ezt a terhet János is megtapasztalta, akinek az Úr Jézus hét gyülekezethez intézett üzenetének leírása volt a feladata. Neki sem volt könnyű dolga, de miután találkozott a feltámadott Krisztus dicsőségével, nem volt más választása, mint hogy a feladatot teljesítse.

Említettem, hogy Pál apostol is tusakodott azokért, akik Laodiceában voltak. Már akkor! Igen, az első század második felében az első szeretet az egyházban már kezdett kihűlni. Mint Efézusban, úgy Laodiceában és más gyülekezetben is.

Pál apostol is kifejezte aggodalmát a korinthusi hívők miatt, és ezt írta nekik: *„Vajha elszenvednétek tőlem egy kevés balgatagságot! Sőt szenvedjete el engem is! Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé. Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől.”* (2Kor 11:1-3).

Számomra is nehéz feladat megírni azt, amit az Úrtól kaptam, és Pál szavaival én is kérek Titeket, hogy *„szenvedjete el tőlem egy kevés balgatagságot! Sőt szenvedjete el engem is! Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé.”* Tudom, hogy elszenvedtetek eddig is, hiányosságaim ellenére, némelyek (a naszvadi gyülekezet) már 35 éve 😊, vagy (feleségem és gyermekeim) még régebbtől 😊.

Lehet, hogy ezután már nem fogtok lájkolni 😊. Örülök ugyan, ha elmékedéseim áldást jelentenek Számotokra, de nem vágyom a lájkolásokra. Mert *„ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.”* (Gal 1:10).

Szeretnék azonban újból emlékeztetni Titeket, hogy most is kell tudni „disztingválni”. Ezek az elmékedések elsősorban a már érett keresztyének szólnak, nem pedig a lelki csecsemőknek. Mert *„az érettkorúaknak kemény eledel való, mint akiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzekeik a jó és rossz között való különbségtételre.”* (Zsid 5:14). A lelki csecsemőknek továbbra is tejszükségük, de az érett fiaknak már ez idő szerint tanítóknak kellene lenniük, és képeseknek kellene lenniük megemészteni a keményebb eledelt is. (Zsid 5:12).

Áttekintettük a hét gyülekezet jellegzetességeit, és láttuk, hogy közülük öt ellen – Smirna és Filadelfia kivételével – az Úr Jézusnak nagyon komoly fenntartásai és intései vannak. Most előttünk van Laodicea, amelyik a mai idők egyházának képe. Elismerem, hogy elég megterhelő annyi negatívumot mondani és olvasni Laodiceáról, mint amennyit már mondtunk (és ezt még folytatni fogjuk!), mindamellett tudom, hogy az olvasók közül sokan nem tartoznak ebbe a kategóriába. Bizonyára legjobb lenne, ha az Úr Jézus, Akinek szemei olyanok, mint a tűzláng, amikor megvizsgál minket, csak bátorító szavakat és dicséretet szólna hozzánk. Legalábbis az utolsó napon azt szeretném hallani szájából, hogy: *„Jól van jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.”* (Mt 25:21).

Azonban csak két ilyen gyülekezet létezik: Smirna és Filadelfia. Azt mondtuk, hogy Smirna az üldözött keresztyéneket ábrázolja, és úgy gondolom, nem igen választanánk az üldöztetést. Tehát a második lehetőség Filadelfia. Filadelfiáról elég keveset beszéltünk. Vannak ma ilyen gyülekezetek?

AZ EGÉSZSÉGES HELYI GYÜLEKEZET, FILADELFIA SZERETI IISTENT, AZ Ő IGÉJÉT, szeretik EGYMÁST, és a hitetleneket is. Az egészséges helyi gyülekezetnek EGÉSZSÉGES BIBLIAI TANÍTÁSA van mind a hit és az erkölcs területén.

Az Apostolok cselekedeteiről írott könyvben azt olvassuk, hogy a pünkösöd után az első keresztyének *„foglalatosok voltak az apostolok tudományában /tanításában/...”* (ApCsel 2:42). Akkor még nem volt Biblia, csak a zsidó Ószövetség és az apostolok tanították a hívőket. A Biblia igazságainak tanítása nagyon fontos. Sok keresztyén nem tudja, miért hisz abban, amiben hisz. A kérdésre: *„Mit hiszel?”* – így válaszolnak: *„Hiszem azt, amit az egyházam hisz!”* – *„És mi az, amiben az egyházad hisz?”* – *„Az egyházam abban hisz, amiben én hiszek!”* A keresztyének legnagyobb hiányossága az, hogy nem ismerik Isten Igéjét, a Bibliát, amelyik a keresztyén hit alapokmánya. Lehet, hogy ismernek néhány bibliai történetet, valamilyen dogmát, hagyományt vagy a katekizmus némelyik cikkelyét, és esetleg némelyik bibliai ígéretet. A Biblia általános tanítását azonban nem ismerik. Az egészséges gyülekezetnek jó bibliatanító programja van. Amikor Pál apostol Bereába ment, olyan embereket talált, akik *„nemesebb lelkűek voltak, mint a tesszalonikaiak, teljes készséggel fogadták az Igét, és napról napra kutatták az Írásokat, hogy vajon úgy vannak-e ezek.”* (ApCsel 17:11). Filadelfia szereti Isten Igéjét.

Az egészséges gyülekezetben SZERETETTELJES TESTVÉRI KAPCSOLATOK VANNAK. Filadelfia = testvéri szeretet! Filadelfiában nincs helye a rágalmazásnak, a haragnak és az ítélkezésnek. Van azonban gondoskodás, buzdítás és tanítás. A szeretetnek ebben a befogadó légkörében, a különböző múlttal rendelkező, különböző sebeket hordozó emberek, akik a világból jönnek, meggyógyulnak és átfornálódnak.

AZ EGÉSZSÉGES GYÜLEKEZET NÉHÁNY TOVÁBBI JELLEMZŐJE:

- 1) Egészséges – gyógyult – egyének /öröm, áldozatkészség, hajlandóság, személyes kapcsolat az Úrral/.
- 2) Egészséges gyülekezet vezetés. Egység, csapatmunka.
- 3) A gyülekezeti élet erkölcsi tisztasága.
- 4) Élő dicsőítés és őszinte, buzgó imaélet.
- 5) A Szent Lélek ajándékainak és erejének bibliai rendben való megnyilatkozása.
- 6) Missziós lelkület, az emberek megmentése iránti vágy, evangelizálás – életvitelünkkel és szavainkkal.
- 7) A gyülekezet és az egyház rászorultjairól való szociális gondoskodás.
- 8) Szociális és erkölcsi felelősségvállalás a társadalomban.

Ilyen gyülekezeti közösséget szeretnénk építeni. Ez a mi célunk és Isten víziója is. Vágyom az után, hogy gyülekezeteink olyan Filadelfiák legyenek, ahol ilyen szeretetközösségben sok megfáradt új hívő megtalálja lelki otthonát.

Egy ilyen „előétel” után folytathatjuk Laodicea-val.

Míg Filadelfia az okos szüzek képe, addig Laodicea a bolond szüzek képe. (Lásd a 9. részt - Az első feltámadás).

Az előző részt azzal a szomorú kijelentéssel fejeztük be, hogy Laodiceában az Úr kívül áll: *„Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő énvelem.”* (Jel 3:20).

Ezt a verset evangelizációkon szoktunk alkalmazni abban az értelemben, hogy az Úr Jézus kopogtat az emberek szívének ajtaján, és ha az ember Őt beengedi, Ő belép az életébe, Megváltója lesz, és az ember az örökkévalóságban, a mennyei nagy vacsorán majd Vele fog vacsorázni. A probléma az, hogy Laodiceában az Úr nem egy hitetlen ember szíve ajtajánál áll, hanem Egyháza gyülekezetének ajtajánál. Bent a dolgok és a tevékenységek zajlanak, de Jézus nincs bent. Ő kint áll és kopogtat.

Nem szeretem az erősen érzélgős, szentimentális kifejezéseket, nem akarok a hallgatók vagy az olvasók érzelmeire játszani, de próbáljuk elképzelni Jézust szomorúan kint állni. Érzed szívének csalódását és fájdalmát? Mint az Ézsaiás 5. részében láttuk Isten atyai szívét – ahogy bánkódott az Atya a szőlője miatt? Talán csak a fiú tudja felfogni, megismerni és megérteni az atyai szívét! A hitben érett fiú! Hasonlóan az Atya is örömmel látja, hogyha fia érett a hitben. *„Nincs nagyobb örömöm annál, mint amikor hallom, hogy gyermekeim az igazságban járnak.”* (3Jn 4.v.).

Laodicea számára így hangzik az Úr üzenete: *„Sem hideg nem vagy, sem hév... Így mivel lágymeleg vagy..., kivételk téged az én számból. Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: Azt tanácslom neked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg. Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.”* (Jel 3:14-20).

LAODICEA címére az Úrnak csak panasza van. Minden gyülekezet kapott – az intéseken kívül – valamilyen dicséretet is az Úrtól, csak Laodicea nem.

AZ ÚRNAK HÁROM NAGYON KOMOLY KIFOGÁSA VAN LAODICEÁVAL SZEMBEN:

- Langyosság, közömbösség
- Felfuvalkodás, büszkeség, megalégedettség
- Meztelenség és vakság

AZ ÚR JÉZUS ELSŐ KIFOGÁSA A LANGYOSSÁG, KÖZÖMBÖSSÉG: *„Sem hideg nem vagy, sem hév! Te langyos, lágymeleg vagy!”*

Laodicea városa földrajzi helyzetének volt egy hátránya, hogy az ivóvizet a 6 km-re fekvő Hierapolisból vezették le, ahol volt egy teraszos domb, amelyiken forró vizű forrás volt. A víz lépcsőzetesen folyt le a mederbe, és így részben lehűlt. Utána folyt tovább a mederben Laodiceába, ahol a víz már csak langyos volt. Az Úr ezt a képet használja a Laodiceai gyülekezet szellemi állapotának és prófétai értelemben az Egyház utolsó korszaka állapotának leírására.

Ez a gyülekezet valamikor buzgó volt, de később, amikor János apostol a Jelenések könyvét írta, már a lehűlés folyamata zajlott, akárcsak a hegyen lévő forró víznél. Az Úr Jézus azt mondja, hogy jobb lenne, ha hideg vagy forró lennél. Mert az, aki forró, Isten dolgai iránt buzgó. A hideg ugyan szikra nélküli, de lehet, hogy ezt az állapotot hamarabb felismeri, mint az, aki egykor buzgó volt, de langyossá vált. Ez még csak nem is keresi a megoldást, mert még nem hideg. Egy hideg /összetört szívű/ bűnös vagy ateista könnyebben meggyőzhető, mint egy önigazult vallásos ember vagy egy közömbös, langyos keresztyén, aki elvesztette buzgóságát.

Laodicea – Sokat mond a szó jelentése is: „laos” - nép (a „laikus” szó is ebből a gyökérből származik) és „dicea” - igaz, helyes, vélemény. Laodiceában Isten Igéje félre került, és az emberi véleményeket, a nép hangját tartották helyesnek. Hasonló jelentőségű a demokrácia is. Isten országa azonban nem demokrácia, hanem teokrácia (Isten uralkodása). A közelmúltban megfigyeltem, hogy néhány liberális politikus és újságíró kifejezetten fél a „teokráciától” Szlovákiában. Ők ugyan a „klérokráciára”, az egyházi (klérusi) uralomra gondolnak, de mi a teokráciáért imádkozunk az Úr imájában (Mi Atyánk): *„Jöjjön el a Te országod!”* Hiszem, hogy az egész emberiség részére a legjobb lenne, és a legjobb lesz, ha majd a Földön megvalósul Isten országa (teokrácia), az Úr Jézus ezeréves királysága! A teokraciának, Isten uralkodásának azonban már most érvényesülnie kell a keresztyének életében, Jézus Krisztus Egyházában.

Ha az emberi vélemények, szokások, a többség hangja elnyomja az Igazság szavát, az egyház, a gyülekezet Laodicea állapotába kerül. Nem az emberek véleménye, hanem a „*hű és igaz bizonyosság*” szavai: „*Igen és Ámen*”.

Laodiceában az igazságot nem tekintik abszolút igazságnak, „*Igennek és Ámennek*”. Laodiceában a (gyakran illetlen és erkölcsileg hiányolható) divatirányzatok, személyes liberális nézetek az irányadók, amelyek nem Isten Igéjével, hanem a világ életstílusával állnak összhangban. A jó és a rossz, a helyes és a helytelen, az igazság és a hamisság, a gyönyörű és csúnya... stb. fogalmak közti határ nem csak eltolódott, hanem elmosódott, eltűnt. Laodiceában minden „szuper” és minden „oké”! Az ilyen érvelés dominál: „*Nekem tetszik!*” – Még akkor is, ha Istennek nem tetszik. Vagy: „*Lehet, hogy ez nem a stílusod, de most ez a trendi...*” – Annak ellenére, hogy Isten Igéjének teljesen más a véleménye! Olyan időben élünk, amikor az igazság kellemetlen, a népszerű hazugság pedig megnyugtató! Az „igen”-t és a „nem”-et is igazságnak tekintik, és az igazság és a hazugság közötti határvonal elmosódott! – Szomorú!

LAODICEA LANGYOSSÁGA KÜLÖNÖSEN AZ ISTEN IGÉJE IRÁNTI KÖZÖMBÖS HOZZÁÁLLÁSÁBAN NYILVÁNUL MEG. Laodiceát nem érdekli Isten Igéje. Nem olvassa, nem szereti és nem ismeri a Bibliát. Csak aktivitásai vannak, szereti a zenét és a szórakoztató keresztyén programokat. Nem vagyok a jó keresztyén programok ellen, azonban elsősorban Isten Igéjének ismerete, őszinte szeretete és tisztelete mellett foglalok állást.

Isten azt mondja: „*Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetted a tudományt, én is megvetlek téged, hogy papom ne légy. És mivelhogy elfeledkeztél Istened törvényéről, elfeledkezem én is a te fiaidról.*” (Hóseás 4:6).

Az Úr Jézus mondta Izrael vallásos vezetőinek: „*Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát.*” (Mt 22:29). Isten Igéjének ismerete és szeretete nélkül Isten népe elvész és tévelyeg.

Emlékszem, hogy idős emberek, akiknek nem volt talán csak két elemi iskolai végzettségük, az is csak télen, esténként petróleumlámpánál olvasták (szótagolták!) a Bibliát. Azért, mert olyan nagy vágyuk és éhségük volt Isten Igéje iránt. Hiszen a Biblia évszázadok óta tiltott könyv volt úgy egyházi, mint a párthatóságok részéről. És amit elolvastak és megértettek, meg is tették. Hallottam, amikor az egyik testvér elmondta, hogy olyan kegyelmet kapott Istentől, hogy neki elég volt, hogy valamit a Bibliában egyszer elolvasott és megértett, vagy ha a Szent Lélek valami bibliai igazságról vagy Isten Igéjének követelményéről meggyőzte, azt ő meg is tette. Istennek semmit nem kellett neki kétszer mondania. Úgy gondolom, hogy igazat mondott, mert alázatos és áldott életű szolgája volt Istennek.

Sokan kezdik el olvasni a Bibliát, de egy idő után félreteszik, mert úgymond, sok olyan dolog van ott, amit nem értenek. Ez nem így van! Egy idős bácsi egyszer elkezdte olvasni a Bibliát, és hirtelen megdöbbsent: „*Figyelj, asszony! Ha igaz az, ami itt írva van, akkor mi mindketten örökre elvesztünk!*” – Az olvasást azonban nem hagyta abba, és kis idő múlva hirtelen felkiáltott: „*Figyelj, asszony! Ha igaz az, ami itt írva van, akkor meg vagyunk mentve!*”

Ezek az egyszerű emberek nemcsak olvastak és szerették a Bibliát, hanem életükben Isten erejét is megtapasztalták. Buzgó imádkozók voltak, és amikor összejöttek imádkozni, Isten betöltötte őket Szent Lélekkel úgy, mint az első keresztyéneket Jeruzsálemben. Nagyon vágyakoztak Isten iránt. Hajlandóak voltak néhány kilométert gyalogolni – még télen térdig érő hóban is – csakhogy eljussanak Isten népének gyülekezetébe.

Hallottam egy történetet, hogy egy idős testvér a prédikáció alatt ragyogott az örömtől, és majdnem ugrálva, a térdét csapkodva állandóan ezt ismételte: „*Megérte! Megérte!*” A prédikátor ezt észrevette, és az istentisztelet után megkérdezte: „*Mondd már meg, mit jelent az, hogy: Megérte!?*” A bácsi elmondta, hogy érdemes volt eladni kedvenc kecskéjét, hogy legyen pénze a vonatra, és eljöhessen a gyülekezetbe.

Ma már, néhány élő tanú kivételével, nem ismerjük a petróleumlámpát. A petróleumlámpa kanóccával együtt Filadelfia Isten Igéje iránti lángja is kialudt, és Laodiceává lett.

Laodiceai! Nem akarsz visszatérni Isten Igéjéhez? Izrael történelmében (de ide érthetjük az Egyház történelmét is) minden szellemi megújulás, ébredés azzal kezdődött, hogy Isten népe újra felfedezte Isten törvényét, Isten Igéjét, és életükben a Biblia az őt megillető első helyre került.

Isten Igéjének ismerete, őszinte tanulmányozása és szeretete nélkül hamis- és tévtanítások ütök fel fejüket, és növekszik a gyülekezetek fluktuációja. Az emberek az egyik ajtón a gyülekezetbe bemennek, a másikon pedig ki.

Isten Igéjének ismerete nélkül nem lehet megvizsgálni és megkülönböztetni a különböző megnyilvánulásokat, lelki ajándékokat, se a prófétálást. Mert ha egy „próféta” beszédéhez hozzámondja a „Jézus nevében” formulát, vagy „*azt mondja a Szent Lélek*”, akkor az fellebbezhetetlen. Végül is senki sem akar a Szent Lélek ellen vétkezni. Úgy gondolom, hogy egy ilyen prófétáló személy hasznosabb és hitelesebb lenne, ha jobban meggyökerezne Isten Igéjében, és engedné magát formálni. Mert „*a prófétalelkek engednek a prófétáknak.*” (1Kor 14:32).

Isten Igéje felszólít a dolgok, a próféciák megítélésére: „*A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek; és a többiek ítéljék meg.*” (1Kor 14:29). „*A prófétálást meg ne vessétek, mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok!*” (1Tes 5:20-21). „*Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-é; mert sok hamis próféta jött ki a világba.*” (1Jn 4:1).

Ez azért is fontos, mert, ahogy egyik barátom szokta mondani: „*Vannak, akik Lélekből prófétálnak, mások pedig hasból. Néha pedig a Lélekből és a hasból is! És ezt meg kell különböztetni, meg kell ítélni, és ami jó, azt megtartani.*” Hiszem, hogy egy őszinte keresztyén sem állíthatja, hogy a természetfeletti megnyilvánulásokat, ajándékokat nem kell megítélni. Isten szolgálói soha nem sértődnek meg, és nem félnek az ellenőrzéstől. Ami Istentől van, az megáll, ami pedig nincs Istentől, azt legyen eltávolítva.

Ha „*Isten jelenlétének*” megnyilvánulásait Isten Igéje fölé helyezzük, megfosztjuk a Bibliát legfelsőbb autoritásától, mert Isten soha nem mond ellent Igéjének. Ha így tenne, akkor nem lenne mérce megítélni, hogy mi van Istentől és mi nem!

Az Úr Jézus mind a hét gyülekezetnek mondja: „*Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.*”

Van fülünk meghallani Isten hangját? Van jó hallásunk megkülönböztetni a tiszta hangokat a hamis, disszonáns hangoktól? Lehet, hogy azt mondod, hogy nem vagy zenész. A szellemi hallás kialakulását és finomulását akkor is gyakorolni kell. És ez lehetséges.

Hadd mondjak el egy történetet: Egy nagy szimfonikus zenekar egyszer külföldön turnézott. Este egy nagy koncertteremben volt koncertjük, és az egyik hegedűs tévedésből „Fisz” helyett „F” hangot játszott. Tévedését észre is vette, és a karmesterre pillantott, aki szemrebbenés nélkül tovább vezényelt. A hegedűs fellélegzett: „*Ó, a karmester nem vette észre.*” És játszott tovább. Másnap délelőtt kimentek sétálni a városba. A hegedűs és a karmester ott összetalálkoztak, és a karmester diszkréten csak annyit súgott oda neki: „*Kollégaúr, tegnap az Fisz volt!*” A karmester mégiscsak észrevette a hamis hangot.

Milyen szép, ha harmónia, összhang, egység van a gyülekezetben disszonancia és hamisság nélkül. Isten oda küldi áldását (Zsolt 133:3).

A harmonikus gyülekezeti élethez jól ismernünk kell a kottát, esetünkben Isten Igéjét, a Bibliát.

A második feltétel az, hogy figyeljünk a karmesterre és engedelmeskedjünk neki, esetünkben a Szent Léleknek.

A harmadik feltétel pedig a kifinomult hallás. Ez időbe telhet, de lehetséges. Mindenki javíthatja szellemi hallását.

Ezt egy példával szeretném illusztrálni. Régebben gyülekezetünkben volt énekkarunk. Nem csináltunk felvételi énekpróbákat, mindenkit befogadtunk, aki szeretett volna énekelni. Volt egy kedves testvér, akinek nem volt hangja, sem hallása, a hangjegyeket sem ismerete, csak hogy felfelé vagy lefelé mennek, és aszerint próbált intonálni és énekelni. Egyszer az énekpróba során magamhoz hívtam, hogy álljon oda elém, mellkasomhoz húzva átöleltem, hogy hangszálaink és rekeszizmaink együtt rezonáljanak. Fokozatosan át tudta venni hangszálaim frekvenciáit, és egészen jól megtanulta énekelni a harmadik hangot, a tenort.

Szeretném, ha megértenétek és érzékelnétek, hogy szavaimat nem az ítélkezés, hanem a szeretet motiválja: *„...az igazságot követvén /szólván/ szeretetben, mindenestől fogva nevekedjünk Abban, aki a fej, a Krisztusban.“* (Ef 4:15).

A tények megállapítása, konstatálása és a dolgok megítélése, megkülönböztetése nem ítélkezés. A dolgok megítélése, megkülönböztetése nagyon fontos, mert *„jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak; akik a sötétséget világossággá s a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserűt édessé, s az édest keserűvé!“* (Iz 5:20).

1Jn 4:1 *„Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-é; mert sok hamis próféta jött ki a világba.“*

Az Úr Jézus azt mondta, hogy eljövetele előtt *„hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és jeleket és csodákat tesznek, hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is.“* (Mt 24:11, Mk 13:22). *„Gyümölcseikről ismeritek meg őket.“* (Mt 7:16).

2Tesz 2:10-12 *„...mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő üdvösségükre..., Isten rájuk bocsátja a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy kárhoztattassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.“*

A dolgok megítélése, megkülönböztetése olyan, mint a sebész kése – elválasztja a beteg szöveteket az egészségesektől. Ahogy meg van írva: *„Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.“* (Zsid 4:12).

A dolgok megítélése nagyon fontos, és erre Pál apostol felhív minket: *„Mindent megpróbáljátok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjete!“* (1Tesz 5:21-22).

A hamis bankjegyek felismeréséhez nagyon pontosan kell ismerni a valódi bankjegyek minden ismertető jelét. Minden bankjegy, amelyik ettől eltérő, hamis!

A mérgezéshez elég egy pohár tiszta vízbe cseppenteni egy csepp mérget, még akkor is, ha az üvegecskén a MÉZ felirat van!

Pál apostol a dolgok megvizsgálásához, megkülönböztetéséhez hasznos utasítást ad:: *„Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket.. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy MEGVIZSGÁLJÁTOK, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.“* (Róm 12:1-2).

Az Isten szerinti jó és a rossz dolgok megvizsgálásának képességéhez, Isten jó, kedves és tökéletes akaratának megismeréséhez szükség van elsősorban újjászületett és Szent Lélek által megszentelt lelkiismeretre.

Ezen kívül Pál apostol idézett szavai alapján szükséges:

- odaszánni magunkat Istennek kedves, élő és szent áldozatul, okos istentisztelet céljából,
- hogy ne szabjuk magunkat e világhoz,
- hogy változzunk el a mi elménk, gondolkodásunk megújulása által.

Azért, mert ha nem szánjuk oda magunkat Istennek kedves, élő és szent áldozatul, hogy istentiszteletünk „okos” legyen, ha e világhoz szabjuk magunkat, és ha nem változunk el elménk, gondolkodásunk megújulása által, NEM LESZÜNK KÉPESEK MEGKÜLÖNBÖZTETNI, hogy mi Istennek jó (számunkra a legjobb!), kedves és tökéletes akarata.

A dolgok megkülönböztetéséhez szükség van Isten Igéjére, mint egészséges szellemi táplálékra.

Pál apostol a korinthusiaknak írja, hogy: *„...nem szólhattam néktek, atyámfiai, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. Tejnek italával tápláltalak titeket és nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna meg, sőt még most sem bírjátok meg: Mert még testiek vagytok.”* (1Kor 3:1-3).

Pál apostol leveleiben megkülönbözteti e testies keresztyént a lelkeiktől. A testies keresztyén a szeretetteljes intést is ítélkezésnek veszi. Mert testies!

Gyakran idézzük a Róm 8:1 verset: *„Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak...”* – és itt megállunk. Halleluja, már semmi kárhoztatás! De Pál apostol megy tovább és megmagyarázza: *„...akik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint.”* Azt is megmagyarázza, hogy kik azok, akik test szerint járnak, és kik azok, akik Lélek szerint (5.v.): *„Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Lélek szerint valók pedig a Lélek dolgaira.”*

„Érzéki (testies) ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképen ítéltetnek meg. A LELKI EMBER AZONBAN MINDENT MEGÍTÉL, de ő senkitől sem ítéltetik meg.” (1Kor 2:14-15).

A Zsid 5:12-14ben olvasunk a lelki megkülönböztetés érzéke kifejlődésének szükségességéről: *„Mert ez idő szerint már tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, akiknek tejre van szükségetek és nem kemény eledelre. Mert mindaz, aki tejjel él, járatlan az igazságnak beszédiben, mivelhogy kiskorú: Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzékeik a jó és rossz között való különbségtételre.”*

MILYENEK EZEK A KIFEJLETT ÉS GYAKORLOTT ÉRZÉKEK?

Tudjátok, mi ez? – Kohógáz tartály a kassai vasműben. Ott dolgoztam majdnem 11 évig, mint gépész. A berendezést nagyon jól kellett ismernünk. Magassága 112 méter, átmerője 67 méter. Ez egy olyan „fazék”, amibe „beleesett a fedő”, ami alatt kohógáz van. Ez egy erősen mérgező, szagtalan gáz, ami szénmonoxidot tartalmaz. Minden műszak alatt egyszer lifttel felkellett mennünk a tetőre, és onnan kettőnek leereszkedni a „fedőre”, ahol ellenőrizni kellett a berendezést. Egy pedig fentről figyelt. Leereszkedés előtt azonban detektorral le kellett ellenőrizni a gáz koncentrációt, hogy nem volt-e időközben gázömlés. A gáznak azonban mégis volt bizonyos jellemző szaga, amit csak mi éreztünk, akik már régebben ott dolgoztunk. Azért, mert már érzékeink ki voltak fejlődve és gyakorlottak voltak. Konfliktus akkor keletkezett, amikor az egyik ezt érezte, a másik pedig nem. A detektor határértéket mutatott, és a kevésbé tapasztalt le akart menni, a tapasztaltabb pedig ezt erővel megakadályozta, nehogy gázmérgezést kapjon.

Mit gondoltok, ez a radikális beavatkozás a mentő szeretet megnyilatkozása volt?

Így szenvedett gázmérgezést az egyik műszaki vezető, akinek annak ellenére, hogy vezető volt és időnként járt minket ellenőrizni, nem volt kifejtett érzéke a gáz felismerésére. Sőt gázpalackja is volt, de valószínű a gázálcot levette, mert kellemetlen volt benne lélegezni, – és küzdeni kellett az életéért.

Tudjátok, lelki téren is akkor van konfliktus, amikor az egyik keresztyénnek ki vannak fejlődve az érzékei a jó és a rossz közti különbség és a fenyegető veszély észlelésére, a másoknak pedig – talán azért, mert „testies” – ez nincs kifejlődve. Ezért nem érzi a veszélyt sem.

Pál apostol azt írja, hogy *„Krisztus jó illata vagyunk...”* (2Kor 2:15-16), Milyen ez a „Krisztus jó illata”? Érzed, milyen illata van a szeretetnek, a békességnek, a krisztusi alázatnak? O mondta: *„tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok...”* (Mt 11:29). Ez Krisztus jó illata, amit magunk körül terjeszteni kell. Ezzel szemben, érzékeled, hogyan „bűzlik” az ördögi büszkeség, gőg, harag és felfuvalkodottság? Szükségünk van tehát arra, hogy érzékeink legyenek gyakorlottak és legyenek kifejlődve, hogy ezt a különbséget érezzük, érzékeljük és a bennünket körülvevő különböző befolyásokat, hatásokat meg tudjuk különböztetni.

Egy példa a mentő szeretetről: Egy híres festő az egyik bazilika kupoláján dolgozott. A festmény már majdnem készen volt, amikor – hogy jobban lássa a kép együttes összhangját – az állványon egyre hátrább és hátrább húzódott. Egyszer csak a mellette levő inasa hirtelen oda ugrott a majdnem kész festményhez, és ecsettel az egészet áthúzta. A festő mester felugrott és rátámadt inasára: *„Mit csinálsz, te örült? Tönkretetted életművem!”* Az inas alázatosan csak ennyit válaszolt: *„Mester, megmentettem az életét! Nézzen csak hátra!”* Ugyanis ahogyan a mester gyönyörködött életművében, és ahogy egyre hátrább lépett az állványon, annak egészen a szélére került. Már csak egy lépés hiányzott ahhoz, hogy a mélységbe zuhanjon. Az inasának ahhoz, hogy őt megmentse, nem volt más lehetősége, minthogy a festményt ecsettel „összefirkálja”.

Vagy másik példát mondok. Mit tennél abban az esetben, ha látnád, hogy a barátodnak ég a háza, és tudod, hogy ő ott benn alszik? Felébresztenéd? Nem volna ez kegyetlenség tőled? Hiszen ki szereti az ébresztőt? Nem kellene-e inkább megsimogatnod: *„Csak aludd ki magad!”* – és gyorsan tovább menni? Mit gondolnátok rólam, ha én így tennék? Ha azt mondanám, hogy mi közöm hozzá? Természetesen azt, hogy nincs bennem szeretet. És joggal! Ha lenne bennem szeretet, reszkíroznám életemet, bemennék az égő házba és felébreszteném a barátomat.

Hiszem, hogy Isten azt akarja, hogy a hitben legyünk felnőttek, és hogy *„érzékeink legyenek gyakorlottak a jó és rossz között való különbségtételre”*. Nem a magunk véleménye, hanem Isten szerint.

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (23. rész)

AZ ÚR JÉZUS MÁSODIK KIFOGÁSA Laodiceával szemben a felfuvalkodottság, büszkeség, és meglegedettség.

Laodicia városa gazdag ipari és kereskedelmi központ volt. Az ismert szemkenőcs (kollyrion) eladása, amelyet a városban készítettek, nagyban hozzájárult a gazdagsághoz. A lakosok olyan gazdagok voltak, hogy amikor Kr.u. 60-ban nagy földrengés sújtotta a várost, visszautasították császár segítségét is. Szellemileg azonban nem voltak gazdagok, és az Úr ezt veti szemükre: *„Mert azt mondd: gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem, és (DE) nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen...”* Fordított helyzetben voltak, mint a smirnai keresztyének. Ők anyagilag szegények voltak, DE gazdagok voltak Istenben. Az Úr azt mondja nekik: *„Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet, DE gazdag vagy...!”*

Laodicea magáról azt hitte, hogy gazdag: *„Mert azt mondd: gazdag vagyok...”* DE Isten véleménye és a valóság más volt: *„nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen!”*

Ennek a kis „DE” szócskának nagyon fontos jelentése van az ember életében.

A Királyok 2. könyvének 5. részében olvashatjuk Naámannak, a szíriai királyi hadsereg főparancsnokának történetét, aki nagyra becsült hadvezér volt ura előtt. Sikeres ember volt, tábornok. Egymás után érte el hadi sikereit és gyorsan jutott feljebb és feljebb a dicsőség ranglétráján. Díszes egyenruhája volt, és bizonyára sok kitüntetés díszítette mellét. Senki sem tudta azonban, hogy mit rejt a díszes egyenruha. Tudjátok mit? Egy sebektől oszlódó testet! Azt olvassuk, hogy ez az ember vitéz hős, de bélpoklos (leprás) volt.

Mit ér a hírnév, rang, gazdagság, a díszes egyenruha, ha az ember halálra van ítélve, és napjai meg vannak számlálva? Ez a történet azonban happyenddel végződött, mert Naáman csodálatos módon meggyógyult, amikor hitt és engedelmeskedett Isten szolgájának, a prófétának.

Ez a kis szócska, „DE” megváltoztatja értékrendünket. Az Úr Jézus mondta: *„Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, „DE” lelkében kárt vall?”* (Mt 16:26).

Naponta hallunk hasomló híreket: *„Hallottátok? Jól menő vállalkozó volt, amellelt volt ideje családjára, egészségére, esténként futni járt, egészségesen táplálkozott, naponta háromszor fogat mosott... – TEGNAP VOLT A TEMETÉSE.”* Sikeres élete volt, DE lelki üdvösségére nem gondolt. Ez a kis szócska „DE” választóvonal lehet az élet és a halál, az örök élet és az örök kárhozat között.

Hol vannak azok a sportolók, színészek, hírességek, akik 20 vagy 50 évvel ezelőtt nagy hírnevet szereztek? Akiket a világ még mindig ünnepel. Széles körben el van terjedve az a nézet, hogy halála után minden ember a mennybe jut. Nem kell félni a haláltól, mert az alagút végén mindenkire csodálatos fényesség vár. Van külön „menyország” a celebek, a színészek számára, „menyország” a sportolók számára, akik „onnan fentről” szurkolnak csapatuknak, és van külön „menyország” a rockzenészeknek, akik már *„az égi zenekarban játszanak...”*, stb. – függetlenül attól, hogy milyen (erkölcsös vagy erkölcstelen) életet éltek földi életük során. DE a valóság egészen más!

A *„fényes alagút meséje”* abból a szempontból is veszélyes, mert észrevétlenül öngyilkosságra csábítja az embereket. *„Ha meguntad életedet vagy problémáid vannak, akkor vess véget életednek! Hiszen a halál csodálatos élmény, véget vet földi szenvedéseidnek, és örök béke és fényesség vár mindenkire! Ezért nem kell félni a haláltól.”* – Ez az ördög legnagyobb csalása! Az öngyilkosokra, akiknek már nincs lehetőségük bűnbánatot tartani – bármilyen szomorúan és kegyetlenül is hangzik – sajnos, az örök kárhozat vár. Még akkor is, ha népszerű színészek, énekesek, sportolók, tisztelt politikusok vagy gazdag milliomosok voltak életükben.

Lk 12:16:21 – ben az Úr Jézus beszél egy gazdáról, akinek bő termése volt, és úgy gondolta, hogy új csűröket épít magának: *„Én lelke, sok javaid vannak, sok esztendőre eltéve, – tedd magadat kényelembe, egyél-igyál, gyönyörködjél!”*. – „DE” Isten véleménye más volt. Azt mondta neki: *„Bolond, ez éjjel elkérlik a te lelkeket; amiket pedig gyűjtöttél, kiéi lesznek?”* – *„Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag.”*

Lehetnek terveink, meg lehet a saját igazságunk, véleményünk, DE Isten véleménye lehet, hogy teljesen más!

Lehet, hogy meg van a véleményed a Bibliáról, a bűnről, az üdvösség útjáról..., DE Isten igazsága más!

Meg lehet a véleményünk az emberekről, és az embereknek is rólunk, DE Isten véleménye a fontos!

Meg lehet a véleményed magadról, hogy igaz ember vagy, DE az a fontos, amit Isten gondol Rólad?

Lehet, hogy lelkeben van valami, ami mardos ezért álarcot viselsz, és az emberek azt mondják: *„Milyen jól nézel ki!”* – DE Te tudod, hogy ez nem így, hanem másképp van. Lehet, hogy szívükben ők is mást gondolnak!

Lehet, hogy azt gondold magadról, hogy nem vagy képes semmire, az emberek is megvetnek, DE Isten lát Benned potenciált, az Ő szemében értékes vagy, az Úr Jézus az életével fizetett Érted, **ÉS EZ FONTOS!**

Ahogy mondtuk, az Úr Jézus a sárdisi gyülekezetnek azt üzenté, hogy: *„Az a neved, hogy élsz, DE halott vagy!”* Vagy pedig Filadelfiának: *„Azt gondold magadról, hogy kevés erőd van, DE én látom a Te hűségedet. Te hű vagy! Te erős hős vagy!”* Nem az emberi vélemények a fontosak, HANEM Isten véleménye! Ezért fontos, hogy helyes önértékelésünk legyen, hogy úgy nézzünk magunkra, ahogy Isten lát bennünket. Ha hiszel Benne, akkor Jézus érdemein keresztül!

Térjünk vissza Laodiceához. Az Úr azt üzeni neki: *„Azt mondod magadról: „Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen.”*

Úgy gondolom, hogy az Úr elsősorban nem a gyülekezet anyagi gazdagságát kifogásolja, hanem a szellemi felfuvalkodottságot, büszkeséget és meglegedettséget.

Isten nincs az anyagi gazdagság ellen, sőt a gazdagságot, a sikert és a jólétet a Biblia Isten áldásainak tekinti. Jób gazdag ember volt, és a nagy megpróbáltatás után Isten őt újból megáldotta, és megtérítette veszteségét. Isten megáldotta Ábrahámot, és nagy vagyona volt. Ahogy az 1. Zsoltárban olvassuk: *„Boldog ember az, aki... (és itt vannak a feltételek), ...olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.”* Jákob Istentől ötletet kapott arra, hogyan szaporíthatja meg nyáját Lábánnál. Mehetnénk tovább: Dávid, Salamon... – Salamon gazdagsága azonban már negatív következményt hozott. A gazdagság, az asszonyok és az idegen istenek elfordították szívét az Úrtól, és ez az Izrael hanyatlásának kezdete volt.

Isten Igéje nincs az anyagi gazdagság ellen, de figyelmeztet a *„pénz szeretetének”* veszélyeire. Nem azt mondja, hogy *„minden rossznak gyökere a pénz”*, hanem azt, hogy *„minden rossznak a gyökere a pénz szeretete!”* (1Tim 6:10). És fordítva *„az Úrnak áldása gazdagságot szerez, amivel nem jár együtt a nyomorúság.”* (Péld 10:22).

Pál apostol mondja, hogy: *„valóban nagy (a legnagyobb!) nyereség az Istenfélelem, meglegedéssel; mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit. De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg törbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, melyek az embereket veszedelembe és romlásba merítik. Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogva némelyek eltévelyedtek a hittől, és magokat általszegezték sok fájdalommal. De te, ó Istennek embere, ezeket kerüld...!”* (1Tim 6:6-11).

A pénz csapdává válhat, különösen azok számára, akik gyorsan és becstelen módon szeretnének meggazdagodni, mert az ördög csapdájába esnek.

Pénzre szükség van az élethez és Péter apostol azt írja, hogy Isten mindennel megajándékozott minket, ami az élethez és a kegyességhez szükséges (2Pt 1:3). A pénz azonban bálvánnyá válhat, ha hozzánő az ember szívéhez. A Biblia beszél a kapzsiság ellen. (Kol 3:5).

Az Úr Jézus felhív minket, hogy gyűjtsünk kincseket a mennyben: *„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsdá és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is... Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.“* (Mt 6:19-21,24).

Az egyik multimilliomost megkérdezték, hogy mennyi pénzre lenne szüksége a boldogsághoz. Azt válaszolta: *„Mindig egy kevéssel többre!”*

Egy másik milliomos dollár-bankjegyekből csináltatott ruhába öltözött és fejbe lötté magát. Egy rövid üzenetet hagyott: *„Megölt az arany!”*

Az egyik színésznő mondta: *„Van pénzem, népszerű vagyok, az emberek azt gondolják, hogy én vagyok a legboldogabb nő a világon! Azt gondoltam, hogy pénzzel meg tudom vásárolni a boldogságot. Tévedtem! Ha egyedül vagyok, a kezeim mindig remegnek, tele vagyok bánattal. Vágyom a tiszta életre, egy igazi boldogságra, amelyet eddig még soha nem találtam meg.”*

Isten Igéje nem ítéli el a gazdagságot, de a szegénységet sem védi. Sőt a Példabeszédek könyvében ismételtén úgy írja le a szegénységet, mint a lustaság következményét. Ezt megerősíti Pál apostol is, aki azt mondja: *„Aki nem dolgozik, az ne is egyék.”* (2Tesz 3:11). Tudom, hogy ma vannak olyan régiók, ahol nehéz munkát találni. De most itt a lustaságról beszélünk.

Az Úr Jézusnak a gazdag emberről és a szegény Lázárról szóló példázatában (Lk 16:19-31) Lázár nem azért jutott Ábrahám kebelére, mert szegény volt. Ez a koldus beteg volt, de bizonyára istenfélő volt. A szegénység senkit sem jogosít az üdvösségre. Sokan szegények, mert lusták dolgozni, felelőtlenek, nem tudnak gazdálkodni, nem tudják beosztani azt a kevés pénzüket, amijük van. Gyakran pazarolnak, isznak, dohányoznak, eljártsszák pénzüket, egészségüket és életüket.

Itt most nincs hely a világ nagy társadalmi problémáinak megvitatására, hogy miért van óriási különbség a világ néhány leggazdagabb, és a néhány milliárd legszegényebb embere között. A statisztikák szerint az emberiség egy százaléka rendelkezik olyan vagyonnal, mint a világ többi részének 99 százaléka, a világ nyolc leggazdagabb milliárdosa pedig olyan vagyonnal rendelkezik, mint a 3,6 milliárd legszegényebb ember a világon. A szegénységhez gyakran hozzájárulnak a primitív vallási rendszerek is, például az afrikai sámánizmus vagy az indiai kasztrendszer, amelyek szerint nem kell segíteni egy betegnek, mert az rossz karmája miatt szenved. A hinduizmusban az állatokat szentekként imádják. Imádják a legyeket, szúnyogokat, gilisztákat, patkányokat, majmokat és más állatokat, amelyek járványokat terjesztenek, de akikről hiszik, hogy talán reinkarnált hercegek. A tehének is szent állatok, amelyektől nem fogadják el a tejet. Inkább éheznek. Ez a karmájuk. Nem esznek húst, mert úgy hiszik, hogy az állatokba emberi lelkek vannak reinkarnálva, és az állatok megölésével rontanák saját karmájukat. Egy tehénben élhet például az anyós, és neki már örökre „békét” akarnak hagyni 😊. Reménységük, hogy talán majd egy másik életben hercegekként újra megszületnek, akiknek már semmi nem lesz megtiltva.

A példázatbeli gazdag ember nem azért jutott a pokolba, mert gazdag volt, hanem azért, mert Isten nélkül élt, és nem érzett együtt a szenvedő Lázárral. Lehet, hogy temetésén a pap kidicsérte, hogy mennyit adományozott a templom szükségleteire és egyenesen a paradicsomba küldte. DE a valóság más volt! A Biblia azt mondja, hogy *„felemelte szemeit a pokolban.”* (Lk 16:22-23).

A gazdagok gyakran nem érznek együtt a szegényekkel, akik próbakóként adatnak a gazdagok irgalmasságának megpróbálására. Ez az igazi istentisztelet (Jk 1:27).

Ugyanakkor van sok újjászületett gazdag ember, akik különböző módon támogatják Isten országának előmenetelét és segítik a szegényeket. Igaz, hogy a gazdagoknak nehéz bejutni a mennybe, de nem lehetetlen.

Az evangéliumok (Mt 19:16-30, Mk 10:17-30, Lk 18:18-30) leírják az Úr Jézus találkozását egy gazdag fiatalemberrel, aki azzal a fontos kérdéssel jött Hozzá, hogy mit kell tennie, hogy elnyerje az örök életet. Jézus azt válaszolta neki, hogy tartsa meg Isten parancsolatait. Mivel mindezt fiatal korától fogva megtartotta, az Úr felszólította, hogy ha tökéletes akar lenni, ossza meg vagyonát a szegényekkel és kövesse Őt. De a „gazdag ifjú” szomorúan elment. Ekkor Jézus azt mondta a tanítványainak: *„Mily nehéz azoknak, AKIK A GAZDAGSÁGBAN BÍZNAK, az Isten országába bemenni!”* Péter így válaszolt: *„Íme mi mindent elhagytunk, és követtünk Téged! Mi lesz mivelünk?”* Az Úr azt mondta nekik: *„Bizony mondom néktek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát, vagy szüleit, vagy testvéreit vagy feleségét vagy gyermekeit az Isten országáért, aki sokszorta többet ne kapna ebben az időben, a jövődő világon pedig örök életet?”*

Egy másik gazdag ember, Zákeus, teljesen másképp reagált. Az Úr Jézus jelenlétében szívében vádolást érzett, mert tisztességtelen módon szerezte vagyonát, és az Úr Jézus felhívása nélkül hajlandó volt vagyonának felét a szegényeknek szétosztani és négyszeres kártérítést fizetni mindenkinek, akiket megkárosított. Azért, mert FELISMERTE, HOGY KICSODA JÉZUS! A gazdag ifjú ezt nem ismerte fel.

Egy történet arról szól, hogy egy istenfélő gazdag ember egy koldust látott vendégül palotájában, akinek beszélt Isten szeretetéről. Aztán sétáltak a parkban, és egyszer csak a koldus nyugtalankodni kezdett, amikor észrevette, hogy a gazdag ember palotája égni kezd. Amikor megmondta a vendéglátójának, az megnyugtatta: *„Ne aggódj a palotám miatt, van nekem szebb a mennyben!”* – *„De otffelejtetem a koldustarisznyámat!”* A koldusnak jobban szívéhez volt növe tarisznyája, mint a gazdagnak az ő palotája!

Az első dollármilliomos egy fiatalember volt, aki már 23 éves korában milliomos, és 50 éves korában milliárdos lett. De amikor 53 éves volt, ereje elhagyta, haja teljesen kihullott, és úgy nézett ki, mint egy múmia. Állandóan félelemben élt, éjjeliszekekrényén mindig ott volt töltött revolvere. Nem tudott aludni, nem tudott mosolyogni, és az, aki bármit megvásárolhatott volna a világon, csak kekszet és tejet fogyaszthatott. Orvosa szerint csak egy év volt hátra életéből. Az év letelte előtt, egyszer egy éjszaka rájött, hogy földi sikereit és vagyonát nem veheti magával a másvilágra, és hozott egy döntést. Magához hívta ügyvédeit és elmondta nekik döntését, hogy pénzének nagy részét a kórházak fejlesztésére, orvosi kutatásokra és missziós célokra kívánja fordítani. Ez a döntése többek között elősegítette a penicillin felfedezését, valamint a malária és a TBC gyógyításának lehetőségét. Sőt, amikor vagyonát elkezdte jó célokra használni, egészsége visszatért. Végül ez az ember, akinek az orvosok szerint 54 éves korában meg kellett volna halnia, 98 évet élt meg. A neve John Rockefeller volt.

Őszintén örülök, ha látom, hogy Isten valakit anyagilag megáld. Én is elégedett vagyok azzal, amink van. Hála Istennek, meg van mindenünk, amire szükségünk van. Ahogy Pál apostol mondja: *„De valóban nagy (a legnagyobb!) nyereség az Istenfélelem, megelégedéssel... És ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele.”* (1Tim 6:6, 8).

Mint már említettük, az Úr Jézus nem a laodiceai gyülekezet anyagi gazdagságát kifogásolja, hanem a szellemi felfuvalkodottságot, büszkeséget és megelégedettséget. *„Mert azt mondod: gazdag vagyok, és meggazdagodtam és nincs szükségem semmire (senkire).”*

Meg van mindenem, nincs szükségem semmire és senkire, se testvéreimre, se a gyülekezetre, sem Istenre, sem a Bibliára, független és önellátó vagyok. A lelki büszkeség elsősorban abban nyugszik, hogy az ember már nem érzi Istentől való függőségének szükségességét. Ezzel szemben az Úr Jézus azt mondja: *„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyeknek országa...”* (Mt 5:3).

A lelki szegények azok, akik nem érzik magukat lelkileg (szellemben) gazdagnak, de az Úr mondja róluk, hogy gazdagok. A lelki szegény ember tisztában van Istenre való állandó ráutaltságával. Ez azonban nem vezet passzivitáshoz, hanem az Úrba vetett bizalomhoz és hitből való hősieles cselekedetekhez. Nincs semmim, de kellő időben Isten megadja nekem a szükséges bölcsességet és erőt. Nélküle semmit sem tehetek, de ahogy Dávid mondja: *„...általad táboron is átfutok, és az én Istenem által kőfalon is átugrom.”* (Zsolt 18:30).

A szellemben szegény ember szüntelen kapcsolatban van Istennel, a Szentlélek által mindig új erőt nyer, és így lépésről lépésre alázatosan halad a győzelemig. *„Boldog ember az, akinek Te vagy erősségé, s a Te ösvényeid vannak szívében. Átmenve a Siralom völgyén, forrássá teszik azt; bizony áldással borítja el korai eső. Erőről erőre jutnak, míg megjelennek Isten előtt a Sionon.”* (Zsolt 84:6-8).

Isten *„erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!”* (Ézs 40:29-31).

Ezeket a mai utolsó időket, Laodicea korát nagyon jól jellemzi az Úr Jézus kijelentése: *„Azt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és senkire nincs szükségem...”*. Még egyszer: az Úr elsősorban nem az anyagi gazdagságot kifogásolja, hanem a felfuvalkodottságot, a szellemi büszkeséget és a Laodícea önmagával való megelégedettségét.

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (24. rész)

Kedves Barátaim!

Most, hogy közel állunk sorozatos elmélkedéseim befejezéséhez, elérkeztünk a számomra legnehezebb részhez. Azért, mert az, ami most a szívemen van, a keresztyének többsége számára nemcsak, hogy kemény eledel, hanem kemény dió is. Imádkozom azonban, hogy a Szent Lélek adjon nekem elég szeretetet ahhoz, hogy azt, amit szívemben átélek és szükségesnek tartok leírni, be tudjam csomagolni a lehető legnagyobb szeretetbe, és így szeretetben mondhassam az igazságot (Ef 4:15). Azért is imádkozom, hogy a Szent Lélek a tisztelt Olvasókat is meggyőzze, hogy őszinte és alázatos szívvel megértsék és elfogadják a szeretetteljes figyelmeztetést és hajlandók legyenek életükben esetleges szükséges korrekciók megtételére.

Most is apellálok a „disztinválás”, a különbségtétel szükségességére.

Az Egyházzal kapcsolatban különböző hasonlatokat használhatunk: Az Egyház olyan, mint egy szülészeti osztály, ahol csecsemők születnek (újjaszülötnek), akiknek gondozásra, etetésre, tisztába tételre van szükségük. Az Egyház kórház is, ahol a múltból származó különböző sérüléseket kezelik és gyógyítják. Egy csecsemő azonban 40 évig nem marad a szülészeten, hanem érett és felelősségteljes felnőttként nő fel a családban. Nem normális, ha egy keresztyén 40 év után is szellemi csecsemő marad. Az sem normális, ha valaki 40 év után is még mindig nyalogatja régi sebeit, vagy azt akarja, hogy a kórházban mások pusztítsák „bibikéjüköt”. Senkit sem tartanak sokáig a kórházban, ha ő maga nem akar meggyógyulni. Lehet, hogy megsértődött, és nem akar megbocsátani és felejtetni. Az Egyház olyan, mint egy család, ahol szeretet uralkodik, a szülők gondoskodnak a gyermekekről és nevelik őket. A család több generációs. A családban úgy a gyermekek, mint az idősek elfogadásban részesülnek. A család gondoskodik úgy a gyengékről, mint az öregekről. A családban nincs elutasítva senki, aki a családhoz tartozik. Az Egyház azonban hadsereg is, amelybe már csak érett, bátor embereket fogadnak be, akik hajlandók harcolni Isten országáért. A hadsereghez való tartozáshoz már van válogatás, és némelyeket el is lehet utasítani. Krisztus seregének katonái nem zsoldosok, hanem hazafiak! A most következő szavakat nem a lelki csecsemőkhöz intézem, hanem Jézus Krisztus katonáihoz, akikről Pál apostol ír: *„Te azért a munkának terhét hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze. Egy harcos sem elegyedik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcosává avatta. Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.”* (2Tim 2:3-5).

Azt mondtuk, hogy az Úr Jézus ELSŐ KIFOGÁSA Laodiceával szemben a langyossága, közömbössége, MÁSODIK pedig arroganciája, büszkesége és önmagával való megelégedettsége. Laodicea gazdagnak gondolta magát: *„Mert azt mondom: Gazdag vagyok...”* Jézus elsősorban nem az anyagi gazdagságot kifogásolja, hanem a büszkeséget, önteltséget és szellemi vakságot: *„Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem..., és NEM TUDOD, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen.”* Laodicea szellemileg gazdagnak gondolta magát, DE a valóság más volt. Nem volt gazdag Istenben.

A legnagyobb tévedés és öncsalás az, amikor egy ember vagy egy gyülekezet gazdagnak gondolja magát (*„mindenem megvan, vannak lelki ajándékaim, hatalmam, sikereim...”*), de az Úr leleplezi és a maga meztelenségében mindenki előtt nyilvánvaló lesz, hogy minden másként van. Kiderül, hogy az, amid van, csak széna, szalma és pozdorja, amely nem állja ki a próbák tűzét, és egy pillanat alatt megég (1Kor 3:12-15).

Nincs nagyobb szegénység, mint amikor valaki multimilliomos örökösének gondolja magát, és kiderül, hogy csak adósságokat örökölt. Nincs nagyobb nyomorúság, mint amikor egy keresztyén beképzelt, és nem ismeri fel, vagy nem akarja felismerni valódi állapotát az Úr előtt. Olyan, mint Sámson, aki azt hitte, hogy mint mindig, újból megszabadul a filiszteusok kezéből, de nem tudta, hogy Isten ereje már eltávozott tőle.

Nem tudom, emlékeztek-e még (lapozzatok vissza az 1. részhez), elmélkedéseim elején írtam arról az eufóriáról, amit 30 évvel ezelőtt a szabadság eljövetelével megtapasztaltunk. Olyan volt, mintha csak álmodnánk! (Zsoltár 126:1). Akik ezt nem élték át, vagy akkor még nem is élték, el sem tudják képzelni. Mint ahogy azt sem, hogy milyenek voltak a gyülekezetek körülményei az előző rendszer alatt.

Hirtelen lehullottak a láncok, leomlott a vasfüggöny, kinyíltak a határok. Az egyházak állami felügyelete és a rettegett állami titkos szolgálat (ŠTB) megszűnt, a minden hatalommal bíró egyházi titkárokat eltávolították. Eddig elképzelhetetlen lehetőségek kínálkoztak az evangélium hirdetésére úgy a tereken, utcákon, kultúrházakban, mint evangelizációs sátorokban. Nagy elvárásaink, nagy terveink voltak. Úgy gondoltuk, hogy eljött a paradicsom, ez lesz Isten országa a Földön. Eljött a szabadság, új lehetőségek adódtak, de nemcsak az evangélium számára. Szerény plakátjaink fokozatosan elvesztek a politikai pártok plakátjai között, vagy azok között, amelyek diszkó partira invitáltak, illetve erotikus és jóslási szolgáltatásokat kínáltak. Ezek nagyobbak és a szem számára sokkal attraktívabbak, csábítóbbak voltak. Megnyíltak a határok a szenny, az erkölcstelenség és a gonosz erői számára is. Nyugatról pornó videók és drogok érkeztek hozzánk. Előtte nem tudtuk, mit jelent a munkanélküliség, a hajléktalanság. Nem tudtuk, mit jelent a fenyegető zsarolási pénz, a szerencsejáték vagy a „PRIDE”. A maffiáról úgy tudtuk, hogy az csak Szicíliában létezett. Hamarosan megtudtuk, mi a politikai gyilkosság, a korrupció és az egyéb „finomságok”. Eljött a szabadság, de nemcsak az evangélium számára, hanem a szenny, az erkölcstelenség és a gonosz számára is. Fokozatosan eufóriánk alábbhagyott, és belsők csalódottan kiáltotta: **„MI NEM EZT AKARTUK!”**

FOKOZATOSAN KIHÚLT A TŰZ AZ EGYHÁZBAN IS. Beállt a stagnálás, az ellangyoskodás és a nagy meglegedettség állapota, mint Laodiceában: „Gazdag vagyok és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem...!”

Olyan időben élünk, amikor sok keresztyén engedett az ún. „fogyasztói életmód” kísértésének. Nem a világban általánosságban elterjedt fogyasztói materializmusról beszélek, nem azokról, akik a hedonista örömeiket akarják élvezni, bár ezek a dolgok keresztyének számára is kísértést jelentenek. A **FOGYASZTÓI KERESZTYÉNSÉGRŐL** beszélek, ami azt jelenti, hogy: csak kapni, elfogadni szeretnénk, és semmit sem adni. Még imáink gyakran egocentrikusak: *„Uram, adj..., Uram, adj...!”* – Azt gondoltuk, hogy Isten olyan, mint egy kávéfőző automata, egy gombnyomással és a *„Jézus nevében”* jelszóval kijön vágyaim meghallgattatása. *„Uram, adj!”* – *„Uram, adj gyógyulást, hogy folytathassam önző életmódomat és a túlhajszolt munkámat.”* – *„Adj egy jól fizetett állást!”* Tapasztalatból tudom, hogy Isten az ilyen imákat is már többször meghallgatta, de utána a kedves testvéreink elhanyagolták az istentiszteleteket. Vagy munkában voltak, vagy otthon dolgoztak, vagy pedig fáradtak, illetve egyszerűen csak lusták voltak, és különféle kifogásokat kerestek. *„Uram, adj nekem feleséget, férjet...!”* És amikor az Úr adott, ezek a „mézes hetek” évekig eltartottak, amíg az Isten, a gyülekezet és később a házastárs iránti szeretet is teljesen ki nem hűlt. Laodicea – mint a világ emberei is – saját előnyeit, jogainak, igényeinek, vágyainak teljesítését keresi, ígéretekre hivatkozik, de nem ismeri kötelességeit. Ilyen imádságokat ritkán hallani: *„Uram, taníts meg megalázkodnom Előtted..., jobban meg akarom ismerni Igédet..., szeretném ismerni és cselekedni akaródat..., mutasd meg, hogy van-e valami életemben, gondolkodásomban, ami nem kedves Előtted..., szentelj meg engem, használd engem...!”*

A keresztyének különféle szórakoztató programokat, diszkókat, akciókat, szenzációkat és attrakciókat keresnek és szerveznek, jóléti- és sikerrecepteket keresnek, prófétálnak, hogy növeljék egójukat és önérzetüket, hogyan lehetnek népszerűek, sikeresek, gazdagok, egészségesek, vidámak és boldogok. Természetesen nem akarom mindezt leértékelni, mert hiszem, hogy Isten akarata az, hogy gyermekei boldogok és áldottak legyenek, és hogy a gyülekezeteknek is legyen jó programja az elveszettek megmentésére. Laodicea a hitet azonban csak a földi élvezeteinek, szükségleteinek és céljainak elérésére akarja használni.

A Menyasszony a szórakozás örvényében elfelejtkezett küldetéséről és megszentelődéséről. Elfelejtkezett az örökkévalóság perspektívájával és Vőlegénye visszajövetelének várásával élni. Úgy, mint Noé és Lót napjaiban, amikor az emberek ettek, ittak, házasodtak, vettek, eladtak, ültettek, építkeztek – hozzátehetjük, hogy szórakoztak, és bizonyára Noét kinevették! – addig a napig, amíg Noé bement a bárkába, és NEM VETTEK ÉSZRE SEMMIT, mígnem eljött az özönvíz és mindnyájukat elragadta. (Mt 24:37-39, Lk 17:28). Nem vettek észre semmit ... – csak amikor már túl késő volt!

A római császárok is ismerték ezt a taktikát. Mottójuk volt: „*Panem et circenses (kenyér és játékok)*”. Ez azt jelentette, hogy amikor az uralkodó el akarta vonni az emberek figyelmét a valódi problémáktól, mindennapi KENYERET ÉS SZÓRAKOZÁST (cirkuszt) kellett biztosítani nekik. Ezekben a cirkuszokban sok keresztyén vesztette életét a vadállatok karmai és fogai között. Ma is sok ember csak azt keresi, hogy legyen mit enni, inni és szórakozni. Isten megadja a mindennapi kenyeret, az ördög pedig gondoskodik a szórakozásról (sajnos gyakran a keresztyének számára is – kellő válogatás nélkül!). Vasárnap azonban énekeljük: „*Mindenem az Úrnak adom, minden az Övé!*”

Lehet, hogy többen úgy gondolják, hogy ítélezek, és ahhoz nincs jogom. Bocsánat, elsősorban ez nem ítélet, de ne felejtjük el, hogy nem csecsemőkhöz, hanem katonákhoz szólok. Nem zsoldosokhoz, hanem hazafiakhoz! Isten látja, hogy nem akarok senki felett ítélezni. Másodszor, hiszem, hogy az Úr szomorú és sír Laodicea felett, és az én lelkem is sír Ővele. Mert meg vagyok győződve, hogy AZ ILYEN KERESZTYÉNSÉG NEM ÁLLJA KI A PRÓBÁKAT, amik életükbe jönnek! Mint ahogy ez a múltban már sokszor beigazolódott. Az egyik legnagyobb fájdalom a gyülekezetekben tapasztalt nagy fluktuáció volt. Azért, mert az emberek hitéletének nem volt szilárd alapja. Elemezhetnénk, mi ennek az oka, talán (amint azt a 17. részben láttuk) hiányzott a jó, szabályos start, reguláris újjászületés, az őszinte bűnbánat, megtérés, vagy pedig „futásuk” nem volt szabályos. Lehet, hogy a gyülekezetben nem kaptak megfelelő útmutatást és tanítást. Isten tudja. Vagy egyszerűen úgy, mint Ézsau egy tál lencséért, pillanatnyi gyönyörökért eladták örökségüket, atyai áldásukat, esetleg üdvösségüket is (1M 25:28-34). Sok keresztyén hajótörést szenvedett a hitben, mert soha nem volt meggyökerezve Isten Igéjében. Ahogy mondtam, Laodiceát nem érdekli Isten Igéje. Nem olvassa, nem szereti és nem ismeri a Bibliát. Lelki házukat a homokra és nem a kősziklára építették (Mt 7:24-27). Megkedveltek valamilyen keresztyén programot, koncertet, baráti társaságot, de nem az Úr Jézus Krisztust és az Ő Igéjét. És amikor jöttek a viharok, házuk – mint az Úr Jézus példázatában – kártyavárként összeomlott. SAJNÁLOM ŐKET! Az Úr Jézus szavai szerint a kőszikla, ill. a homok az Ő szavainak CSELEKVÉSE, VAGY NEM CSELEKVÉSE.

Pál apostol viszont szilárdan vallja: „*Tudom, kinek hittem...*” (2Tim 1:12), és „*Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?... Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely van a mi Urunk Jézus Krisztusban.*” (Róm 8:35, 38-39).

AZ ILYEN SZILÁRD MEGGYŐZŐDÉS DRÁGA KINCS, A HOZZÁ VEZETŐ ÚT AZONBAN NEM KÖNNYŰ: *„Mindenki pedig, aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatűrtető; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos; hanem megsanyargatom testemet és szolgálóvá teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.“* (1Kor 9:25-27). És ahogy a jó katonáról mondja: *„Egy harcos sem elegyedik bele az élet dolgaiba; hogy tessenek annak, aki őt harcossá avatta.“* (2Tim 2:5).

Tehát az Úr Jézus kint áll, és sír Laodicea felett. Laodicea pedig szórakozik, ujjong és táncol az „aranyborjú” körül. Nem látja az Úr könnyeit, nem hallja sírását, se kopogtatását: *„Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.“* (Jel 3:20). Nem felejttem el az áldott életű amerikai prédikátort, David Wilkerson, ahogyan egyszer egy nagy oroszországi gyülekezetében (egy videón) keservesen sírt a nyugati szórakoztató keresztyénség állapota felett.

Hallottam egy történetet – nem tudom, hogy igaz-e? – egy népszerű prédikátorról, aki nagyon érdekes módon prédikált. Senki sem aludt, se nem unatkozott prédikációja alatt, mert sok tréfás történetet használt, és így jól szórakoztatta az embereket. Egyszer azonban észrevette, hogy a hátul az utolsó padban áll egy „JÉZUS ARCÚ EMBER”, aki komoly maradt és nem nevetett viccein. Az összejövetel után kifelé menet az ajtónál mindenki megdicsérte a prédikátort a jó prédikációért. Végül jött a „Jézus arcú ember” is. A prédikátor megállította és megkérdezte: *„Mondd már meg, miért voltál olyan komoly, amikor mindenki nevetett?”* – *„Ha kérdezel, hát megmondom. Azért, mert saját népszerűségedet keresed, és nem Isten dicsőségét. Nem azt mondd az embereknek, amit hallaniuk kellene, hanem azt, amit hallani akarnak. Csak szórakoztatod az embereket, de nem hirdeted nekik az igazságot. És így bolond szüzeket gyártasz futószalagon.”* – *„De, ha Isten Igéje szerint az igazságot hirdetném nekik, mindenki elmenne!”* – felelte a prédikátor. A „Jézus arcú ember” elment. A prédikátor pedig több éjszaka nem tudott aludni, és a Szent Lélek meggyőzte, hogy a „Jézus arcú embernek” igaza van. Végül úgy döntött, hogy Isten Igéjének igazságait fogja prédikálni. Az emberek csodálkoztak: *„Ez nem a mi pásztorunk, ez egy másik ember! Mi történt vele?”* – És valóban sokan elhagyták a gyülekezetet. Mert sokak számára a meggyőző igazság kellemetlen. A népszerű fél-igazság kellemesebb! De nem mindenki ment el. Voltak olyanok is, akik szerették az igazságot és maradtak. Sőt, sok új ember kezdett jönni a gyülekezetbe, mert az igazság vonzza az őszinte embereket. Az egész környéken elterjedt, hogy abban a gyülekezetben a prédikátort mintha kicserélték volna, és nagy ébredés történt.

Igen, a meggyőző igazság néha kellemetlen lehet, de vannak helyzetek, amikor nincs idő a simogatásra. A mentő szeretet kellemetlen ébresztőt csinál, vagy kirántja az alvó embert az égő házból.

Laodicea saját népszerűségét keresi. Ezt azonban kevesen ismerik el, mert *„csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?”* (Jer 17:9). Amikor Isten Saul királyt engedetlensége miatt már elvetette, ő még azt akarta, hogy népszerűségének megőrzése végett Sámuel tisztelje meg őt azzal, hogy a nép és a nép vénei előtt elmegy vele, hogy imádjá az Urat, mintha semmi sem történt volna. (1Sam 15:30). Bálámot a népszerűség és a pénz iránti vágy kísértette, ami Izrael népének vereségét és Bálám halálát is jelentette.

Azt mondtuk, hogy az Úr Jézus ezeket az üzeneteket a gyülekezetek felelős „őrangyalainak” címezte. Hiszem és tudom, hogy van nagyon sok pásztor, fiatalok is, akik egész életüket az oltárra tették, és őszinte szeretettel szolgálnak Istennek és Isten népének.

Isten figyelmeztetése Izrael népe pásztorai felé azonban ma is időszerű: *„Órállói vakok mindnyájan, mit sem tudnak, mindnyájan néma ebek, nem tudnak ugatni; álmodók, heverők, szunnyadni szeretők! És ez ebek telhetetlenek, nem tudnak megelégedni, pásztorok ők, akik nem tudnak vigyázni; mindnyájan a magok útjára tértek, kiki nyeresége után, mind együtt!”* (Ézs 56:10-11). Testvérem, ha Isten „őrző ebének” – engem szamarának – hívott el, soha ne térj a saját utadra, és soha ne szűnj meg „ugatni” saját érdekeid és nyereséged miatt, ha észleled a közeledő veszélyt!

HA TE NEM SAJÁT NÉPSZERŰSÉGEDET, HANEM ISTEN DICSŐSÉGÉT KERESED, AKKOR NEM RÓLAD BESZÉLEK, HANEM LAODICEÁRÓL.

Laodiceában a bűn ellen prédikálni nem népszerű dolog. Az olyan szavak, mint a bűn, a pokol, az ítélet, bünbánat, túl zord szavak, amiket inkább ki sem ejtenek, hogy a hallgatókat el ne riasszák. Mert állítólag, ezek régies kifejezések, amiket az emberek nem értenek. Ezzel megkerülik a szoros kaput, és az emberek megtérés nélkül nem jutnak be Isten országába. Mert senki sem mehet be Isten országába „a kerítésen”, csak a /szoros/ kapun keresztül! Az Úr Jézus azt mondja, hogy Ő a juhok /aklának/ ajtaja, és *„aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnan /a kerítésen át!/ hág be, tolvaj az és rabló.”* (Jn 10:1,9).

HA TE, MINT ISTEN SZOLGÁJA A BÜNBÁNAT, MEGTÉRÉS, MEGSZENTELŐDÉS SZÜKSÉGESSÉGÉT PRÉDIKÁLOD, AKKOR ÉN NEM RÓLAD BESZÉLEK.

Laodicea tolerálja a bűnt, mint Éli főpap fiainak gonoszságát. Éli fiai papok voltak, de megbotránkoztató életet éltek, úgyhogy az emberek megvetették az Isten szolgálatát. Éli erről jól tudott, de nem akadályozta meg őket. A Biblia azt írja, hogy ők Béliál fiai voltak és nem engedelmeskedtek apjuknak, mert az Úr meg akarta ölni őket. Az Úr egy prófétát is küldött, aki figyelmeztette Élit, és megjelentette a bekövetkezendő ítéletet, amelyet később a kis Sámuel által megerősített.

Ennek ellenére Laodicea vallja: *„Mi is szeretjük az Úr Jézust!”* – John Bevere az *„Isten az egyedüli jó”* című könyvében leírja találkozását egy híres teleevangélistával a börtönben, akit pénzügyi csalások és szexuális bűncselekmények miatt ítélték el. Majdnem öt évet letöltött, amikor megkérte Johnnt, hogy látogassa meg. John megkérdezte tőle, hogy mikor szűnt meg szeretni az Úr Jézust. Azt válaszolta: *„Én soha nem szűntem meg Jézust szeretni. Mindig szerettem Őt, de nem félttem Istent. John, az amerikaiak milliói ugyanolyanok, mint én. Szeretik Jézust, de nem félik Istent.”* – Tulajdonképpen csak mondják, hogy szeretik Jézust. Az Úr Jézus azonban megmondja, hogy ki az, aki Őt szereti: *„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok... AKI ISMERI AZ ÉN PARANCSOLATAIMAT ÉS MEGTARTJA AZOKAT, AZ SZERET ENGEM... Felelt Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet... Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet.”* (Jn 14:15, 21,23-24).

HA TE SZERETED AZ ÚR JÉZUST TELJES SZÍVEDBŐL ÉS PARANCSOLATAIT MEGTARTOD, AKKOR ÉN NEM RÓLAD BESZÉLEK, HANEM LAODICEÁRÓL.

Az Úr Jézus Laodiceát langymelegsége, közömbössége, büszkesége és elégedettsége miatt dorgálja: *„Mert azt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem senkire...”*

A LAODICEÁNAK nincs szüksége FILADELFIÁRA. Mindenem megvan, nincs szükségem semmire és senkire, se testvérekre, se gyülekezetre, se Istenre, se Bibliára, független vagyok és önellátó, nincs szükségem közösségre. Az időseknek nincs szükségük a fiatalokra, és főleg a fiataloknak nincs szükségük – de lesz még szükségük! – az idős testvérekre, tanácsaikra és tapasztalataikra. Salamon fia Roboám *„megvetette a vének tanácsát, amelyet néki adtak, és tanácsot tartott az ifjakkal, akik vele együtt nevelkedtek...”* (1Kir 12:8) – ami a 10 törzs tőle való elszakadását eredményezte.

Malakiás próféta által azonban Isten megígérte, hogy megoldja ezt a „generációs problémát” azzal, hogy: *„Íme, én elküldöm néktek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjem e földet átokkal.”* (Mal 4:5-6 – ezek az Ószövetség utolsó versei).

Úgy gondolom, hogy „Illés” ebben az összefüggésben az „Illés Szelleme”, a Szent Lélek, Aki Illésben is lakozott, és Aki mint az egyetlen, képes elvégezni az egységnek ezt a csodáját. Lehet, hogy még „mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja!” Az Úrnak azon a napján az Egyház már *„dicsőséges, szent és tökéletes lesz, szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle nélkül.”* (Ef 5:27). A próbák tüzeiben megtisztul, és készen lesz Vőlegényével való találkozásra. Úgy gondolom, hogy ez a „generációs probléma” a kínai üldözött földalatti egyházban nem létezik. Szegénységük és szenvedésük egyesítette a fiatalokat és az időseket, minden különleges alkalmazkodási feltétel vagy követelmény nélkül.

HA TE SZERETED TESTVÉREIDET, A FIATALOKAT ÉS IDŐSEKET, AKKOR NEM RÓLAD BESZÉLEK, HANEM LAODICEÁRÓL.

Lehet, hogy meg van mindenünk – különösen a gazdag nyugati megagyülekezeteknek. Gazdagok vagyunk, tökéletes technikánk van, különféle csodálatos hang- és fény effektusaink, berendezéseink vannak, semmi nem hiányzik! Vagy talán valami mégis hiányzik? A Szent Lélek igazi munkája! Elismerem, hogy a modern technológia nem zárja ki a Szent Lélek hatalmát és működését, de attól tartok, hogy a zajos ritmikus zene és a fényhatások áradatában az emberek, különösen a fiatalok, inkább érzékileg, mint szellemileg élik meg ezt az atmoszférát. Sőt, bizonyos százalékig testiesen. Derek Prince, egy tisztelt és tapasztalt bibliatanító, egyik könyvében rámutat arra, hogy a „pszichikai és a spirituális” tapasztalatok gyakran konfliktusban van egymással, és kölcsönösen felcserélhetőek. Nem könnyű azokat megkülönböztetni és egymástól elválasztani. Isten imádata, dicsőítése spirituális dolog. Ebből az állapotból azonban a zene és a technika hatására könnyű az átmenet az érzelgősségbe, sőt testiességbe. És ha istentiszteletünk öncélúvá válik, az határos a bálványozással.

Valamikor elég volt egy gitár, voltak tiszta szívből fakadó buzgó imák, és jelen volt Isten ereje. Volt Szent Lélek általi öröm speciális effektusok nélkül is. Az interneten vannak videók mindenhol. Ha már Kínáról beszéltem, megemlíthetjük még a szegény Afrikát vagy a muszlim Pakisztánt, Indiát, vagy a szlovákiai roma gyülekezeteket! – körülményeik ellentétesek a nyugati keresztyénekével. Mint Laodicea és Smirna! Az Úrnak tűzben megjelenő napja majd ezt a különbséget kimutatja.

Mindenünk megvan, gazdagok vagyunk, lelki ajándékaink vannak, kaptunk erőt, hatalmat, de gyakran elfelejtkezünk arról, hogy nem mi rendelkezünk Isten ajándékaival és erejével, hanem a szuverén és szent Isten. A lelki ajándékokat a Szent Lélek adja *„haszonra”* és *„kinek-kinek úgy, ahogy Ő akarja”*. (1Kor 12:7, 11). Nekem úgy tűnik, mintha néha úgy viselkednénk, hogy mi vagyunk mindenhatók és szuverének. Előhívjuk, felszabadítjuk..., Isten hatalmát, gyógyulást..., és hogy hangsúlyt adjunk szavainknak, hozzátesszük a formulát: *„a Jézus nevében”*. ÍGY EZ A NÉV: JÉZUS – könnyelműen használva devalválódik, mint az inflációs bankjegyek! Legyünk őszinték, a legtöbb esetben ez csak szokás vagy keresztyén frázis, a Szent Lélek valódi inspirációja nélkül. Vagy olyan tekintélyszerzés miatt, amely ellen nem lehet fellebbezni. És a legtöbb esetben nem történik semmi. Ha történik is valami, a dicsőséget gyakran az embereknek tulajdonítunk, és nem Istennek. Hiszem, hogy Jézus nevében hatalom van, az Úr ad tanítványainak hatalmat, ajándékokat és Ő ma is gyógyít. De kérdezzük meg magunktól: *„Milyen a mi tanítványságunk?”* Talán alázatos könyörgéssel, mint „lelki szegények”, többet érnenk el, és több bizonyosságunk lenne. Mint már egyszer írtam: *„Ha a prédikátorok többet prédikálnának a bűnbánat és a megszentelődés szükségességéről, sokkal több gyógyulás lenne. Mert sok esetben a bűnbánat a gyógyulás feltétele.”*

Isten országának, és Isten országában minden szolgálatnak, prédikációnak, próféciónak bibliai határa és tartalma van. Egyetlen szolgálat sem lépheti túl ezeket a bibliai határokat, és nem mondhat ellent a Szentírásnak, mert ez nem lenne a Szent Lélek munkája. A Szent Lélek tiszteletben tartja a Szentírást, amelynek Ő a szerzője, ihletője. Az egyes szolgálatok tartalma az a „haszon”, amelyre az ajándékok adtak. A prédikációnak megfelelő, jó lelki tápláléknak kell lenni, hogy az emberek ne menjenek haza a gyülekezetből „éhesen”. *„A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”* (2Tim 3:16-17). *„Aki prófétál, embereknek beszél épülésére, intésre és vigasztalásra.”* (1Kor 14:3). Isten országának tartalma pedig *„igazság, béke és Szent Lélek által való öröm.”* (Róm 14:17), valamint a Szentlélek gyümölcse (Gal 5:22), amely Isten szolgálóinak ismertető jele. *„Gyümölcseikről ismeritek meg őket...”* (Mt 7:16).

Laodicea számára Isten kegyelme volt, hogy az Úr leleplezte meztelenségét, és rámutatott hamis önáltatására, lehetőséget adva bűnbánatra és korrekcióra. Ma is Isten kegyelme, hogy az Úr az arany gyertyatartók között jár, és szemei, mint a tűz lángja, átjárják gondolatainkat, szívünket, a csontokat és veséket.

Megállapíthatjuk, hogy a hét gyülekezet többségéhez az Úrnak voltak, ill. ma is vannak fenntartásai és figyelmeztetései, és csak két olyan gyülekezet volt, mint Smirna és Filadelfia, akiket az Úr megdicsért. A többiekkel még munkája van, és továbbra is foglalkozni fog Egyházával. Mert el akarja készíteni menyasszonyát a Bárány menyegzőjére.

De Laodiceának is van még esélye: *„Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.”*

Aki van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

Ha Te nem Laodiceában vagy, akkor mindez nem vonatkozik rád!

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (25. rész)

Kedves Barátaim!

Ezelőtt négy hónappal kezdtem el írni ezeket az elmélkedéseket, amikor a koronavírus félelemben és bizonytalanságban kezdte tartani az embereket az egész világon. Januárban Kínában kezdődött, majd Olaszország vette át a stafétát és tőle egész Európa. Szlovákiában az első megbetegedést március 6-án regisztráltuk, az első halálesetet pedig április 1-én. Kormányaink (éppen kormányváltás volt) időben beavatkoztak, szigorú intézkedéseket hoztak, és ezért, hála Istennek, Szlovákia Európa egyik országa, amelyik a legsikeresebben ellenállt a járványnak.

Azóta NÉGY HÓNAP (és három nap) ALATT az egész világon körülbelül százszorosára nőtt úgy a fertőzöttek száma (135 ezerről 13,65 millióra) mint az elhunytaké (5,5 ezer 586 ezerre). És még nem ért véget! Mi csak a számokat látjuk, de a számok mögött emberek vannak, és sok szenvedés, fájdalom, sok idő előtt véget ért élet, könny és gyász.

FŐ KÉRDÉSÜNK EZ VOLT: HONNAN SZÁRMAZIK A KORONAVÍRUS?

Isten büntetése, ítélete? Vagy az Ő figyelmeztetése? A legtöbb hívő azonnal rámondja: *„Semmiképpen sem! A koronavírus nem származhat Istentől. Isten jó Isten, Ő a szeretet! Istentől nem származhat semmilyen rossz dolog. A betegségek, szerencsétlenségek, járványok pedig rossz dolgok! Ez az ördög munkája, aki embergyilkos volt kezdettől fogva. Mert Isten egy jó Isten, az ördög pedig gonosz ördög!”* – És minden más véleményt elutasítanak.

Ezért néhány „szuper szellemi” prédikátor a járvány kezdetén elkezdte kiűzni a koronavírus démonát arról a területről, ahol működnek. Ahogy Laodiceával kapcsolatosan írtam, vannak, akik úgy gondolják, hogy mindenhatóak és szuverének, különösen, ha kegyes vágyaikhoz hozzáadják a „Jézus nevében” formulát. Szomorú dolog, de március végén több közismert népszerű meggyűlekezet pásztorai a „szinte királyi” rezidenciájukból, állítólag *„a Szent Lélek utasítására”* a koronavírus szellemének megkötözése és (némelyek az USA-ból, mások a világ minden országából való) kiűzése céljából imaharcot folytatva, pld. az egyik kijelentette, hogy: *„a koronavírus le van győzve, elment, Amerika felszabadult alóla és újra egészséges, meggyógyult.”* Sajnos, semmi sem történt!!! Azóta közel 3,5 millió (addig 105 ezer) ember fertőződött meg az Egyesült Államokban, és közel 140 ezer (addig 2800) meghalt. Ha a koronavírus az ördögtől lett volna, akkor engedelmessé kellett volna lennie ezeknek a pásztoroknak a Jézus nevében. Vagy, az Ószövetségben a hamis prófétákat meg kellett kövezni. Sajnos ezt a modellt néhány hazai szolgáló testvér is utánozta. Ha pedig a vírus nem az ördögtől van, hanem Isten küldte, bocsátotta rá az emberiségre valamilyen célból, akkor Isten előtt csak a bűnbánat és az alázatos könyörgés lehet hatásos: *„Ha megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.”* (2Krón 7:14). *„Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint; bojtöléssel is, sírással is, kesergéssel is. És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt.”* (Joel 2:12-13).

Mi vizsgáltuk, hogy mit mond a Biblia, úgy, ahogy a béreabeli hívők is tudakozták az írásokat, hogy *„ÚGY VANNAK-E EZEK?”* (ApCsel 17:11). Vizsgáltuk Isten tulajdonságait, karakterét és a világgal való bánásmódját, és – úgy gondolom, egyetértetek azzal, hogy – arra a következtetésre jutottunk, hogy Isten szuverén Isten, és néha megengedhet rossz, kellemetlen dolgokat, eseményeket az emberek, nemzetek vagy az emberiség életében, mint például természeti katasztrófák, betegségek vagy akár ez a vírus. Nem önkényesen, hanem mindig valamilyen okból vagy valamilyen szándékkal.

Ámos próféta azt mondja: „*Vajon lehet-e baj a városban, amit nem az Úr szerezne?*” (Ám 3:16). Írtam, hogy hiszem, hogy a COVID-19 Isten kopogtatása! A világ számára, de az Egyház számára is. Talán az utolsó!

Talán ez a világ vajúdási fájdalmainak egyik fázisa az Úr Jézus eljövetele előtt (Mt 24:8 RUF). Amint tudjuk, a szülési fájdalmak, kontrakciók több intervallumban jelentkeznek. Nincs kizárva, hogy a koronavírusnak is van több fázisa, a második vagy a harmadik hullám. Most hazánkban is nyíltan beszélnek ilyen forgatókönyvről is. A világban a világgjárvány nyilvánvalóan gyorsan növekszik. Senki sem tudja, mennyi ideig fog tartani, mikor ér véget, és milyen következményei lesznek.

Az emberiség elfelejtkezett Istenről. Pál apostol azt írja a Róma 1:18-ban, hogy „...*nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamissággal feltartóztatják.*” Az emberek istentelenek, Isten nélkül élnek, sok keresztyén is Isten nélkül, istenfélelem nélkül él, gondolkodik, beszél, cselekszik, tervez, és ezért Isten haragja jogos. Pál azt is írja, hogy bár az emberek már a teremtésből megismerhetik Istent, Őt Istenként nem dicsőítették, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett. Az emberek ma is közömbösek Isten iránt és úgy élnek, mintha az örökkévaló jólétet ezen a földön akarnák maguknak bebiztosítani. A haladó világ, a nyugati civilizáció már azt gondolta, hogy minden kényelme csúcán áll. Talán kevés hiányzik, és istenek leszünk.

Ezért az emberiségnek ébresztőre van szüksége, ahogy meg van írva, Isten még egyszer megrázza eget és a Földet (Zsid 12:26-27). Isten célja – e járvány által is – hogy az emberek felébredjenek a közömbösségből, átértékeljék életüket, értékrendjüket, és kezdjék keresni Istent és üdvösségüket.

A világ nagyvárosaiban megállt az élet. A korlátozások vagy kijárási tilalom miatt az utcák kiürültek. Elnémultak a diszkóklubok, szórakoztató parkok, az iskolák, egyetemek, mozik, színházak és a templomok, imaházak is sok helyen még mindig zárva vannak. A sportcsarnokok, stadionok is üresek, és a világméretű sporteseményeket is törölték. A világ elnémult. De meghallja a világ ebben a csendben a Teremtő Isten szerető hangját és kopogtatását? Eléri-e Isten célját, vagy a világ megy tovább, ahogy a kutya, amikor kijön a vízből, megrázza magát, lefröcsköli magát a vizet, és ugatva megy tovább?

Némelyik ország már fokozatosan enyhítette a korlátozásokat, megpróbálta újjáéleszteni, „feltámasztani” gazdaságát, de vajon feltámadnak-e az emberek is egy új életre?

Mondtuk, hogy Isten a koronakrízis idején is ott ül a trónján, és nem veszítette el a kontrollt az események felett. Ő uralkodik, és a világot még mindig HATALOMMAL, BÖLCSESSÉGGEL ÉS SZERETETTEL irányítja, és benavigálja azt a dicsőséges, diadalmas, örökkévaló célba!

ISTEN VILÁGKORMÁNYZÁSÁNAK HÁROM TERÜLETÉRŐL BESZÉLTÜNK:

1. Láttuk, hogy HOGYAN BÁNIK ISTEN A NEMZETEKKEL: Az emberiség eredete, elterjedése, a népek történelmének áttekintése és a világ jövője a bibliai prófécia fényében. Mondtuk, hogy az első ember bűne miatt az egész emberiség az Istentől való elszakadottság állapotába került. Megállapítottuk, hogy Istennek az emberiség iránti HARAGJA JOGOS, és Istennek joga van megítélni a világot! De azt is, hogy ISTEN SZERETI A VILÁGOT, és meg akarja azt menteni. Ezért FIÁBAN, JÉZUS KRISZTUSBAN MEGVÁLTÁST KÉSZÍTETT azok számára, akik ezt a megváltást bűnbánattal és hittel elfogadják.

2. Láttuk azt is, HOGYAN BÁNIK ISTEN IZRAELLEL: Izrael népének eredete, és történelmének, valamint a jövőre vonatkozó próféciaáknak áttekintése. Láttuk, hogy Izrael gyakran hűtlen, engedetlen volt Isten iránt, ezért Isten ellenséget küldött ellenük, és nyomorúságot, szenvedést, fogságot és üldöztetést bocsátott rájuk. Istennek azonban speciális terve van Izrael számára a jövőben, és a nyomorúság végén harcolni fog népéért.

3. Végül arról beszéltünk, hogy HOGYAN BÁNIK ISTEN EGYHÁZÁVAL. Beszéltünk arról, hogy mi az Egyház és küldetése. Isten terve, hogy az Egyház felkészüljön a Bárány menyegzőjére, a Vőlegénnyel való találkozásra, hogy „*majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörgözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.*” (Ef 5:25-27).

A Jelenések könyvéből (2. és 3. rész) láthattunk az Egyház hét tipikus képét, azok jellemzőit, és mivel a Jelenések könyve prófétai könyv, az egyháztörténelem hét különböző korszakát is, amelyek e hét gyülekezet képei ábrázolnak.

Láttuk, hogy e gyülekezetek többsége ellen az Úrnak volt, ill. ma is vannak panaszai, fenntartásai és intései, csak Smirna és Filadelfia a kivétel. A többiekkel az Úrnak még munkája van, és velük még foglalkozni fog. Mert el akarja készíteni Egyházát, mint menyasszonyt a Bárány menyegzőjére.

Az Úr Jézus értékelése szerint az említett gyülekezetek közül SMIRNÁT és FILADELFIÁT összepárosítanám, mert az Úrnak e két gyülekezettel szemben nincs semmilyen panasza.

EFÉZUS és SARDIS egy második páros. Az Úr megdicsérte őket is, de velük szemben komoly fenntartásai voltak. Efézus elhagyta az első szeretetet, Sardisnak csak a neve az, hogy él, de az Úr Jézus szerint halott. Vannak azonban köztük olyanok, akik nem szennyezték be ruháikat. Az Úr mindkét gyülekezetet egyaránt bűnbánatra és megtérésre hívja fel.

A következő páros PERGAMUM és TIATIRA, akik ellen az Úrnak a bálványimádás miatt a legsúlyosabb panaszai vannak.

A LAODICEA egy külön fejezet. Legtöbbet ezzel a gyülekezettel foglalkoztunk, mert LAODICEA az Egyház jelenlegi fő irányzatának képe az Úr Jézus Krisztus eljövetele előtti utolsó időkben. Ez a polyva és a tiszta búza elválasztásának az ideje (Mt 3:12), és az okos és a balga szüzek elválasztódásának ideje (Mt 25:1-13). Az okos és a bolond szüzek ma együtt vannak, a búza és a konkoly együtt nőnek, és a polyva sincs elválasztva a tiszta búzától. Ma még mindig van idő a változásra és a megtérésre, ez még Isten kegyelmének ideje. Még van idő feljebb kerülni egy „*jobb kategóriába*”, a Smirna vagy a Filadelfia kategóriájába.

Valószínűleg Smirnába senki sem akar kerülni, de eljön az idő, hogy sok keresztyénnek még szenvednie kell hitéért.

SMIRNA SMIRNA marad. Az Úr azt mondta neki: „*Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet – DE GAZDAG VAGY!*” Mert te, Smirna, kegyelmet kaptál arra, hogy szenvedj. „*Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Ő benne, hanem hogy szenvedjétek is Ő érette.*” (Fil 1:29).

Az Úr Smirnat buzdítja is: „*Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell..., Légy hű mind halálig, és néked adom az életnek koronáját.*” (Jel 2:10).

A világ sok országában ma kegyetlenül üldözik a keresztyéneket, és úgy gondolom, hogy számuk az idővel drámai módon növekedni fog. Mert hiszem, hogy EFÉZUS és SARDIS csoportjából még sokan felébrednek és üldözve lesznek. Mert „*mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak.*” (2Tim 3:12).

PERGAMUM és TIATIRA csoportjából szintén. Ezek azok az egyházi felekezetek, ahol a bálványimádás a leginkább otthonra talált. Közöttük azonban sok őszintén kereső ember is van, akik akkor, amikor majd a babiloni vallási rendszer, az úgynevezett nagy Babilon (Jel 18. rész) összeomlik, meghallják a hangot: „*Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból.*” – kifutnak, és üldözve lesznek.

FILADELFIA is marad FILADELFIÁNAK. Ez az okos szüzek számára ideális gyülekezet.

Mondtuk, hogy LAODICEA a mai egyházi korszak domináns gyülekezeteinek hű képe, az Úr Jézus Krisztus eljövetele előtti utolsó idők egyházának képe. Ezért ezt a gyülekezetet még külön, részletesebben megvizsgáltuk.

LAODICEA számára az Úrnak csak panaszai vannak: *„...sem hideg nem vagy, sem hév..., kivetlek téged az én számból. Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és meztelen. Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te meztelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg. Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.”* (Jel 3:14-20). Tehát, Laodiceának is van még lehetősége változásra.

LAODICEA ELLEN AZ ÚR JÉZUSNAK HÁROM FŐ KIFOGÁSA VOLT / VAN:

- Langyosság, közömbösség
- Felfuvalkodás, büszkeség, megalégedettség
- Meztelenség és vakság

AZ ÚR JÉZUS ELSŐ KIFOGÁSA LAODICEÁVAL SZEMBEN az igazság iránti langyosság, közömbösség. Laodicea nevének jelentése: *„emberi vélemények”* kiszorították az IGE IGAZSÁGÁT. Laodiceában az igazságot nem tekintik abszolútnak. Laodicea hozzáállása Isten Igéje iránt közömbös. Nem olvassa, nem szereti, és nem ismeri a Bibliát, ezért növekszik a gyülekezetek fluktuációja és tévtanítások ütnek fel fejüket. Isten Igéjének ismerete nélkül *„elvész a nép”*, tévelyeg, és nem lehet megvizsgálni és megkülönböztetni a különböző megnyilvánulásokat, lelki ajándékokat, se a prófétálást. Mert ha egy „próféta” beszédéhez hozzámondja a „Jézus nevében” formulát, akkor az fellebbezhetetlen.

AZ ÚR JÉZUS MÁSODIK KIFOGÁSA LAODICEÁVAL SZEMBEN elsősorban nem az anyagi gazdagság, hanem a felfuvalkodottság, a szellemi büszkeség és az önmagával való megalégedettség. Egocentrikus fogyasztói, szórakoztató keresztyénység. Az ilyen keresztyénység nem áll meg a próbákban. A felfuvalkodottság azt jelenti: Nincs szükségem semmire és senkire, se testvérekre, se gyülekezetre, se Istenre, se Bibliára, független és önellátó vagyok, nincs szükségem közösségre. Az időseknek nincs szükségük a fiatalokra, és különösen a fiataloknak nincs szükségük az idősekkel való közösségre. Mindenünk megvan, van modern technikánk, gazdagok vagyunk, lelki ajándékaink vannak, kaptunk erőt, hatalmat, de gyakran elfelejtkezünk arról, hogy nem mi rendelkezünk Isten ajándékaival és erejével, hanem a szuverén és szent Isten.

A JÉZUS ÚR HARMADIK KIFOGÁSA LAODICEÁVAL SZEMBEN meztelensége és vaksága. A Laodica hívői az Úr szemében meztelenek. A meztelenség azt jelenti, hogy nincs Jézus vérével megtisztított fehér ruhád. Nincs menyegzői ruhád, és nem mehatsz be a Bárány menyegzőjére. Az Úr szerint a meztelenség szégyen, utálatosság. Ezen kívül a meztelenség sebezhetőséget jelent. A hiányosan öltözött nők sebezhetőek az erőszakos cselekményekkel szemben. A meztelenség manapság divatos! A szemérmetesség kihalóban van, és ezzel fordított arányban megnövekedtek a szexuális bűncselekmények. Az Újszövetség azonban tanítja, hogy *„...az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmetességgel és mértékletességgel ékesítsék magukat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözéssel...”* (1Tim 2:9).

Laodicea számára Isten kegyelme volt, hogy az Úr leleplezte meztelenségét, kiábrándította hamis önbiztonságából, és adott lehetőséget bűnbánatra és megtérésre: *„Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te meztelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.”*

Gyakran elgondolkodtam azon, hogy Laodicea életvitelének ezt a folyamatát nem állítja meg semmi más, csak valamikor majd Isten megtisztító tüze, amikor az Úr az utolsó időkben tűzben próbálja és tisztítja meg Egyházának hitét és életét. Azért, mert a menyasszonynak *„dicsőségesnek, szentnek és feddhetetlennek... , szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle nélkülnek“* kell lennie. (Ef 5:27). Ebben a tűzben megmutatkozik, hogy hol van *„a szentek békességes tűrése és hite“*, és kik azok, *„akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!“* (Jel 13:10, 14:12).

Keresztelő János úgy beszélt az Úr Jézusról, mint *„akinek szóró lapát van a kezében, és megtisztítja az ő szérűjét; és az ő gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“* (Mt 3:12).

Laodiceának át kell mennie ezen a tisztító tűzön! A tűzben csak a polyva ég meg. Minden sallang, szórakozás, minden emberi dicsőségvágy megég, mint a polyva.

Laodiceának, mint az aranyaként át kell mennie a tűzben való megtisztuláson. Ez pontosan illusztrálja a keresztyén ember életét, aki sok tűzpróbán megy át, hogy hite olyan értékes legyen, ahogy azt Péter apostol mondja: *„hogya a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor.“* (1Pt 1:7). Ahhoz, hogy az aranyból a salak el legyen távolítva, az aranyat újra kell olvasztani. A tűzben a tisztátalanság, a salak megég, és csak az arany marad meg. Az aranyaként nem árt a tűz!

Gyakran elgondolkodtam azon is, hogy Isten szereti Egyházát. Az Úr Jézus életét adta az Egyházért. Ő hamarosan visszatér menyasszonyáért, de az még nem nincs készen a menyegzőre. Valaminek még történnie kell! Ezen kívül hiszem, hogy még sok embernek kell bűnbánattal Istenhez fordulni, üdvözülni és csatlakozni a Menyasszonyhoz. Vagyis nem maradhat minden úgy, ahogy van. Valaminek történnie kell!

Az elmúlt hónapok eseményei tesztelték és tesztelik a hitünket, filozófiánkat, véleményünket, szolgálatunkat, tanításainkat, a próféciákat és mindenkinek szolgálatát, munkáját, hogy Isten Igéjének alapján megállnak-e ebben a próbában. Ezek az események tesztelik motivációinkat is. Megmutatkozik, hogy az amit csinálunk, az Úr és az Ő népe iránti önzetlen szeretetből, Isten dicsőségére tesszük, vagypedig népszerűsége, emberek elismerése iránti vágy miatt, Isten és a Biblia hiányos ismerete, tudatlanság miatt, esetleg hamis szellem hatása alatt állunk.

„Mert más fundamentomot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, mely a Jézus Krisztus. Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít rá erre a fundamentumra; Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi. Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mintha tűzön keresztül.“ (1Kor 3:11-15).

Ez a vers az egyike azoknak, amelyek alapján a Római Katolikus Egyház megpróbálja igazolni a tisztítóürről szóló tanát. E tan szerint azok az elhunyt katolikusok, akik meg voltak ugyan kereszttelve, de nem éltek olyan életet, hogy megérdemelték volna a mennybe jutást, ha nem követtek el halálos bűnt, haláluk után nem jutnak a pokolba, hanem a tisztítóüzzbe (purgatóriumba), ahol bizonyos időt szenvedve letöltve, később a mennybe juthatnak. Ezt a tisztítóüzzben letöltendő időt a földön élők megrövidíthetik Máriához és a „szentekhez” intézett közbenjáró imák által, és a halottakért való fizetett miseszolgálatok, ill. bűnbocsátó cédulák vásárlása által. A valóság az, hogy senki se tudja, ki az, aki a mennybe jut, és ki jut a tisztítóüzzbe, így a halottakért való imát, misét és közbenjárást minden elhunyt katolikus esetében (még a pápák esetében is!) gyakorolják.

Azt se tudja senki (még a pápa sem!), hogy a szenvedőnek mennyi időt kell eltöltenie a (nemlétező) tisztítótűzben, mennyi imát kell érte elmondani, és hány évig kell fizetni és bemutatni érte a halotti miséket, ahhoz, hogy kiszabaduljon. Így ez egy jó cselfogás és jól menő örök üzlet a katolikus egyház számára. Ki ne szeretné ugyanis, hogy férje, felesége, gyermeke vagy apja, anyja minél előbb kiszabaduljon a (nemlétező) tisztítótűz gyötrelmeiből? Nem képes-e ezért hosszú éveken, évtizedeken keresztül megtenni mindent? Különösen, ha szeretteiknek életükben nem adták meg a kellő tiszteletet, gondoskodást és szeretetet, ezért lelkiismeretük vádolása miatt azok halála után akarják ezt irántuk jóvá tenni.

MIÉRT NEM HISZEK A TISZTÍTÓTŰZBEN?

1. Először is azért, mert nem bibliai. A Biblia, mint a keresztyén hit alapokmánya, egyáltalán nem tanítja, nem támogatja és nem ismeri el a római katolikus egyháznak a tisztítótűzről szóló tanítását, nem ismeri a tisztítótűz fogalmát, és nem ismeri el a földi élet utáni megtisztulás lehetőségét. A tisztítótűz dogmája hamis reménységet kínál. Nem áll a Biblia tanításának alapján, hanem azzal ellentétes, pogány filozófiai és vallási elemekkel kevert tanítás. Azok a bibliai igehelyek, amelyekre hivatkozva a katolikus egyház megpróbálja igazolni a tisztítótűz létezését, egészen más dolgokra vonatkoznak. Helyszűke miatt itt nincs lehetőség azok részletes megtárgyalására.

2. A tisztítótűzről való tanítás a részleges önmegváltás tana. A Biblia azt mondja, hogy az ember se magát, se felebarátját meg nem válthatja: *„Senki sem válthatja meg atyjafiát, nem adhat érte váltságdíjat Istennek.”* (Zsolt 49:8, Mt 16:26). A tisztítótűzből való kiváltás tana érvénytelené teszi Jézus Krisztus váltságahalálát. Ha lett volna valamilyen más mód a bűnös embert megmenteni az örök kárhozattól, Jézus Krisztusnak nem kellett volna emberré válva a földre jönnie és a golgotai kereszten bűneinkért szenvednie. Ha pedig Ő ezt megtette, az Ő váltságműve tökéletes és elégséges!

3. Emberileg is logikátlan. Se a pap, se a püspök, de még a pápa se tudja megmondani, mikor szabadul ki valaki a /nemlétező/ tisztítótűzből és meddig kell fizetni érte a halotti miséket. Ez egy örök körforgás, amiből nem lehet kiszállni. Ezért ez jó üzlet a katolikus egyház számára. Próbáljuk meg elképzelni, az egész Földön, minden nap, minden katolikus templomban, minden elhalálozás és azoknak évfordulóik alkalmából, hány halotti misét mutatnak be, és próbáljuk ezt megszorozni egy halotti miséért fizetett összeggel. Mennyi ez egy év alatt, és mennyi ez az évszázadok alatt? Az ilyen üzérkedések ellen emelték fel szavukat a protestáns reformátorok. A Jelenések könyve 18. rész 13. verse beszél olyanokról, és azoknak ítéletéről, akik még az emberi lelkekkel is kalmárokodtak. A 4. versben elhangzik a felhívás: *„Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból!”*

4. Ez a tanítás diszkriminációs. A szegény embereknek nincs módjukban úgy megfizetni hozzátartozóikért a halotti miséket, mint a gazdagoknak. Úgyszintén, ki fizeti meg a halotti miséket az elhagyott, egyedülálló emberekért, akiknek nincs semmilyen hozzátartozójuk? Azoknak szenvedni kell a tisztítótűzben örökké?

5. Az első keresztyének nem hittek a tisztítótűzben. Egészen 600-ig a katolikus egyházban sem tanítottak róla, és csak 1459-ben vált dogmává ez a tanítás. A bibliátlan katolikus dogmák átka az, hogy azokat nem lehet megváltoztatni, mert azok igazságáról valamelyik ú.n. „tévedhetetlen” pápa döntött. Még akkor sem lehet megváltoztatni, ha évszázadok alatt világosan mindenki előtt bebizonyosodik annak téves volta. A másik szomorú tény, hogy a katolikus hívők többsége nem ismeri a Biblia tanítását, csak a katekizmust. Éppen azért, hogy híveit tudatlanságban tartsa, a katolikus egyház évszázadok alatt tiltotta a Biblia olvasását. Az Úr Jézus Krisztus viszont azt mondta, hogy: *„...megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket.”* (Jn 8:32).

6. A Biblia azt mondja, hogy „*ma van az üdvösség napja.*” (2Kor 6:2). Ma van a megtisztulás ideje. Ma van ideje annak, hogy őszinte bűnbánattal Istenhez megtérjünk és Jézus Krisztust szívünkbe befogadjuk. Az üdvösséghez nem elég a csecsemőkereszttség, személyes bibliai hitre van szükség. A halál után nincs lehetőség megtérésre. A halállal minden le van zárva. Ma van ideje annak, hogy életünket Istennel és emberekkel lerendezzük. Ma van ideje annak, hogy szereteteinkkel jót tegyünk. Haláluk után már késő és lehetetlen, így minden halotti mise, halottakért való ima bibliátlan, értelmetlen és felesleges. Bár megadná Isten, hogy sok őszinte, Istent és az igazságot kereső katolikus hívőnek megnyílna a szeme, hogy ne fizetnék hiába a sok értelmetlen ceremóniát.

Lehet, hogy mindezek után megdöbbenően hangzik, de bizonyos értelemben ÉN IS HISZEK A TISZTÍTÓTŰZBEN. A megtisztulás lehetősége, ha úgy tetszik „tisztítótűz” – ITT VAN E FÖLDÖN, EBBEN A FÖLDI ÉLETBEN!

Először is hiszek a Jézus Krisztus vére általi megtisztulásban! „*Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől... ..Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.*” (1Jn 1:7,9).

Abban is hiszek, hogy Isten bennünket – újjászületett keresztyéneket is – nevel, megszentel és megtisztít Igéje és Szent Lelke által, valamint különböző élethelyzeteken keresztül is. Isten szemében minden újjászületett keresztyén „szent”. Nem azok a szentek, akiket emberek /a pápák/ szentté nyilvánítanak, hanem azok, akiket Isten nyilvánít szenteknek. A szentség az Istenhez való tartozást, az Ő számára való elkülönülés állapotát jelenti. Ez az ú.n. pozicionális megszentelődés, amelyet Jézus Krisztus számunkra egyszeri tökéletes áldozatával megszerzett a kereszten. Ő lett nekünk Istentől igazságul, szentségül és váltságul (1Kor 1:30). Azonban nekünk, újjászületett keresztyénekek is szükségünk van mindennapi folyamatos gyakorlati megszentelődésre. Ebből a célból Isten bennünket nevel, megszentel, tisztogat különböző módon:

a. Tisztogat, lemetszegeti a vadhajtásokat. „*Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek. Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.*” (Jn 15:1-5). Az Úr Jézus itt tanítványainak mindennapi gyakorlati megszentelődéséről beszél a gyümölcsöző keresztyén élet érdekében. Azokról beszél, akik az újjászületés által Bele lettek oltva, mint a szőlővessző a tőkébe, és Vele a Szent Lélek életet adó „nedve” által szerves kapcsolatban vannak. A megszentelődés folyamata ezeknek a meddő vadhajtásoknak a lemetszése a termékenyebb gyümölcsözés érdekében. Ennek a feltétele: Benne lenni és Benne maradni. „*Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek.*” (Jn 15:5-6). Ez a tűz azonban már nem a tisztító, hanem a megemésztő tűz.

b. Szeretettel fenyíti, fegyelmezi gyermekeit, hogy ne legyünk korcsok (Zsid 12:4-11).

c. Az Ige azt is mondja, hogy fegyverkezzünk fel azzal a gondolattal is, hogy „*aki testileg szenved, megszűnik a bűntől.* (Ám, nem mindig!) *Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt.*” (1Pt 4:1-2).

d. Mint az ötvös az aranyat, úgy tisztítja Ő is „tűzben” életünket, hitünket. (1Pt 1:7, 4:12, Jel 3:18).

e. Mindenkinek életét, hitét, munkáját tűz próbálja majd meg (1Kor 3:10-15). Ez itt történik, ebben a földi életben!

f. Ugyanúgy életünkbe jönnek próbák, viharok, amelyek „hit-házunkat” megpróbálják, hogy az a Kősziklára épült-e, vagy pedig csak homokra (Mt 7:24-27). Ez mind itt, ebben a földi életben történik.

„Íme itt a kellemetes idő, íme itt az üdvösség napja!” (2Kor 6:2). „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket!” (Zsid 3:7-8,15, 4:7).

Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!

Egy történettel fejezem be:

Egyszer egy gazda talált egy sastojszt, és a többi tyúktojással együtt a kotlós alá tette. Egy idő után a tojásokból kikelték a kiscsibék. A fiatal csirkék a tyúkkal megértették egymást, de a sasfióka nem érezte jól magát köztük. Nem tudta megérteni, mire jó az a sok kotkodákolás, és a trágyadombon való kapargatás. Mindez nagyon zavarosnak tűnt előtte. Egy napon azután a sas, amelyik a tojást lerakta, fentről észrevette fiókáját. Leereszkedett, és erőteljes hangon szólította, hogy szálljon fel és repüljön el vele. A fiatal sas eddig még soha nem hallott sas hangot, de amikor meghallotta az első hívást, valami benne életre kelt, és vágyat kapott hozzárepülni. Félt azonban az első próbálkozástól, de a sas folyamatosan buzdította, hogy próbálja meg, ezért elkezdett csapkodni a szárnyaival, amíg fel nem emelkedett a levegőbe, és a nagy sas felé repült. Ő mindig sas volt, bár egy ideig csirkeként viselkedett, de soha nem tudta elsajátítani ezt az életmódot. Amikor azonban meghallotta a nagy sas hívását, tudta, hova tartozik. Így van ez Isten minden újjászületett gyermekével, amikor meghallja a Lélek hangját, vágyik a nagy Sással, az Úr Jézus Krisztussal találkozni és Vele együtt lenni

Laodicea, van-e füled meghallani a Szent Lélek hangját? Ébredj fel a közömbösség és a langyosság állapotából!

Nagy kegyelem, hogy még Laodiceának is van még esélye.

(Folytatás legközelebb 😊).

AHOGYAN ÉN LÁTOM A MAI IDŐK ESEMÉNYEIT (26. rész)

Kedves Barátaim!

Ma be szeretném fejezni a COVID-19 alatt írt elmélkedések sorozatát. Úgy gondolom, hogy többeknek áldásul szolgáltak. Mint láthattátok, elsősorban az utolsó idők jeleiről írtam, amelyben élünk, és amelyek közül egyik ez a járvány, amit Isten kopogtatásának tartok, úgy a világ, mind az Egyház számára. Nem tudom, meghallja-e a világ ezt a kopogtatást? Megváltozik-e valami, fogják-e az emberek jobban keresni Istent, mint eddig? De azt sem tudom, hogy az Egyház meghallja-e Isten kopogtatását, akar-e megszentelődni, vagy pedig minden rendben van? A járvány elején kissé megijedtünk, higiéniai szájmaszkokat tettünk fel, amelyek lefedték valódi vagy mesterséges arcunkat, és egyformák voltunk. Szépek voltunk így, „egyenruhásan”. Fokozatosan megszoktuk a korlátozásokat, és most, amikor eljött az enyhülés, a higiéniai maszkok lekerültek, a műarcok pedig vissza. A másik kérdés az, hogy nem vettünk-e vissza más olyan hiábavalóságokat is, amiket már eldobtunk?

Kezdetben többen nemcsak higiéniai, hanem vallásos maszkokat is feltettek. Azt mondják, hogy a fuldokoló még a szalmaszálba is bele akar kapaszkodni, és a zuhanó repülőgépen hirtelen mindenki hívővé lesz.

Egy bizonyos város polgármestere imaösszejevetelt szervezett a város főterén minden (bármiben!) hívő, sőt ateisták számára, ahol imádság gyanánt „a mennybe” felküldtek egy luftballonokból, a város színeiben összeállított „rózsafüzért”. Máshol az emberek az imához gyertyákat gyűjtanak.

Egy közeli állam politikusa egy imát olvasott fel a parlamentben: *„Add nekünk, kedves Isten, a szellem és a lélek erejét a közügyek kijavításához. Adj nekünk, kedves Isten, erőt önmagunkban bízni. Hiszek fizikai testem bölcsességében... Így van.”*

Ahogy már írtam, néhány mega gyülekezet prédikátora megpróbálta a koronavírus démonát kiűzni azokról a területekről, ahol működnek. Sőt, kijelentették, hogy már elment és Amerika már meggyógyult! Azóta Amerikában csaknem 4,2 millió ember fertőződött meg és csaknem 150 000 meghalt.

Ferenc pápa két imát írt Szűz Máriához, amiket május hónapra ajánlott minden hívőnek. A Biblia azt mondja, hogy az Atyához csak egy Közbenjárónk van, Jézus Krisztus (Jn 14:6, ApCsel 4:12, Róm 8:34, 1Tim 2:5, 1Jn 2:1). A pápa miért nem Istenhez imádkozik?

MILYEN IMÁT HALLGAT MEG ISTEN? Mi hatja meg Őt? Léggömbjeink vagy gyertyáink? Avagy azért kellene imádkoznunk, hogy legyen *„erőnk önmagunkban, és fizikai testünk bölcsességében”* bízni? A Biblia azt mondja: *„Átkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve! ... Áldott az a férfi, aki az Úrban bíz, és akinek bizodalma az Úr.”* (Jer 17:5,7).

MIBEN GYÖNYÖRKÖDIK ISTEN?

„Kedvét leli-é az Úr ezernyi kosokban, vagy tízezer olaj-patakokban?” (Mik 6:7).

„Vajon kedvesebb-é az Úr előtt az égő- és véres áldozat, mint az Úr szava iránt való engedelmesség?” (1Sám 15:22).

„Az Őt félőkben gyönyörködik az Úr, akik kegyelmében reménykednek.” (Zsolt 147:11).

Csak az őszinte bűnbánat és alázatos könyörgés lehet hatásos Isten előtt: *„Ha megalázza magát az én népem, amely nevről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.”* (2Krón 7:14).

A gonosz útról való elfordulás magába foglalja azt is, amit Gedeon tett. A Bírak könyvében olvassuk, hogy amikor Izrael újra és újra elfordult az Úrtól a bálványokhoz, Isten ellenséget küldött rájuk, akik gyötörték őket. Egyszerűen CSAK levette róluk védelmező kezét. Amikor Istenhez kiáltottak, megszabadította őket, és egy ideig újra tisztelték Istenüket. Hamarosan azonban minden újból ismétlődött. A 6. fejezetben azt olvassuk, hogy Isten rájuk küldte a midianitákat. Amikor Istenhez kiáltottak, elhívta Gedeont, aki által (és 300 katonájával) szabadulást szerzett Izraelnek. Ezt megelőzte azonban az, hogy Gedeonnak először össze kellett törnie apja összes bálványait, amelyeket a város minden férfia imádott. Gedeon számára ez nagy kihívás volt. De miután elvégezte a feladatot: „*az Úr Lelke betöltötte Gedeont*”, megfújta trombitáját, elment és győzött (Bír 6:34). Isten meghallgatja imáinkat, ha bálványainkat eltávolítjuk.

Isten meghallgatja imáinkat, ha Isten akarata szerint imádkozunk: „*...hogya ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket: És ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk Őtőle.*” (1Jn 5:14-15).

Itt felvetődik egy kérdés: Ha ez a járvány, mint figyelmeztetés, Istentől van, imádkozhatunk-e ellene? Igen, alázatosan és őszinte megtéréssel: „*De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint; böjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is. És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas Ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt. KI TUDJA, HÁTHA VISSZATÉR ÉS MEGBÁNJA, ÉS ÁLDÁST HAGY MAGA UTÁN?! Fújjatok kürtöt a Sionon; szenteljete böjtöt, hirdessete gyűlést!*” (Joel 2:12-15).

És ha az Úr még irgalmas lesz az emberiséghez, nehogy büszkeségbe vigye ez a világot! Neki adjunk dicsőséget, és ne mondjuk: „*Hurrá, legyőztük a vírust!*” De ez eddig még nem látszik. A statisztikák szerint a fertőzöttek száma a világon növekszik, és rekordot dönt naponta. Európában kb. két hónapos enyhülés után a járvány ismét terjedőben van. Szlovákiában sem nyertük még meg a harcot. Noha Szlovákia továbbra is az első helyet foglalja el Európában, két hónap elteltével a fertőzöttek száma ismét megközelíti a márciusi értékeket. A ma elő emberek közül senki sem emlékszik olyan globális válságra, amelyet a koronavírus miatt a világ ma tapasztal. Senki sem tudja, meddig fog tartani, mikor ér véget, milyen gazdasági veszteségei, milyen egészségi és társadalmi következményei lesznek majd. Lehet, hogy a járványnak majd csak az Úr Jézus eljövetele vet véget? Ha igen, dicsőség Istennek! De ez nem kelthet félelmet – a hívők számára! Ezt nem kárörömmel mondom! Jeremiás próféta sírt, amikor Izrael népének bejelentette Isten ítéletét. (Jer 13:17).

Vissza szeretnék térni a kérdéshez: Mi a koronavírus COVID-19?

Az epidemiológusoktól valószínűleg már megtudtuk, hogy a vírus nem élő mikroorganizmus, nem betegséget okozó „bacilus”, hanem természetes (vagy mesterséges) eredetű sejtelen élettelen mikroorganizmus. Különbéféle vélemények vannak, amelyek szerint az egész dolgot csak kitalálták és felfújták. Egyesek szerint a Covid-19 nem is létezik. Mások szerint ez egy mesterséges vírus, amit biológiai fegyverként fejlesztettek ki. Ismét mások szerint ez egy degenerált vírus, amelyik véletlenül (vagy szándékosan) szabadult ki egy rák elleni gyógyszer kutató laboratóriumból. Akárhogy is van, kérdezem: ha egy ilyen kis élettelen vírus képes volt leállítani a globális világrendszereket, akkor milyen „szilárd” lábakon áll ez a világ? A tudomány, a technológia könnyen kiszabadulhat az ember irányítása alól!

Vagy az egész dolog összeesküvéselmélet? Őszintén szólva, nem foglalkozom vele, csak megjegyzem, hogy nem minden összeesküvéselmélet értelmetlen. Lehet, hogy ez egy gyakorlat a világ vezetői jövőbeni nagy terveinek megvalósítása, valamilyen új világrend létrehozása érdekében a Föld lakosságát idomítani, engedelmesre tanítani és kiképezni. Hozzászoktatni a maszkok viselése, kijárási tilalmak, esetleg kötelező oltások által a majdani mikro- vagy nano-chipek behelyezéséhez? Vagy talán egy mód arra, hogy radikálisan ritkítsák a túlnépesedett Föld lakosságát? – Nem tudom. Talán igen, talán nem!

De emlékezzünk egy dologra! Amit a Biblia mond, az nem összeesküvéselmélet! Az antikrisztus megjelenése előtt a „második fenevad”, a hamis próféta készíti majd neki elő az utat azzal, hogy „...*nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhíteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, aki fegyverrel megsebesítettett vala, de megelevenedett. És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt művelje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek, Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy az ő JOBB KEZÖKRE VAGY A HOMLOKUKRA bélyeget tegyenek; És hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak akin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma. Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.*” (Jel 13:13-18). A fenevad bélyege az antikrisztus isten gyanánt való imádatához kapcsolódik. Aki ezt visszautasítja, azt üldözni fogják. Aki pedig felveszi magára a fenevad bélyegét, inni fog Isten haragjának poharából (Jel 14:9-12), többek között „*gonosz és ártalmas fekély lesz azokon az embereken, akiken rajta lesz a fenevad bélyege, és akik imádják annak képét.*” (Jel 16:1-2).

Mi azonban ne éljünk (és nem is élünk!) az antikrisztus várásával, hanem drága Megváltónk és Vőlegényünk várásával. A Szentírás több értelmezője szerint az Úr Jézus még az antikrisztus megjelenése előtt visszajön, hogy Egyházát elragadja. De ha késik, legyünk olyanok, mint az okos szüzek, akik az esetleges sötétség esetére tartalék olajat is biztosítottak tartályaikba. Ha élő kapcsolatunk van az Úrral, Ő ad nekünk erőt, hogy hűségesek legyünk, és amikor jön, magához visz minket. Mert Ő hű! Azonban elvárja tőlünk, hogy mi is hűségesek legyünk és szolgáljunk. Hogy ha jön, szolgálva találjon minket. „*Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor haza jő, ily munkában talál.*” (Mt 24:45-46).

Az Úr elvárja tőlünk, hogy ne legyünk terméketlenek, hanem hogy gyümölcsöt teremjünk, ahogy az egyik példabeszédben mondta: „*Volt egy embernek egy fügefája szőlőjébe ültetve; és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem talált. És monda a vincellérnek: Íme három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki azt; miért foglalja a földet is hiába? Az pedig felelvén, monda néki: Uram, hagyj békét néki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom: És ha gyümölcsöt terem, jó; ha pedig nem, azután vágd ki azt.*” (Lk 13:6-9).

Talán a mennyei Atya most is gyümölcsöt keres életünk fáján. A vincellér (az Úr Jézus) azonban közbenjár értünk, talán a világért, és még kegyelméért, türelméért esedezik, és időt kér még számunkra: „*Atyám, adj nekik még egy esztendőt! Még megkapálom, megtrágyázom, és ha nem terem gyümölcsöt, azután vágd ki azt.*” Lehet, hogy ez a tisztogatási folyamat fájdalmas, a kertész metszőollója belevág az elevenbe, és ez fáj. De hadd tegye! Mert meg akarok tisztulni!

Lehet, hogy kap még időt a világ. Lehet, hogy egy évet, kettőt..., tízet? – Nem tudom. Lehet, hogy életünk is kap még időt. Egy évet, kettőt..., tízet? – Nem tudom. De ha az ilyen kopogtatás nem hoz változást életünkbe, akkor talán jön még egy második, harmadik... esetleg több hullám, vagy más viharok, csapások, próbák, de egyszer majd elhangzik: „*Vágd ki azt!*”

Végül szeretnék beszélni a Bibliában leírt négy viharról. Bizonyos értelemben a Covid-19 olyan, mint egy vihar, amely megpróbálja életünket. Tanulhatunk valamit ezekből a bibliai viharokból.

A mai tengeri hajóutazás nagyon kellemes élmény lehet. Ki ne akarna elmenni egy luxushajóval egy föld körüli útra? Az ókor emberének azonban nem voltak olyan romantikus elképzelései a tengeri hajózásról, mint manapság. A hajózás lehetett kellemes, amíg nem jött a vihar. Viharok azonban voltak és lesznek. Viharok jönnek a mi életünkbe is. Lehet, hogy most is viharban van életed, és talán kérdezed, hogy miért? És hogy mikor ér véget? Lehet, hogy életedben már sokszor voltak viharok, de ez nem jelenti azt, hogy többet már nem lesznek...

A próbák, viharok nem mindig jelentenek okvetlenül problémát, jelenthetnek lehetőséget is.

1. Az első vihar az Ószövetségben van leírva. Ez Jónás próféta története. EZT A VIHART NEVEZHETNÉNK AZ ENGEDETLENSÉG VIHARÁNAK. Jónás Isten prófétája volt, Aki megbízatást adott neki, hogy menjen Ninivébe egy üzenettel: *„És lett az Úrnak szava Jónáshoz, mondván: KELJ FEL, MENJ NINIVÉBE, A NAGY VÁROSBA, és kiálts ellene, mert gonoszságuk felhatolt élembe! És felkelt Jónás, hogy Tarsisba szaladna az Úr elől. Lement azért Jáfóba, és talált ott egy hajót, amely Tarsisba ment, és megadva a hajóbért, BESZÁLLT ABBA, HOGY TARSISBA MENJEN velük az Úr színe elől.”* (Jón 1:1-3).

Gondolom, hogy sokan ismerik a történetet, nem akarom az egészet elmondani. Elég annyi, hogy nagy vihar támadt a tengeren, a tengerészek féltek és kiáltottak istenükhöz, de Jónás lefeküdt a hajón egy félreeső helyen, és elaludt (legalábbis úgy tett, mintha aludna!). A tengerészek felébresztették, sorsot vetettek, hogy megtudják, ki miatt jött rájuk ez a veszedelem, és a sorsvetés Jónásra esett. Jónás bevallotta nekik, hogy őmiatta van ez a nagy vihar. Tudjuk, hogy a tengerbe dobták, a vihar megnyugodott, és egy nagy hal, amit az Úr küldött, elnyelte Jónást. Jónás ezután a nagy hal gyomrában találkozott Istennel. A hal gyomra volt az az imakamra, ahol Jónás megtanulta Istent igazságban tisztelni és engedelmeskedni. NINCS OLYAN MÉLYSÉG, AHOL ISTEN NEM LENNE MÉLTÓ A TISZTELETRE. Jónás három nap és három éjszaka a volt hal gyomrában, és az Úr parancsolt a hálnak, aki Jónást kivetette a száraza. Azután Ninivébe ment, és prédikálni kezdett. Rendesen meg volt azonban bélyegezve, ugyanis a gyomornedvek, mint például a „Hypo” kifehérítették bőrét.

Jónás, Isten prófétája! Milyen kiváltság. Volt elhívatása Istentől, rendelkezett Isten Igéjével, Istentől kapott üzenettel, Isten Szent Lelke volt rajta, hiszen próféta volt. Mégis ellenkező irányba ment. Hogy lehetséges ez? Miért? Ninive kb. 800 km keletre, Tarsis kb. 3500 km-re nyugatra van Izrael földjétől. Elvesztette orientációját? Volt térképe, iránytűje, de nem tudta, merre van észak? Szándékosan NEM AKART ENGEDELMESEKEDNI Istennek!

Mi a tanulság számunkra ebből a történetből? Jónás engedetlensége ábrázolja a mi engedetlenségünket is. Ha engedetlenségűnk vagyunk, az életünk bajba és viharba kerül. Van egy térkép, ami Isten Igéje, a Szentlélek pedig iránytű. Ha nem engedelmeskedünk Istennek, elveszítjük tájékozódási képességünket, orientációnkat. Olyan időkben élünk, amelyről Pál apostol azt mondta, hogy az utolsó napok, amikor az emberek saját kívánságaik szerint választanak tanítókat és tanításokat, elfordulnak az igazságtól, mert attól viszket a fülük. Olyan időkben élünk, amikor az Egyház a világ szelleme különböző hatásainak van kitéve. Az internet a különböző divatos trendek, stílusok, szokások, tanítások és módszerek széles választékát kínálja, amik olyan gyorsan változnak, hogy nagyon nehéz tájékozódni. Egyszer a szél nyugatról fúj, máskor keletről. És a hívők mindent elnyelnek, mint egy csalihalat. Tudjátok, mi az a szélkakas a tetőn? A különböző trendek szelének iránya gyakran olyan gyorsan változik, hogy szegény szélkakas nem tudja, hol van észak. Nem tudja, honnan fúj a szél, ezért csak pörög körbe-körbe és abba beleszédül. Itt a pásztorok, a vezetők különleges felelősséggel tartoznak a helyes irány meghatározásáért. Nem ennek a világnak a tendenciája szerint, hanem Isten Igéjének térképe és a Szent Lélek iránytűje szerint. Mert ha a trombita bizonytalan hangot ad, kicsoda készül a harcra? Tudjátok, ha engedetlenségűnk vagyunk, mint Jónás, akkor csak a nagy hal gyomra marad számunkra. De még ez is Isten kegyelme!

2. A második vihar AZ ENGEDELMESSÉG VIHARA, azaz a bizalom próbája (Mt 14:22-33, Mk 6:45-51, Jn 6:16-21). Amikor az Úr Jézus a kenyércsoda által megelégtette a sokaságot, arra kényszerítette tanítványait, hogy lépjenek be a hajóba és menjenek át a másik partra, amíg elbocsátja a sokaságot. Ezután még felment a hegyre imádkozni. A tanítványok engedelmeskedtek, és eveztek a másik part felé. Azonban erős szél kezdett fújni. És a szél szembe fújt. Talán beszélgettek, hogy nem lenne-e jobb megfordulni, és a szél segítségével visszamenni? De a Mester azt mondta, hogy menjenek át a túlsó partra! Ők pedig engedelmeskedtek Neki. Ha az Isten iránti engedelmesség útján jársz, a szél általában mindig szembe fúj. Amikor beállt az este, a hajó már a tenger közepén volt a haboktól hányattatva. Aztán az éjszaka negyedik részében (már reggel volt) Jézus a tengeren járva jött hozzájuk. A tanítványok megijedtek, mondván, hogy kísértet, és kiáltottak félelemtől. De Jézus azonnal szólt hozzájuk és mondta: *„Bízzatok, én vagyok, ne féljete!”* És amikor belépett hozzájuk a hajóba, elállt a szél. A hajóban levők pedig hozzámelve leborultak előtte, mondván: *„Bizony, Isten Fia vagy!”* Máté hozzáteszi, ahogy Peter is járt a tengeren.

EZ A VIHAR AZ ENGEDELMESSÉG ÉS A BIZALOM PRÓBÁJÁNAK VIHARA volt – és ma is az. Ez egy teszt. Mikor állt le a vihar? Amikor Jézus belépett a hajóba! Mit gondolsz, tudta az Úr Jézus, hogy a tanítványok küzdenek viharral? Mit mondott nekik? *„Bízzatok, én vagyok, ne féljete!”* Ő soha nem jön túl későn, de túl korán sem. Hallottam egy prédikátor bizonyágtételét, aki kisfiát tanította úszni. Már egész jól ment neki az úszás, már majdnem átúszta keresztben a medencét, amikor hirtelen süllyedni kezdett. Ahogy a víz alatt gyorsan fiához úszott, és kihúzta a vízből, az angyali békességgel és mosollyal mondta: *„Apu eljött! Tudtam, hogy apa jönni fog!”* Igen, Apa jön! Mindig a megfelelő időben érkeznek, éppen akkor, amikor szükséged van Rá!

3. A harmadik vihar egy A SÁTÁN ÁLTAL OKOZOTT VIHAR (Mt 8:23-27, Mk 4:35-41, Lk 8:22-25). És történt, hogy egy este az Úr Jézus ismét azt mondta a tanítványoknak: *„Menjünk át a túlsó partra.”* Ezúttal Ő is a hajón volt, de a hajó hátulján egy párnán aludt. Akkor nagy szélvihar támadt, úgy, hogy a hullámok becsaptak a hajóba, annyira, hogy már-már megtelt. A tanítványok féltek, felköltötték Őt, és mondták Néki: *„Mester, nem törödsz vele, hogy elveszünk?”* Ő pedig felkelt, megdorgálta a szelet, és monda a tengernek: *„Hallgass, némulj el!”* És elállt a szél, és lett nagy csendesség. Nekik pedig ezt mondta: *„Miért vagytok ily félénkek? Hogy van, hogy nincs hitetek?”* A tanítványok pedig csodálkoztak és mondták egymásnak: *„Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?”*

AZT GONDOLOM, HOGY EZT A VIHART A SÁTÁN OKOZTA. Okozhat a sátán vihart? A sátán az Úr Jézust születésétől kezdve el akarta pusztítani. Heródes király Jézus miatt Betlehem környékén minden két éven alul gyermeket megöletett. A sátán talán most is azt gondolta, hogy ez jó lehetőség. *„Jézus alszik, szítok egy vihart, és Jézust elsüllyesztem. Csakhogy ne menjen a keresztre!”* Mert tudta, hogy ez lesz az ő végső ítélete. Arra nem gondolt, hogy nem tudja elsüllyeszteni Azt, Aki a tengert teremtette. Úgy gondolom, hogy a sátán sok természeti katasztrófát, szerencsétlenséget és balesetet tud okozni, de a legtöbb vihart a szellemi területen okozza. Ismeritek ezt? Sokszor, mint a villámlás a tiszta égből, és már itt vihar. Békességben, szeretetben élünk, és hirtelen a békesség eltűnt. Van helyette ellenségeskedés, harag és békétlenség. Mit tegyünk ilyen helyzetben? Ébreszd fel Jézust! A sátán minket is el akar pusztítani, és azt akarja, hogy ne vigyázzunk és elaludjunk. Ezért *„vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!”* Vigyázzunk és őrizzük a békességet és a kölcsönös szeretetet!

4. A negyedik vihar az, amelyikről az ApCsel 27. részében olvashatunk, amikor Pál apostolt fogolyként Rómába vitték. Ezt a vihart a BÜSZKESÉG, KEMÉNYFEJŰSIG ÉS ISTEN SZOLGÁI MEGVETÉSE VIHARÁNAK lehetne nevezni. Ebben a történetben láthatjuk, hogyan viselkedett Pál a viharban, és hogyan viselkedtek a tengerészek. Úgyszintén láthatjuk, mindez hogyan végződött, a hajótörést és a megmenekülést. Olvassuk, hogy Pál és a többi fogoly felszálltak egy hajóra, amelynek Kis-Ázsia partjai mentén kellett elhajózni. Julius százados kedvesen bánt Pállal, tudva, hogy római állampolgár, és megengedte, hogy barátai gondoskodjanak róla. Pált két társa, Lukács, aki mindent feljegyzett, és a macedóniai Aristárkhus kísérte. Eleveztek a mai Törökország partjai mentén Mira felé. Ott felszálltak egy Alexandriai hajóra, amely gabonaféléket szállított Egyiptomból Itáliába. A hajózás lassú volt, mert a szél szembe fújt, és küzdöttek, hogy eljussanak a Szépkikötő nevű helyre.

Mivel késő őszt volt, az újabb hajóút már veszélyes volt. Pál FIGYELMEZTETTE őket, hogy az út nehéz lesz, és nemcsak a tehernek és a hajónak, hanem életüknek is nagy kárával fog történni a hajózás. DE A SZÁZADOS INKÁBB HITT A KORMÁNYOSNAK ÉS A HAJÓTULAJDONOSNAK, MINT ANNAK, AMIT PÁL MONDOTT. Megvette Pált: „Mit akar ez a fogoly? Ő fog nekünk tanácsot adni?” Pált Athénban is kinevették: „Mit akar mondani ez a csácsogó?” De az történet, mit Pál előre megmondott. Mivel a kikötő nem volt alkalmas a telelésre, a legtöbben úgy döntöttek, hogy onnan vitorlázzanak el, és ha lehetséges, eljussanak a mintegy 150 km-re levő krétai Fénix kikötőjéhez, és ott töltsék a telet. Az elején déli szél kezdett fújni, és úgy gondolták, hogy feltett szándékuknak uraivá lettek, elhajóztak Kréta mellett. ELEINTE GYAKRAN ÚGY TÖRTÉNIK, MINTHA MINDEN JÓL MENNE, DE AZUTÁN... Nemsokára viharos szélvész csapott le, amelyik 14 napon keresztül tombolt.

Kegyetlen küzdelem folyt a hajó, a rakomány és a saját életük miatt. Fokozatosan különféle óvintézkedéseket tettek, alá hevederezték a hajót, leengedték a vitorlákat, hogy zátonyra ne fussanak, a második napon KIDOBÁLTÁK A RAKOMÁNYT, a harmadik napon A HAJÓ FELSZERELÉSÉT IS KIDOBÁLTÁK.

A PROBLÉMÁK KÖZÖTT MUTATKOZNAK MEG PRIORITÁSAID, ÉS AZ, HOGY MENNYI MINDEN FELESLEGES DOLOG VAN HAJÓDBAN. ÉS AKKOR, DE LEGALÁBB AKKOR A LEGBÖLCSEBB DOLOG MINDEN FELESLEGES LOMOT KIDOBÁLNI.

Mikor pedig több napon át sem nap, sem csillagok nem látszóttak, és a vihar még mindig tombolt, kezdték elveszíteni reménységüket életben maradásuk felől. Azután, sok éhezés után, Pál felállt köztük a középben és azt mondta: „*Férfiak, jóllehet SZÜKSÉGES LETT VOLNA, HOGY ENGEDELMESKEDVE NEKEM, ne indultunk volna el Krétáról, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt. Mindazáltal mostanra nézve is intelek benneteket, hogy JÓ REMÉNYSÉGBEN LEGYETEK, MERT EGY LÉLEK SEM VÉSZ EL KÖZÜLETEK, hanem csak a hajó. Mert ez éjjel MELLÉM ÁLLT EGY ANGYALA AZ ISTENNEK, AKIÉ VAGYOK, AKINEK SZOLGÁLOK is, ezt mondva: Ne félj Pál! A császár elé kell neked állnod. És íme az Isten ajándékba adta neked mindazokat, akik veled hajóznak.*” Ha Pál nem lett volna a hajón, biztosan mindenki odaveszett volna. De az Úr azt mondta, hogy „*temiattad megkímélem a többieket is. Ezért, jó reménységben legyetek, mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondatott. Egy szigetre kell pedig kivetődniük.*”

A vihar továbbra is dühöngött, de Pál azt mondta: „*HISZEK AZ ISTENNEK, HOGY ÚGY LESZ, AMINT NEKEM MEGMONDTA.*” És így is történt! Újra és újra látjuk, hogy a PÁL SZÁMÁRA A PROBLÉMÁK LEHETŐSÉGEKRE VÁLTOZTAK. És amikor eljött a tizennegyedik éjszaka, éjfél körül a hajósok azt hitték, hogy valami szárazföld felé közelednek. Mivel félték, hogy szirtes helyekre vetődhetnek, a hajónak hátulsó részéből kivetettek négy horgonyt. A hajósok megpróbálták elmenekülni a hajóról azzal az ürüggyel, mintha a hajó elején is horgonyokat engednének le, a mentőcsónakot leeresztették a tengerre. Pál ezt észrevette, és azt mondta a századosnak és a katonáknak: „*Ha ezek nem maradnak a hajón, akkor ti sem menekültök meg.*” Akkor a katonák elvágták a hajó köteleit és hagyták, hogy a csónak a tengerbe essen. MOST MÁR MENTŐCSÓNAKJUK SEM VOLT!

MOST ÚJBÓL ELJÖTT PÁL PILLANATA! Még mielőtt nappal lett volna, BUZDÍTOTTA MINDNYÁJUKAT, HOGY EGYENEK, és mondta: „*Ma tizennegyedik napja, mióta folyton étlen várakoztok, semmit sem vettetek magatokhoz. Azért intellek benneteket, hogy egyetek, mert ez a ti javatokra szolgál. Mert közületek senkinek sem esik le egy hajsza a fejről.*“ Mikor pedig ezeket mondta, kenyeret vett kezébe, hálákat adott Istennek, és mindnyájuk előtt megtörte, enni kezdett. Honnan volt Pálnak ez a csodálatos békessége? Onnan, hogy „*az Isten, Akié vagyok, Akinek szolgálok is, mondta nekem! És hiszem, hogy úgy lesz!*“ Ezen mindnyájan felbátorodva, szintén táplálékot vettek magukhoz. Milyen csodálatos hatással van az emberekre, amikor Isten szolgálja szívében a vihar kellős közepette ilyen békesség van! Mert „*Boldogok a békességre igyekezők...*“ Voltak pedig a hajóban lélekszám szerint összesen kétszázhetvenhatan. Miután pedig megelégedtek eledellel, a hajót megkönnyebbitették azzal, hogy A GABONÁT IS KIHÁNYTÁK A TENGERBE.

Mikor pedig megvirradt, nem ismerték fel a szárazföldet, hanem egy tengeröblöt sajdítottak, melynek sima partja van, úgy döntöttek, hogy arra, kihajtják a hajót, ha bírják. A HORGONYOKAT AZÉRT KÖRÖS-KÖRÜL ELVAGDALTÁK, A TENGERBEN HAGYTÁK ESNI, AZUTÁN ELOLDOTTÁK A KORMÁNYRUDAK KÖTELEIT ÉS FELVONVA A NAGY VITORLÁT A SZÉLFÚVÁSNAK, IGYEKEZTEK A PART FELÉ HALADNI.

A hajót első része egy zátonyos helyen megakadt, mozdíthatatlan maradt, a hátulsó része azonban szakadozott a haboknak ereje miatt. A katonák azt tanácsolták, hogy a foglyokat vágják le, hogy senki el ne szaladhasson. De a százados Pált meg akarta tartani, eltiltotta őket e szándéktól. És így mindnyájan szerencsésen megmenekültek. Akik úszni tudtak, először azok jutottak ki a szárazföldre, a többiek pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. És amikor szerencsésen megmenekültek, akkor megtudták, hogy a szigetet Máltának nevezik. (ApCsel 28:1).

Kedves Testvérek! Kedves Barátaim! Életünk olyan, mint egy viharos tengeren való hajózás. Egy cél van előttünk, és ez a cél nem Róma, hanem a mennyei Jeruzsálem. Viharok jönnek a mi életünkbe is. Sajnos – ahogy Pál apostol mondja: sokan már hit dolgában hajótörést szenvedtek (1Tim 1:19). Úgy gondolom, hogy az Úrnak van megoldása az ilyen hajótörött életűek számára is. Bár csak sokan még az Úrhoz jönnének, és gyógyulást, üdvösséget találnának Nála. Bár lennének a békességnek olyan világítótornyai, mint amikor Pál ott állt az összetört hajón.

AMIT TENNÜNK KELL: 1) Tiszteld Isten Igéjének és Isten érett szolgálóinak figyelmeztetéseit. Ha figyelmen kívül hagyjuk a figyelmeztetéseket, akkor az EREDMÉNYEK NEM MARADNAK EL. Az eredmények nem feltétlenül láthatóak azonnal, még akkor sem, ha tiszteletben tartjuk Isten Igéjét. De eljön az idő, amikor némelyek számára már késő lesz, az Egyház elragadtatása után, amikor kiderül, ki kinek szolgált, és hogy próféta volt közöttük. 2) Legalább akkor, amikor jön a vihar, őszintén bele kell nézni életünkbe, hogy megláthassuk, vannak-e szükségtelen dolgok, amelyeket el kellene dobnunk. Ismertem egy gazdag embert, akinek a második világháborúban, amikor orosz fogságba került, arany gyűrűk voltak az ujjain és aranyórája a zsebében. Elhatározta azonban, hogy nem engedi, hogy az orosz katonák elvegyék tőle azokat, inkább lehúzta ujjairól, és bele taposta a sárba. Olvastam egy történetet egy emberről, aki földrengésben halt meg, mert aranyáért visszament házába, és a ház teteje ráomlott. Tudjátok, mindenki életében eljön olyan idő, amikor a földi dolgok elveszítik értéküket. És akkor, legalább akkor ki kell dobálnunk életünk hajójából minden haszontalan dolgot, akadályt. 3) Ne hagyatkozzunk a mentőcsónakokra, emberi megoldásokra, saját értelmünkre, de emeljük fel a horgonyokat, engedjük el, adjuk át a kormánykereket Isten irányításának, vezetésének, és húzzuk fel a vitorlákat a Szent Lélek fuvallatára, hogy az Ő erejével haladhassunk előre a cél felé.

A cél közel van! Áldott utazást és győzedelmes célba érést kívánok! Isten áldjon meg Téged!
(Folytatás egyelőre már nem lesz 😊).